திருத்தணிகைப்புராணம்

O23:38.2113
M87
114960

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசைவ எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்,

மூலமும்-உரையும்.

இஃது

இயற்றமிழாசிரியர்

அஷ்டாவதானம்,

வீராசாமிசெட்டியார் மருகர்,

அப்பன்செட்டியாரவர்களால்,

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

[illegible]ணம் - குப்புசாமிமுதலியாரால்,

திரு. சுப்பராயமுதலியாரவர்களது,

பாபுலர் அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

Registered Copy Right.

266 (3268)
4.1337
14960

உ

சிவமயம்.

புராண சருக்கங்களின் அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்,	க
1-வது திருநகரச்சருக்கம்	21
2-வது திருமலைச்சருக்கம்	61
3-வது திருவவதாரச்சரு	111
4-வது திருக்கண்புதைத்	167
5-வது இடப்பாகம்பெற்	216
6-வது வச்சிராங்கதபா	257
7-வது வல்லாளராஜன்	282
8-வது தீர்த்தச்சருக்கம்	329
9-வது திருமலைவலம்புரி	353
10-வது ஆதித்தசருக்கம்	377
11-வதுபிரதத்தச்சருக்	385
12-வது பாவந்தீர்த்தச்	397
13-வது புளகாதிபச்ச	416
பாயிரம்உள்படசருக்கம்	14.

படங்களின் அட்டவணை.

1-வது நந்திகேஸ்வரர்படம்	1
2-வது திருமலை படம்	1
3-வது அடிமுடிய றிபடம்	1
4-வது பார்வதியார் படம்	1
5-வது திருக்கண்பு படம்	1
6-வது இடப்பாகம் படம்	1
7-வது மகிடாசுரசம் படம்	1
8-வது வச்சிராங்கத படம்	1
9-வது வல்லாளராஜபடம்	1
10-வது தீர்த்தத்தின்படம்	1
11-வது திருமலைவலபடம்	1
12-வது ஆதித்தபக படம்	1
13-வது பிரதத்தராஜபடம்	1
14-வது பாவந்தீர்த்தபடம்	1
15-வது புளகாதிபன்படம்	1

ஆக பதினைந்துபடங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

விளம்பரம்.

இதனால்யாவருக்கு மறிவிப்பது யாதெனில், சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன் பேட்டை ராமண்ணன்தெருவு 26 - வது கதவிலக்கமுள்ள பாபுலர் அச்சுயந்திரசாலையில் [illegible] தெலுங்கு முதலிய புஸ்தகங்கள், தேவையுள்ளவர்கள் விலை சரசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

ஸ்ரீ தி-சுப்பராயமுதலியார்.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலைத்

தீபதரிசனச்சரித்திரச்சுருக்கம்

ஸ்ரீ அகண்ட சச்சிதாநந்த பரிபூரண சுயம்பிரகாசப் பொருளாக விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாயபதியானவர் இந்த உலகத்தில் ஆங்காங்கு வசிக்கும் ஆத்துமகோடிக ளுய்யும்பொருட்டுத் திருக்கோயில்கொண் டிருக்கின்ற பல ஸ்தலங்களு ளொன்றாகியும் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள், ஆளுடை[illegible] அரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், ஆளுடைய நம்பி[illegible] சுந்தர மூர்த்திசுவாமிகள், ஆளுடைய அடிகளாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் இந்நால்வர்க ளருளிச்செய்த பாடல்களை உடையனவாய்ச் சோழதேச முதலான தேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை ஸ்தலங்களென்று முன்னோர்க ளேற்படுத்தின கிரமப்படியே நடுநாட்டுக்குள்ளிருக்கும் ஸ்தலங்களுள் விசேஷமாகிய திருவண்ணாமலை யென்னுந் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும், திருவுருக்கொண்டு, அருணாசலம், சோணாசலம், கௌரிநகரம், தேசுநகரம், [illegible]நகரம், ஞானநகரம், சிவலோகம், என்று [illegible]ர்களை

யுடையதும், சிவபெருமானே கிரிரூபமாயிருப்பதும், பகவதியார் திருவவதாரமானதும், திருக்கண்புதைத்ததும், மகிடாசுரமர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தரசாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும், கலாதரன், காந்திசாலி, தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினிவம்சத்தரசாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகந்தீர்த்ததும், இந்திரதீர்த்தமுதலாகிய அனேகதீர்த்தங்களும், அன்பர்கள் திருமலைவலம்புரிதலும், ஆதித்தனுக்கு தரிசனங்கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தரசாகிய பிரதத்தராஜனால் அனேககாணிக்கைகள்பெற்றதும், அஷ்டவசுக்களுள் பிரம்மாமுதலானவர்கள் [illegible]ஞ்சதீர்ந்ததும், புளகத்திபன் பே[illegible]மென்றும், நினைக்க முத்திதரும் தலமென்றும் புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவமானதற்குக் காரணமியாதெனின், ஒருகற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம்தாம் பிரமமென்று வாதித்துப் போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினிமலையாய் அவர்கள் அயர்கள்மத்தியில்நின்று கலகத்தைத் தீர்த்தருளி அவர்கள் வேண்டுதலினால் ஒருசிறியமலையா யுருக்கொள அதைக்கண்ட பிரமதேவனும், மகாவிஷ்ணுவும், சுவாமியைநோக்கி இம்மலையினுச்சியில் ஒருசோதி எக்காலுந் தெரியும்படிக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பிரார்

த்தித்தார்கள், அதற்குச் சிவபெருமானவர் வாருங்கள் பிரம்மவிஷ்ணுக்களே.

கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் இம்மலையினுச்சியின்கண் ஒருசோதி காண்பிப்போம். அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்கள் தரித்திரமும், வியாதியும், நீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தனிகர்களும் தரிசிப்பார்களாகில் இவையூன்றிவாழ்வார்கள். அன்றியும் அந்தத் தெரிசிப்பவர்களுக்கும், தரிசித்தவர்களுக்கும், அவர்மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் மோக்ஷங் கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மேலும் இம்மலை ஜனனமரணமென்னும் வியாதிக்குமருந்துபோல் இருப்பதினால் மலைமருந்தென்றும் அழல்வண்ணமா யிருப்பதினால் அருணாசலமென்றும் பெயருண்டு இதை ஒருதரஞ் சொன்னவர்களுக்கு பஞ்சாக்ஷரத்தை முப்பதுகோடிதரம் உச்சரித்த பலன்வருமென்று அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப்பிரமதேவனும், மகாவிஷ்ணுவும், ஆநந்தமேலிட்டு சிவபெருமானைப் பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் அடியோங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும் ஆகையால் இந்தமலையின்கீழ் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தியா எழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் அப்படியே சிவலி

ங்கஷீர்த்தமாகிறேமென்று அந்தமலையினுள்ளே மறை
ய, உடனே அம்மலையினிடத்தில் சிவலிங்கந்தோன்றி
யது. அதைக்கண்டு பரமானந்தமுற்று மீயனென்னுந் தே
வதச்சனால் ஆலயங் கட்டுவித்தார்கள். அப்போது
அந்த இடத்தில் வளப்பம்பொருந்திய நகரமும் முந்நூறு
தீர்த்தங்களும் உண்டாயின. அல்லாமலும் ஆகாயகங்
கை கிணறுகளாகவும், கற்பகவிருக்ஷங்கள் மரங்களாக
வும், வந்திருந்தன. தேவர்களும், ரிஷிகளும், மனிதர்க
ளாகவந்து பிறந்தார்கள். அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளா
கப் பிறந்தார்கள். ஆகையால் எல்லா ஸ்தலங்களும்
உடலென்றும், அருணாசலஸ்தலம் முகமென்றும், அதில்
சிவபெருமான் கண்ணென்றும், இந்தஸ்தலத்தின் பெரு
மையை அளவிட்டுச்சொல்லுதற்கருமையென்றும், பெ
ரியதிருவடிகளாகிய நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயமுனி
வருக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தார். அக்காலத்தில் சிவபெரு
மான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரம் அம்மலையின்மே
ல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகைநக்ஷத்தி
ரத்தில் சோதிதரிசனமாகிக் கொண்டிருந்த பாவனையாக
இப்போதும் அந்தமலையின்மேல் தீபதரிசனமாகின்றபடி
யால் அத்தினத்தில் இந்திர தீர்த்தமுதலாகிய தீர்த்தங்
களில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரியை வலம்வந்து தங்கள் சக்தி
குத் தக்கபடி தர்மங்களையுஞ்செய்து அருணாசலேசுரரை
த் தொழுது தீபதரிசனமுஞ்செய்து துதிப்பவர்கள் அள
வில்லாச்சம்பத்தையும் மோக்ஷத்தையுமடைவார்கள்.

இதன்றியும், ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையை வலஞ்
செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்
தைத் தமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். சோ
மவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் தேவேந்திரனைப்போல
ஏழுலகத்தையும் ஆண்டு சிவசாரூப்பியத்தை அடைவார்
கள். மங்கலவாரத்தில் வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள்
கடனையும், தரித்திரத்தையும், சங்கிலித்தொடர்போல்
வருகின்ற ஏழுபிறப்பையும், நீக்குவார்கள். புதவாரத்
தில் சிவபெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்வோர்கள்
நாலுவேதங்களையும், ஆறுசாஸ்திரங்களையும், அறுபத்து
நான்கு கலைகளையும் தெரிந்து ஞானத்திற்கு நெருங்கினவ
ராய்த் தேவர்களாவார்கள். குருவாரத்தில் வலமாய்வந்
தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழத் தேவர்களுக்கும், முனி
வர்களுக்கும், மேன்மையாவார்கள். சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்
செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற் சேர்வார்கள். சனிவா
ரவுதயத்தில் வலம்வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும்பதி
னோராமிடத்தின் பலனைக்கொடுக்கும். சிவராத்திரி
யிலும், அர்த்தோதயத்திலும், ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்று
மாதங்களிலும், வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்னபல
ன்களிலும் அதிகமான பலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியமால் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலை
யை வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ்
செய்யும்போது வாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வராம
லும், போர்வை போர்த்துக்கொள்ளாமலும், குடைபிடி

துக்கொள்ளாமலும், பாதரட்சை தொடுத்துக்கொள்ளாமலும், தாம்பூலந்தரிக்காமலும், வேறொருசிந்தனையில்லாமலும், மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுரனையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ்செய்து ஆலயத்திற்போகின்றவர்களுள் அநுக்கரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலியவைகளைச்செய்வித்தால் தங்கள்கையினாற்செய்த பேறுகிடைக்குமென்றும், பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னார்.

சர்வாலய தீபதரிசனச்சரித்திரச் சருக்கம்.

ஸ்ரீகைலாயத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்விடத்திலேற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஓர்தீபம் அணையுந்தருணத்தில் ஓரெலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனபோது அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிற வர்த்தியைத் தூண்டின மாத்திரத்தில் பிரகாசம் அதிகரித்ததினால் சிவபெருமானானவர் கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானிடச் சரீரமும், அரசும், மற்றப்பேறுந் தந்து பூமியில் பிறக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அவ்வெலியானது மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அநுபவித்திருக்குங் காலத்தில், ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன்

இராசசின்னமுதலிய சகல ஆடம்பரவிபவத்துடன் சிவாலயத்திற்குள்ளே பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம் வருகையில் அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர் துளி இந்தச்சக்கிரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழுகினவுடன் அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் விரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கிரவர்த்தியே நீ மிகவும் அகங்காரியாகையால் நம்மாலுனக்குண்டாயிற்று. நீ இன்றுமுதல் உத்தேசித்து நெய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவையேயானால் [illegible] தீர்ந்து சாயுச்சிய பதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம்பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற சக்கிரவர்த்தியானவர் ஆனந்தமடைந்து அக்கட்டளையின்படி அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்சூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும், தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாயபதியாகிய சிவபெருமானானவர் திருவுளமிறங்கிக் கார்த்திகை ஸ்ரீ பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் தேஜோமயமாயெழுந்தருளி அச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சிய பதமளித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு, பயந்து, துதிசெய்து, சுவாமியினுடைய உஷ்ணந் தணியும்பொருட்டும் பொரி அவல் நிவேதனம் பண்ணினார்கள். இவ்வாறு

கைலாயபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சோதிசொரூபமாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாகச் சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகைமீ பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தீபம் வைக்கவும் * சுட்கப்பனைகட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துக்கு முன்னாள் பரணி நக்ஷத்திரஞ் சாயுங்காலை அதிவாசதீபத்தில் அக்கினிகாரிய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத் தீபத்தைச் சுவாமிசந்நிதானத்திற்குமுன்னே பூசித்து வைக்கவேண்டும்.

மற்றைநாள் சாயுங்[illegible]மண்டலத்தில் தென்னமரம், பனைமரம், பாக்குமரம், [illegible] மூங்கில் என்னும் இம்மரங்களில் [illegible]சமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும் [illegible]மாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும். இம்மரத்துக்குத் தீபதண்டமென்றும் பெயராம்.

தண்டவுன்னதப்பிரமாணம், சுவாமி கெர்ப்பகிருகத்து விமானம் எவ்வளவுயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது, அந்தவிமானத்தூபித்தளவாவது, இருக்கவேண்டும். இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்ததென்னோலையாவது பனையோலையாவது பாக்கோலையாவது வாழை

* சுடகப்பனையென்பது கொக்கப்பனையென்று வழங்குகின்றது.

சருகாவது தாழஞ்சருகாவது அசோகச்சருகாவது விமானம்போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதமாய்ச் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணி [illegible] தீபம் சுவாமிக்கு முன்னேவரும்படியாகச் செய்து, தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அந்தத்தண்டத்தின்மேல் வைத்துச் சருகுகளைக்கொளுத்திவிட்டு அந்தச்சருகுகள் எரிந்தபின்பு [illegible] விடவேண்டும். அச்சொற்படி தண்டத்தைச்சேதித்து [illegible]வனைசெய்து [illegible]செய்பவர்களுக்குச் சிவபெருமான் [illegible] இம்மையில்செல்வமும், மறுமையில் மோக்ஷமும் [illegible] சொல்லுகின்றது. [illegible] ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

[illegible]ட விதி.

உத்தமம் தென்னமரம், மத்திமம் பனைமரம், அதமம் பாக்குமரம் அதமாதமம் வாழையும் மூங்கிலும்.

தண்டவுன்னதப்பிரமாணம்.

உத்தமம் [illegible]வுயர்வு, மத்திமம் அதன்கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்தஸ்தலங்களில் நக்ஷத்திரம்பிரதானமாகவும், சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த [illegible]ங்களில் பௌர்ணமிதிதிபிரதானமாகவும், தீபம்வைக்கவேண்டுமென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச்சரித்திரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக்கு உபதேசித்த படம்.

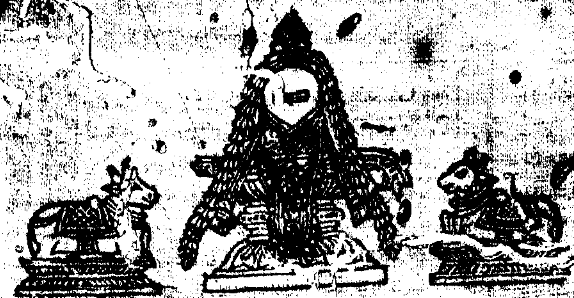

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணைசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்ப[illegible]
[illegible]தைக் கையை மின்மருள் செய்திட
[illegible] வெற்பினை மும்மத வாரணை
[illegible] நினைக் கைதொழு தேதுவாம்.

இதன் பொருள்.

அநேக வேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திர சங்கிதையி லிருக்கும் இந்த அருணாசல மான்மியத்தை இக்காலத்தில் தமிழிலுற்செய்ய அனுக்கிரகம் பண்ணு[illegible] மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம்போன்ற*மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய யானைமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக் கையினாற் றொழுது தோத்திரஞ்செய்வோம், எடுத்த [illegible] டையூறின்றி முடிதற்பொருட்டு, என்றவாறு. (௧)

சபாபதி துதி.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற
மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினை
பவபஞ்சன னமலன்கதிர்
உதிரும்படி பகிரண்ட மு
முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நட[illegible]புரி
யதி[illegible] மலதிருங்கழல்.

(இ - ள்) மிகுந்த மதுரரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்

* மும்மதமாவன - கன்னமதம் - கபோலமதம் - பீஜமதம்.

[illegible] பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத் தரிக்கின்றவராயும், தம்மை யடைந்தவர்களின் பிறவிநோயைக் கெடுப்பவராயும், மலரகித்தராயுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய (சூரியனுமிரவும், பகிரண்ட முடையவும், விளங்குகின்ற [illegible] யும், [illegible] செய்யாநின்று மிகவுஞ்சப்தி[illegible] புரியவும் [illegible] தரித்த [illegible] கின்ற வீரக்கழலையுடைய [illegible] பயனில [illegible] வோம் என்றவாறு - இச்செய்யுள் [illegible] (உ)

[illegible]க்கப்பட்டது) எ-று.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

(ஸ்தலமகிமை.)

இரவிமதி சந்திரர் வயிரவர் விஞ்ஞை[illegible]
ரிமையவ ரெண்டிசையோர்
உரகர் அருந்தவர் முனிவர் பங்கய
ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவி நெருங்கவி லுலக நிறைந்தவர்
பணியு மிடங்கிடையா
தரகர வென்பதுகளின் முழங்கிய
தருணை வளம்பதியே.

([illegible]ள்.) சூரியரும், சந்திரரும், [illegible]வரும், வித்தியாதரரும், தேவரும், அஷ்டதிக்குப்பாலகரும், [illegible] நாகரும், அரியதபசிகளும், முனிவரும், பிரமாக்களும், கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும், [illegible] தவிறால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடம்

னையாததாய் அவர்களாலே சொல்லப்பட்ட அம ரென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழ ங்கும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும் ஸ்த லமாம், எ-று. (௬)

இளமுலை மங்கையர் முகமுலை நெருங்கிய
விழிருதுறையும் பகலே
ஒளிபொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி
ருதயமெ னுநனியூர்
தளையவிழ் மலர்கொடை மகபதி நன்பதி
தனபதி தன்பதியாம்
அளகை வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி
யருணை வளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடைய பெ ண்களின் முகங்களும், அவர்களின் இரண்டு இரத்தகுண் டலங்களும், பகலிலேபிரகாசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டுசூரிய ருதயமானார்களென்று சொல்லும்படியா கிய ஒப்பற்றவூர் முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராவதியையும், குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியையும், பார்க்கி லும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும் ஸ்த லமாம், எ-று. (௭)

காலனெதிர்த்திட மார்பி லுதைத்திலர்
காமனுருப்பொடியார்

ஆல மிடற்றினர் மாலை மதிக்குறை
யாடரவைப்பணியார்
நாலு முகத்தவன் மாலு மளப்பவ
ருடு மதற்கரியார்
சூல மெடுப்பவர் வாழ்பதி நற்பதி
சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) யமனெதிர்க்க மார்பி லுதைத்தவராகியும், மன்மதனுடையதேகத்தைப் பொடியாகச்செய்தவராகி யும், விஷத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தவராகியும், மூன்றாம் பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆடுகின்றசர்ப்பத்தை ஆப ரணமாகப் பூண்டவராகியும், பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும், சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவரா கியும், விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழ காகியபதி அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம், எ-று. (௮)

அந்தக்கலிவிருத்தம்.

(பரமசிவவணக்கம்.)

உறவொடு பகையுறு மொருமுத லெவனெவ
னிருவினை யுலகரு ளிறையவ னெவனெவன்
மறைமுடி வினிடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியிணை தொழுதனம்.

(இ-ள்.) உறவும், பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன் மையானவனெவன். சர்வசங்காரமானபின் உலகத்

தை உண்டாக்குகிறவனென்க. வேதமுடிவிலே நட
செய்கின்றவனென்க. [illegible]காரியத்தை யுழிவிலே சக
த்தையுமறிகிறவனென்க. அப்படிப்பட்ட தன்மையையு
டைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம்வணங்கினோம்.()

க[illegible]றை.

அரு[illegible] துதி.

மணிகொண்ட [illegible] விழிவளருந்
திருமாலும் மறைக்கிழவனும்
பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து
மீதலத்தும் பரிந்து தேட
அணிகொண்ட பிரமாண்ட கோளகைபொற்
கோளகையா யழகு காட்டக்
கனிகொண்ட வொருவனையா மொருவனையா
மகலாது கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) இரத்தினங்களிருப்பிடமாகிய நீண்டகட
லிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும், பிர்மாவும், நாக
ங்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலு
லகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாமல்
[illegible] பிரமாண்டகோளகையானது பொன்னாற்செ
ய்யப்பட்ட கோளகையாகி அழகுகாண்பிக்க வண்ணங்
கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை
நீங்காது இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம், எ-று.()

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்
சிரத்தினில்வைத் [illegible]
தருமானை யிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்
பவளநெடுஞ் சிலம் போல
வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப்
பெருமானை மகிழ்வேறும்
பெருமானை யருணகிரிப் பெம்மானை
யடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக்கை
யிலேவைத்தும், சிரசிலே ஒருமான்போன்ற கங்கை
யைச் சடையில்வைத்தும், ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமா
தேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும், அடியார்க்கருள்செ
ய்கிறவரும், பவளம்போலவருகின்ற ஆனைமுகத்தையு
டைய கணபதியைப் பெற்றவரும், போர்செய்கிற ரிஷ
பவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய (அரு
ணசலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற) பரமசிவன்பாதத்தை
வணங்கி இனிமேல் வரும்பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளு
வோம், எ-று. (அ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந்
தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை
மூரனிலவொழுகப் புழுகொழு
கழகொழுகு முகத்தினாளை

வரொழுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித்
தெரியாத மருங்குலாளைச்
சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணு
முலையாளைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், இருபைங்குழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும், சந்தங்களின்காந்தி இன்மையற்றிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புழுகுவசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய தேகத்தையும், கச்சிலைத்தரித்த ஸ்தனங்களையும், அதிகவழகையுடையதா யொருவருக்குந் தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசல ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்காநின்ற உண்ணாமுலையம்மனை மனதில்நினைத்துக்கொள்ளுவோம், எ-று. (௧)

யானைதிறைகொண்ட விநாயகர்ஸ்துதி.

மதமூன்று மாறுக வருங்களிற்று
முகத்தானை மனத்தி லேதான்
பதமூன்று மருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங்
கடந்தபதம் பாலிப் பானை
விதமூன்று புரங்கடிந்தா ரளித்தருளு
மொருமுதலை வேரோடேசஞ்
சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கு மானைதிறை
கொண்டவனைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மும்மதங்களும் ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகத்தையுடையவரும் மனதில் ஏற்றுவோருடைய பாதங்களைச் சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தை யுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுஜ்யபதவியைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவனாலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முதலாகிய சஞ்சிதவினையையுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறை கொண்டவ னென்னும் விநாயகனை மனதிற் சேர்த்துக்கொள்வோம், எ-று. (௨)

சுப்பிரமண்ணியர்ஸ்துதி.

கொந்தாரு மலர்ச்சோலை யருணைநெடுங்
கோபுரத்திற் குமர வேளை
வந்தாரை வாழ்விக்க வடவீதி
தனிலுறையு மயிலி னானைக்
கந்தாருங் கடகளிற்று மகவார்க்குத்
தருமேழுங் கனக நாடுந்
தந்தானை யலர்கடம்பந் தாரானைப்பணியவர்தா
டலை மேற்கொள்வாம்.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துகளோடுகூடிய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக்குக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கருகேயுள்ள ...ப்புறத்து மண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்பவர்... ...ப்பட்ட மதம் ...ற மயில்வாகனக்கடவுளும், தமிழ்க...

பொருந்திய அயிராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் தெய்வலோகத்தையும், கற்பக விருட்சத்தினையும் கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகின்ற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம், எ-று.

மூவர்ஸ்துதி.

வாதுகொண்ட பரசமய கோளரியை
யடிவணங்கி வன்கற் றூணோடு
மோதுகொண்ட பெருங்கடலைக் கடந்தசெழுந்
தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள் போற்றி
காதுகொண்ட விழிப்பரவை திருமணக்கெம்
பெருமானைக் கடுக வேவத்
தூதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்
றோழனையாந் துதிசெய் வோமே.

(இ-ள்.) வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தை வணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க் கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் சுவாமிகளது பாதத்தை வணங்கி, காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பரவை நாச்சியாருடைய திருமணத்திற்கு இரண்டு பாதங்களும் நோக எமதாண்டவனைத் தூதாக

அனுப்பிய தம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்குவோம், எ-று. (௧௨)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி.

கலிவிருத்தம்.

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினை கடல்கடந்து
பித்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்த பவுத்தர்களுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சிவன்முத்த தசையடைந்தவரும், அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விதையாகியும் திருவாதவூரில் அவதாரஞ்செய்த ஞானகுருபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்குவோம், எ-று. (௧௩)

திருத்தொண்டர்கள் துதி.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மனையாளை யரற்களித்து பணங்களித்த
வியற்பகையார் மலர்த்தாள் போற்றித்
தனையாரும் பெருமானுக் கேச்சிலியென்

கண்ணப்பர் சரணம் போற்றி
வினையாள ரறியாத திருநீல
கண்டரடி விரும்பிப் போற்றி
எனையாளு மிளையான்றன் [illegible]மாற
னிணையடியை யிறைஞ்சு வோ[illegible]

(இ-ள்.) பரம[illegible]வன் அடியார்வேடம் [illegible]ண்டுவந்து பெண்சாதியை யெ[illegible]க்குக் கொடுத்துவிடென்றுகேட்க, அதற்காக அதிகசந்[illegible]தோஷத்தை யடைந்து,சுவாமிக்குத் தன் மனைவியா[illegible]க்கொடுத்து அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகை நாயனாருடைய மலர்போன்ற பாதங்களைவணங்கித் தன்னை யாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்று ருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்றன்குடிமாற நாயனாருடைய பாத[illegible]வணங்குவோம், எ-று. (கச)

ஐயடிகள் காடவர்கோ னீரடியை
வணங்கிமக [illegible]றுக்கெதம் மாற்கு
நெய்யடிசி லுடன்படைத்தார் திருவடியைத்
தொழுதுதிரு நீற்றுச் சோழன்
மெய்யடியை[illegible] புகழ்ந்துதெய்வ வுலாச்செறன்ன
சேரனடி [illegible]ரும்பி யேத்திப்

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்முத
லனைவரையும் போற்று வோமே.

(இ-ள்.) ஐயடிகள் காடவர்கோ[illegible]து இரண்டு பாதங்களையும் வ[illegible] ஏமது [illegible]க்குப்பிள்ளை [illegible] அமுதமுடைத்[illegible] [illegible]யை செய்யிட்ட அன்ன[illegible] படைத்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்ய[illegible] [illegible]ய பா[illegible] தவர்த்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திய [illegible]லாப் பிரபந்தம்பாடிய சேரமான் பெருமாணாயனாருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்ய[illegible] மையையுடைய புலவர்கள் முதலாகிய சகலரையும் வணங்கு[illegible]வோம், எ-று.

நந்திகேசுரர் - துர்க்கை - கெளதமர் - சண்டேசுரர்ஸ்துதி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விந்தையடி
புகழ்ந்துமறை [illegible]ன்றிற் கைந்தாய்
வந்தருளுங் கோதமனார் மலரடியென்
முடிக்குமுடி யாக்கித்
[illegible]தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாத
பதத்திருந்த தண்[illegible] தாளைச்
சிந்தைமிசைக் குடியிருத்தி யரு[illegible]ணகிரி
நினைப்பவர்தாள் சென்னி[illegible]ப்பாம்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரருடைய அழ[illegible]ய பாதங்களைத் தொழுது, துர்க்காதேவியினுடைய பா[illegible]த்தைவணங்கி, நான்குவே[illegible]தத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேத [illegible]ரூபமென்று

சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிரசுக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச் செய்து, தம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டுபேர்களையு வெவ்வேறு அதனால் அழி[illegible]விருக்கும் [illegible] பாதத்தை இருதயத்தில் [illegible] அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவரும் [illegible] பாதத்தைச் சிரசில் சேர்த்துக்கொள்ளுவோம், எ-று. (௧௬)

அவையடக்கம்.

தேறுகின்ற [illegible]யுந் தெளிந்த*சுவை
[illegible]கும் திகழும் பாடல்
கூறுகின்ற புலவர்முன்னே தமியேனுஞ்
சிலபுகல்சொற் குறித்த வாறு
வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்ச னேறிவரு
மனத்தின்முன்னும் விரிஞ்சன்றாதை
யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம்
பறவையெனத் திரிதல் போலும்.

(இ-ள்.) பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்று எட்டுச் சுவையும்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமறியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாடநினைத்தவிதம் விளங்கிய நாலுவேதங்களை

* சுவையெட்டு - சிங்காரம்-வீரம்- பெருநகை-கருணை-ரௌத்திரம்-குற்சை-அற்புதம்-பயம்.

யுடைய பிரமனுடைய அன்னவாகனத்தின் முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொசுகு தானு மொருபறவையெனப்புறத்தல்போலும், எ-று. (௧௭)

நீறுருத்திராக்க [illegible] விடுவீரோ
[illegible]மாறல்
நாரிருக்கு [illegible]தனைப்பழித்து விடுவீரோ
[illegible]மலரி[illegible] மாறு
[illegible] சடைமுடியார் விரும்பிருந்துந்
திருப்பிடமாம் கருணை [illegible]
பெரிருக்குந் தகைமையினு [illegible]
மிகழுவீரோ பெருமை யோரே.

(இ-ள்.) பாலோகெந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாச யோக்கியத்தால் தன்னாம லெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்படியே கொன்புட்பமாலையோடுசேர்ந்த நாரையும் சடைமுடியையும் [illegible]த்திமாலையைச்சூடிய அருணாசலேசுரனுடைய ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணாசலனைத்செய்ய சாரது நாமமிருக்கிற பெருமையினாலேயன்றோ பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட[illegible] புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் இகழார்கள், எ-று. (௧௮)

அமுதநாக் கனிந்தகச்சு மரம்பனை[illegible]
தெள்ளிணுமனி லமுதுண் டாமோ

விளைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே
யெனினுமது விரதம் போமோ
இழிவுமுற் றுமுயர்வு தங்கியசெப்
புளுமனைபோ லிருந்த மாகில்
[illegible]யிலை நலந்தருமோ [illegible]
விகழ்ந்திடுமோ பயன்கொள் வோர்க்[illegible]

(இ-ள்.) அழகிய செப்புநிறம் [illegible] தப்
த்த வட்டிமரமு வெகுநாளையிராயிருந்த [illegible]
அதில் மதுரியமுண்டாகாது. சர்வத்திரமு [illegible]
[illegible] இது புதியகரும்பு கொஞ்சநாளாயிருந்தாலும்
அதில் கசப்புண்டாகாது. அப்படி போல்குற்றத்தோடு
கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒருநன்
மையைக்கொடுக்காது. யாதொருதோஷமுமில்லாமல்
உயர்வுபொருந்திய பாடல் சிலநாளைக்குமுன்னுண்டா
யிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது. பிரயோசனத்தைக்
கொள்வோர்களுக்கு, எ-று. (௧௧)

இனியளவுந் தமிழ்மிடியா ரதிமதுரம்
பிறந்தகவிக் கிறமை யோரும்
நினைபுபியரு சுவையறியா மூடர்பரு
வறிவின்மையின்னே நிற்க லாமோ
வினையடர்ந்தின் குவளைவிழி யனிச்சமல
ரனையதிரு மேனி மாதர்

புனைவின்மதன் மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா
லமரினம்பு பொறுத் திடாரோ.

(இ-ள்.) இனியளவுகூடச் செந்தமிழ் சரித்திரம்
இன்றி அதிமதுரம்பிறந்த கல்வியில்லவர்களும் இலக்க
ணரசமே அறியாத மூடர்களது மிதந்த அறிவையுடைய
கல்விப்பிரசங்கத்தின் [illegible]ளிர்கார்கள், அதுபோல
கொல்லுக்கொடியிலைடையின்றசேர்றபல போன்றகண்
களையும், அனிச்சமலர்போன்ற உடம்பினையுமுடைய பெ
ண்கள் கரும்புவில்லாற் தரிக்கின்ற மன்மதனுடைய விடப்பட்
டபுஷ்பபாணத்தைப்பொறுப்பார்களேயல்லாமற் [illegible]
தாகியயுத்தத்தில்விடுகிற அம்பைப்பொறுத்[illegible]

நூல்வரலாறு.

கருத்தருக விறைவனுக்கீக் கருள்புரிய
நந்தியுமார்க் கண்டர்க் கோத
விருத்தமறை வியாதமுனிக் கவனுரைக்கச்
சூதனுக்கு வியாதன் சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக் கருள்சூதன்
மொழிந்தசிவ புராணக் கோடி
யுருத்திரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரி
வளத்தினையா னுரைக்க லுற்றேன்.

(இ-ள்) மனதுருகப்பரமசிவன் நந்திகேசரருக்கு அ
ருள்புரிய, நந்திகேசரரும் மார்க்கண்டேயருக்கு அருள்செ

ய்ய, மார்க்கண்டேயர் வேதங்களையொழுங்கு செய்தவி யா[illegible]ருக்கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர் ஒருவழிப்பட்ட மனதையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாதும். அவை களில், முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையில் சொல்லிய அருணாசல [illegible]மகிமையைச் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ-று. (உக)

அருணைநகர் வளமையுமா லயன்[illegible]
விடவழலுரு வானவாறும்
பொருவில்[illegible] மழித்ததுவு [illegible]
[illegible]ங்கள் புதைத்தவாறும் ௨
வருமிடற்[illegible]த்ததுவு [illegible]
கலந்ததுவும் வயிரப்பூணன்
இருவினை[illegible] யகற்றியதும் வடகலைதென்
கலைவிதியா லிசைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும், பிரமவிஷ்ணுவினுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனு[illegible]டைய யாகத்தை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன் பார்[illegible]தியைக்கலியாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி சுவாமியி[illegible]டைய கண்களைமூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதே[illegible]கொன்றதும், அப்பார்வதி வாமபாகத்திற்சேர்ந்தது[illegible], வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய ஆபத்தை நீக்கின[illegible]மாகிய சரித்திரங்களைச் சொல்லுகின்றகி

ரந்தத்தமிழ்மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கினேன்.

அங்கிகுல மோக்கவரு வல்லாள
பூபனதிவரியதெரண்டுங்
துங்கமிகுந்தீர்த்தமுடன் திருமலையைவலம்
புரி[illegible] பேறும்
பொங்குபிரதத்த[illegible] வினைதீர்த்
வாறுபுளகா[illegible]
இங்[illegible]தனிக்
[illegible]யாவிரிம்ப[illegible].

(இ-ள்.) [illegible]லகின்கண் [illegible]தும் மு[illegible] வெ[illegible] சோழுலாதி அக்கினிகுலோத்துங்கனென்று [illegible]ங்குரு சோகுலாதி அக்கினிகுலோத்துங்கனென்று [illegible] நீக்கி முத்திய புகுகிய வல்லாளராஜனுக்குப்[illegible]கலிநீக்கி முத்திய [illegible]தீர்த்தங்களினதுபெ[illegible]ந்ததும், அத்தலத்தி[illegible]லாங்[illegible] தீர்த்தங்களினதுபெருமையும், அவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள் பெருமையும், ஆதித்தனென்னுங்கதிரவனுடைய கெருவறும்பேறும், பிரதாபம்பொருந்திய [illegible]க்கி முத்தியளித்தவாறும், புழுகுபூனை [illegible]த்தனென்னும்வேந்தனது சரிதையும், மூன்றுலோகங்களினும் சஞ்சரித்துவந்த யாகவிருந்தி [illegible]ம், இங்கிதமி புளகாதிபனென்னும் அரக்கனுடையசரிதமும், இங்கிதமி குத்தவடமொழியென்னும் கிரந்தத்திலிருந்ததைத் தென்மொழியாகிய தமிழினாற்சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று. (உங)

பாயிரம் முற்றிற்று.—ஆக திருவிருத்தம்-(உங)

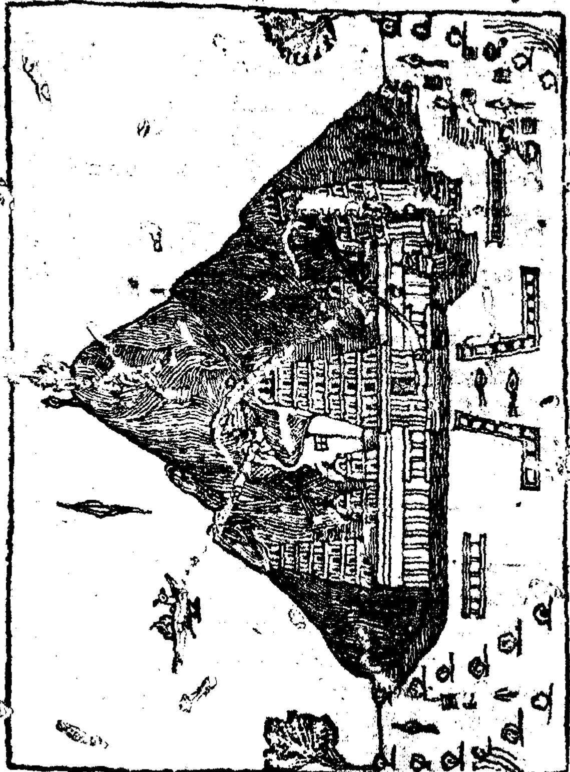

சிவமயம்.

முதலாவது,

திருநகரச்சுருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தங்கமழு வுழைபிரம்பு கரிணையுக
லாதலைகையான் றுதிக்குன்றிட
இங்கருமிழ் கிலவிணைய வெண்பொடியான்
சடைமுடியான் செறிமுக்கண்ணன்
பொங்குமரு வரையகலாப் புனைதோலான்
புயகரவான் புரிமூந்நூலான்
கங்கைமதி தவழ்சடையான் திருவாணை
செலுத்திவெள்ளிக் கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகிய அழலுருவமாயும், மாலும், பிரமனும், தேடை வாரும் நீங்க தகைமையுடையவர், பவளமலையின் ரண்பொழிகின்றநிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த திருநீ றையுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன்றுகண்களையுடையவர், [illegible]ங்குகின்ற இடுப்பில்நின் றாங்காதபுலித்தோலை யுடையவர், நாலுபுஜங்களையு டையவர், மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங் கையும், சந்திரனும் தவழாநின்ற சடையையுடைய பரம சிவனது பட்டவலயச் செலுத்திக்கொண்டு கைலாசகிரி யிலிருக்கின்றவர். எ-று. (க)

கொய்வனச மலர்நிறத்தான் மைவளருந்
திருமிடற்றான் தலைவெள்ளேற்றான்
சைவமெனும் பயிர்தழைக்கக் கருணைமழை
பொழிமேகந் தன்னையொப்பான்
ஐவரையு மகத்தடக்குஞ் சிலதரர்க்குப்
புறத்துலவு மாவி[illegible]
தெய்வமெல்லாந் தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தர்
ணந்தியெனுந் திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரையொத்த நிற த்தையும், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையும், வெள்ளைவெ ண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையும் உடைய பரமசிவன் சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைப் பக்கருணையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம்போ

ன்றவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில்நின்றும் புறத் தில் உண்மையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதரரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்றஉயி ர்போன்றவர், விஷ்ணுமுதலாகிய தெய்வங்களெல்லாம் வணங்க அதனாற் சிவப்பேறியதாமரைப்பூவொத்த பாத ங்களையுடையவர், இப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடைய நந்திகேசுரரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர். எ-று.

ஈசனணி யுடையுந் திருவுருவுந்
திருவுருவி லணிந்தநீறுந்
தேசுவெண் விளக்குமொரு கயிலாயச்
சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனை முதலிமையோர் நெருங்குதலான்
மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி
ஓசையுடன் கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்து
கனகமலைக் குவமையாகும்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையும், சந்திர னும் மேற்சொன்ன சுவாமியினது வெண்மையாகிய திரு வுருவமும், அவ்வுருவத்தில் அணிந்த திருநீறுமாகிய இந்நா ன்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்குங் கைலாசமெ ன்றும் ஒரு திருமலையுண்டு. அந்தத் திருமலைமேல் வணங்கு கிறதற்காகத் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் நெ ருங்குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டு ஓ சத்தத்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் ரத்நப்பொடிக ளும் உதிர்ந்து மகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்.

இந்திர நீலச்சிலையா லிசைத்தவிடங்
கெரியாம லெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமா மெனவயிரத் தூணிறுத்தி
மாணிக்க மதலைகூட்டிச்
செந்துரோற் போதிகைமர கதத்தா
லுத்திரமுஞ் செறித்துமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்
டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கற்களினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச் சந்துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்தரகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்த கொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகியபவளத்தினாலே போதிகையும்மரகதத்தினா லுத்திரமுஞ்சேர்த்து மேலே சந்திரகாந்தத்தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல். எ-று. (௮)

இருமருங்குந்திரளமணி யிழைத்தவரி
யாசனத்தி லிருந்துநீலப்
பருமணியா லிழைத்த தொருபாத
பீடிகையின் மலர்ப் பதத்தையூன்றி
மருவுபெருங் கயிலையின் மீதிருந்து
முயலகன்முதுகில் வலத்தாளூன்றி
அருமறையை முனிவருக் குரைக்கு
மிறையோனிருந்தா னந்தவேளை.

(இ-ள்.) அந்தமண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிங்காசனத்திலிருந்து பரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டு கந்திகேசுரர் சிவகணங்களாலே சூழப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தையூன்றி அரிதாகிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார். அந்தவேளையில். எ-று. (௯)

குற்சனுரோ மசன்குமுதன் குமுதாக்கன்
சுகடாயன் கும்பசாதன்
வற்சன்வைசம் பாயனந்த் னசிமுனி
புலிக்காலன் வாமதேவன்
நற்சனகன் சனற்குமரவா தராயணனன்
மதங்க னடனத்தானை
அர்ச்சனை செய் யநந்தமுனிமு
லனந்தமுனிவரர்தம் மருகிற்சூழ.

(இ-ள்.) குற்சர், ரோமசர், குமுதர், குமுதாட்சர், சுகடாயர், அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர், கனுசி, வியாக்கிரபாதர் வாமதேவர், சனகர், சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர், சுவாமியினது நடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலி முதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடையபக்கத்திற்சூழ. எ-று.

மன்னியமார்க் கண்டமுனி யுடனிருந்து
பணிந்துயிர்கண் மழைமின்போல
விந்நிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு
மிருவினையு மெமக்குத்தோன்றச்
சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெறும்
பரிசெமக்குச் செல்வாயென்றுன்
அன்னவுரை செவிப்படலு நந்தியருள்
சுரந்துமுனிக் கருள்விண்டான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற நல்வினையுடைய மார்க்கண்டேயமுனியானவர் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் மறையும் மின்னல்போல உயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்ற கடவுளே நாங்கள் மோக்ஷத்தை யடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க அந்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபை யுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத்தொடங்கினார். எ-று. (எ)

கம்பைநதி கும்பநதி காவிரிகோ
தாவேரி கண்ணவேணி
பம்பைநதி வேகவதி வேதவதி
சரயுநதி பரமாங்கங்கை

செம்புநதி பொன்முகிநல் யமுனைநதி
நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை
அம்பிவியின் மிகவுளவங் காடினர்தம்
வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பைநதி, கும்பநதி, காவிரி, கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, பம்பைநதி, வேகவதி, வேதவதி, சரயுநதி, எல்லாநதிகளுக்கும் மேலாகிய கங்காநதி, தாமிரவருணி, பொன்முகி, யமுனாநதி, நர்மதாநதி, மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணைநதி யென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அநேகநதிகள் உண்டு. அவைகள் தம்முடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தை நீக்கும். அதுவல்லாமல். எ-று. (அ)

காசியெனு மொருதலமிக் கயிலையினுஞ்
சிறப்புளது கங்கைநீத்தம்
விசுதிரைக் கொழுந்தோட்டிப் பரகதிக்கு
வேரோட்டும் வியந்துழும்பி
மாசிறுட லதிலிறந்தா னரமேனும்
விலங்கேனு மனிதரேனும்
ஒன்றுபதேசஞ் செவிப்புகலா
விறைவனென விருக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசி யென்கிற ஒரு திவ்வியஸ்தலமானது இக்கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது. கங்காநதியில் வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது [illegible]

களைக்கொழுந்தாக நடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பி முழுகிறவல் அவர்களுக்கு மோட்சத்துக்கு வழிகாட்டும். களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் புழுவாவ து, மிருகமாவது, மனிதராவது, பரமசிவனது தாரகப்பி ரம்மோபதேசம் செவியிற்சேர்தலாலே சிவசாரூப்பியத் தையடைந்திருக்கலாம். எ-று. (௯)

போகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்
டிடுதலல்லாற் புனிதர்போற்றும்
யோகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருந்ததலங்
கண்டதுண்டோ வுரைப்பக்கேளு
நாகமிசை நடித்தவற்கு குயிர்வேண்டித்
திருதவஞ்செய் தனிக்கோயில்
சேருமனத் தலரான் மருவாரூர்
தனையெரித்தவர் திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானது புற்றையிடமாகக்கொண்டி ருந்ததைப் பார்த்தேயல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகி ன்ற யோகியானவர் புற்றினிடத்திலேயிருந்த தலத்தை ப்பார்த்ததுண்டோ? அதுயாதெனிற் சொல்லக்கேளுங் கள். காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செ ய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி இலக்ஷ்மியா னவள் பூசைசெய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிய இச்சம்பொருந்தியமனத்தையுடைய திரிபுராதி களையெரித்த சிவன் வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திருவா ரூரென்னும் திவ்வியஸ்தலந்தான். எ-று. (௰)

தக்கவிராட் புருடன்மகிழ்த் தலமெனுமோர்
தலமுளதத் தலத்தின்மீதே
முக்கணனார் நடிப்பரிவா மூர்த்தியிலா
யிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத் துறைவ தத்தலத்தின்
பெருமைநம்மா லிசைக்கலாமோ
அக்கனக சபைகண்டா ரயன்
காணுதமுத்தி யடைகுவாரோ.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய விராட் புருஷனு டைய இருதயஸ்தலமாகிய சிதம்பரமென்னும் ஓர்ஸ்தலமு ண்டு. அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில்நடனஞ்செய்யு ம் பரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்வார். அவரு டைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்தில் ஒன்றுதான் இக் கைலாசபதத்தி லிருக்குமென்றால் அந்த ஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மால் சொல்லக்கூடுமோ? அப்படிப்பட் ட அழகுபொருந்தியகனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும், பிரமாவினாலும், காணப்படாத மோக்ஷத் தையடைவார். எ-று. (௧௧)

தாங்காழி யவன்சிவனை வழிபடு தொல்வளை
யந்தத் தலத்தைப்பார்த்தில்
ஓங்கு வடிவிலே யுயிரிழந்தார்
உடலழியா தொளிகொண்டார்
வீங்காது நெகிழாது பிறவுயிரால்
வருந்தாது வெடித்திடாது

திங்கான மணங்கிரும் பிரவாது
கிடக்கும்வலச் செவ்மேலாக.

(இ-ள்.) சக்கரத்தைக் கையில் தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்னும் ஒருஸ்தலமுண்டு. அந்தஸ்தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொரூபமாயிருக்கும். அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது. கிறங்குகின்றது. வீங்கமாட்டாது. கட்டுநழுவாது, மற்றப்பட்சிமிருகங்களால் பின்னமாகாது. வெடிபடாது. அதில் நார்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாதுமேலாகக்கிடக்கும் எ-று. (௬௨)

மெய்ம்மையிட [illegible]முகனைவென்ற வலிமையிட
மகவ[illegible] புனிதமூர்த்தி
செம்மையிட மென்றிருந்த
கருமகிட முகமாகச் செறிகேதாரம்
இம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச்
சிறுமையிட ரெல்லாந்தீர்க்கும்
மும்மையிடும் பெறுமுலகுக் கெளிதாகத்
தனியிருந்த முத்திபோலும்.

(இ-ள்.) மெய்மையாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடாசுரனை ஜயித்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும்ஸ்தலமானது இந்தஜென்மத்தில் வருகிறதுக்கமும்,

மறுமையில் வருகிறதுக்கமும், ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாத்துக்கத்தையும் தீர்க்கிறதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகித் தனியேயிருந்த முத்தின் தானம்போல் இருக்கின்றது. எ-று. (௬௩)

இருப்பனைத்தன் பருப்பதத்திற் பிரம
ராம்பிகையுடனே னிரண்டுபோதும்
விருப்பனைத்தன் பணிந்திமையோ ருலகுமுத
லனைத்துலகும் [illegible]த்தான்மற்றைத்
திருப்பதிக்கே யிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்
சராசரமாய்ச் செனித்தவ்வூரில்
இருப்பதற்கு முயல்வரென்ற [illegible]த்தலமு
மத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

(இ-ள்.) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனே பரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமாவானவர் வந்து பத்தியோடு இரண்டுவேளையும்வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையம்படைத்தார். மற்றைத் திருப்பதியில் இருக்கின்ற வேங்கடாசலபதியும், தேவர்களும், அந்தஸ்தலத்தில் சராசரமாகவும், பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குச் சமானமாகுமோ, எ-று. (௬௪)

விருப்படியார் சொரிந்தவ[illegible] க[illegible]ருடனே
விழியிடங்க வேடர்கா[illegible]

செருப்படியு மூவுந்தமிழ்ரான் காளத்தி
நகரமெனுந் தெய்வபூமி
பருப்பதமாகியும் விளங்குந் தன்னைநீங்
கொழிக்குமலர்ப் பூதுமையோடு
மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலையே
யிருந்துகண்டு வசருக்கமாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் ஆதினம் ப்பிராமணசாதிய சிவகோசரியார் என்பவர் பத்தியோடு விதிமுறையாக அர்ச்சனைசெய்த அறுகுபுஷ்பங்கள் இவையுடனே [illegible]ப்பிடுங்கிப்பதித்த கண்ணப்பஸ்வாமிகளது காற்செருப்பையும்விருப்பமா யேற்றுக்கொண்ட லிங்கசொரூபமாகிய சிவன் தானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற லட்சுமியோடு வாசனையுற்ற துளசிமாலையையணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவர் வேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்றுகொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக்காளத்தியில் மலையாகியும் விளங்குகிறார், எ-று. (௧௫)

தேக்குநா விருகிலிசையும் புகழுந் தொண்டை
நாடெனுமோர் தெய்வநாட்டில்
நோக்கினார்வினையற்று [illegible]
டதன்பெயல [illegible]வலக்கேளும்
வாக்குநா யுங்கணவன் படைத்தபுவி
தனைத்துவறம் [illegible]கேளும்

காக்குநா யதியுடனே கம்பநா
யகருறையுங் கச்சிமூதூர்.

(இ-ள்.) அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகின்ற ஒருஸ்தலமுண்டு. அதன்பேரைச் சொல்லக் கேளுங்கள். சரஸ்வதியின்கணவனாகிய நான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள்பிழைக்கும்படிக்கு முப்பத்திரண்டு தர்மத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளும் காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளி யிருக்கிற காஞ்சீபுரமாகும். எ-று. (௧௬)

புழுதறவே யெழுகடலு மெழுகிரியு
மெழுதலமும் படைத்தவேதக்
கிழவனறியாமுடியை யொருபால
னறிந்தபதி கிளக்கக்கேளும்
அழகுதரு நடம்புரியு மிறைவருக்கம்
பிகைபூசை யியற்றும்பூசை
விழைவுதரு மரிபூசை காண்பூசை
புரிந்ததிரு விரிஞ்சைபூர்.

(இ-ள்) யாதொருபழுதுமில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும் படைத்தபிரமாவினால் அறியக்கூடாத சிரசை ஒருஆதிசைவப்பிரா

மணப்பிள்ளையானது அறிந்த ஸ்தலத்தைச்சொல்லக் கேளுங்கள். ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தசுவாமிக்குப் பார்வதியாரும், பிர்மாவும், ஸிவனேசமிகுந்த விஷ்ணுவும், சுகரனும், பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும்ஸ்தலமாம். சுவாமியினது சிரசைப்பாலன் அறிந்ததாவது, அபிஷேகமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒரு குருக்களுடையபிள்ளையின்கைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகர்மம் தவறுகிறது. என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்கவுருவாயிருந்த பரமசிவன் சிரசை வளைத்தருளினார் அதனால். எ-று.

பொய்யாது புனல்பெருகுங் காவேரி
நதிக்கரையிற் பூதராயும்
ஐயாறு மிடைமருதுங் திருக்குடந்தை
வளநகரு மானைக்காவு
ஐயாரு மிடற்றர்கிரி சிரமலையு
மாணிக்க மலையுந்தோன்று
மெய்யாக வவற்றினது பெருமையெல்லாம
விரித்துரைக்கும் வேதந்தானே.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் பெருகி வருகின்ற காவேரி நதியினிருகரையிலும் சீர்காழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வளம்பொருந்திய கும்பகோணம், திருவானைக்கா, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதுருபூதேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம், ரத்னகிரி, இவை முதலாகிய ஸ்தலங்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்

கும். அந்தத் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களினுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது தான் மெய்ம்மையாக விரித்துச் சொல்லும். எ-று. ([illegible]அ)

பருவளையார்ப் பரிக்கும்வையை நதிக்கரையின்
மதுரையறு பத்துநாலு
திருவிளையாட் டிறைவனியற் றியதலமா
மதன்பெருமை செப்பலாமோ
கருவிளையாட் டகற்றுமிரா மேச்சுரந்தென்
கடற்கரையிற் காணுமாங்கே
செருவிளையாட் டிராகவனு ராவணனைத்
தொலைத்தபழி தீர்த்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) பெரிய சங்குகள் முழங்குகின்ற வையையாற்றின் கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்று ஒருஸ்தலமுண்டு. அந்தஸ்தலத்தின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது. தெற்குச் சமுத்திரத்தின் கரையில் ஜனனதுக்கத்தைப் போக்குகின்ற ராமேசுரமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு. யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கிற இராமராவர் இராவணனைக்கொன்றதனால் வந்ததோஷத்தை அந்தஸ்தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்.

அத்தகைய தலங்கடமிற் பிறக்கவு
மிறக்கவிழி யமையக்காணச்
சுத்தவெளி தனிலாடுஞ் சுடரொளிக்கு
மனங்களிப்பத்தாய்நீராட்

வித்தமனைத் தெய்வந்திறைத்துச் சிவாலயமுமி
விரிபொழிலுமிகவுண்டாக்க
உத்தமமான பரம கதியுளதென்
றுரைக்கமுனி யுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய இத்தலங்களிலே, யாவராகிலும் பிறந்தாலும், இறந்தாலும், போய்த்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகியசிதாகாசத்தில் நிர்த்தஞ் செய்யும் மிகுந்தபிரகாசமே சொரூபமாகிய சிவனுக்குத் திருவுள்ளமானது களிக்கும்படி தூய்மையாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்தாலும், திரவியங்களைச் செலவழித்து சிவாலயங்கட்டுவித்தாலும், விரிந்தபூஞ்சோலைகளை வைத்தாலும், உத்தமம்பொருந்திய பரகதியுண்டாமென்று நந்திகேசுரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (உ௰)

இந்நகரா நதிதோறுந் தலந்தோறு
மிப்படியே யியற்றவென்றால்
முன்னியசுரமாருக்குஞ் சித்தருக்கு
முனிவருக்கு முடிவுறாது
மின்னிகருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்
கெளிதாமோ மேவினாலும்
அன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்
கிடையாத தயலவென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நதிகள்தோறும், ஸ்தலங்கள்தோறும், போய்த் தேவரீர் கட்

ளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலுஞ், சித்தர்களாலும், முனிவர்களாலும், முடியாது. அப்படியாக மின்னல்போல்தோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ், சிறிய வாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கும் எளிதில் முடியுமோ? அப்படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும், பட்சிகளுக்கும், விருட்சங்களுக்கும், கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர்.

ஆடுமந்த நதிதோறு மினிதெனுமத்
தலந்தோறுமனந்தகாலந்
தேடுகின்ற பயனுதவுஞ் சிவஞானம்
வருந்தாமற் சிறிதுபோதி
லாடுகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும்
புலையருக்கு நரகாள்வார்க்கும்
ஓடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றெவைக்குந்
தருமூரென் றுரைப்பாயென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அனேககாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச் செய்ததனால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவருத்தப்படாமல் கொஞ்சக்காலத்தில்தானே பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்கும்பிடுதல், தரிசனஞ்செய்தல், முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும், விவேகமில்லாதவர்களுக்கும், நீசர்களுக்கும், நரகத்தில் வீழத்தகுந்த

பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும், சஞ்சரிக்கின்றவுயிர்களுக்கும், மற்றுமுள்ள எல்லாச்சிவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒருஸ்தலம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (௨௨)

இப்படியே நமனைவென்ற பெருந்தவனு
மிருந்தவரு மியம்பியேத்திக்
கைப்பதும மலர்கொடுதன் காற்கமலந்
தீண்டுதலுங் கருணையாகி
அப்படியே முத்திதரு மொருதலமுண்
டுரைக்குதுமென் றமைத்தான்
மைப்படியுங் கண்டத்தானருணகிரி
நினைந்துபரவசத்தனானான்.

(இ-ள்.) எமனைச் செயித்தபெருமையாகிய தவத்தினையுடைய மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும், இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லி ஸ்தோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றகைகளால் நந்திகேசுரருடைய தாமரை மலரொத்த திருவடிகளை ஸ்பரிசித்து வந்தனஞ்செய்த அளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள்சொன்னபடியே மோக்ஷங்கொடுக்கிற ஸ்தலம் ஒன்றுண்டு. அதைச் சொல்லுகிறோம். என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும்ஸ்தலத்தைநினைந்து பரவசமானார் நந்திகேசுரர். எ-று. (௨௩)

அங்கமெலா மயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கி
விழியிரண்டு மருவியாயச்
செங்கையிணை மலர்குவிய மொழிதளர
நெடும்போது தெளிவிலாமற்
கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப்
பெருமானே யழற்கண்ணனே
எங்களையு முடையானே யெனத்துதித்து
விழித்ததற்பின் னிசைப்பதானான்.

(இ-ள்.) தேகமெல்லாம், மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டுகண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வர, மலர்போன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய, வார்த்தைதடுமாற அனேகநாழிகைஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்ற சடையையுடையவரே! அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே! அக்கினிக் கண்களையுடையவரே! எங்களை யாட்கொண்டவரே! என்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார்நந்திகேசுரர். எ-று.

எழுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திதருமூரது
தனக்குரிய நாமமிகவுண்
டத்தனையுநான்மொழிய வெத்தனைமுலனகிலோ
ரற்பவனவேபுகலுவேன்
சித்தியுதவுங்கவுரி தேசநகரென்றுபெயர்
தென்னருணையென்றுபெயர்சேர்

மாயனிழைக்கிவ லோகநகரென்றுபெயர் செதூர்
வாயினகரென்றுபெயரே.

(இ-ள்.) அப்படி ஸ்தோத்திரஞ் செய்த பின்பு நந்தி கேசுரர் சொல்வார் கேளும் மார்க்கண்டேயரே சத்திய மாகச்சொல்லுகிறேன். மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தல மொன்றுண்டு. அதற்குரிய பெயர்களோ அனேகம். அந்த பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான் எவ்வளவு சத்தியுடையவன். ஆகிலும் அவைகளில் சில நாமமாத்திரஞ் சொல்லுகிறேன். சித்திகளைக் கொடுக்கிற கௌவுரிநகரமென்றும், தேஜநகரமென்றும், அழகிய அருணாசலமென்றும், சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும்நாகரிக மிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது. எ-று. (உரு)

சத்தபுரி யேமுத லெடுத்ததலம் யாவுமொரு
தட்டுமொருதட்டதனிலே
அத்தலமுமிட்டெதிர் நிறுக்கவலை கட்கதிக
மானதொளிரந்தநகரம்
முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர்
முந்தியதலேச்சுரமெனுஞ்
சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கயிலையென்றுபெயர்
சோணகிரியென்றுபெயரே.

(இ-ள்.) பின்னும் நந்திகேசுரர் சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி, மதுரை, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை, முதலாகிய எல்லா ஸ்தலங்

களையும் ஓர் தட்டிலும், அந்த அருணாசலஸ்தலத்தை ஓர் தட்டிலும், வைத்துநிறுக்க அந்தஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகமானதையுடைத்தாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்த ஸ்தலத்துக்கு,முத்திநகரமென்றும்,ஞானநகரமென்றும், முதன்மையாகியதலேச்சுரமென்றும்,சுத்தநகரமென்றும், தட்சணகைலாசமென்றும், சோணகிரியென்றும்பேராம்.

வாதுபிரு காலவழு வூழியிலே யெழுபுயல்
வாதைபுரி யாதநகரஞ்
சீதமுத லானபிணி தீனமயிடை யூறுபசி
சேர்வரி தானநகரம்
மாதவர்கண் மாதவர்கள் பூசைபுரி மாநகர
மாதவர்க ளுமிமலராம்
போதிலுறைவேதியர்தொழுஞ்சுபெயரோடறுவர்
பூசைபுரிதேவாகரம்.

(இ-ள்.) இறுதிக்காலத்தி லுண்டாகிய பிரசண்ட வாயுவினாலும், ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும், பொங்கிவரும் சமுத்திரப்பிரளயத்தினாலும், யுகமுடிவில் பொழிகின்ற எழுமேகங்களினாலும், யாதொரு விதையும் அடையாதஸ்தலம், சைத்தியமுதலான பிணிகள், தீனமயாகிய யிடையூறுகள், பசி, பிறவைகள் சேராத ஸ்தலம். மகத்தாகிய தவசிகள் அனேகம் விஷ்ணுக்களுடை பூசைசெய்த ஸ்தலம். அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரை மலர்களில் உண்டாகிய தொன்னூற்றாறு பிர்மாக்கள் பூசித்த தெய்வீகம்பொருந்திய ஸ்தலம் அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம். எ-று. (உஎ)

[illegible]ளது பூமிதனி லென்றுபுதி தன்றுலகு
மும்பரு முயர்ந்த வெளியும்
என்றுளதந் நாளுளது வேதமுடி மீதினி லரு
மிருப்பதக லாமலதிலோர்
குன்றுதவி லாதவொரு வெற்புள்து புண்டரிக
கோளகையு [illegible]
நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழியாது நெடு
நீருலகு வாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடைய ஸ்தலம் ஒன்றுண்டு. அந்தஸ்தலம இன்றைக்குப்புதிதாகவந்ததல்ல, இந்தப் பூவுலகமும், மேலுலகங்களும், ஆகாசவெளியும், என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அந்த நாளிலே தானே உண்டாயிருக்கின்றது. நீங்காமல் வேதத்தின் முடியிலுள்ளது. அந்த ஸ்தலத்தில் கெடுதவில்லாத ஒரு மலையுண்டு. அது தென்திக்கில் என்றும் நிலைபெற்றுப் பிர்மாண்ட கோளகையை யூடுருவி நிற்கின்றது. நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு. எ-று.

கலிவிருத்தம்.

ஆரிட மிராக்கத மசுரந் தெய்வதந்
தாருடை மானிடஞ் சயம்பு வென்றுரம்
பேரிடு மிலிங்கமே பிறங்கு மெங்கணு
மேருவுடைப் பருப்பத மிலிங்க மாவது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும், ராக்ஷசமென்றும், ஆசுரமென்றும், தைவதமென்றும், மாலையைத் தரிக்கின்றமா

னிடமென்றும், நாமங்களைப்பெற்ற லிங்கங்கள் எந்தஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும். இந்தஸ்தலத்திலோவென்றால் [illegible]லிங்கமாயிருக்கின்றது. எ-று. * (௨௯)

செங்கணன் முதல்யுகத் திரேதை மாமணி
[illegible] துவாபரம் பொலிக்க பொன்னிறந்
[illegible] சிலை
யக்கமா மருணை பூதரம்.

(இ-ள்.) முதல்யுகமாகிய கிர்தயுகத்தில்சிவப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தை யுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும், திருவுருக்கொள்ளும். அந்தமலைக்கு அருணாசலமென்னுந்திருநாமமாம். எ-று. (௩௰)

கருவியா முகக்கடைச் சொரியுங் காரினம்
உருவமே மூன்றியொவ் வொன்று கோடியாய்ப்
பருவமா யிரந்துளி பனையிற் பெய்யினும்
அருவியா யடங்குமவ் வசல மீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுகாந்தகாலத்திற் பொழிகின்ற மேகங்கள் எழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம்

* [illegible]களாலே பூசைசெய்யப்பட்டது. ஆரிஷலிங்கம், ராக்ஷசர்களாலேபூசைசெய்யப்பட்டது. ராக்ஷசலிங்கம், தேவர்களாலே பூசைசெய்யப்பட்டது. தைவதலிங்கம், மானிடராலே பூசைசெய்யப்பட்டது. மானிடலிங்கம்.

வருஷம் ஒவ்வொருதுளி பனை. ரம்போலப் பருமனாகப்
பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல் சிறிய அருவியா
றி அடங்கிப்போமே அல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது.

அரியய னளவிடா தனந்த காலமாய்த்
திரிதரி னதற்கிணை செ...
சுரநதி பரவதிற் சுனையி னீருண
விரவிதன் புரவிமே லேறிச் செல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவும், பிரமாவும், பன்றியாகியும், அன்னமாகியும், அனேககோடி காலமாய்த் தேடி அடிமுடிகாணமல் வருந்தினார்களானால் அந்த அருணசலத்துக்கு ஒன்றைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகங்கையானது நம்மிலு முக்கியமென்று ஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையில் இருக்கிற சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரையானதுகள் ஏறிநடக்கும். எ-று. (௬௨)

வெண்மைசேர் புயலதனடியின் மேவுதல்
எண்மகிழ் கயிலை மீ திருப்ப தொக்குமா
றண்மைசேர் கார்த்திகை விளக்குச் சார்த்துதன்
மண்மகண் மகுடமா மணியிற் றோன்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளைநிறமாகிய மேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்திற் சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறதுபோலாம், குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைமாசத்தில் கிர்த்திகாதீபம் அ

ந்தமலைமேல் ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் (௬௩)
பதிந்த ரத்தினம்போலாம். எ-று.

...மா றிசைமுக னளவிடா முதன்
மன்றல்சேர் திருமலை வடிவு கொள்கையா
னின்றுமா மருகனு நாமு மோர்குலம்
...ழுந்தானிமைய பூதரம்.

(இ-ள்) முன்காலத்தில் பிர்மாவினாலும், விஷ்ணு
வினாலும், அறியப்படாத பரமசிவன் கீர்த்திபொருந்திய
அந்த மலையுருவங் கொண்டதினாலே இமயபர்வதராஜ
னானவன் இத்தனைகாலம்வரைக்கும் வேறுசாதியாயிரு
ந்த நம்முடைய மருமகன் நம்முடையசாதியாய்ப்போய்
விட்டானென்று மனது சந்தோஷித்தான். எ-று. (௬௪)

பன்னிரு திங்களும் பரிதியானது
மன்னிய மதியமும் வலம தாய்வரும்
அந்நிலை யுரைக்கவென் னறிவு போதுமோ
உன்னிய வாசையா லுரைக்க லுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு மாதமும் சந்திரசூரியர்களும
கமேருவை வலஞ்செய்தல்போலப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து
வருவார்களென்றால் அந்தஅருணசலத்தினது பெருமை
யைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னுடையபுத்திபோ
துமோ ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொ
ண்டபத்தியென்பதே சொல்லத்துடங்கியது. எ-று. (௬௫)

அற்கீ... மலையுள தடுத்த கீழ்த்திசை
நற்கண பிரத்தவ னண்ணி வாழ்த்துவன்

தெற்கிலே யுளதுபுத் தேளிர் மாமலை
பொற்கையந்தகன் றினம் புகழ்ந்து போற்றுவான்.

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கிழ
ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒரு மலையுண்டு. அதில்
ஆயிரங் கண்களை யுடையதேவேந்திரன் இருந்துகொ
ண்டு சுவாமியை ஸ்தோத்திரஞ் செய்வான். [illegible]
கிரிக்கு அடுத்த தென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று
ஒன்றுண்டு. அதில் சிவந்த கைகளையுடைய யமன் புகழ்ந்
துகொண்டு வணங்குவான். எ-று. (கூசு)

மேற்றிசைத் தண்டமா மிலங்க லுண்டதிற்
சேற்றிசை வருணன்றன் செங்கை கூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூலமால் வரை
போற்றியவளகையான் பொருந்தி வாழ்த்துவான்.

(இ-ள்.) அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு
மேல்பாரிசத்தில் தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதி
ல்மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராஜன் சிவந்தகை
யைக்கூப்பி அந்தமலையைவணங்குவான். வடபாரிசத்
தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு. அதில்எல்லாராலு
ம்போற்றப்பட்டகுபேரனைவன் இருந்துகொண்டு ஸ்து
திசெய்வான். எ-று. (கூஎ)

மற்றுநால் வரைகளில் வாயு தியவ
னெற்றிசேர் விழியவ னிருதி போற்றுவன்
சுற்றுள மலைதொறுஞ் சுரருஞ் சித்தரு
முற்றசீர் வசுக்களு முறைந்து போற்றுவார்.

(இ-ள்.) மற்ற நான்கு திக்குகளிலும் இருக்கிறமலை
கள் நான்கிலும் இருந்துகொண்டு வாயு, அக்கினி, ஈசா
[illegible] நிருதி இந்தநால்வர்களும் வணங்குவார்கள். அவை
களைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும்,
சித்தர்களும், சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இரு
ந்து [illegible] வணங்குவார்கள். எ-று. (கூஅ)

தன்னையே நிகருமத் தலத்தி லேபுவிக்
கன்னைமா தவம்புரிந் ததிக மாகவே
யென்னையா ளுடையவ னிடங் கலந்தனள்
பின்னையு மதினலம் பேச லாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அந்தஸ்தலத்தி
ல்பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய
அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனு
டைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்தாள்-ஆனபடியினாலே அந்த
அருணாசலத்தின் பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ.

தன்னிகர் மந்திரம் புவனந் தத்துவம்
வன்னமாய் விளங்குமவ் வரையை மாலய
னென்னமு மேனமு மாகி நாடினு
மின்னமு மளவிலா திடும்பை நீங்கினார்.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே சமானமாகிய மந்திரம்,
புவனம், தத்துவம், இவைகளினுருவமாய்விளங்கும் அரு
ணாசலத்தை, விஷ்ணுபிர்மா இருவரும் பன்றியும் அன்னமு
மாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியக்கூ
டாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை நீக்கினார்கள்.

மருவிய பெரும்புகழ் வச்சி ராங்கதன்
அருணையை வலம்புரிந் [illegible]ன்
கருவிய கலாதரன் காந்தி சாலியென்
றிருவரும் பரகதி யெய்தினரதில்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற சந்திரவம்சதி லதிலகனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணசலத்தைப் பிரதக்ஷணம்வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினான், (மகாகீர்த்திபொருந்திய அக்கினிவம்சகுல திலகனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகம் நீங்கி சிலகாலஞ்சென்று முத்திபெற்றான்,) பெருமைபொருந்தியகலாதரன், காந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்த ஸ்தலத்தை வலம்வந்து மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள். எ-று. (சகூ)

எழுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதியா மிவர்க டொடங்கியின் றளவுக்
கனைகருண் டருணையை நினைத்துங்
காதலா லுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டுங்
கால்களால் வலஞ் செய்து மதிலே
நீதியா யிருந்து நெறியினை டைந்து
நெடுங்கயம் படிந்தறம புரிந்துஞ்
சோதிதா டொழுதும் பணிவிடைசெய்துந்
துளக்கிலா முக்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கிஅன்றுமுதலின்றையவரைக்கும்.அநேகம்பேர்

அருணசலத்தை நினைத்தும், ஆசையோடு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும், கேள்விப்பட்டும், தரிசனஞ்செய்தும், கால்களாலே பிரதக்ஷிணஞ்செய்தும், அதில் நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக் கொண்டிருந்தும், மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலேமுழுகியும் ,தர்மங்களைச்செய்தும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனைத் தொழுதும் திருப்பணிசெய்தும் கெடுதலில்லாத மோக்ஷத்தைப்பெற்றிருந்தார்கள். எ-று. (சஉ)

அப்பதி தமிழ்நாட்டுளிதிடை பெண்ணை
யாறுசெய் யாறுபிங்கலையாஞ்
செப்பிய கமலை நதிசுழி முனையாஞ்
செய்ததொன் றாயிரம்பலமாம்
முப்பது மூன்றுகோடி தேவர்களு முனிவருந்
தவஞ்செய்வா ரதற்கோர்
ஒப்புவேறில்லை யிம்பர்நாட்டிடத்து மும்பர்
நாட்டிடத்துமென் றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வருணசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண்ணிருக்கிறது. அப்பதிக்குவலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடைஎன்னும்நாடியாகும். இடப்பக்கத்தில் வருகிறசெய்யாறுபிங்கலை என்னும் நாடியாகும், கமலைஎன்கிறநதி சுழிமுனைஎன்னும்நாடியாகும். அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பங்கு பலன்வரும். முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள்.அதற்குச்சமா

னம் இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல்லையென்று சொன்னார் நந்திகேசுரர். (௪௩)

அற்றமிலவன் சொலருணையின் சிறப்பால்
அகமகிழ்ந்துருகிய முனிவன்
மற்றுளதலத்தி லதிகமென்றுரைத்தவாய்மையை
மனங்கொளா துரைப்பானீ....
சிற்றறிவுடையே னுதலாலொருசொற்
றெளிந்திலேனின்னஞ் சொலுமதனை
முற்றுளமுணர்ந்தான் மொழியெனமொழிந்தான்
முனிவனு மயர்க்கிவை மொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திகேசுரரா ற்சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின்மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டே யர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப்பார்க்கிலும் அருணாசலம் அதி கமென்று. சொன்னதை மனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல், சொல்வார். சுவாமி நான்சிறிய அறிவையுடையவனான படியினாலே நீங்கள் திருவுளம்பற்றியதுநன்றாய்த்தோன் றவில்லையென்றுசொல்ல. அதுகேட்டுச் சகலத்தையும் உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர் உமக்குண்டான சந்தே கத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்க மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார், எ-று. (௪௪)

தில்லையைக்காணக் காசியிலிறக் க
திறக்குமாரூர் தனிற்பிறக்க

எல்லையில் பெருமை யருணையை நினைக்க
வெய்...முத்தியென்றுரைத்தீ
ரெல்லா...லுதலங்களுந் தம்மில்
ஒக்குமென் றுரைத்திடாதடிகேள்
அல்லிசூழருணை யதிகமென்றுரைத்த
...ருள்செய்வாயவனும்.

(இ-ள்.) சிதம்பரத்தைத்தரிசனஞ்செய்தாலும், காசி யிலே தேகத்தைவிட்டாலும், சிறப்புள்ளதிருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசல த்தை நினைத்தாலும், முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச் செய்தீர், இந்தநாலு ஸ்தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று சமானமென்று திருவுளம் பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்க ளையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதற்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்த நந்திகே சுரரும் அருளிச்செய்கின்றார். எ-று. (௪௫)

இறந்திடுந்தொழிலும் பிறந்திடுந்தொழிலும்
எண்ணியபடி யவைமுடியா
பறந்திடுமவைக்குஞ் சிலம்பிலங்கினுக்கும்
பாதய மிங்லவோருயிர்க்கு
நிறைந்த புண்ணிய ரந்நகர்தமக்கு
நிருத்தமாண்டபந்தொழுவோ
றறந்திகழ்பயனும் சிலர்சிலர்க்கெளிதா
மல்லவர்க்கரியதா மதுவே.

(இ-ள்.) கேளுங்கோர்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குமைதீர் ... நினைத்தபடி முடியாது. அதுஇருக்கட்டும், பட்சிசாதிகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும், விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவுயிருக்கும், புன்மைநிறைந்தசீசருக்கும், குருடருக்கும், சபாபதியினதுதிருத்தசபையைத்தரிசனம்பண்ணக்கூடாது. ... யத்திலே அந்தச்சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங்கிடைக்கும். மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும். அந்தஸ்தலம். எ-று. (௬௫)

குண்டகர் பதிதர் கோளகர் புலையர் கொலைபினர்
உறுப்பினிற் குறைந்தோர்
கண்டகர் நெடுந்தாழ்த்தினி லிருப்போர்
கருணைசே ரருணைபூகரத்தை
எண்டக வொருகா னினைத்திடமுத்தி
இவரலால் விலங்கு ... மரங்கண்
முண்டகமுதலா யினவுமுங்கணை
புனைத்திட முத்தியே பெறுமால்

(இ-ள்.) ஸ்திரீயானவள் ... தன்கணவனுக்கன்றிவேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்டகுண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும், விதவைபெறப்பட்டகோளகருக்கும், நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும், அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும், தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும், நெடுந்தாரத்திலிருப்போர்களுக்கும், கருணைபொருந்திய அருணை

லஸ்தலத்தை நன்றாகவொருதரம்நினைக்க முத்தியுண்டாகும். இவர்களையல்லாமல் மிருகங்கள், பட்சிகள், மரங்கள், தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அவ்வூரில் முளைத்தால் முத்தியையடையும். எ-று. (௬௭)

சிலையெல்லா மிலிங்க முஞ்சிவலோகந்
தேவர்பா தவங்கள்பாதவங்கள்
அலையுலாம் புனல்கள் சடையுலாங் கங்கை
யருந்துமுண மரமுணமுதா
மலவியே வருகல் புவிவலம் வருதல்
உரைத்தசொல் சுருதியர் முறைகுன்
மலைவரு சமாதி யாகுமத் தலத்தை
யானுமோ மற்றொருதலமே.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியினாலே அதுசிவலோகமாகும். அத்தலத்திலிருக்கின்ற ... எல்லாம் கற்பகவிருக்ஷங்களாகும். அந்தத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம் சிவனார் சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும். அந்தத்தலத்திலிருக்கின்றவர்கள் சாப்பிடுகிற வுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும். அத்தலத்திற்சஞ்சரித்தல் பூமிபிரதட்சணஞ்செய்தலாகும். அவ்வூரிற்சொல்வார்த்தைகள்வேதமாகும். அந்தஸ்தலத்தில்நித்திரைசெய்தல்நிஷ்டைகூடிசமாதியிருத்தலாம். ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ. எ-று. (௬௮)

முத்தழல் புரிந்தோர் நான்மறை தெளிந்தோர்
ஐவகை வேள்வி முடித்தோர்
எத்தவம் புரிந்தோ ரெவ்வறஞ்செய்தோர்
எண்வகை யோகரெனினும்
அத்தல நினையாதவர்க் கிலை முத்தி
யாதலா லமரர் வானிருந்தும்
சுத்தமா னிடராய்ப் பிறந்ததை நினைந்து
துளக்கிலா முத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சணாக்கினியம் என்கிறமூன்றக்கினியை வளர்த்தவர்களும், ருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களையுணர்ந்தவர்களும் பிரமயாகம், தெய்வயாகம், பூதயாகம், பிதிர்யாகம், மானுடயாகம், என்கிற, ஐவகையாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும், [illegible]த்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், எப்படிப்பட்ட தருமங்[illegible]வர்களும், இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை தியானம், சமாதி என்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகிய இப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணாசலத்தை நினையாவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை. அப்படியிருக்கிலேதான் தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராகப்பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தை தியானஞ்செய்து கெடுதலில்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பார்கள். எ-று.

பொருவிலாச் சுவர்க்கத் தமிர்தமுண் டிருப்போர்
போகபூமியைத் தனிபுரப்போர்
அருணைமா நகரிற் கிருமியாப்பிறப்ப
ததிகமென்றாதரங் கொள்வார்
மருவுமப்பதியிற் பிறப்பது தூய மகம்புரிந்
தவர்க்கலாற் கிடையா
திருவருள் படைத்தார்க் கெளிதலான் மற்றத்
தேவர் யாவருக்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில், நரைதிரை, மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும், போகத்தை யனுபவித்தற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலானலோகங்களைத் தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலான திக்குப்பாலகர்களும், அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்[illegible]தற்கு ஆசைப்படுவார்கள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது தூயயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது. சுவாமியினுடைய கிருபைபெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும். அவர்களன்றி மற்றதேவர்கள் முதலான மகத்துவம் பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. ()

வெற்றிரும்பிடத்திற் செம்பில்வெண்கலத்தில்
வெள்ளியில்வெள்ளியபொன்னிற்

குற்றமொன்றில்லாக் குயிற்றியமணிபோற்
  குலவியசிவனிருந் திடுவன்
மற்றையதலத்தி லருணையென் றுரைக்கும்
  வளம்பதிதனிலெழுந் தருள்வன்
பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைத்தான்
  புனிதனாகியவருணைந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட யாதொருதோஷமில்லாத மாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் எங்குநிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருப்பார். பொன்னினாற் செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்த ரத்னம்போல் அருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர் திருவுளம்பற்றினார். ஆனபடியினாலே எல்லா ஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாம். எ-று. (௫௧)

கண்ணினால் விளங்கும் திருமுக முகத்தாற்
  கரியகண்விளங்குமவ் விரண்டின்
பண்ணினால்விளங்கு முடலெலாமதைபோற்
  பரமனால் விளங்குமவ்வருணை
யண்ணலான்விளங்கு மருணைமாநகரால்
  அம்மலைநா டருணையாநகரால்
எண்ணிலாப்பதிக ளனைவையும்விளங்கும்
  எவற்றினுஞ்சிறந்த தென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) தேனும் மார்க்கண்டேயரே, கண்களிருக்கிறதினால் முகம்பிரகாசிக்கிறது. முகத்தினிடத்தி லிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும். இதுவைபோல் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும். அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக அமிசை யுடையவராய் விளங்குகிறார். அத்தலத்தினாலும், அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும், எண்ணிக்கையில்லாத எல்லா க்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும். ஆனதினாலே எல்லா ஸ்தலங்களிலும் அது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும், அதில் சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது. எ-று. (௫௨)

வீசலரிலமெய் குளிர்ந்திடுங் கொடியின்
  வேரினீர் சொரிந்திடினதுபோற்
பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும்
  புரையற நடக்குமேயாகிற்
காசியே முதலாந் தலமெலாம் பூசை
  கனம்பெற நடந்ததாமிலையே
வீசர்தா முந்தத் தலமெலாம் பூசை
  யுற்றியே னியற்றிடா திருந்தேன்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும், அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்க

ளும், இலைகளும், குளிர்ச்சியையடையும். அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் ஸ்வாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசை குற்றமில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லா ஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும். அந்த திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்ற ஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒரு பயனுமில்லை. எ-று. (௫௬)

நிலந்தொழுமருணா சலந்தனிலிருந்து
நெஞ்சினி லையமாய்ப் [illegible]தோர்
தலந்தனை விரும்பி நடந்தவர் முன்செய்
தவங்களுமறங்களு [illegible]
குலந்தனி லுதித்தோ ராயினும் [illegible]யர்
குணத்தவ ராயினுங் கொடியர்
உலந்தவ ருயிரோ டிருக்கினு மதற்கோர்
உவமைசொன் னோர்க்குமீ தொக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்த ஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தை நாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்யப்பட்ட தவசுகளும், தருமங்களும், பிரயோசனப்படாதுகள். அவர்கள் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் நீசராவார்கள். நல்லகுணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடிய குணத்தராவார்கள். அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள். அந்த அருணாசலத்

துக்கு வேறொரு ஸ்தலங்களைச் சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்ததோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும். எ-று. (௫௪)

என்றுதானருணைச் சிறப்பெலாமுனிவர்க்
கேதுவோ டெடுத்தினி தியம்பிக்
கன்றுமான்மழுவுஞ் சுரிகையுந்தரித்த
கடவுணன் கிருந்தனனவனைச்
சென்றுசென்றிறைஞ்சி நெக்குநெக்குருகிச்
சென்னிமேற் செங்கைவேரோட்டி
ஒன்[illegible]ந்தப் பெருங்கடலிடைப்புக்
குணர்[illegible]யாய் முனிவனி தலாய்பான்.

(இ-ள்.) இப்பிரகாரம் அருணாசல ஸ்தலத்தினது பெருமையை ஏதுவோடு முனிவர்களுக் கினிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து. மான் [illegible] மழு உடையவர் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரராகியவர் களிப்புற்றிருந்தார். அந்நந்திகேசுரரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளைச்சேர்த்துக் கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தன்னை மறந்தவராகிப் பின்பு ஞாபகம் வந்து இதனைச் சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (௫௫)

மூன்றாவது திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௫.

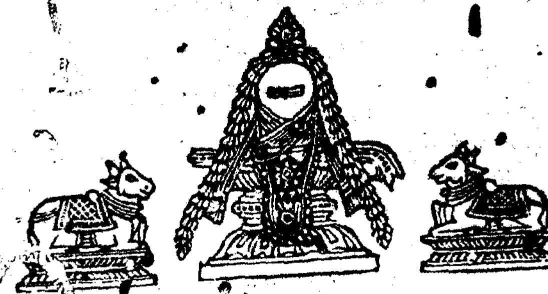

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையேய நணங்கிபே யடியவர்க் கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருளையின் சிறப்பா
லந்தமாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்தவாறுடன தீமலை யாகிய வகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக்கேள்வியுற்ற மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார். எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரவாமியே, அடியார்க் கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையினால்

மனங் களிப்படைந்தேன். அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதன்பின்பு மலையுருவமானதும். எ-று.

அம்மலைச்சுட ரடிதலை தெரிகிலா தயன்மால
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்மலைக்கடக் கரியுரி புனைந்திங் கயிலை [யும்.
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனே யெனவவன்

(இ-ள்.) அந்த அக்கினிமலையினது அடியும், முடியும், அறியக்கூடாமல் பிர்ம்மாவும் விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும், பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்ததும், திருவுளம்பற்றவேண்டும். கைபொருந்திய மலைக்கு ஒத்த [illegible]த்தையுடைய யானையினது சர்மத்தைத் தரித்தருளிய கைலாசவாசராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தையுடையவரே யென்று சொல்ல, அந்த நந்திகேசுரர் சொல்லத்தொடங்கினார். ()

பஞ்சபாதக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினானினைத் திடினு நினைத்ததே பரமாய்த்
தஞ்சமாகிய முத்தியா மென்மறை சாற்று [தே
மஞ்சொலாலது மொழிந்தபோர்க் கென்னபே றரி

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படி நினைத்ததே மேற்பட்ட புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமென்று வேதங்கள் முறையிடும். அன்பை யுண்டாக்கும் நல்லசொற்களி

னாலே ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (௩)

ஆகையாலுமக் கன்றியே யெமக்குமுண் டதிகஞ்
சோகமோகங்கள் தவிர்ப்பவ னொருபரஞ் சுடராய்
மாகமூடற வளர்ந்தது மாலயர்க் காகப்
போகலிங்கமென் றனது மொருவகை புகல்வேன்.

(இ-ள்.) அப்படியிருக்கிற மார்க்கண்டேயரோ இந்த மஹான்மியத்தைக் கேட்கிற உமக்கே யல்லாமல் எனக்கும் அதிக[illegible] துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவைக்கிற சிவன் ஒப்பற்ற பெரிய சோதிசொரூபமாய்ப் பிர்மா, விஷ்ணு, இவர்களுக்காக ஆகாசமளாவி வளர்ந்ததும், சர்வத்திராளுக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கிற லிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத் தெரிந்த அளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினி லயனரி யுருத்திரன் மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன் விந்துநா தஞ்சத்தி னெறியே
யடங்கிநம்பர சிவத்தினிற் பரசிவ மனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச்சகல உயிர்களும் பிர்ம்மாவினிடத்தில் ஒடுங்கி, பிர்ம்மா விஷ்ணுவினிடத்தி லொடுங்குவார், விஷ்ணு மகேசுரனிடத்தி லொடுங்குவார், மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுங்குவார், சதாசிவம் விந்துவினிடத்தி லொடுங்குவார், வி

து நாதத்தினிடத்தி லொடுங்கும், நாதம் சத்தியினிடத்தி லொடுங்கும், சத்தி பரமசிவத்தி லொடுங்கும், அந்தப்பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிவிலே நின்றது. எ-று. (௫)

பரசிவத்தினில் வருபராசத்திபாற் குடிலை.
விரவிடும்பர தத்துவ மடைவிலே விரிந்தி
யிருவுமைவரு மொடுங்கிய முறையிலே வர்
ரரிமகன்படைத் திடுவது நினைந்தன னகத்தில்.

(இ-ள்.) அப்படி எல்லாம் [illegible] தில் தனியாகின்ற பரமசிவம் உலகமுண்டாக்க [illegible] மென்று திருவுளங்கொண்டு [illegible] அந்தச்சிவனிடத்திற் றோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென்னும் சத்தி தோன்றியது. அதில் பெருமைபொருந்திய மற்றத்தத்துவங்கள் முறையே உண்டானதுகள். பஞ்சகிருத்தியங்களினாலும், பிர்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் முன்னே ஒடுங்கிய முறையே உண்டானார்கள். விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிர்மாவானவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில் எண்ணினார். எ-று. (௬)

மரீசியங்கிரன் புலத்தியன் புலகனொடு மறையோர்
கிருதுவத்திரி சனபதி யெழுவருந் தோன்றத்
தூரியதக்கனும் வலப்பதம் பெருவிர லுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறை முகத்தினும் பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி பிர்மாநினைத்தவுடனே - மரீசி - அங்கிரா - புலஸ்தியர் - புலகர் - கிருது - அத்திரி - சனபதி - என்கிற

ஏழு ரிஷிகளும் பிறந்தார்கள். தக்கன் வலதுகாற்பெரு
விரலிற் பிறந்தான். பிருகு மார்பினிடத்திற்பிறந்தான்.
தர்மதேவதை முகத்திற்பிறந்தது. எ-று. (௭)
உலனுமைந்தரின் மரீசியார் காசிப னுதித்தார்
பன்னுதக்கனு மைம்பது பெண்களைப் பயந்தா
னுன்னு காசிப னவர்பதின் மூவரை யணைந்தான்
முன்னளாகிய வதிதிபா லிமையவர் முளைத்தார்.
(இ-ள்.) பிர்மாவினிடத்திற் பிறந்த பிள்ளைகளா
ய எழுவரில் - மரீசி [illegible] ரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷி
[illegible] பிறந்தார். தக்கனென்பவன் ஐம்பதுபெண்களைப்பெற்றான்.
அந்த ஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்றுபெண்களைக் கா
சிபர் விவாகஞ்செய்தார். மூத்தவளாகிய அதிதி வயிற்றில்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள். எ-று (௮)
இருமைசேர்ந்திடு மிரணிய விரணியாக் கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந் திதியெனு மிளையாள்
தருணமைந்தரி லிரணியன் பிரகலா தனனெ
னருமைமைந்தர்க ளைவரைப் பயந்தன னவருள்.
(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய
சிறப்புப்பொருந்திய திதியென்பவள் - இரணியன் இர
ணியாட்சனென்கிற இரண்டுபேரையும் பிரசித்தமாகப்
பெற்றாள். அந்தஇருவரில் இரணியன், பிரகலாதனன்
முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப் பெற்றான். எ-று. (௯)
பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூவரைப் பெற்று
னருளுமைந்தரில் விரோசனன் மாவலியளித்தான்

பரவுமாவலி வாணனென் றொருவனைப் பயந்தா
னரனருச்சனை புரிந்தவ னயன்றொழ விருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான். மாவலி வாணாசுரனைப்பெற்றான். அந்தவாணாசுரன் பரமசிவனைப் பூசித்துப்பிரமாதொழும்படியாக வாழ்வுபெற்றிருந்தான். எ-று.

தனுவளித்தவன் சம்பரன் முதலியோர் பதின்ம
ரனையதானவர்ப் பெற்றனள் சிங்கிகை யணங்கும்
பனியிராகுவே முதலிய நால்வரைப் பயந்தாள்
பினையளாங்கொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்.) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன் முதுகெலும்பைக் கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய ததீசிரிஷியென்பவர் சம்பரன், முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார். அந்தப் பத்துப் பேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அவளுக்கு இளையவள் மூன்றுபேர் அசுரரைப்பெற்றாள். எ-று. (௰௧)

காலகேயர்க ளறுவரைப் பயந்தனள் காலை
சாலநீள்சிறைக் கருடனு மருணனுந் தவிர
நாலுபாலரைப் புதல்வரா வினதையு நயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக் கத்துரு பணியெலா மளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள், காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றாள். மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடைய கருடன் அருணனோடுகூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள் பெற்றாள். விஷத்தையொத்த கண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள். எ-று. (௰௨)

அரிட்டையென்பவ ளிடத்திலே
அரம்பையே முதலாய்
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனர்
யிலங்கிளை முனிதன்
னருட்டவத்திலெண் ணிரட்டிகந்
தருவரை யளித்தாள்
மருட்டுவாள்விழிக் கபிலைபாற்
பதின்மர்வந் துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் ரம்பை, ஊர்வசி, முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள். இலங்கிளையென்பவள் முனியினுடையகிருபையினாலே பதினாறுவகையாகிய கந்தர்வர்களைப் பெற்றாள். வாள்போன்ற கண்களையுடைய கபிலையினிடத்தில் பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். எ-று. (௰௩)

அங்கிரர்சன பதிகளக் கருவரை யளித்தா
தங்குமத்திரி கதிர்மதி புலத்தியன் றனையர்
பொங்கிராக்கதர் வானரர் கின்னரர் பு[illegible] [தான்.
னங்குமைந்தர்கிம் புருடர்பின் விலங்கையு மளித்

(இ-ள்.) அங்கிரர், சனபதி, யென்கிற இருவரும் காந்தருவரைப் பெற்றார்கள். அத்திரியென்பவர் சூரிய

சந்திரர் இருவரையும் பெற்றார். புலத்தியர், இராட்சதர், வானரர், கின்னரர், இவர்களைப்பெற்றார், புலகரிஷியென்பவர், கிம்புருடரையும், மிருகங்களையும், பெற்றார். எ-று. ()

தருணராகிய வசுக்களைச்
 சனபதி தந்தான்
பிருகுவென்பவன் கவியுடன்
 சவனரைப் பெற்றான்
இருவரொடுசெந் திருவையும்
 பிருகுபெற் றெடுத்தான்
பருவமந்தரிற் கவியுமோ
 வெள்ளியைப் பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர், பின்னும் தருணம்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களைப் பெற்றார். பிருகு வென்பவர் கவியென்பவனையும், சவுனரையும், பெற்றார். இந்த இருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையும்பெற்றார். அந்தப்பருவம்பொருந்தியபிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார். எ-று. (௫௫)

பரியதானதன் றேவிமுக் கிரண்டினும் பரிதி
பு[illegible]யத்தை யூற்ற
வரிசைபற்றிய மருத்துவ ரிருவரும் வந்தார்
விரிசராசரம் பிறந்தன பலபல விதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன்தன் மனைவியைச் சேருகிறதற்கு யத்தனப்பட்டபோது, அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெ

ண்குதிரையாயோடினள். சூரியன், ஆண்குதிரையாய்த் துரத்த அவள் திரும்பிப்பார்த்தாள். அப்போது சூரியன் தனதுபெண்சாதியினிரண்டுமூக்கிலும்இந்திரியத்தைதூற்ற வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர் பிறந்தார்கள். அதன் பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அனேகவிதமாயுண்டாயின. எ-று. (௫௬)

கலிவிருத்தம்.

கண்டிலதெலாநமது கற்பனைக ளென்றே
புண்டரீக வேதியனு முத்தரி புரத்தில்
தண்டியெதிர் கொண்டுபணை தங்கவிசை வண்டார்
மண்டுளப மாயவனை வைகுண்ட வழங்கும்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்தவுலகெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு, அதனால் வைகுண்டத்தில் வலுவிற்போயெதிர்த்துப்பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்ற வண்டுகள்சூழ்ந்த துளசிமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

ஏழுலக மேழுமில மேழுபுய லோரே
ழாழிமுத லேழுகிரி யாம்வகை யியற்றி
வாழுமுயிர் யாவையும் வகுத்திட மனத்தாற் [ன்.
பாழிகொண் மரீசிமுதல் மைந்தர்கள் படைத்தே

(இ-ள்.) வாராய் விஷ்ணுவே, பதினாலுலகங்களையும் கறுத்த மேகங்களையும், சத்தசமுத்திரங்களையும், முத

ன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும், உண்டாகும்படி மனத்தினால்பண்ணிணேன். இப்பொழுது வாழ்கின்ற எல்லா உயிர்களையும் உண்டாக்கவலிமைபொருந்தியமரீசிமுதல் ரிஷிகளைப்பெற்றேன். எ-று. (௰அ)

மைந்தராது மைந்தர்கள் குருக்களுடன் வானோர்
சந்திரன் முதற்பெரிய தானவர்க ளானோர்
கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர்கண நாதர்
ரிந்திரன் முதற்றிசைக ளெட்டினு மிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய் விஷ்ணுவே; உன்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள், குருவாகியபிரகஸ்பதியானே எல்லாத்தேவர்களும், சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர், கிம்புடர், சித்தர்கணநாதர்களும், தேவேந்திரன், முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுபேருமாயிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்வார்பிர்மதேவர். எ-று.

எஞ்சுதலி லாவிறைவ னென்பதனை யென்பேர்
கஞ்சனெனு மைந்தனை மறந்திடு கரத்தா
லஞ்சலில் படைப்பொழியி லெப்படி யளிப்பாய்
செஞ்சுவரி லாதெழுது சித்திரமு முண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாதசகலத்துக்கும் நானேகர்த்தனென்பதையும், என்பிள்ளைதான்பிர்மாவென்பதையும், மறந்துவிடு. நான் கையினாலேஉலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் நீ யெப்படிக்காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழு

துகிற சித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்வார் பிர்மதேவர். எ-று. (உ௰)

அளித்திடு களிப்பினை யகத்தினில் விடாதியல்
வெளிப்பட வொருத்தனை யளித்திட விதிப்பேன்
விளைவிர்ச்சிய கடற்கிடை குதித்திட தனுள்ளே
யொளித்திடு சுரத்திர ளுனைச்சருவு முன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே சகலத்தையும் ரட்சிக்கிறோமென்கிற சந்தோஷத்தைவிட்டுவிடு. நீ விடாமற்போனால் உன்னுடைய உத்தியோகத்தை நீக்கி ஒருத்தனை யுண்டாக்கி ரட்சிக்குந்தொழிலுக்கு நியமித்துப்போடுவேன். நம்முடைய புத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளேகுதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிர்மதேவர். எ-று. (உக)

வித்தக முனிப்பிருகு விட்ட முனி வாலே
பத்துரு வெடுத்தனை பகுத்தறிவி லாயோ
வத்தனை யுடற்களு மலமத்தபடி யாலென்
கைத்தலமு மிப்படி கிறுத்தபடி பாராய்.

(இ-ள்.) ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியானவரிட்ட சாபத்தினாலே பத்துத்தரம்பூமியிலேபிறந்தாய். நீ அதைப் பகுத்தறியவில்லையோ. அப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவுபெரிய உனது உடல்களையெல்லாம்

படைத்துப்பலைட்டு. ஏழ்ப்பெகைகள்காய்ப்பேறிக்கறுத்துப்போச்சுதென்று பாரென்று பின்னுஞ் சொல்வார். எ-று.

உந்திமலர் ரோனைவி கழ்ச்சியுணா யாதே
முந்தவொரு தாணிடை முளைத்தனே யுனக்குத்
தந்தையென வோவலது தாயதென வோசொல்
செந்தழல் பிறந்துகிளைத்திப்பதறி யாயோ.

(இ-ள்.) வாராய் விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிகமலத்திலே தானே வந்தானென்று நீ சொல்லாதே. முன்னாலே நீ ஒரு தாணனிடத்திலேபிறந்து வந்தத் தாணை உனக்குத்தகப்பனென்று சொல்லட்டுமா. நானென்றுசொல்லட்டுமா. தாயென்றுசொல்லட்டுமா. அந்தத் தாண்உனக்குத்தந்தையாலல் எனக்கு நீ தந்தையாவாய் செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலே பிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ? அப்படி உன்னிடத்திலேநான் பிறந்தாலும் உன்னையழித்துப்போடுகிறேனென்றார்பிர்மதேவர். எ-று

வேதனிவை சொற்றன கொடும்படை வெதுப்பிக்
காதிலுற துளைத்தனல் புகப்படின உடுப்பட [டே
கோதமொ டெழுந்துபுகை கொண்டநகை கொண்
மாலுவன் சிரித்தனன் மறுத்திவை யுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிர்மா, இப்படிச்சொன்ன வார்த்தைகள் விஷ்ணுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப்பழுக்கக்காய்ச்சித்துளைக்கவிட்டு, உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்

போலத்தகிக்க மிகுந்தகோபங்கொண்டு புகையெழும்பும்படியாகநகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம்வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார்விஷ்ணு. எ-று. (௰௪)

வந்தவழி தன்னையு நினைத்திலை மனத்தென்
மைந்தனென தன்னையென வுன்னுதலை யில்லாய்
தந்தைசிறு மைந்தர்பிழை தன்னையுண ராரென்
றிந்தவுரை சொல்லினை யிழுந்தது போறேனே.

(இ-ள்.) வாராய் பிர்மாவே, நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை என்னுடையநாபியைத்தாயென்றுஆலோசிக்கவும் இல்லை. தந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள்செய்த பிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்று இந்த வார்த்தைசொல்லினையோ. இனிமேல் இப்படிப்பொறுக்கமாட்டேனென்று பின்னுஞ்சொல்வார் விஷ்ணு. எ-று.

கன்றுமது வுங்கயிட வப்பகடு தானு
மென்றனையராகவு மிகழ்ந்துயிர் குடித்தேன் [டோ
மன்றவொரு தீமைசெயின் மைந்தனென வுண
வன்றியுட னேயையு மறுத்தெறிகி லாரோ.

(இ-ள்.) கோபத்தையுடையமதுவும், யானைபோன்ற கைடவனும், எனக்குப்பிள்ளைகளல்லவா. என்னையிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன். நிலைபெற்ற ஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ? அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதை

யறுத்தெறி... சொஸ்தப்படுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறு
ர்களோ மனுஷர்கள். எ-று. (உசு)

பித்தனுன தோர்தலை பிடுங்கியெறி போதி
லத்தலை நமக்கென வமைக்கவிதி யில்லா
யெத்தலைவ னென்பதுனை யித்தகமைகொண்டே
யைபத்தலை யராமுடிகொள் பாரிடம் விதித்தாய்.

(இ-ள்.) வாராய்பிர்மாவே, பயித்தியகாரனாகிய சிவன் உன்னுடைய தலையொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்த காலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை. உன்னை எதற்குத்தலைவனென்று சொல்லுகிறது. இந்தத்தலையைக்கொண்டுதானே படத்தையுடையஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமியைப்படைத்தாய் என்றார் விஷ்ணு. எ-று. (உஎ)

மச்சவுரு வங்கொடு மறைத்தொகுதி தந்தேன்
விச்சையுள தானவரை வென்றுயிர் குடித்தே
னச்சுமர மாமெனினும் வைத்தமர மென்றே
யச்சமுறு கின்றனை னழிக்கவரி தென்றே.

(இ-ள்.) வாராய்பிர்மாவே, சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போனபோது நான்மற்சாவதாரங்கொண்டு அந்தஅசுரனைக் கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன். அதுவல்லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினேன். எட்டிமரமானாலும் தான்

வைத்தமரமாகஇருந்தால்வெட்டார்கள். அப்படியேபோல் பிள்ளையானஉன்னைக் கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விஷ்ணு. எ-று. (உஅ)

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனை யுரைத்தார்
கன்றினர் புயத்தின்மிசை கைதலமடித்தார்
நின்றுரு குதித்தனர் நெருக்கினர் நிமிர்ந்தார்
துன்றிய கனற்பொறி சுறுக்கெழ விழித்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை தர்க்கம்பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல்கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள். நின்றுகுதித்தார்கள். நெருக்கினார்கள். நிமிர்ந்தார்கள். நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய் விழச்சுறுக்கெனக்கண்களை விழித்தார்கள். எ-று. (உக)

வெற்புகள் பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பல சுடர்க்கதிர் பனிக்கதி ரொளித்த
சர்ப்பமு நெளித்தது தலைச்சுமை பொறுதே
கற்பமுடி வென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிர்மதேவரும், மகாவிஷ்ணுவும், சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போனதுகள். அண்டகடாகம் படீரென்று வெடித்தது; பலபல கிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள்; ஆதிசேடன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல் உடல்நெளித்துக்கொண்டான். கற்பகாலம்வந்து உலகம் அழிய

ப்போகிறதென்று கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள் தேவர்கள். எ-று. (கூ0)

உடுக்கண முதிர்க்கண முதிர்ந்த வுலகெல்லா
மிடிந்தனில் விழுந்தன வெழுந்தன பரிக
மடக்கின பகிர திமுன் னீங்கி யெல்லாந்
திடுக்கொடு முழங்கின திசைக்கரிக ளெட்டும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும், உதிர்ந்ததுகள்; பூமியெல்லாந் துன்பங்களோடு குலுங்கிக்குலைந்துவிழுந்தன... ஒன்றெழும்பியதுகள். கங்கைமுதலானநதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போனதுகள். அட்டதிக்குமிருக்கிற ஆனைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன. எ-று. (கூக)

மேலினி லெடுத்தெறிவர் கீழ்வர்கடி தோடிக்
கோலியெதிர் குத்துகென நின்றிவிடுவர் குத்திச்
சாலமடி தொட்டளவில் சாரிகை திரிந்தார்
மாலையு மிருட்டும்வல மாய்வருதன் மான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர் மேலேஎடுத்தெறிவார்கள்; கீழேவிழுவார்கள்; மறுபடியெழுந்து விரைவில் ஓடிவளைந்து எதிராகநின்று குத்துஎன்றுசொல்வார்கள்; அப்படிக்குத்திக்கொண்டுமிகவும் மடியைப்பிடித்துச்சுறைபோல் அனேகவிசைசுழன்றுதிரிந்தார்கள்; அந்திநேரமும் இருளும் வலமிடமாகவருதலை யொத்திருக்கும்படி. எ-று. (கூ௨)

ஊருவன தத்துவன செல்வன விண்ணோடே
சேருவன நின்றன திரிந்தன திரட்டார்
தாருவகை யிற்றன தழைந்ததிரு வெங்கு
மேருவளை யுகக்கடலு வேலையளறாக.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சீவன்களும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ் சீவாதிகள்போல் ஆகாசத்திலே பறந்ததுகள், நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் திரிந்தது கள். திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம்நிறைந்தது. மகாமேரு அசைந்தது. சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேறுனதுகள். எ-று. (கூங)

அந்தமுடி வெல்லைதனி லஞ்சியிமை யோர்தா
மிந்திரனை யெய்தினர்க ளெய்திய துயரைக்கு
முந்தியவ னுற்றதுயர் யாவையு மொழிந்து
வந்தவர வேதென வகுத்துரை செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) சர்வசங்காரகாலம் வந்ததென்றுசொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெய்யும் அந்தவேளையில் தேவர்களெல்லாரும் பயப்பட்டுத்தேவேந்திரனிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச் சொல்லுகிறதற்கு முன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்ட துன்பங்களெல்லாஞ் சொல்லிப் பின்புநீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத் தேவர்கள்சொல்லுவார்கள். எ-று. (கூச)

ஆரணனு நாரணனு மானவிரு வேருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்த்தொழில் விளைத்தா
ரோரவிய வேறுகதி யில்லையெவருக்குங்
காரணனை யேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்.) பிரமாவும், விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும்பூமியில் மிகுந்தயுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்த மார்க்கம்வேறேயில்லை. எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிறபரமசிவனைத் தொழுது இந்தச் செய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்றுசொன்னார்கள் தேவர்கள். எ-று. (கூ௫)

நாயகனிசைந்து பினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர் போலடி துதித்திவை பகரா
மாயமுடன் மாலயன் வருத்தமது தீராய்
தாயலது மைந்தர்துணை தரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லாரும்போய் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதத்தைத்தொழுது-மங்கைபாகனே மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவும், பிர்ம்மாவும், சண்டைசெய்வதனால் வருந் துக்கத்தைத்தீர்க்கவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் வேறொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்றுசொன்னார் தேவர்கள். எ-று. (கூசு)

உருட்படு சகட்டை யிகருற்றுலகின் மீதே
யிருட்படு பிறப்பினை யிறப்பினை யுறாதே

பொருட்பெற வுனக்கடிமை புக்களவி லாவுன்
னருட்கடல் குளித்திட வடைக்கலம தானோம்.

(இ-ள்.) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல் அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தை அநுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில்குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள். எ-று.

புழுக்குடையுடற்சுமை பொறுக்கமுடியாதவ்
விழுக்குடை யவிச்சைகெட விச்சையருள்வானே
முழுக்கடலிடத்தினு முழுக்கறினு மாறா
வழுக்குல மற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்.) அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்குநீங்கிப் போக அடைக்கலமாயும்மைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள். எ-று. (கூஅ)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள் செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழியோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணெயென்நிற்குமவ னீதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல் வேறே ஆலோசனை யில்லை யிங்கவருக்குச் சீர்மைசெய்யுமென்று சிவனைத் தேவர்கள் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின் மூலத்தையறிந்தார் எல்லா உயிர்களினிடத்தும் எள்ளினிடத்து நெய்போல் நிற்கும் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறியார். எ-று.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரெலா மமரரெலாம்
பயந்தவிர நாகமீது
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்தி
லுறுமயனும் பகைமைதீர
வடுக்கியிடும் புவனமெலா மடுக்கழியா
திருக்கமனத் தருள்வதாகித்
தடுக்கரிய தழலுருவத் தொருவனாயா
யிருவரையுந் தடுப்பதானன்.

(இ-ள்.) நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தை நீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப்புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கிற பிர்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகையை நீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்குக் குலையாமலிருக்கவும் கிருபை செய்வதாய்த் தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகி இந்த இருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்()

பாதலத்திற் பணிகளெலாம் விழுதாக
வதன்கீழ்ப் பருவேரோடிப்
பூதலத்திற் கிளைத்திமையோருலகெலா
மலர்ந்துமலர்புண்டரீகன்
மீதலத்துமுட்டைநிட்டத் தக்கடாகவெளி
கடந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொருகனல்மேரு
வடுத்ததெனவளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்குச் சல்லிவேராகவும், அதன்கீழ்பருத்தவேரோடி பூமியிற் பெரிதாய் கிளைத்துத் தேவலோகங்களெல்லாந் தாண்டிப் பிர்மலோகத்து முட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாலிருக்கிற பெரியவெளிக்குமேலாயிருக்கிறஇடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது. எ-று. (சக)

பூளைக்குநெடுஞ்சடாிரவிபுரவியுல
வழிவுல்கமுழுதுமோடிக்
கிளைக்குமணிமிருளகற்றவேற்றிவைத்த
விளக்கெனவே கிளர்க்கையாலே
யளக்கவொலாமளப்பரியவடவையழல்
பரந்ததெனவாரத்தமானத்
திளைக்குமொழுகிரிகளெல்லாமதுசொரிந்த
சிறுபொறிபோற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்.) உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலகமெல்லாம் குடிக்கினைத்த நீலமணிபோலுங் கரிய இருளைப்போக்குகிறதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப்போல் பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்ததுபோலச் சிவப்பு நிறத்தைப் பொருந்த சத்தகுலபர்வதங்களெல்லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசெரிந்த அக்கினிப்பொறிகள்போலச் சிவந்தன. எ-று.

ஏ ஓ அசைகள்.

கலிநிலைத்துறை.

வானக்கண்ணெழு லாயதுகண்ட மலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றார் கனைகாணார்
ஞானக்கண்ணினர் காணுவதல்லா னவைசேரு
மீனக்கண்ணி னருக்கெளியாரோ வெம்மானே.

(இ-ள்.) இப்படி ஆகாயபரியந்தம் அக்கினி சொரூபத்தைக் கண்ட பிர்மாவும், வேணுநாதத்தைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு ஒதுங்கினார்கள். ஞானக்கண்களையுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்திய ஊனமாகிய முகத்திற்கண்ணுடையவர் காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன். எ-று. (சுக)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலவ விடவரிய சுடரினைக்கண்
டிருவருமாய்க் கலையானு

ரெண்ணிவிதி னடிமுடியை யறிபவரோ
பெரியவரென் றிசைத்தாரிந்
மண்ணினடி யறிவனெனப் பணவிடை
றூக்கமிக்கோன் வராகமானான்
விண்ணின்முடி யறிவனென வெகினவடி
வெடுத்தயனும் விரைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூர[illegible]மலை போலிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமானமலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந் துன்பத்தை யுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரோ பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர்சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரூபமானார். இந்தமலையின் சிகரத்தைக் காணுகிறேனென்று பிர்மாவும் அன்னபக்ஷியாகி ஆகாயத்திற் பறந்தார். எ-று. (சுஉ)

மெத்துமறைக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதம்
பறந்தயனார் விரைந்துபோனார்
துத்தியரா வெடுத்தபுவி கணத்தினுக்கா
யிரங்காதந் துளைந்துபோனா
ரத்தகையோர் செயலுறைக்கிற் கனகமணி
நெடும்பூட்டுக் கருகிலோடு
தித்திலப்பொற் குண்டிகையு நீலமணிக்
குண்டிகையு நிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில் பிர்மா அழியாதவழியே பறந்து மேலோகம்போனார், படத்தை யுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப் போனார், அது எப்படி யிருந்ததென்றால் அம்மலைதங்க மயமாகிய ரத்தினப்பூட்டைப்போலவும், அதில்இறை க்கி ... பூட்டி விட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண் டிபோலவும் முத்துச்சிமிழைத்திருக்கிற அழகிய தோண் டிபோலவு மிருந்தது. எ-று. (சுஎ)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறை
முறையே புகுந்துபோய்த்து
காவலுறு மாவலிதன் போகவதி
யெனும்புரமுங் கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும் பரஞ்சுடர் வாளாடகே
சுரங்கரதத்துஞ் சிரத்தும்போற்றி
மூவுலகை முதல்ளந்தோனேழுலக
மலந்துமதன் முடிவுகாணான்.

(இ-ள்.) வராக அவதாரமெடுத்த விஷ்ணு வானவர் பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கிற ஏழுலகத்தை யும் முறையே துளைத்துக் கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிர வர்த்திக் காவலிலே யிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தை த்தாண்டி அப்புறம் தேவர்கள்வணங்கும்பிர்மசொரூபம் விளங்காநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினுடுஞ் சிரசினாலும் வணங்கி முன்னே மூன்றுலகத்தையு மளக்

தவர் இப்போ தேழுலகங்களை அளந்தும் அந்தமலையி னடியைக் காணும்போனார். எ-று.

வளர்ப்புடைய பிறைபோல வளர்மருப்புந்
தேய்பிறைபோல் மழுங்கிப்போகக்
குளப்படியு முகநுதியும் பினைத்தேய்
மாசையைப்போற் குறைந்துபோய்
வளப்பரிய துயரின்விழுந் தொருநாளுண்
டொழிந்ததற்கு ளரனைவாழ்த்தி
இளைப்பதுவுஞ் சலிப்பதுமற் றெழுதலரும்
பிராக்கடலு மேறினானே.

(இ-ள்.) அப்படி மகாவிஷ்ணு வராகரூபங்கொண் டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வள ர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும், தேய்பிறைபோல் கு றைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும் முகத்தினு னியும் தேடுமாசை பின்பு எப்படிகுறைந்துபோயிற்றோ அப்படித்தேய்ந்து குறைய எண்ணக்கூடாத துக்கசமு த்திரத்தில்விழுந்து நூறுவருஷகாலந்தேடியுங்காணமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறி ந்து அவனைத் தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்பும் நீங் கித் தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையும் ஏழுலகத்தை யும் தாண்டிவந்தார். எ-று. (சுஎ)

தம்போரை முதற்றடுக்கத் தழற்பிழம்பா
யெழுந்தவுத்தத் தலத்தைச்சார்ந்தா

ணம்போத னிதன்முடியி னளவறியா
தினனழனத்தி லையந்திருந்தான்
னம்போருக் கரியானைச் சேயானைத்
தனதுவிழி நயனத்தோடே
னம்போதைப் புனைவானைப் பலகாலும்
பணிந்துருகிப் பரவினின்றான்.

(இ-ள்.) தனக்கும் பிர்ம்மாவுக்கும்வந்த கலகத்தைத் நீக்கும்படிக்கு அக்கினிசொரூபமாக எழுந்த தலத்தைச் சேர்ந்து அழகிய தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிர்ம்மா இந்த மலையின்முடியை அறியமாட்டானென்று நிச்சயங் கொண்டு நம்பாத மனுஷர்களுக்கு அரியவரை நம்பப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாக விருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண்ணாகிய புஷ்பத்தோடு அழகிய புஷ்பங்களைத் தரிக்கின்றவரைப் பலதரமும்வந்தனஞ்செய்து உள்ள முருகிப் பரவினார் விஷ்ணு. எ-று. (சஅ)

கலிவிருத்தகம்.

துன்னதா மிவஞ்செய விருக்க விங்கிதன்
முன்னம்பவ்வழலின் முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப் பறந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோ ராயிரங் காதங் காவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகிப்பறந்த பிர்ம்மா அரைக்கணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத் தாண்டினார். எ-று. (சக)

கீறியேயண்ட கோளகையுங்கிழ
வேறினா றாயிர மாண்டு மேவினு
னாறு நாறாயிரங்காத நோக்கினு
மீறிலா திருந்தது வெரியின் றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையுங் கிழிபடக்கிழித்துப் பறந்து நாறாயிரம் வருஷந்தேடினார் அப்படி அநேக நாறாயிரங்காதந் தாண்டிப்போய்ப் பார்த்தாலும் முதல் பார்த்ததுபோலவே யிருந்தது அக்கினித்தூண். எ-று. (ரு0)

சிறையலா மிறந்தன விசையுந் தீர்ந்தன
நிறைவதா யிடுக்கணு முயிர்ப்பு நீண்டன
குறைவெலாம் வளர்ந்திடத் தனிமை கூர்தலான்
மறையினா னிவையிவைமனத் திலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படி பிர்ம்மா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிறகெல்லா முதிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கியது, குறைவில்லாத துக்கமும், பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறைவளா ஒருவரு மில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிர்ம்மா சிலவற்றை மனதிலெண்ணினார். எ-று. (ருக)

அரியமா லிகனடி யறிந்தவனிலனோ
தெரிவுறா தினைவிலை திரும்புமோ வென
லரியதா கியதுய ருசவிர டினு
ணெரியுறு மெழுகுபோ லிளகுஞ் சிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியமகாவிஷ்ணு இந்த அக்கினிமலையின் அடியை அறிந்து திரும்புவாரோ கொஞ்சந்

தூரந் தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்று திரும்பி வருவாமோ என்கிற துக்கமாகிய ஊஞ்சலி லிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்ட மெழுகுபோல் இளகியமனதை யுடையவராகிய பிர்ம்மதேவர். எ-று. (ருஉ)

மற்றிது சிவனென மனத்தி னெண்ணிலே
னுற்றரி தனையு முறவு கொண்டிலே [ன்
னிற்றைநாள் வரைக்குமிவ் விடர்க்குண் மூழ்கினே
சிற்றறி வுடைமையோ செய்த தீமையோ.

(இ-ள்.) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற் போனேன், பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையும் வது உறவுகொள்ளாமற்போனேன், அன்றுமுதல் இன்றையவரைக்கும் வெகுகாலமாய்த் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன், என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செய்த பாவத்தினாலேயோ வென்று விசனத்தை யடைந்தார் பிர்ம்மதேவர். எ-று. (ருங)

எய்தினேன் முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களை யுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணை [illegible]யென்று தேம்பினன்
கைதையின் மடல்வரப் [illegible]டனன்.

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியை யறியாமற்போனேன், ஆகிலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலுங் கூட ஒத்தாசையாகப் பார்த்தானென்று [illegible]

சொல்லுவதற்கு ஒருதுணையுமில்லையேயென்று விசனப்பட்டார், அந்தசமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்று மேலே யிருந் திறங்கப்பார்த்தனன் பிர்ம்மா. எ-று. (ருச)

இம்மட லெங்குற்று வருவ தென்னுமுன்
னம்மட லணைந்ததங் கதனை யேற்றனன்
செம்மறன் முடியில்வீழ் செம்ம லாகையால்
மெய்மையே யுயிர்ப்பதாய் விம்மி னென்றதே.

(இ-ள்.) இந்தத்தாழம்மடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிர்ம்மாவுக்குச் சமீபத்தில் வர அதைக் கையினாலே பிடித்தான், அது பரமசிவனுடைய சிரசிலிருந்து தவறி விழுந்த தாழம்பூவானபடியினாலே மெய்ம்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லியது.

வாணிகைதையே இங்குநீவருங்
காரண மேதெனக் கமலன் கூறினன்
ஆரண னாரண னளவிடாமுத
லாரணி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக் கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவே எங்கிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிர்ம்மாகேட்கப் பிர்ம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லியது. எ-று. (ரு[illegible])

கார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தபின்
[illegible] நண்ணினே

தூரந் தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்று திரும்பி வருவாரோ என்கிற துக்கமாகிய ஊஞ்சலி லிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்ட மெழுகுபோல் இளகியமனதை யுடையவராகிய பிர்ம்மதேவர். எ-று. (ருஉ)

மற்றிது சிவனென மனத்தி னெண்ணிலே
னுற்றரி தனையு முறவு கொண்டிலே [ன்
னிற்றைநாள் வரைத்துயிவ்விடர்க்குண் மூழ்கினே
சிற்றறி வுடைமையோ செய்த தீமையோ.

(இ-ள்.) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற் போனேன், பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையும் வது உறவுகொள்ளாமற்போனேன், அன்றுமுத லின்றையவரைக்கும் வெகுகாலமாய்த் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன், என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செய்த பாவத்தினாலேயோ வென்று விசனத்தை யடைந்தார் பிர்ம்மதேவர். எ-று. (ருங)

எய்தினேன் முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களை யுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணை [illegible]யென்று தேம்பினன்
கைதையின் மடல்விரப் [illegible] கண்டனன்.

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியை யறியாமற்போனேன், ஆகிலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்தில் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலுங் கூட ஒத்தாசையாகப் பார்த்தானென்[illegible]

சொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையேயென்று விசனப்பட்டார், அந்தசமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்று மேலேயிருந் திறங்குப்பார்த்தார் பிர்ம்மா. எ-று. (ருச)

இம்மட லெங்குற்று வருவ தென்னுமுன்
னம்மட லணைந்ததங் கதனை யேற்றனன்
செம்மறன் முடியில்வீழ் செம்ம லாகையால்
மெய்மையே யுயிர்ப்பதாய் விடுமி னென்றதே.

(இ-ள்.) இந்தத்தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூபிரம்மாவுக்குச் சமீபத்தில் வர அதைக் கையினாலே பிடித்தான் அது பரமசிவனுடைய சிரசிலிருந்து தவறி விழுந்த தாழம்பூவானபடியினாலே மெய்ம்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லியது.

வாரணிகைதையே இங்குநீவருங்
காரண மேதெனக் கமலன் கூறினன்
ஆரண னாரண னளவிடாமுத
லாரணி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக் கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிர்ம்மாகேட்கப் பிர்ம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லியது. எ-று. (ரு[illegible])

தார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தபின்
[illegible] கண்ணினே

னேற்பது விடுகவென் றிசைப்பவெள்ளையப்
போர்ப்பது விடுத்தயன் பகர்வ தாயினன்.

(இ-ள்.) கொன்றைமாலை பிரகாசியாநின்றவைரமி யினது திருமுடிமேல் நின்று விழுந்ததும் நாற்பதினாயிரம்வருஷங்களாகவந்தேன், இன் [illegible]நான் பூமியிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேன் எ[illegible]னைப் பிடிக்க வேண்டாம் விடென்று தாழம்பூசொல்லப் பிர்ம்மா சுவாமியைத்தேடுகிறதை வெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௫௭)

துன்னியகைதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமு மலைவுறு திடுக்கணீக்கின
லுன்னிலு முயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னிய னல்லனை னனமு மல்லனே.

(இ-ள்.) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீஎனக்குத் துணையாயிருந்து நானி[illegible]னமுந்தேடி யலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கின யுன்னைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்றதுணையும் உறவும் வேறில்லை நானும் அன்னியனல்ல [illegible]அன்னப்பட்சியுமல்லவென்று சொன்னான் பிர்மதேவர். எ-று. (௫௮)

நாமமோ னென்முக னுருவமா லுமா
யேமமா மிதற்கள விசைக்க வெண்ணினேம்
பூமிகீ ழிடந்தவன் போயினான் மனத்
திமையேன் றிருமுடி தேடிக் காண்கிலேன்[illegible]

[illegible](இ-ள்.) என்[illegible]பயரோ பிர்ம்மா, நானும் விஷ்ணுவு[illegible] அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையி னளவைத் [illegible]ந்துகொள்ள வின்னினேம் பூமியின் கீழிடத்தை [illegible] [illegible]டுவண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பா[illegible] [illegible]யக்கான் வெகுநாள்தேடியுங் காவி[illegible] (௫௯)

[illegible]எ-[illegible]
[illegible] டன்பய
[illegible] செய்தினும்
[illegible]வரவினு [illegible]
பழ[illegible] தவுனுடன் பறவை[illegible]மிவன்
முடிய[illegible]த[illegible]னென மொழிதல் வேண்டுமே.

(இ[illegible]அயர்தமாகநடந்த சமாச்சாரமிது அதை [illegible]குறித்து[illegible]பேசிதானும் பயனென்ன பெருமைபொருந்திய உன்[illegible]டைய ஸ்வரூபினாலே நினைத்தகாரியமு[illegible] [illegible]டிந்தால்தான்பயன், பூமியையகழ்ந்த விஷ்ணுவி[illegible] [illegible]புகைகொண்டு பட்சியா யுருவெடுத்த இந்தபிர்ம சிவ[illegible] [illegible]டையமுடியை யறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டு[illegible]மென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் பிர்மதேவன். எ-று. ()

மென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் பிர்ம்மதேவன். எ-று.

[illegible]கேசமென் றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினார்க்குயிர்
[illegible]தந்தமா மென்றிற் பெரும் [illegible] சாற்றலா
மந்தியே சொல்த்தகா மொழியுமன்றிது
[illegible]நெஞ்சமுண்மைவமோ [illegible]ன்புவேண்டினார்

(இ-ள்.) தாழம்பூவே கேள் இது வஞ்சனை[illegible] [illegible]ன்று தன்னாதே [illegible]தோ ஒருதுன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு [illegible] வருமாயின் அது பிழைத்தற்குப்

பெரிதாகிய பொய்யைக்கூடச் சொல்லலாம் இது [illegible]
பட்டுச் சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமல்ல அன்பன் [illegible]
ன்றல் சினேகிதத்தை விரும்பினவர் விஷத்தையுந்தின்
னஇசைவர். உண்ண என்னும்செய்வனெச்சம் உண்டு
எனச்செய்தெனெச்சமாகத்திரிந்து இழிவு சிறப்பும்மை
தொக்கின்றது ஏகாரம் தேற்றத்தினகண் [illegible]தது. எ-று.

கண்ணுதன் முடியில்வாழ் கைதையேபிர
தெண்ணுவ தொழிகென வியைந்துபோந்தது
விண்ணினு யிருந்துகீழ் விரைந்து வேதியன்
மண்ணுலே களந்தமான் மருங்குநண்ணினன்.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையமுடியில்வாழ்கின்ற தாழ
ம்பூவே வேறே ஒரு ஆலோசனையுஞ் [illegible]யவேண்டாம்
இதற்குடன்படென்று சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைக்
தத[illegible]காயத்தில் நின்று சீக்கிரத்தில் பிர்ம்மா பூமியை
யளந்த [illegible]ஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து சேர்ந்தான். எ-று. ()

சீதரா கேட்டியென் வரவின் செய்கையைக்
காதநூறாயிரங் கணத்திலேகடந்
தாதியான் முடியறிந் தணுகினேனென
வோதினன் [illegible]முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்வரவைக்
கேள் ஒருநொடியிலே நூறாயிரங்காதம் பறந்து எல்லா
[illegible]ஆதியாகிய சிவனுடைய சிரசைப்பார்த்துவந்தே
னென்று சொன்னான் தாழம்பூவும் நிஜந்தான் பிர்ம்மா
பார்த்தாரென்று செல்லியது. எ-று.

எழுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

அக்கண மழ[illegible]கிரி வெடித்தது வெடித்தவ
ரவத்தினி லரக்கரிம்மயோ
ருக்கனர் இன[illegible]க்களிறு கக்கினவரக்கரை
யுருக்[illegible]வி[illegible]ணகீகுருதிநீர்
செக்[illegible]ராளிமட்கிட முருக்கிதழ் கறுக்குமெய்
சிவப்பொளி வெளுத்தவடிவாய்
முக்கணன தங்குடை முளைத்தனன்
முகத்தில்வன் முப்புரமெரித்தநகையே.

(இ-ள்) அப்படி பிர்ம்மா சொன்னதட்சணமே
க்கினிமலை [illegible]யொன்று வெடித்தது, வெடித்தசத்தத்தில
இராட்சதர்கள் [illegible]தவர்கள் திடுக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்
கள், திக்கில் இருக்கிற ஆனைகள் சூரியர்களை [illegible]ருக்கிச்
சாய்த்தா லெப்படியோ அப்படி ரத்தஜலத்தை [illegible]
னதுகள், செக்கர்வானத்து[illegible]பிரகாசம்மழுங்கிப்போகு
ம்படியாகவும், முருக்கம்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும்
சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒளிவுபொருந்திய நிறமா
னது விபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த்தோன்ற அந்த
வெடிப்பில் நின்றும் பரமசிவன் எழுந்தருளினார். முப்பு
ரத்தை எரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலே வந்தது. எ-று

முண்டகவகந்தை [illegible]ன் மொழிந்தவுரைஎன்றென
மொழிந்துநகை கொண்டவளவே
[illegible]மு நடுங்கினவொடுங்கின

வட்டங்கின பிடுஞ்சுடரொலாங்
கெண்ணுமறைந்தன சிறந்தன விறைந்தன
குறைந்தன நிறைந்தனகுவா
லெண்டிசைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன
வெரிந்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்.) அடேபிர்ம்மாவே உன்னுடைய அகங்கார த்தினாலே சொன்னசொல்நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின, சூரியர் சந்திரு ளைய பிரகாசமடங்கிப்போயின, மேகங்கள் மறைந்தது, சிறந்துநிலையா யிருக்கிறதுகளெல்லாம் இறந்தது கள், நிறைந்தவைகளெல்லாம் குறைந்துபோயின, குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன, கூட்டமாகிய திக்குகள் அலந்ததுகள், மரங்களெல்லாங் கரிந்தும் பொரிந்தும் எரிந்தும்போனதுகள். எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தன னயனென வமர ரஞ்சினார்
குழிந்தது நிலமெனக் கொள்ளையா மலர்
பொழிந்தனர் நெடியவற் குவகைபூத்தது
கழிந்தது மலரவற் கிடும்பைக் கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிர்ம்மா இன்றே அழிந்துபோனானென்று பயப்பட்டார்கள், பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாகப் புஷ்பமாரி பொழிந்

தார்கள், விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோஷம்வந்தது பிர்ம்மாவுக்குமுன்னை அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று.

பாடினான் பரவினான் பரவசத்தினா
லாடினா னோடினா னளவிடா முதல்
கூடினா னெவ்வருங் கொள்ளுகே னெனக்
தேடினான் சிவனை யத்தெளிந்த செங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போது தெளிவையடைந்த விஷ்ணு வானவர் அக்கினிமலையினிடத்திலே எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார், பரவசங்கொண்டானந்தக்கூத்தாடினார். நான்குதிக்கிலும் ஓடினார் யாவராலுமளவிடக்கூடாத இந்தசுவாமியைத் தரிசித்துக்கூடினேன் இனிஎன்னவரங் கேட்பேனென்றாலோசனைசெய்தார். எ-று. (௬௭)

ஆசையா லுருகுமவ் வரித னன்புகண்
டீசனும் பலவர மீந்து நல்கினான்
வாசமா மலரவ னுக்கு மண்ணின்மேல்
பூசையுங் கோயிலும் போக வென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படி மிகுந்தபக்தியினாலே தேகமுருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப் பார்த்துக் கேட்டவரங்களெல்லாஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிர்ம்மாவைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையு மில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றி (௬௮)

றைதைமே யிழு...றி கரவு நீயலா
...ப்பதால் தீண்டி... ...ன்று இரத்தன்
...ய்திய முனிவுகண் டேங்கி நான்முகன்
மெய்தளா யுமைபதம் வீழ்ந்து போற்றினான்.

(இ-ள்.) வாராய்தாழம்பூவே இந்தப் பாவியோடே சேர்ந்து பொய்ச்சாட்சிசொன்னபடியினாலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டேனென்றுதள்ளின(ர்) அதன் பின்புசுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப்பார் த்து எக்கமெய்த்துப்பிர்மாவானவர் தன்னுடையதேகம் பூமியிலேநின்றபப் படியவிழுந்து, வந்தனஞ்செய்தார்.

கலிவிருத்தம்.

பொடிமூடிய தழலேனிகர் ...யே
...லயானவ மலமாகு
...டிமூடுகை யாலேயுழல்
...ரியே ஒருபொருளோ
வடிவே ...பருவெளியேசது(ர்)
மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனி முதலேயெனை
முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) நீறுமூடியநெருப்பை யொத்தசுவாமியே சண்டாளத்துவமாகிய ஆணவமலமென்கிற செடிமூடிக் ...ரிப்பதினால் அவிவேகியாய்த்திரியானின்றசிறி யேனொருபொருளோ உருவமானவரோ அகண்டவெளி யானவரோநான்குவேதமானவரோ நான்குவேதத்துனுடை

அந்த...திலிருக்கின்றவரோஒப்பற்ற... லாகியவரோ தோ பித்துக்கொள்ளவே... ...ம் கோப... துக்கொள்ளவேண் டாம். எ-று. (௭...)

எங்கீர்களு மொன்றாகிய
வெழுவாரியு மறுகி
வெங்கீரதி னைனுடன்
விளாவப்புன லுண்டோ
நின்னீர்மையி தென்றாலுல
குயிரெப்படி யுகமும்
முங்கீர்விடி முண்டோயெனை
முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) எ...நதிகளினீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுங் காய்ந்து வெந்நீராய்ச்சுட்டால் அதை யாற்றுகிறதற்கு வேறே சலமுண்டோ. உமக்கே... ...ப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற ...ராசி டிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற ...வராசி கள் எப்படிபிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலே பிற ந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்ட மூர்த்தீ கோபஞ்செய்ய வேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம். எ-று. (௭௧)

பிறையேமுழு மதியேயுறை
பெண்ணேயிறவாணே
நறையேநறு மலரேபுன
னானாவிதமானவ
பொறையேதிருவுருளேபொழி
...ம்...மிய கிலேசயே

முறையேபசு முறையேயென
முனியேயெ ன்முனியே

(இ-ள்.) மூன்றுப்பிறையாகியும் பூரணசந்திரனை யும், பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், ஒன்றாகியும், புஷ்பங்களா யும், மலைகளாகியும், இருபாவ்ருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகியும், சொல்லாகியும், நாதமாகியும், மற்றும் நானா விதரூபமாகியு மிருக்கின்ற மூர்த்தியே? உனக்கு முறை யோமுறை என்னைகோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவே ண்டாம். எ-று. (௭௨)

வெம்மைச்சர மலராகிய வில்வேள்தநு வன்றே
கொம்மைத்தலை மதவாறெறு கோபக்களி றன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகொலைசெயுமந்தகனன்றே [யேல்
மும்மைப்புரமன்றேயொரு பொருளாயெனைமுனி

(இ-ள்.) மிகுந்தவெப்பத்தைக் கொடுக்காநின்ற பு ஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன் தேகமல்லவே. தாரு காவனத்துரிஷிகள் விட்ட எழுப்பினதலையும், ஆறுபோ ன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே. அந்தரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்ல வே. கொலைசெய்யுந் தொழிலையுடைய யமனல்லவே. திரிபுரமல்லவே. நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒரு பொருளாகக் கோபஞ்செய்யவேண்டாம். எ-று. (௭௩)

அறியக்கா தாமுன்முடி
யறிவேனெனு மளவே

பறவைப்படி வாகி...
மேலோவிடர் படுவேன்
சிறுமைப்படு மென்பாலுறு
செய்யென்றுனா செய்தான்
மருகிக்குளி ரனல்போலிறை
மகிழ்வாயிவை மொழிவான்.

(இ-ள்.) யாவராலு மறியக்கூடாத சீர்முடையமு டியை யறிந்தேனென்றமாத்திரத்திலே பட்சிருவமா னேன். இனிமேலோ துக்கத்தையடைவேன். சிறுமை யடைந்த என்னிடத்தில் கிருபைசெய்யுமென்று சொல் லிவியசனப்பட்டபோது மறுகக்காய்ந்து குளிர்ந்தாலம் போலச் சிவன் சந்தோஷமாய் திருவாய்மலர்ந்து (௭௪) சொல்லச் செய்வார். எ-று.

திருமொழிகளை அருளிச்செய்னி யவனித்தல மறையோர் [ன்
அம்போருக வஞ்சேலினி யகித்தப னியமாஞ்
தம்பூசனை யுன்பூசனை விதியென்றருள் செய்தா
சம்பூதர வுலகேழையும் கருணைக்கடலானன்.
கம்பூர்கடல் விடமுண்டருள் கருணைக்கடலானன்.

(இ-ள்.) வாராய் பிர்மமாவே, இனிமேல் நீபயப்ப டாதே. பூமியில் பிராமணர்களுக்குச்செய்கிறபூசை, உன் பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமா யுண்டாகிய மகா மேருமலை தாங்கும் எழுலகத்தையும் எப்போதும்போல படையென்று அருள்செய்தார். சங்குகள் தவழாநின்ற இருபைக்கடலாகிய சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட (௭௫) சிவபெருமான். எ-று.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்தை யுமக்குநாம் வரங் கொடுத்ததனால்
யோசனைமூன் றெல்லைத்தூரம்
சுத்தபவித் திரமானத் தலமாகப்
பொலிகவிந்தச் சோதிதானும்
சிற்றுருவின் மலையாகி வரமுதவக்
கடவதின்பஞ் சிறந்ததான
முத்தித்தீமை தகையாம லுதவுமித்தற்
கருணைபுரி மொழியுநாமம்.

(இ-ள்.) வாருங்கள் பிர்ம்மாவிஷ்ணுக்களே, உங்களுக்கு இத்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ் செய்து வரங் கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தைச்சுற்றி மூன்றுயோசனைதூரம்வரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக விருக்கவேண்டியது, இந்தச் செந்திமலையானது சிறியஉருவத்தோடுங் கூடியமலையாகக்கடவது. பேரின்பஞ் சிறந்தமோட்சத்தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும். இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம். எ-று. (எசு)

வாதைபடு மிந்திரனு மிமையவரு
நினைக்கவவர் வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதலினா லித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப்
பிறவித்துன்பம் தடைகளும் அகற்றுவோமிப்
பூதரமு மித்தலமும் பிரளயத்து
மழியாத பொற்பதாகி
மோதியகாற் றடைந்ததிசைச் சராசரங்க
ளனைவையுமுயர் முத்திசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும், தேவர்களும் நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத் தீர்த்தோம். ஆனபடியா லிந்தத்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்குகிறவாம். இந்தப் பர்வதம், இந்தத்தலமும், பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகி மோதுகின்ற வாயு சஞ்சாரஞ் செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலே சேர்க்கும். எ-று. (எஎ)

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்தவருக்
கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிந்தத் திருநகரி லவதரிக்க
வரந்தருவோஞ் செய்ததான
மெய்பெறமோ னாயிரமாய் வளருமிதிற்
கொடும்பாவம் விளையாதீதை
யையமெண வுணர்வார்க்குப்
பரகதிகிட்டாது நமதாணை தானே.

(இ-ள்.) பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமையான மோட்சத்தைக் கொடுக்கவிரும்பி ஜோதிசொரூபமாகிய இந்தத்தலத்தி லவதரிக்கும் வரத்தைக்கொடுப்போம். இதில் ஒருதானம்செய்தால் ஒன்றாயிரமாய் விருத்தியாகும். இந்தத்தலத்தில் பாவமேயுண்

-ாகாது இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவர்கட்கு மோ-சங்கிடைக்கமாட்டாது நம்முடைய ஆணைப்படிக்கு-ன்றார் பரமசிவன். எ-று. (எஅ)

அண்ணலிவை மொழியளவிலழற்றுணை
மதுகுறுகி யசலமாகி
வண்ணநெடுஞ்சுடர்விரிந்து விளங்குதல்கண்டு
அயன்றிருமால் வணங்கிச்சொல்வார்
விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிந்தின்சோதிக்
கெதிர்குறுகி விழிக்கப்போகா
தெண்ணரிய சுடர்களெல்லா முட்கரந்த
மலையாக விருக்கவென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னவளவில் அக்கினிமலையானது குறுகி ஒரு சிறியமலையாய் நிறம் பொருந்திய அனேகப்பிரகாசம் விரிந்து, பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிர்ம்மாவும், விஷ்ணுவும், சுவாமியைவணங்கிச்சொல்லுவார்கள். தேவர்களுக்கும், எங்களுக்கு மிந்த மலையின்சோதிக் கெதிராகப்போய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமறைத்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள்.

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசை
வருவானு மமலமூர்த்தி
வன்னியொளி மறைத்துமற்றைமலையாக
விருத்தியென மலையாய்ச்செய்தார்

சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமுந்
தெரியவருள் செய்வாயென்று
சொன்னுமந்த வடியவர்க்கா யிறைவனு
மிரங்கியிவை [illegible]வம்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) [illegible]ன்னவாகனத்தி லேறுகின்ற பிர்ம்மாவும், கருடவாகனத்தில் வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலரகி[illegible]ராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மற்ற மலைகள்போ லிருக்கவேணுமென்று கேட்க, அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார். இந்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எந்நாளுந் தெரியும்படியாகக் கிருபை செய்யவேண்டுமென்றார்கள். அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்[illegible]ங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய்மலர்ந்தார். எ-று. (அ௦)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா ளொருசோதி
மலைநுனியிற் காட்டாநிற்போம்
வாய்த்தவந்தச் சுடர்காணிற் பசுபிணியில்
லாதுவகில்ம[illegible]னி வாழ்வார்
பார்த்திவர்க்கு [illegible]ருந்தவர்க்கு மிடையூறு
தவிருமிது [illegible]ணிந்தோர்கண்டோர்
கோத்திரத்தி [illegible]ருபத்தோர் தலைமுறைக்கு
முத்திவரங் [illegible]கொடுப்போமென்றார்.

(இ-ள்.) வாரு[illegible]கள் விஷ்ணுபிர[illegible]கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகைநட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்போம். அப்படிபொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும், வியாதியு மில்லாமல்

உலகத்தில் நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள். இந்தசோதியைக் கண்டு அரசர்களுக்கும் அரியதவசிகளுக்கும், இடையூறு நீங்கும். இதைப் பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தோரு தலைமுறைக்கும் முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர். …-று. (௬௧)

மரணபவ நோய்க்கு நல்ல மருந்தாகு
　மதற்குமலை மருந்தென்றோர்பேர்
அருணைவடி வாதலினா லருணகிரி
　யெனுமொரு பேரதனையோர்கால்
தரணியிலே யுரைத்தவர்க்கு மூக்கோடி
　யஞ்செழுத்துச் சரித்தபலனென்
றிருணிலவு மிடற்றிறைவ னிசைக்கமகிழ்ந்
　திறைஞ்சியவரிசைப்ப தானார்.

(இ-ள்.) இறப்பினையும், பிறப்பினையும், நீக்குதற்கு மருந்தானபடியினாலே இந்தமலைக்குமருந்தென்றுபெயர். இந்தமலை சிவப்புநிறமானபடியினாலே அருணகிரியென்று ஒருபெயர். அதை ஒருதரம் பூமியிலே சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்ய விஷ்ணு பிர்மாக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிச்சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (௬௨)

அடுத்தருண கிரியானே யுமக்குவிண்ணீ
　ரலதுபுன லாட்டுவரார்

தொடுத்தவுடுத் திரளலது திருமுடிக்கு
　மணிமாலை சூட்டுவாரார்
கடுத்திகழு மிடற்றானே கதிர்களன்றி
　மணித்தீபங் காட்டுவாரார்.
எடுத்… பூசைசெய்ய விதன்கீழோர்
　இலிங்கவடி வெடுப்பாயென்றார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீஅருணாசலேசுரரே மலையாகிய உமக்கு ஆகாயத்தினின்று பெய்யாநின்ற மழையே யல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார்? நட்சத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதல்லது வேறே முத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களார்? சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்து வேறே காட்டுகிறவர்களார்? ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானது செய்து பூசைசெய்வதற் கிந்தமலையின்கீழ் ஒரு இலிங்கரூபமா யெழுந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எ-று. (௬௩)

அன்னதுவா யிருக்குதுநீர் காமியத்தி
　லருச்சியு மென்றசலம்புக்கார்
எங்கிலமும் புகழவங்கோர் சிவனுருவ
　முனைத்துமன் டிறைஞ்சியேத்தி
மன்னியபூ மழைபொழிந்து பரவசமாய்
　மகிழ்ந்தாடி மயனைக்கூவி
தன்னிகரில் கோபுரமு மண்டபமு
　மணிமதிலுஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலிங்கமாகிறேரம். பத்தியுடன் பூசியுங்களென்றந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ் செய்தார். எந்ததேசமும் புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந்தோன்றிற்று. அதைக் கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, புஷ்பவருஷம்பொழிந்து ... மையச் சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிமயனென்கிற தேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும், மண்டபங்களும், அழகுபொருந்தியமதிலுஞ்செய்வித்தார்கள். எ-று. (அச)

அழியாதவளநகருந் தீர்த்தமுந்
நூற்றறுபதுங்கண் டழகுசெய்தார்
வழியாநீர்ச் சுரந்தியுஞ் சுரதருவுங்
கேணிகளு மரமுமான
வொழியாமலிமையவரு மிருடியரு
மனிதவொன வுருவங்கொண்டார்
விழியால விடமனைய கணிகையராய்
அரம்பையரு மேவினரோ. ரு

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் அழியாத வளம்பொருந்திய நகரமும், முந்நூற்றறுபதுவகையான தீர்த்தமும் உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார். வழியாத சலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் கிணறுகளும், மரமுமானதுகள், நீங்காமல் தேவர்களும், ரிஷிகளும், மனிதருபங்கொண்டுவந்து பிறந்தார்கள். விஷம்போன்ற கண்களையுடையதாசிகளாகஅரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள். எ-று.

காலையிலே முழுகிமர வுரியுடுத்துச்
சிவந்தசடை கட்டிநீறு
மேலணிந்து கண்டிகைப்பூண் டனமுதலா
முஞ்சனத்தால் மிகுத்தசாந்தால்
மாலையினாற்சிவபூசை புரிந்தண்ணா
மலையதனை வலங்கொண்டேத்தி
யேலவைந்து பதினுலா யிரவாண்டு
கழிந்ததற்பின் னிறைவராகு

(இ-ள்.) பிர்ம்மா, விஷ்ணுக்கள்இருவரும் காலையில் முழுகி மரவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை தேகமெல்லாம் தரித்து ருத்திராட்சமாலைபூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும், சந்தனத்தினாலும், மாலையினாலும், சிவபூசைசெய்து, திருவண்ணாமலையைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து, வணங்கிப் பின்பு பதினாலாயிரம்வருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்பதிக்குப்போய்த் தங்களதிகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள். எ-று. (அசு)

ஆசைதருந் திருவணை சமைத்தற்பின்
கயிலைமலையாதை போயின்
றீசனுக்குங் கனகமலை யிதுவாயின்
வெள்ளிமலை யினிமேலென்னாங்

காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடைய
  தலமேழுங் கனககிரி
மாசகன்ற கதிர்தோன்ற வொளியிழந்த
  வுடுக்கணம்போல் வளமைகுன்றும்.

(இ-ள்.) சுவை மிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்தலம் சம்மந்தமாகிறது கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது; இந்தமலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மேலாசையுண்டாகுமா; காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட எழுஸ்தலங்களும், தேவலோகமும், குற்றம்நீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த ௭
நட்சத்திரங்கள்போல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள். எ-று.

அரியயனு மளவிடுதற் கரியமலை
  நிலையுரைக்க வரிதென்றாலுந்
தெரியவுனக்கறிந்தபடி சிறிதுரைத்தேன்
  இனியுரைக்குந் திறமேதென்றான்
வரிசைபெறு மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து
  பணிந்துமையாள் மலையிற்றோன்றி
யுரியசிவனிடங்கலந்த கதையுநீயுரைத்
  தருளுகென வுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும், பிர்ம்மாவும், அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினது சிறப்பை என்னால் சொல்லுதற்கரியதென்றாலும், எனக்குத்தெரிந்தமட்டில் சிறிது உமக்குத் தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனிச்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார், வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கிச் சுவாமி பார்வதியம்மன் இமோற்பவதத்தில் அவதாரஞ்செய்ததுவும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம் பெற்றதுவுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. ()

இரண்டாவது திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௱௯௫,

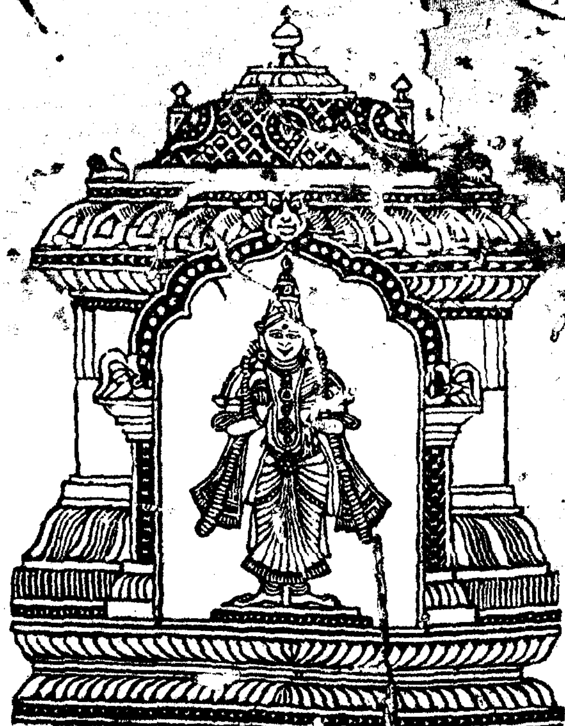

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது.

பார்வதியார்

திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர் பதினொருவ ரிருவரெண்மர்
திசைக்கிறைவர் பணிநாட்டுள்ளோர்
கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தரியக்கர்
இமையவர் முனிவர் கிளையிலுள்ளோர்
மன்னுமல ரவன்றிருமால் கலைமடந்தை
மலர்மடந்தை மகிழ்ந்துசூழ
முன்னவனை யிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத
பெருவேள்வி முடிக்கலுற்றான்.

உபகதை.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே முன்னளிலே பிரமாவினிடத்திற்பிறந்த தக்கனென்பவன், அரியதபசுசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மிகவும் பிரசித்தனகி வாழுகிறகாலத்தில், பார்வதியானவள் தன்னிடத்திற்பிறக்க. அந்த அம்மனைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனாகும்படி வரம்பெற்று. அந்தப்படி செய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்போனன். அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லைஎன்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வை யடையவேண்டுமென்று,

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள், பதினொருருத்திரர்கள், சத்தரிஷிகள், அஷ்டதிக்குப்பாலகர், நாகலோகத்தார், கின்னரர், கிம்புருடர், சித்தர், யட்சர், தேவர்கள், முனிவர்கள் நிலைபெற்றபிரமா விஷ்ணு, சரஸ்வதி, ஸ்ரீலட்சுமி மிகவுஞ்சீக்கிரத்தையடைந்து சுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும் முதல்வராகிய பரமசிவனைநிந்தித்து முடியக்கூடாத பெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினர். எ-று.

எந்தைசெயு மகம்பார்க்க விடையருளென்
றிறைக்கிறைவி யிசைத்தாளுந்தை
புந்தியிலாதிழந்தன்னெனன் றுரைத்தனவீ
தெனைவேண்டிப் பொறுப்பாயென்று

...ந்தனஞ்செய தனை... ...லகபுரிந்து
கடிதுசென்று வருவாயென்றான்
கந்தமலர்க்குழலீளுந் தந்தைமக
தொடங்குகள தலத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ஞ்.) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனுகிய தக்கன் யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டு சுவாமீ என்னுடைய தகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்த்து வருகிறதற்கு உத்தரவு கொடுமென்றுகேட்க அதற்கு சுவாமியானவர் உன்னுடையதகப்பன்புத்தியில்லாமல்என்னைமிகவும் நிந்தித்திருக்கிருனே நீ போகலாமாவென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு சுவாமீஎன்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னை வேண்டிப்பொருக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்த அம்மனைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச்சீக்கிரத்தில்வந்து சேரென்றுசொல்லப் பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனள். எ-று. (உ)

தாயவர்க்கண் டடிதொழுதா ளெழுந்தா
திருந்தனளதன் றந்தையான
தியவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்
தானிகழ்ந்த செயலைநோக்கிப்
பேயிருக்குஞ் சுடலையெனப் பிறைபிறந்து
விடுகவுங்கள் பெருவாழ்வென்று
வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்
செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் தக்கன் யாகசாலைக்குப் போய் தன்னுடைய தாயைவணங்கினாள் அவள் வந்த அம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு திமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலைவாழ்வு பேயிருந்துவிளையாடுஞ் சுடலையாகிப்போகக்கடவதென்று சபித்து இப்பாவியால் வந்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகத்தினாலே தன்னுடையதேகத்தைவிட்டாள் அச்செய்கையை யுணர்ந்தார் சாம்பவமூர்த்தி. எ-று. (௪)

கலிவிருத்தம்.

உண்ணிலாவு வஞ்சிசொல்ல ௫
வொருவனாவி யுய்யுமோ
தண்ணிலா முடிக்குணின்று
தழலைவிண் டிறைக்கையா
லெண்ணில்வெம்பி முனிவுகொள்ள
மனவினெற்றி விழிதனில்
விண்ணடுங்க மண்ணடுங்க
வீரன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் கூடவிருந்த பார்வதிதேகத்தைவிட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர்சவுக்கியத்தையடையுமோ குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் தம்முடைய சிரசிலேதானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தை யடைந்து இந்தத்தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்று கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரரானவர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும்நடுங்கும் படியாகத்தோன்றினார். எ-று.

மஞ்சுபற்றி யுடல்கறுத்த
மணிமயூக முடியுடன்
சஞ்சரிக்கு மேருவென்ன
வழுமுழங்கு தழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றி
நயனமுங் கொதிக்கமே
லஞ்சலித்த கையொடுங்க
ளையன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்தமையினாலும் நிறம்போன்ற மரகதரத்னம் இழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடைய வாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்க நெற்றிக்கண்கொதிக்கச் சிரசின்மேல்வைத்துக்கூப்பிய கைகளோடு எமது ஐயராகிய வீரபத்திரர்வந்து தோன்றினார். எ-று. (௫)

ஒழித்தசிங்க வுரிபுயத்தி
னுத்தரீய மாகவே
கழித்தெறிந்த வல்லியத்தி
னதளிசைந்த கச்சையாய்

விழித்திமைக்கு முன்னம்பிண்ணின்
வெளியடைத்த மேனியா
யழைத்ததென்ன வென்னவென்றெ
னையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினு டையதோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிக ளால்விடப்பட்டுச் சுவாமியினால் மரணத்தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுப்புக்கச்சையாகவும் விழித்துஇமை க்கிறதற்குமுன்னே அகாயமெல்லாமறைந்த தேகத்துட னே என்னையழைத்து என்னகாரணம் என்னகாரண மென்று வீரபத்திரர்வந்தார். எ-று. (௬)

முக்கணத்த னீர்கொடாது
கனல்கொடுக்கு முகிலெனத்
தக்கன்வேள்வி யைத்தகர்த்து
மீள்கி யென்று சாற்றினா
னக்கணத்தி லுவகைபொங்கி
யடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்ற பூதநாதர்
பாரிடங்கள் சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம் என்னவென்று கேட்ட வீரபத்திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் சலத்தைப்பொழியாமல் நெருப்புகளைக் கக் கும் மேகம்போற்போய்த் தக்கனுடைய யாகத்தையழி

த்துவாவென்றருளிச்செய்ய அந்தக்ஷணமே வீரபத்திரர் அதிக சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடி யைத்தொழுது பக்கத்தினின்ற பூதகூட்டங்களும் பேய் களுஞ் சூழப்போனார். எ-று. (௭)

நஞ்சுகோப் புளித்தநாக நாலிரண்டு மாலையா
யஞ்சிரட்டி பூதநீல வாலவட்டம் வீசவே [ண்
குஞ்சரங்கவெட்டையுங் குதம்பையாக விட்டவெ
கஞ்சுகத்தர் நால்வர் தூய கவரிநின்று வீசவே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக் கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங் களை மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீல வர்ணமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவரத் திக்கிலிருக் கின்றயானைகளெட்டையுங்காதிலே குண்டலமாகத்தரித் துக்கொண்ட வெள்ளைசட்டையணிந்த நாலுபேர்கள் பரி சுத்தமாகிய சாமரம்வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர். ()

தீயிருந்த வுதரவெம்மை விண்டிழிந்து தீர்த்திடும்
பேயிரண்டு நூறுநூறு காகளம் பிடிக்கவே
வாயிரண்டு பாலுமாலை மதியிடந்த பூதமோ
ராயிரங் கவிக்கமுத்தி னாதபத்தி ரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுகநெருப்புக்குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியை மேகங்களைப் பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காள ம்பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டு கடவாயிலும் வைத்ததுபோலு மிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதக ணங்கள் முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார். ()

மாயுமாயர் தந்தசங்கு கோடிகோடி மூதகவே
தியின்வாயி னூர்சிதந்த சிங்கநாத மூதவே [பே
சாயுமெண்ணில் காலர்மேதி தந்தகொம் பினசக்க
யாயிரங் களிற்றெருத் தணைந்ததேரி லேறினன்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடிவிஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள் வாயில்வைத்து ஊதிவரவும் இறந்த அக்கினி[illegible]கவான் வாயுபகவா னேறுகின்ற ஆட்டுக்கடா கலைமா[illegible]திகளுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் இறந்துபோன யமராஜர்களேறிய எருமை[illegible]க்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும், ஆயிரம் யானைகள்கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௰)

சிலகணங்க ளானையான சிலகணங்கள் தேர[illegible]
யுலவுகின்ற சிலக[illegible]யக ளோடுகின்ற வாசி[illegible]
மலைவுகொ[illegible]சிலகணங்கண் மனிதர்தே[illegible]ராயி
வலனைகதானு மலகிலா தனந்தவேட மானதே. [ன

(இ-ள்.) அப்படி வீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானைரூபங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிதரும்தேவருமானதுகள். அளவிலாதபேய்க ளனந்தரூபங்கொண்டதுகள். எ-று. (௰௧)

வீரையே முடங்கவுண்டும் விடாய்கொடாது மீளு
பாரவேழு பாருமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே [மே

கூரவே யெறிந்துகால னுடுகொள்ளை கொள்ளுமே
பொரவே விரும்பிமுன் னடந்துசென்ற பூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலும் குடித்தாலும் விடாய்தீராமல் இரும்பும் பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பிட்டும் பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தையெறிந்து யமனுடைய நாட்டைக்கொள்ளைகொள்ளும் இப்படிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள். எ-று. (௧௨)

கொண்டலேழை யுஞ்சிவக்க குஞ்சிமீது சுற்றுமே
புண்டரீக ரண்டமும் புகைகொளுத்தி மீளுமே
யெண்டிசா முகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயு வென்னவங்கை தட்டியோடு பூதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களையும் பிடித்துச் சிவந்ததலைமயிரிலே சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினாலே கொளுத்தும் எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயென்று தேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்னேயோடுகின்ற பூதகணங்கள். எ-று.

வெள்ளைவாழி மதுநுகர்ந்து
வீறுகின்ற சிலகணங்
துள்ளவந்து புவனமுற்றுஞ்
சுற்றுகின்ற விறையையார்

தள்ளுகின்ற பேர்களென்று
சாய்க்ககின்று நகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளு முடனெழுந்து
பரிவுகொண்டுபாடும்.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்த மதுவைப் பானஞ்செய்து அதனால்வீராப்புகொண்டு சண்டைக்கு எழுந்தன. சில பூதங்கள் துள்ளிக்கொண்டு லோகமெல்லாஞ்சுற்றிவரும் சிலபூதங்கள் நம்முடையசுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்று கேட்டு அவர்களைக் கொல்லுகிறதற்காகநின்று வீரநகைகொள்ளும், சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும், சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சிவ்னைக்குறித்துப் பாடும். ()

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிர
புதியகண்டைமணி தவண்டை புரிமதங்கமறு [illegible]ள
கதிகடந்து யாகசாலை கண்டுபூத கணமெல
மதிநிமைந்த [illegible]ரினபேர்க ளையும்வாரி வீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டஉடனே புள்ளாங்குழல், சிலம்பு, முரசு, சங்கங்கள், விருதாகிய உடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங்கவும், பெரியமணி, தவண்டை, மிர்தங்கம், சத்திக்கவும் வழிமுழுதும் போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாபூதகூட்டங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் தூக்கி வாரிவீசினது கள். எ-று. (௧௫)

காரிலேறி செம்மியிலேறி கடாவிலேறி யலகைமே
லேரினேறி மகரமேறி யிரலையேறி யளகையாம்
பாரிலேறு மானமேறி பகவிலேறி யெண்மருந்
தேரிலேறி வந்தவீரர் [illegible]சேனைமான மோதினர்.

(இ-ள்.) மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், ஆட்டுக்கடாவிலேறுகின்ற அக்கினியும், எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும், பேய்வாகனனாகிய நிருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மரவாகனனாகியவாயுபகவானும், அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும், எருதுவாகனனாகிய [illegible]னியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களும் தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திரருடைய பூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள். எ-று. (௧௬)

வாளிசூலம் வேலுலக்கை வச்சிரங் கணிச்சிவாள் [லா
மீள்[illegible]சேனை காவலாளர் வீழுமாறு வீசினர்
கூளி[illegible]இரண்டுசென்று [illegible]வெண்மர்பரியெ
மாளியே[illegible]டெடுத்தெறிந்த வம்மனை[illegible]வே.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம், சூலாயுதம், வேல், உலக்கை, வச்சிராயுதம், மழு, கத்தி, இதுகளை வீரபத்திரருடைய சேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களோட்டையும் அம்மனைக்குச் சமானமாக எடுத்தெறிந்தது கள். எ-று. (௧௭)

அலகைகா லிரண்டும்விழ லயர்செய்பூதமோடவே
மலைவுகண்டு திக்கிபாலர் வாகையாலோடினார்
நலிதல்கண்டு வீரன்வாளி நாலிரண்டை யேவினான்
உலகபால ருடல்புகுந்து பூதமூண்டு லாயதே.

(இ-ள்.) முன்னே எட்டுப்பூதங்களால் ஈடுபட்டு விழுந்த திக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்த எட்டுப்பூதங்களும் கீழேவிழவும், மற்றைப் பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும் யுத்தம்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்ட வீரபத்திரக்கடவுளானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத் துளைத்து அவ்வுடல்களில் இருக்கிற அமிர்தத்தைப் புசித்து சஞ்சரித்ததுகள். எ-று. (௰அ)

மருங்கிலிருந்து குயிலதாகி வச்சிரத்த னோடினான்
நெருங்குமீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார் கடந்தமறி துஞ்சினன் அழற்பிரான்
பெருங்கைசெற்று மீசனன்பர் பிறவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரனானவன் தன்யானையைவிட்டுக் குயில்ரூபங்கொண்டு ஓடினான். ஈசானன், குபேரன், நிருதி, வாயு, வருணன், இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள். யமனானவன் இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய எழ்கையையும் சுவாமி அன்பருடைய பாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௰௯)

கச்சமற்ற வச்சமோடு கலையதான வெச்சனை
ஒச்சனைக வுயிரொளாரி யுடலுரித் தெறிந்தனன்
பச்சைவல்லி யன்னையானபன்னிகாதி ரண்டையும்
வச்சிரத்தி னாலரிந்து மன்முன்பு சென்றனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகாரிஷி பிராணனும்தேகமும் வேறாகக்கொன்று உடலை உரித்து எறிந்தார் பார்வதியின் தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டுகாதையும் அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர். எ-று. (௨௰)

இருந்து சோமபானமீந்தான மாகவே [போற்
யாகசேன் றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டு குன்று
நேரென வொதித்தபோது தலையரிந்துதள்ளினன் [தே
னக்கனத்தி லொன்றுசென்ற னாக்கணந் தயின்ற

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடி சோமபானஞ்செய்கிறதை நீக்கித்தனக்குவீரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலைபோல் கீழே அறுந்து விழும்படி அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போது அந்தபூதகணங்களி லொன்று அரைநொடியிலேதானே அந்தத்தலையை தின்றுவிட்டது. எ-று. (௨௧)

பசுக்களே ருருத்திரர் பசுக்களாவி தன்னையும்
பசுக்களாவி தன்னையு மருத்தனெவ ராவியும்

முசுக்களைப்போலொளித்திருந்த முனிவராவிதனை
மசிக்கவீரன்விட்டசூலமள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்கள் பிராணனையும் அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றதேவர்கள் உயிரையுங் குரங்குகள்போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனீசுரர்களுடைய பிராணனையும் பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதம் எடுத்து எடுத்துத் தின்றுவிட்டது. எ-று. (௨௨)

விழியினோடருக்கர்பல்லைவேரறுத்துவாணிமா[றன்
வெறிற்படைத்ததுண்டநா விரண்டுதுண்டமாக்கி
கழலமைத்த கான்மிதிக்க வயிர்தமுண்ட கலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளிலப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனுடையபல்லும், கண்ணும், தெறித்துக் கீழேவிழும்படி அடித்துச் சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாக நாக்கறுத்தார். இலட்சுமியை மூக்கறுத்தார். வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன் நசுங்கித் தக்கனுடைய யாகசாலைநெருப்பை மிதித்தபடியினாலே அந்தவெப்பத்தில அப்பிய வெண்ணெய்ப்போலானான். எ-று. (௨௩)

காயமண்ணில்விட்டதேவர்கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
தூயசேனையாயபேர்தொடர்ந்துசாகவமர்செய்தார்
பேயதா யிருக்கவும் பிணக்கன்ற தில்லையே.

(இ-ள்.) பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் கரிய உடம்பினையுடைய பசாசாகி மறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டை பண்ண அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் அனபடியினாலே பேயாய்ப்போகியுந் துக்கம் நீங்கவில்லை. எ-று. (௨௪)

விதிபுனைந்த வோமகுண்டம்
வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு
பொரியும்வாய் புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்க் குடமெடுக்
கொழுக்குமோ சொர்கூளிதன்
னுதரகுண்ட மனலெழுந்த
வோமகுண்ட மானதே.

(இ-ள்.) பிர்மாவினாலே விதிக்கப்பட்ட யாக சாலை நாசத்தையடைந்தாலும், அதற்குபயோகமாகவைத்திருந்த சோறும், எள்ளும், பொரியும், ஒருபூதம் வாயிற் கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவயிறே ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே நெருப்பாகவுமிருந்தது. எ-று. (௨௫)

அட்டதிக்கு பாலரும்வசுக்களுங் குருக்களும்
முட்டறுன முப்பதிற்று மூன்றுகோடி தேவரும்

பட்டபோதவர் தம்மெய்களபழு துருது தன்னுளே
யிட்டபூத வுதாமுன்னே யாகசாலை யொத்ததே. க

அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவந்த குருக்களும் முட்டப்பட்டவராகிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள் சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தபூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையை யொத்தது. எ-று. (௨௬)

கற்பகாலமுங் கெடாத கணமிதிக்க வமரர்தம்
மற்பமா முடம்பிரத்த மாவிகார மொத்ததால்
பற்பலா ரியக்கர் சித்தர் பண்டிசிந்து குடர்களாற்
சர்ப்பயாக மொத்ததன்று தக்கர்செய்த யாகமே.

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பின்னின்று பீறிட்ட இரத்தமானது யாகத்தாக்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போலிருந்தது யட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறுபிதுக்கப்பட்ட அவர்களுடைய குடல் கொடிகொடியாகச் சிந்திக்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகஞ்செய்தலையொத்தது அன்று தக்கன்செய்த வேள்வி. எ-று.

சிறந்த திக்குபாலராதி தேவர்சித்தர் முதலினோ
ரிறந்திறந்து போகவேத னிறைவிலே யியற்றினான்
பிறந்துவந்து வந்துபோர் பெருக்கினார்பிறந்தபேர்
மறந்துவீழ வீரன்மோதி மலரினானை யண்டினான்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர்முதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப் பிர்மாவானவர் நொடிப்பொழுதிலே யவரைப் படைத்துக்கொண்டே வந்தார் அவர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிர்மாவையடுத்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௨௮)

செத்ததேவர்மீளவுஞ் செருச்செயப் படைத்திடுங்
கைத்தலங்கள்வீழமாறுகமலனானை மோதினான் கைசேர்
முத்தலைக்கொள் படையெடுத்து முண்டகத்தர்சிக்
பத்துமைந்தர்சென்னியும்படக்குளேபரப்பினான்.

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியுஞ் சண்டைசெய்யப் படைக்கும் பிர்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார். மூன்றுதலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதில் உண்டாகிய பத்து பிர்மாக்களுடைய தலைகளையும் குத்தி பூமியில்விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௨௯)

அண்டகூடமுண்டிடும் திருத்திமாய னமர்செயத்
துண்டமேரு வெனவிளங்கு கருடன்மீதுதோன்றி
விண்டவாளிவருடமாகவீரன்மார்பில்விசினான் யே
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையின்வாளியேவினான்.

(இ-ள்.) அண்டங்களை விழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விஷ்ணு சண்டைசெய்ய மூக்கையுடைய மேருவுக்கு நிகராக விளங்கிய கருடன்மேல் ஏறிக்கொண்டு அனேகபாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர்மார்பில் படும்படியாக

ப்பொழிந்தார் அப்படிவிட்டபாணங்களெல்லாம் கண்டதுண்டமாகத் தன்கைபாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார் வீரபத்திரர். எ-று. (௯௰)

வையமுண்டமால்வெருண் டுவாள்விதிர்த்துவீசினானையனங்கொர்வாளியா லறுத்தெறிந்தொரம்பினாற்
பையராவ ருந்தியாவி பருகினான்மெய் கருகினான்
கையிலாழியேவினான் பணிந்ததன்னை க்காயிலே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியையெடுத்துச் சுற்றிவீசினார் வீரபத்திரர் அந்தக்கத்தியை ஒருபாணத்தைவிட் டறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலே பாம்பைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டு துக்கத்தினாலே உடம்புகறுப்பாய் கையிலேயிருக்கிற சக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ்செய்தார் அதுஓடிவந்து திருமிகாலிலே விழுந்து பணிந்தது. எ-று. (௯௧)

எந்தைமுன்னளித்தசக்கரமயர்ந்ததாளில்வீழவே
யுந்துமெய்யொழிந்துபன்றி யரியின்வேட மாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கி வாளின்வேலின்வவ்வி
னுந்திவேற்றோர்சேலதாகிவாரிமீதொளித்தனன்.(௯

(இ-ள்.) முன்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரந்தாமரை மலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்துவருகிறபோது இவர் பத்தியைப் பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமி மறைத்துவைத்தார். விஷ்ணு

பூசைசெய்து அருச்சனைபண்ணிக்கொண்டுவரும்போது ஒருபுஷ்பங்குறைய அதற்குபதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனது சந்தோஷமடைந்து சக்கராயுதம்கொடுத்தார். அந்தச்சக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிடஅதுபயந்து காலில்விழுந்தது. இனிமேல் இந்தரூபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தையொழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்து வந்து யுத்தஞ்செய்ய, அந்தந்தவுருவங்களை வாளாயுதத்தாலும், வேலாயுதத்தாலும், வீரபத்திரர்வென்றார். அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்திலேவிழுந்து ஒளித்தார். எ-று. (௯௨)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

புவியுண்ட நெடுமாலும் பழையபடி
புவியுண்டு போனவேதா
தவியுண்டு நிலைகாலுந் தடியுண்டார்
இமையவர்தம் தவப்பூணுண்மடார்
கவியுண்ட கனைக்குண்டம் பேயிறைசு
யருந்துகன கலமேயூரன்
தவியுண்டு மணமகிழ்தற் கெய்துமுனி
வரரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்.) மண்ணையுண்ட விஷ்ணுவுந் தோற்று, மண்ணை வாயிற்போட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்

டார். பிர்ம்மா தவித்து நான்குதலையும் அறுபட்டு இறந்தார். தேவர்களுந் தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள். பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டம் பாத்திரமானது. அவர்ப்பாகஞ் சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினால் இறந்தார்கள். ()

இங்கிதுவாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறை
யுதம்பரவி யிசைத்தானெல்லாம்
அங்கணனு முனிவாறி யருள்சுரந்து
மகத்திறந்தார்க் காவாயீந்து
மங்கரிய பதங்களெல்லாம் பழையபடி
யுதவுதலும் வணங்கிப்போனார்
சங்கரியை முன்பெற்றானன் பெற்றான்
றனக்காட்டுத் தலைபெற்றானே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்விதமாக யாகசாலையோடு சர்வத்திரபேரும் ...த்தையடைந்தபிற்பாடு, வீரபத்திரர் கைலாயத்துக்குப்போய்ச் சுவாமியினுடைய பாதத்திலே வணங்கி, அங்கேநடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ் சொன்னார். அதுகேட்டருளிப் பரமசிவனுங் கோபமாறி கிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்களனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடில்லாத அவரவரிடங்களை யவரவர்க்குப் பழையபடியே அருளிச்செய்தலும், அவர்கள் சுவாமீ நாங்கள் விவேகமில்லாமையினாலே செய்தகுற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்து விடைபெற்

றுக்கொண்டார்கள். பார்வதியைப்பெற்ற தக்கனுக்கு மாத்திரம் நிந்தைசெய்ததற்கு அடாத அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில்வைத்துப் பொருந்தி எழுந்தருளச்செய்தார். எ-று. (௩௪)

எந்நாதன் றனையிகழ்ந்தோன் புதல்வியென
வுலகுரைக்கு மிக்கண்டரத்
தன்னுடலந் தன்யோகசாதனத்தால்
விடுத்திமவான் றவத்தினாலு
முன்னாக மைநாகன் றனைப்பயந்த
மேனையது முயற்சியாலும்
இவ்வாறு அவதரித்தா ளமரரெலாங்
கற்பகப்பூ வீசினாரே.

(இ-ள்.) எமக்கு நாதராகஇருக்கின்ற பரமசிவனை நிந்தித்த தக்கனுடைய குமாரியென்று பழிப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மை யென்று பார்வதி அந்தத் தக்கந்தீரத் தன்னுடையதேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து. இமவற்பருவதராஜன் தபோமகிமையினாலும், முன்னே மைநாகனென்கின்ற பிள்ளையைப்பெறச் செய்த மேனாதேவியின்து தவமுயற்சியினாலும், அவர்களுக்குக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள். தேவர்கள் கற்பகப்புட்பங்களை வருஷமாகப்பொழிந்தார்கள். எ-று. (௩௫)

சித்தாந்தத்தொலிறுசத்தி சிவந்திரண்டாய்
ஞானமிச்சை செயலின்மூன்று

கொத்தாகிக் குடிலைதரு நாதவிந்து
விரண்டினுக்குங் கொழுகொம்பாகி
முத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மால்
அயன்முதலோர் முளைத்தமூல
வித்தாகி நிறைவாளைப் பயந்தவர்க்கு
முடிந்ததவம் விளம்பலாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்றுபட்ட அபின்னசத்தியாய்ப் பின்பு, அச்சிவத்தினின்றும் பின்னசத்தியென்று வேறுபட்டுப்பின்பு ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, யென மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினுலுண்டாகிய நாதவிந்துக்களுக்குக் கொழுகொம்பாகியும், சுவாமிக்கு முத்தாகியும், பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன், விஷ்ணு, பிர்மா, முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகிய வித்தாகியும், எங்கும் நிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்கு முடிந்ததவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமோ. எ-று. (௩௬)

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனைவெல்ல
மன்மதன்வளர்க்குங் கரும்புபோன்றும்
பலகலையுந் தெளிந்துபந்து கழங்கூசல்
வியற்றியுமை பயிலுநாளில்
மலையரச னிடத்தில்மறை நாரதனார்
ஒருநாளில் மகிழ்வாயெய்தி
யுலகமெலாங் குடியிருக்குந் திருவயிற்றாள்
இலக்கணம்பார்த் துரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் இமாசலராஜனுக்கும் மேனாதேவிக்கும், குழந்தையாகிய இளம்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து. மன்மதனானவன் சிவனைவெல்ல வில்வேண்டி அதற்குவளர்த்த கரும்பையொத்துப் பல சாஸ்திரங்களையுங் கற்றுப் பந்து கழங்கு ஊசல்விளையாட்டு முதலானது செய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில், மலையரசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்த நாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவைத்திருந்த அம்மனுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார். எ-று. (௩௭)

நெற்றியிலோர் புறத்திலொரு நேத்திரமுண்
டாமொருகை நெடியசூலம்
பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாக
மரகதம்போய்ப் பவளமாகும்
கற்றைநறுங் குழல்பாதி சடையாகும்
ஒருகைவளை கழன்றுபோகு
முற்றுவர் விளைவுகளென் மலையரசன்
மனமுருகி யுவகையானான்.

(இ-ள்.) வாரும்பர்வதராஜனே, உம்முடையகுமாரத்திக்குச் சிலபொழுதிலே நெற்றியில் ஒருபக்கத்திலொருகண்தோன்றும். ஒருகையிலே சூலமுண்டாகும். ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும். பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப் பவளநிறமுண்டாகும். கூந்தலிற்பாதி சடைகளாகும், ஒருகையிலே வளையல்களில்லாமற்போகும். இதுகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்லப் பர்வ

தராஜன் உள்ள...கிச் சந்தோஷத்தையடைந்தான். ()

வே... அ...சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க் கங்... பாயும் பனிவரை
மருங்கி னந்த...ள்
துய்யநீர்ச் சடை...ன் வந்த...
கோர்தவஞ் செ...க்கக்கேட்டு
வையக மளித்தாட...
வள்ளலைப் பணிந்...மானை
யையநின் றவத்துக்...கவல்
கோடியென் றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப் பார்வதியே தமக்குப் பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாக வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளை...ல், பூமியிலே கங்கையைச் செலுத்திக்கொண்டிரு...அந்தஇமவற்பருவதத்திலொருபக்கத்தில் பரமசிவன் யாதோவொரு நினைவினாலே யோகத்திலிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தை கேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுஞ், சிலதோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை உம்முடையதவசுக்காகஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப் போனான் பர்வதராஜன். எ-று. (௩௧)

ஓங்குமா லயன்மற்று...ளோ
ரொழிவிலாத் தவம்புரிந்தால்

தாங்குபே றளிப்பான் ...னோர்
கருத்தினுற் றவஞ்செய்போது
பூங்குழல் கனியும் போது
முஞ்சியும் புனலுங்...ண்டு
டூங்கியர் பலருஞ்சூழப்பணிவிடை
பலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவர்...லுமுயர்ந்த விஷ்ணு, பிர்ம்மா மற்றவர்கள் பெருமை...யொழிவில்லாத தவசு செய்தால், அவர்களுக்கு வே...ண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிறசுவாமியானவர் யாதோஒரு ...ருத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது ... பழம், புஷ்பம், தருப்பை, திருமஞ்சனமுதலானதுகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனே பலபணிவிடையுஞ் ... ...ண்டிருந்தாள்.

இங்கிவை யிருக்க தேவர்
யாவருமிமையோர் கோவும்
பங்கயத் தவனையெய்திப்
பணிந்தனர் பதுமத்தோனு
மங்கவர்க் கிருக்கையீந்தா னவரவர்
முகத்திற் சோர்வுங்
குங்குமக் குழம்புதித்த புயங்களிற்
குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்வி...த்தில் இந்தப்பிரகாரமா யிருக்க எல்லாத்தேவர்களும், தேவேந்திரனும், கூடிப்பிர்மாவை

[illegible]ந்து தொழுதார்கள். அந்தப்பிர்மாவும் அவர்களுக் குஇருக்க[illegible]னங்கொடுத்துப் பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்[illegible]ப்பதையும், குங்குமம்பூசியிருக்கிற தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார். எ-று. (௬௧)

வச்சிர மொடி[illegible]திசானன் கணிச்சிவாய்
மடிந்துங் கா[illegible]ன்
முச்சிரம் வளைந்[illegible]மற்றோர்
படையலாம் [illegible]றிந்துந்தேவர்
மெச்சிர மகுடநீத்து
மெலிந்தமை விளம்புமென்று
ணச்சுரர் தமக்குக்கோமான் தாருக
னா[illegible]த்தா னென்றான்

(இ-ள்) [illegible] ஒடிந்துபோயும், ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும், யமனுடைய சூலாயுதம் வளைந்தும், மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்தும், தேவர்கள் சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம் நீங்கப்பட்டும், வருத்தத்தையடைந்தீர்கள். அந்தவருத்தத்தைச் சொல்லுங்களென்று கேட்கத்தேவேந்திரனவன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தானென்று சொன்னான். எ-று. (௬௨)

காலையம் புயத்தோன் சொல்வான்
காலனாற் கனலாற் காற்றால்
மாலினால் வென்னாலுன்னா
லவன்வலி தொலைக்கலாமோ

வாலமா மி[illegible]ற்றுப்பேருயசலமா
[illegible]திடத்தே தோன்றும்
வேலனார் வெல்வாருங்கள் சி[illegible]யெலாம்
விடுப்பானென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவேந்திரன்சொல்லக்கேட்ட பிர்மாவானவர். சொல்வார் யமன், அக்கினி, வாயு, [illegible]லும் என்னாலும் உன்னாலும் அந்த விஷ்ணு, இ[illegible] தாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ; சிவனுடையபிள்ளை பார்வதியினிடமாக சிவசுப்பிரமணியர் யாய் இமாசலபுத்திரியான [illegible] அவதரிப்பார். அவனைக்கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான். எ-று. (௬௩)

யோகத்தி லிருந்தமீச
னுமைக்குநான் [illegible]ரிக்குமாறு
வேகத்தி னியற்றுமென்று
மயன்விடை கொடுத்தான்மீண்டு
மோகத்திலனுப்பத்தேவர் மதனனை
நினைத்தார் மாரன்
சோகத்தை யொழிக்குந் தென்றற்
றேருடன் றோன்றிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ் சிவனானவர் பார்வதிக்கு மங்கிலியதாரணஞ்செய்யும்படிக்கு சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிர்மா சர்வத்திரபேருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்கு

வந்து மன்மதனை நினைத்தார்கள். அவன் விடாய்தீர்க்கு
தகுந்த தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான்.

எவன்றவ மழிக்கவா
ரெவர்களை மயக்கவீர்
கவன்றதெத் துயரெலெம்மை
யழைத்ததெல் கருமமென்றா
னவன்றனை யிறுகப்புல்லி
யமரர்கோ னருளின்றீச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி
யழைத்ததைத் தெரியச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனு
டையதவத்தைஅழிக்கட்டும். எந்தப்பெண்களைமயக்கட்
டும். நீங்கள்எந்தக்காரியநிமித்தமாக என்னையழைத்தீர்
களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை
இரண்டுகையினாலும் இறுகக் கட்டித்தழுவி உபசாரத்
துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி
உன்னைவேண்டி யழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான்.

விண்ணிலார் மகவான் சொல்ல
வெகுண்டுவேள் பயந்துகூறும்
பெண்ணலா னலியா னல்லன்
பிறப்பிலா னிறப்பு மில்வான்
கண்ணினா லளவைநூலாற்
கருத்தினா லளவாவந்தத்

தண்ணிலா முடியான் செய்யுந்
தவந்தையா தவிர்க்கவல்லார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொ
ல்லக்கோபித்துச் சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச் சொல்லுவா
ன். வானவர்க்கரசனே! சிவன்பெண்ணுமல்லர்.
ஆணுமல்லர். அலியுமல்லர். பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவ
ர். ... ஆகமப்பிரமாணத்தினாலும்,
சாட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ...பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூ
டாதவர். ... கருத்தினாலும் ... பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கும் முடியை
யுடைய அந்தச்சுவாமியினது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு
யார்வல்லவரென்று. (சசு)

கன்னிகை கவுரியீசன்
கதமிலாப் பிரமசாரி
சந்ததத் தன்மையாலே
யுயிரெல்லாந் தழையாநிற்கு
முன்னிய வுயிர்கள்போல வொடுங்கி
முவன்பாற் செல்லு
மன்னிய பொருளுந்தோன்றி
மனதிலே யொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனே கன்னிகை. சிவனேகுற்றமில்
லாத பிரம்மசாரி, இவர்களிரண்டுபேர்களுடைய சந்தி
மகிமையினாலே சகலவுயிர்களுமுண்டாகி விர்த்தியாகும்
முன் எப்படி சுவாமியினிடத்திருந்து ஜீவன்கள் உண்

டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவ[ஸ்தா]த்தில் ஒடுங்குமதனு
இலே தோன்றிய அனேகவஸ்துக்களிலே ஒடுங்குவது
போல். எ-று. (௪௭)

தாமத குணத்தனென்[பா]ர்
சங்கரித்திடலா லீசன்
சேமமா முயிர்கட்கெல்லா
மிளைப்பொழித் த[ரு]ள்வ தாகும்
மாமல குணமொன் றி[லா]ன்
வடிவமுங் கனலா[மே]னும்
பூமலர் சொரிந்தக்காலும்
புகையெழப் பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வ
தனாலே சிவன் தமோகுணத்தை யுடையவரென்றுசொ
ல்வார்கள். அப்படி அன்று. அதுவுயிர்களுடைய இளைப்
பையொழிப்பதாகும். மற்றதுந்தவர்களுக்குடண்டாயிரு
க்கிறமும்மலச்சம்பந்தமில்லை. இவருடையசொரூபம்மிக
வும் நெருப்பாம். அவர்மேல் நான் புஷ்பபாணத்தை
விட்டால் அதுகள் புகையாகக்கரிந்துபோகும். எ-று. ()

உருவெனத் தெரியாதானை
யுருவிலோ னருவாவானை
யருவனத் தெரியாதானை
யமர்செயி லரிதென்றஞ்சி
வெருவரப் புகுந்தானந்த
வேளையில் வேளைநோக்கித்

தருவனத் திடையில்வாழுந்
சதமக னுரைப்பானுன்னன்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவராலுந் தெரியக்கூடா
தவனை யுருவமாகியும், அருவமாகியும், இருக்கின்றசிவ
னை அருவமென்றுந் தெரியாதவனை மிகவும் யுத்தஞ்செ
ய்து அ[illegible]றதென்று மன்மதன் பயப்பட்டுத் தன்
னுடைய [illegible]ன்றுபோகப் புறப்பட்டான் அக்
[illegible]ப்பார்த்து கற்பகத்தருவி னிழலில்
வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்
கினன். எ-று. (௪௯)

மாயவ னுரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது[யன்றே
நாயகன் சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுன் னலமே
காயுகற் கதிரின்பல்லைக் கடைந்தது மெனக்குமிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன் னாண்மையன்றே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தம்முடையமார்பிலே இலட்சு
மியை வைத்துக்கொண்டதும், பிர்ம்மா சரஸ்வதியைநா
வினில் வைத்துக்கொண்டதும், மகாதேவரானவர் தலை
யிலே கங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்ட
தும், உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவா சூரியனைச்சா
ணையில் கடையச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்த
தும் உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோவென்றான் தே (௫௰)
வேந்திரன். எ-று.

செல்வநின் னமக்கா யங்கே
தருவது தேவர்க்காவி

வெல்வது சிவனைவென்று
கொடுப்பது காமவேட்கை
சொல்வது மறுக்கவேண்டாமெனச்
சொலித்துணைக்கைபற்றி
நல்வரமிது தாவென்ன
மதனவேனயந்துகூறும்.

(இ-ள்.) பின்னுந் தேவேந்திரன் [illegible] வாராய் மன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று [illegible] ஜெயித்து அவருக்குக் காமலாகிரியுண்டாகும்படி செய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படி செய்வார் அதற்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன வார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்வரத்தைக்கொடுவென்று கேட்க மன்மதனும் சந்தோஷித்துச்சொல்வான். எ-று. (௫௧)

அரசன் சிலைமலையென்றாலு
மடுக்கணைபரியென்றாலும்
வரம்பெறவிசுந்தனாலும்
வாசுகியரவென்றாலுங்
கரும்பெனுஞ் சிலையாலைந்து
கணையெனுமடரானீலச்
சுரும்பெனுங்குணத்தால் வெல்வே
னெனச்சொலித் தொழுதுபோனான்.

(இ-ள்.) வாருந் தேவேந்திரராஜனே சிவனுக்கு வில்லானது மலையாகியிருந்தாலும், விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும், வாசுகியே நன்றாக ஏற்றுகின்ற நாணியானாலும், என்னுடைய கரும்பாகிய வில்லினாலும், ஐந்துபுஷ்பங்களாகிய பாணங்களாலும், நீலநிறம்பொருந்திய வண்டுகளாகிற நாணியினாலும், அந்தச்சிவனைச் ஜெயித்துப்போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியிடத்திற்போனான் மன்மதன். எ-று. (௫௨)

சந்தனமணமுந் தெய்வத்
தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்தது மலயத்தென்றல்
வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
இந்துவுநிலவாம்வெள்ளை
வலையினையெறிந்ததெங்குங்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங்
கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படி புறப்படும்போது பொதியமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றற்காற்று வந்தது வசந்தமாகிய மந்திரியும்வந்து சேர்ந்தான் சந்திரனுங் கிரணமாகிய வெள்ளைவலையினை நான்குபக்கமும் வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்ற மாமரத்திலெல்லாங் குயில்முழங்கியது. எ-று. (௫௩)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க
மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய
முல்லைச்சண்பகமசோகு
முலரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லையில்மலருந்தேனு
மிசைத்தனனிரும்பைச்செம்பைக்
கல்லினையுருக்குஞ்சொல்லார்
குறிஞ்சியாய்கரத்திற்கொண்டார்

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்திக்கின்ற வண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில் வைத்து ஊதுகிற வீரனாகவும் விளங்கு முல்லை, சண்பகம், அசோகு, தாமரை, முதலாகிய கணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு மிறைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு,கல்லு, செம்பு, இதுகள் கூட உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள் குறிஞ்சியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள். எ-று. (௫௪)

பொங்கியவுடுக்களான
புகரணி முகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந் தூரமாகுந் தனியிருட்
கரியுங் கிள்ளைப்
பைங்குர கதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்
பவளச் செவ்வாய்

மங்கைய ரெனும்போர்வீரர் வடிக்கண்வாள்
விதிர்த்துச் சென்றார்.

(இ-ள்.) மன்மதனுக்கு மிகுந்த நட்சத்திரங்கள்முகத்திலிருக்கிறபுள்ளிகளாகவும், செவ்வானமானது ஒருதிலதப்பொட்டாகவும், விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இருட்டாகிய யானையும், பசுமைபொருந்திய கிளியாகிய குதிரையும், நடக்கப்[illegible] முலையையும், புவளம்போன்ற வாயையு[illegible] ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். எ-று. (௫௫)

கோணிய கரும்புமைந்து குலமலர்க்
கணையுங் கொண்டு
வாணுத லிரதிசெவ்வ
மகரகே தனத்தினோடு
தாணுமா வனத்தைச்சேர்ந்தான்
றவஞ்செய்வான் றனைக்கண்டஞ்சி
நாணினா னறுகால்வண்டு
நாணினா னடுங்கினானே.

(இ-ள்.) வளைவாகிய கருப்புவில்லையும், புட்பங்களாகிய ஐந்துபாணங்களையும், எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இரதிதேவியானவள் கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற

அந்தச்சுவாமியையப்பார்த் திவரை எவ்வாறுசெயிப்போ மென்று பயந்து வெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான் வன்டை நாணகவுடைய மன்மதன். எ-று. (௬௬)

வெளித்தலத் தெரித்தாலென்ன
விளையுமோ தனக்கென்றெண்ணி
யொளித்தனன் முன்னேபின்னே
யுமையவள் வரவுகண்டு
களித்தனன் மயக்கமாமோ
கனத்துக ளிறைந்தவில்லை
வளைத்தன னளிநாண் பூட்டி
வடிக்கணை தொடுத்தான் மாரன்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடுநமக்குண்டாகுமோவென்று நினைத்து சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக் கொண் டிருந்தபோது பார்வதி அக்கடவுள்முன்னே பணிவிடைசெய்ய வருதலைக்கண்டு பெண்துணை நமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தையுண்டாக்கும் புஷ்பராகத்தை இறைத்து வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப்பாணங்களைத் தொடுத்தான் மன்மதன். எ-று. (௬௭)

ஒருகரும் புருவச்சாப
மொடியினு முலகமீன்ற
விருகரும் புருவச்சாப
மூளவெனு மெழுச்சியாலே

பொருகணை தொடுத்தான் சென்று
புரஞ்சுடு கணையினானு
மொருகணை விடுத்தான்மார னுடலெல்லாங்
கொளுத்திற் றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனானவன் தானதிகசண்டை செய்தால் ஒருகரும்பு உருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன நமக்குயாதொருகுறையுமில்லையென்கிற செருக்கினாலேபோய் அனேகபாணங்களைவிட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தநகையாகிய அம்பையுடையசிவன் நெற்றிக்கண்ணாகிய ஒருகணையை ப்பிரயோகஞ்செய்தார் அந்தக்கணை மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது. எ-று. (௬௮)

ஒருகண்ணையென்றமையால் நெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்றசொல்மெய்கெட்டு கணை யென்று சொல்லணியேற்றது.

அருக்கவெண் பஞ்சுபோல
வழற்கண்ணா லனங்கனை
திருக்குளங் கனலக்கண்டு
தேவருந் திசையினோரும்
வெருக்கொள வொளித்தார் பூத
கணத்துடன் விடையினானும்

பொருக்கெனமுறையுறவெள்ளிப்
பொருப்பிடைப் புகுந்தானன்றே.

(இ-ள்.) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம் பஞ்சுபோல் மன்மதனாகிய மாரனுடனேபொருந்திய மனத்தையுடைய வன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன் பின்பு சுவாமி பூதகணங்களுடனே சீக்கிரமாக அந்தவிடத்தைவிட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார். எ-று. (௫௧)

சங்கரன் மணத்தைவேண்டி
யுமையுறத் தவமேசெய்தா
ளங்கது புணருமாறேழ் முனிவருக்
கமலன் சொன்னான்
மங்கல முறைக்கவேகு
முனிவரு மகிழ்வாயெய்தித்
துங்கவெற் பிறையார்க்கிந்தச்
சோபனஞ் சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்.) பரமசிவனானவர் தன்னைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளப் பார்வதி தவஞ்செய்கிறாள். அவள்வந்து சேரச் சத்தரிஷிகளையழைத்து பர்வதராஜனிடத்திற் போய்ச் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப் படியே அந்த ஏழுபேரும் பர்வதராஜனிடத்திற்குப்போய்இந்தச்சோபனசங்கதி சொன்னார்கள். எ-று. (௫௨)

மலையிறை மகிழ்ந்தானந்த
மலையின்ற புதல்வன்வள்ளல்
குலமெது பயந்தோர்நாமங்
குடிப்பெய ரேதுவாழு
நலமெது புகலுமென்றான்
றவத்தவர் நகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான் பிறப்புநல்ல
கிளையென வறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே, பர்வதராஜன் சந்தோஷித்தான். அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து இவன் என்னசாதி, அவருக்குத்தாய்தகப்பன்பெயரென்ன, குடிப்பெயரென்ன, அவருக்கும்ஊரெது, சொல்லுங்களென்றுகேட்டான். அதை முனிவர்கேட்டு நகைத்து, சிவனை அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர் நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். எ-று. (௫௩)

பெருத்ததோ ருவகையாகிப்
பிறைமுடி யன்பேற்காளிற்
பொருத்தமு நாளுந்தேர்ந்து
முனிவரைப் புகழ்ந்துபோற்றி
விருத்தியார் வரவுநாளுங்
குறித்திணை விடுத்தானன்றோர்
புரித்தகங் கையிறார்க்கிந்தப்
படியெலாம் பணிந்துசொன்னார்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பர்வதராஜன் முதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடைய சிவன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிற காலமுமறிந்து நிச்சயம்பண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து வணங்கி விருத்திபொருந்திய திருக்கலியாண முகூர்த்தவோலையும் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிவித்தான் அந்த எழுரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்த சுவாமிக்குநடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள்.

இமையவெற் பிறைவனோலை
முகத்திலேழ் கிரிக்குமேருச்
சிமையமால் வரைக்குஞ் செம்பொற்
றிகிரிமால் வரைக்குமேழு
தமரவான் கடற்குஞ்சித்தர்
சாரணர் முனிவோருக்கும்
அமரரா னவர்க்கும்வஞ்சி
மணத்தினை யறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) இமைய பர்வதராஜன் பார்வதியம்மன் திருக்கலியாண முகூர்த்தவோலையை அனேகதூதர்கள்கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள் சத்தகுல பர்வதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும், சக்கிரவாளகிரிக்கும், ஒளியையுடைய சத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தர், சாரணர், முனிவர், தேவர், முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எ-று.

ஓலைகண்டளவே சேர்ந்த
வுத்திகளேழும் பூமி
மேலையாய்ச் செல்லுகின்ற
மகிமைசேர் நதிக ளேழும்
நீலமே முதலா யுள்ள
கிரியெலா நெடுங்கிச்சென்ற
கோலமா முனிவோர் சித்த
ரிமையவர் குழாங் கொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஓலையைக்கண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய எழுநதிகளுக்கும், நீலகிரிமுதலாகிய அதிஷ்டானமாகியதேவ சபத்குல பர்வதங்களுக்கும், முனிவர்களும், சித்தர்களும், தேவர்களும், கூட்டம்கூட்டமாகச் சேர்ந்துவந்தார்கள். எ-று. (௮௪)

அஷ்டதிக் கனைத்துந் தேராற்
கொடிகளா லடைத்தார் விண்ணை
மட்டறு விமானந் தன்னான்
மாலையான் மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலை யரம்பைபூக
நிரைகளால்
நிறைத்தார் வெற்பிற்

நட்டிய புழுகினுலே மெழுகினர்
தளாக மெல்லாம்.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கையும் தேரினுலும், கொடிகளாலும், இடமில்லாமல்நிறைத்துவிட்டார்கள். ஆகாசத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தினுலும், மாலைகளினுலும், மறைத்துவிட்டார்கள். வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும், கமுகுகளையும், நிறைநிறையாக்கட்டி அலங்காரஞ்செய்தார்கள். மலையிலிருக்கிற புழுகைக்கரைத்துத் தளாகமெல்லா மெழுகினர்கள். எ-று. ()

தோரணஞ் சமைத்தார் முத்தின்
றொடையெலாங் கொடுத்தார் விண்ணதியிற்
பூரண கும்பம் வைத்தார்
புதுமணி விளக்கு மிட்டார்
ஆரண னுலகு மற்றை
யளகையு மமரர் நாடு
நாரண னுலகும் வந்து
காணவே நாணு மாறே.

(இ-ள்.) தோரணங்கட்டினர்கள் அதில் முத்துமாலைகளைத் தொங்கவிட்டார்கள். ஆகாயகங்கை கொண்டுவந்து பூரணகும்பம்வைத்தார்கள். நூதனமாகிய இரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினர்கள். பிர்மலோகமும், அளகாபுரியும், தேவலோகமும், வைகுந்தமும், இதைப்பார்த்து நாணும்படி சிங்காரித்தார்கள். எ-று. (௬௬)

மணிவிளக் கனையாள் தன்னை
மலையர மகளிர் கூட்டி
கணிமலர்க் கங்கையாட்டிக்
கலையினுன் மருங்கைவாட்டிப்
பணிமணி யாரம்பூட்டிப்
பரிமளத்தாமஞ் சூட்டி
யணிநுதற் றிலகந்தீட்டி யருமறைச்
சடங்கு செய்தார்.

(இ-ள்.) இரத்தின தீபம்போன்ற பார்வதியை மலையிலிருக்கிற பெண்கள் கூடிக் கற்பகமலர்வாசனை சேர்ந்த சிங்காசலத்தினுலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடைப்புக்கு [illegible]படி சேலைகட்டி ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும் பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர்மாலைசூட்டி நெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள். எ-று. (௬௭)

பூமணக் கோலஞ்செய்த
பொடியணி புனிதனைத்
தாமணக் கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்
முதலோ ரீண்டித்
தூமணித் துகில்கள் சாத்திச்
சுரதரு மாலைசாத்திச்
மாமணிப் பணியை நீக்கி
மாமணிப் பணிகள் பூட்டி.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமாரனை நெற்றிக்கண்ணால் எரித்து அந்தபஸ்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிர்மா முதலானவர்கள் கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ் சாத்திக் கிம்புகப் பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்க ரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்தார்கள். எ-று. (௬௮)

சடையிளம் பிறையைத்தக்க
 ளிறையெனத் தகைந்துசூழ்ந்த
வுடுகுல மென்னமுத்தா
 லொளிவிடு முடிஞ்சூட்டி
அடைவுடன் விழியாந் திங்க
 ளாதவர் காதின் மீது
குடியிருந் தனபோற் செய்ய
 குண்டல மிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமியினது சடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்போல் முத்துகள் பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ் சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங் காதினிடத்திற் குடியிருந்தாப்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள். எ-று. (௬௯)

வரம்பெற்ற திருமால் சாத்து
 மலர்விழிக் கரிய சோதி
பரம்பிய கனைய நீலப்
 பருமணிச் சிலம்பு சாத்தி
விரும்பிய கோலஞ்செய்தா ரிணையுமால்
 விடைமேற் கொண்டா
ரரம்பையர் நெருங்கித் தெண்ணீ
 ராஞ்சனங் காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணி லொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினரோ அந்தக்கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலைச் சுற்றிப் பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்து சர்வத்திரரும் விரும்பத்தகுந்தஅலங்காரத்தைச்செய்தார்கள் பரமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார் அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சள் ஆலாத்தியெடுத்தார்கள். எ-று. (௭௰)

தலைவுமா லணுகிப் போற்றக்
 குமுதவாய் மலர்ந்தான் கஞ்ச
மலரினன் வணங்கச்சற்றே மணிமுடி
 யசைத்தான் விண்ணோர்
தலைவனு மெதிர்நின் றேத்தத்
 தனிக்கை புரிந்தான்றேவர்

பலரும்வந் திறைஞ்சி யேத்த
வவர்க்கெலாம் பார்வையீந்தான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின் முன்னே வந்து வணங்கச் செவ்வரும்பற்பூப்போலுந் திருவாயி லர்ந்து வாருமென்றார் தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிர்ஜமீ வந்து நமஸ்கரிக்கச் சற்றே இரத்தினகிரீடமிழைத்த ருமுடியை யசைத்தார் தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்ய ப்புன்சிரிப்புகொண்டார் மற்றதேவர்களெல்லாரும் வந் துவணங்கக் கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார்()

கலிவிருத்தம்.

முடித்த கங்கையற் பிறைக்கொழுந்
தெழுந்துமேல் முளைத்து
வெடித்ததாமென்னத் தவளவான்
கவிகைமேல் விளங்க
வடித்தகங்கையி னருவிபு
மம்புலிக் கொழுந்துந்
தொடுத்து வீழுமாறெனவிரு
கவிரிக டுளங்க.

(இ-ள்.) சடையிலேவைத்த கங்காசலத்தினால் பி றையானது கொழுந்துவிட்டு அரும்பாகிப் புஷ்பித்த தென்று சொல்லும்படியாக வெள்ளைவட்டக்குடை பிடி க்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும் சந்திரனும் சேர்ந்து விழுகிறதுபோலும் இரண்டுசாமரம்வீசவும்எ-று

திருவினாயக னடப்பைதொண் டொருபுறஞ் சேறத்
தருவினாயகன் களாஞ்சிகொண் டொருபுறஞ் சார
பிரவினன்முக னாலவட் டங்கொடு வீசப்
பரவிநாரதர் தும்புரு விருபுறம் பாட.

(இ-ள்.) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்கு வெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெ டுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம் வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம் எடுத்துக்கொண்டு வரவும், பிர்ம்மா சமீபத்தில் நின்று ஆலவட்டம்வீசவும், தும்புரு நாரத ரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுற த்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும். எ-று. (௭௩)

கூற்றனூர்தியின்கண பாதுட்கு கொடுமூறுகக்
காற்றுவேந்தனுந் திசையெலா நறும்புகை காட்ட
வேற்றுமீசனக்கடவுளுஞ் சிவிகைவா ளெடுப்பத்
தோற்றுமாதவர் கலைமதிவிளக்கொடுஞ் சூழ.

(இ-ள்.) யமராஜனானவன் தங்கத்தினாலே செய்திருக் கிற பாதக்குறடுகளைக் கையாலெடுத்துக்கொண்டுவரவும், வாயுபகவான் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகைச் சாம்பிரா ணிப்புகைகாண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகிற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரியர்களனேகரு ம் சந்திரனேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்.()

சுரமடந்தையர் துகிலஞ்சிகைபல சுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப்பணிசுமந் தணுகப்

பரவுகின்னரர் முதலினோர் வினையாத்பரிக்
பொழிவிஞன்மறைநடந்திறைதலேமையைப்புக ழ

(இ-ள்.) தேவகந்நியர் அநேகர்வஸ்திரம் வைத்தி
ருக்கிற பெட்டிகளைத்தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாக
ப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களை
ச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரர், கிம்புருடர்,
வாத்தியஞ் செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்து
சுவாமி யெல்லாருக்கும் பெரியவனென்றுபுகழ்ந்துமுறை
யிடவும். எ-று. (௭௫)

கிரகமேழுமெண் வசுக்களு முனிவருங்கிளர
வுரகர்விஞ்சைய ரிமையவர் மகிழ்ந்துகளுடுருக
விருகரங்களா லும்பர்திரர் மலர்பொழியிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையு மிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்.) சந்திரர், சூரியர், இருவருந்தவிர மற்ற
வேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களு
ங், களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள்
தேவர்கள் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்து உருக
ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும்புஷ்பங்களை
வருஷமாக விறைக்க இலட்சுமியும்சரஸ்வதியும் பனிநீர்
தெளிக்கவும். எ-று. (௭௬)

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர் திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்க ளெழுவருஞ் சோபனம்விளம்ப

விக்குநேர்மொழிநீ ராமகளிர்வாழ்த் தெடுப்பத
தக்கவிஞ்சையர் மகளிர்பல் லாண்டிசை தழங்க.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவ
ர்கள் திசைகளினின்று சேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோ
பனம்பாடவும் கரும்பஞ்சாறுபோல் மாதுரியம் பொரு
ந்திய வார்த்தைகளுடைய நீராமகளிர் வாழ்த்துச்சொல்
லவும், தருந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்.

கண்டைபேரிகை குடமுழா முழவுகா களந்த
முண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரி யொலிப்ப
வண்டகோளகைமடந்தையர் சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசைமுகந் தனிலுமென்பிறம்பொலியிசைப்ப.

(இ-ள்.) பெருமணியினோசையும், பேரிகை, கு
டவாத்தியம், மத்தளவாத்தியம், காகளம், சப்திக்கவும்,
மல்லரி, சல்லரி, சங்கங்கள் கோஷிக்கவும், தேவப்பெ
ண்கள் காலின்சிலம்பு கலீரென்று சப்திக்கவும், எட்டுத்
திக்கிலும் நந்திகேசுரரானவர் வருகிற கூட்டங்களைவிலு
க்க அடிக்கிற பிரம்பினது சப்தம் பிரகாசிக்கவும். எ-று.

எண்ணுஞ்வெள்ளிமால் வரையடி யிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரி தீடமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள் ளிடமறநெருங்கிய விமானம்
மண்ணுமால்விடை நெறிகடந்தடைந்தது பதியே.

(இ-ள்.) யாவராலுந் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட
கைலாயகிரி யடிவாரத்தில் ரிஷபவாகன மிறங்கியது

சுவாமியினுடைய சேனையின் முன்னணி இமையபர்வ தத்தை யடைந்தது ஆகாயமும் பூமியும் எள்ளிருக்கவிட மில்லாமல் விமானங்கள் நெருங்கியதுகள் அலங்கரி திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம் சுவாமியைத்தாங்கி க்கொண்டு வழிமுழுதுங் கடந்து இமயபர்வதராஜன் பட்டணத்தில்வந்து சேர்ந்தது. எ-று. (௭௯)

இமகிரிப்பதி யடைந்தது மிமகிரிமடவார்
கிமலனார்திருவழ தகலாம் விழிகளானிணைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனையழித்தகண்ணெதுவெனவுரைந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படியே சிவன் இமயபருவதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்தமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பார்த்துப் பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் பலன் சித்தியாச்சுது என்றார்கள் அவர்களில் சிலர் யுத்தத்துக்குவந்த மன்மதனை யெரித்த கண்ணெதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப்பார்ப்போ மென்றார்கள். எ-று. (௮௰)

ஆகமாரழிந்திருக்கவு முலகெலாமயர்ந்த
யோகமீதிவரிருக்கை யான்மதனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விரும்புற வுயிர்க்கலைபுணர்ந்த
மோகமக்கிடுமுதலிவ ரெனச்சிலர்மொழிந்தார்.

(இ-ள்.) மன்மதன் தேகத்தை யுடையவனாயிரு ந்தபோது இவர் யோகத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்தி

லுள்ளசனங்களெல்லாம் விகாரமில்லாமல் அசந்திருந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும் இவர் போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்தி லாசையுண்டாச்சுது ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண் டாக்குகிறவர் இந்தச்சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லை யென்றுஞ்சிரீசனங்கள் சிலர் சொன்னார்கள். எ-று (௮௧)

மாயவிற்கைவேளழகிவ ரெழின்மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன்றிலை யெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
யாயுமுத்தமரழிப்பரோ வெனச்சிலரறைந்தார்.

(இ-ள்.) கருப்புச்செய்கின்ற கருப்புவில்லைக் கையி ற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தசுவாமியினு டைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்தி லொருபங்கு காணாது அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்ததனா தியினாலே அவனைக் கொளுத்திப்போட்டது தபோமகி மையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச்செய்வார்களோவென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. (௮௨)

மாதுலன்பெருங்கிலை ஒருமருகனார்திரளும்
காதலன்பினாலெதிரெதிர்தழுவினர்கலந்த
ராதியந்தமுமதனிலையளவிடவரியோன்
வேதியன்கரம்பிடித்தினிதிழிந்தனன்விடைமுன்.

(இ-ள்.) மாமனாகிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைகளும் மருமகனாகிய பரமசிவனுடைய சேனாசமுகமு மிருந்த ஆசையோடு கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவர்க்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலு மீறுமில்லாத அளவிடப்படாத சிவனவர் பிர்ம்மா கையைப்பிடித்துக்கொண் [illegible] வாகனத்தில் நின்று இறங்கினார். எ-று. (அக)

இலகுமங்கையரனேகர் நீராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கினு நடந்தொழுதுகக்
திலகமாதவனிருகைமே லொருகரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணியிழைத்ததோர்மண்டபத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி சுவாமியானவர் [illegible] வாகனம் விட்டு இறங்கின [illegible]னே அழகுபொருந்திய அனேகம் பெண்கள் ஆல[illegible]தியெடுக்கவும், அஷ்டதிக்குப்பாலகராட்டப்பேரும் சுவாமியி னிருபுறத்திலும் நடந்தொழுது [illegible]வரவும், எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்[illegible] கை மேலும் தம்முடைய ஒருகையைச் சேர்த்துக் கண[illegible]க்கில்லாத ரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டிருக்கி[illegible]மண்டபத்தில்வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (அஉ)

அரிய[illegible]ண்டபத்தமைந்தபீடி கையின்மீதடைந்தார்
வரை[illegible]ப்பிறந்தவமலனார் மூலைசொலவருவார்
குருமல[illegible]க்கையிலேந்தி வந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தியையிளையவன் வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) சுவாமி அருமையாகிய அந்தமண்டபத்[illegible] [illegible] லெழுந்தருளினார் வந்தனையில் இட்டிருக்கி[illegible] [illegible]பதினாலே அந்தஸ்தனங்களுங்கள் மலைபோ[illegible] [illegible]ர்களென்று காண்பிக்கும்படி இவர்கள் மலை[illegible] [illegible]டைய தங்களுடையசிறம்பொடியா[illegible]வருகிறா[illegible] [illegible]களிலேந்திக்கொண்டு இருந்திய[illegible] [illegible] அழகிய முகத்தையுடைய பையேறுடியா[illegible] [illegible]ண்டய வலப்புறத்திலே உடகார[illegible]வதியைச் [illegible] (அ௩)
[illegible]வைத்தார்கள். எ-று.

முன்னையுமாண [illegible]வைபின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்[illegible]றைத்துநெய் சொரிந்துமந்திரத்தா
[illegible]லெண்[illegible] [illegible] [illegible]மேழல கின்ற
கன்னிசெ[illegible]த்துழுவல[illegible]ரய்நான்களவே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் திருக்கலி[illegible]பதி லெழுந்தருளியிருக்க அந்த வேதி[illegible]ங்கை வி[illegible]ப்ப பிர்ம்மாவானவர் இருக்கலியாண ச[illegible] [illegible]யாட்கொண்டபரமசிவனை[illegible] அக்கிடிமுடிக்க எ[illegible] [illegible]மன்னமே னியிற் [illegible]றைத்து நெய்யாகுதிபண்ணி [illegible]த்து அக்கையைப்பி[illegible]த்து அக் ஏழுக்கண்டும் பெற்ற அம்மன் கையைப்பி[illegible]த்து அக்கினியை மூன்றுதரம் வலமாகச்சுற்றிவந்தார். எ-று (அச)

[illegible]வல்லவினொலித்தது சுருதியுமொலித்த
[illegible]ஞை[illegible]வர் [illegible]ருஷியர் மலர்மழை சொரிந்தார்
சுற்[illegible]

பற்றி யாசனத் திருந்தன னனைவரும் பணிந்தார்
பெற்றதாதையோ தன்னையைப்பணிந்தனள்பெதும்பை.

(இ-ள்.) வெண்மைபொருந்திய ஒப்பற்ற சங்கமு ழங்கவும், நான்குவேதங்களும் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒருஆசனத்தில் எழுந்தருளினார். அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்கள். பார்வதியானவள் அவள்தாயையும், தகப்பனையும், வணங்கினாள். எ-று. (௮௭)

எரித்தகாமனைத் தருகவென் றிமையவ ரயன்மா
லொருத்த ரன்றியே யிறையவன் மகிழ்ச்சிகண் டுரைத்
மரித்தகாமனை யழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளல் [தார்
பெருத்தவன்பின லியாவரும் விடைகொடு பெயர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவர்களும்,பிர்மாவும்,விஷ்ணுவும், மற்ற சர்வத்திரபேரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்த பிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமீ நீர்முன்னே எரித்தமன்மதனை எழுப்பித் தரல்வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்துக் கிருபை செய்தார் பரமசிவன். பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். எ-று. (௮௮)

அதற்பி னண்ணலுங் கவுரியு முருகுயொன்றுகி
மதத்தவா[illegible]னையைக் குமரனைப்பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதிர்த்தவலினைக்குமரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாருகனுயிர்குடித் துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்.) அப்படியே திருக்கலியாணம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மனும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச் சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேஸ்வரனையும்,சிவசுப்பிரமணியனையும், பெற்றார்கள். அதன்பின்பு சுவாமியானவர் சிவசுப்பிரமணியருக்கு ஒருவேலாயுதத்தை அருளிச்செய் தனுப்புவிக்கஅவர்போய்அந்தத்தாருகாசுரனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார்குமாரசுவாமி. எ-று. (௮௯)

மயி லெனத்திகழ் மலைமகள் பொருகரி வதன
னயிலெடுத்தசெங் கரனுட னிமைபவெற் பகன்று
கயிலை வெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண் களிக்க
வெயிலுடைப்புர மெரித்தவ னிருந்தனனப் பால்.

(இ-ள்.) மயில்போல் விளங்காநின்ற பர்வதராஜன்மகளாகிய ஸ்ரீபார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத் தரித்த சிவசுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிகூறக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் முப்புரத்தையெரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு. எ-று. (௯௰)

மூன்றாவது திருவவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - [illegible].

திருக்கண்புதைத்தல்.

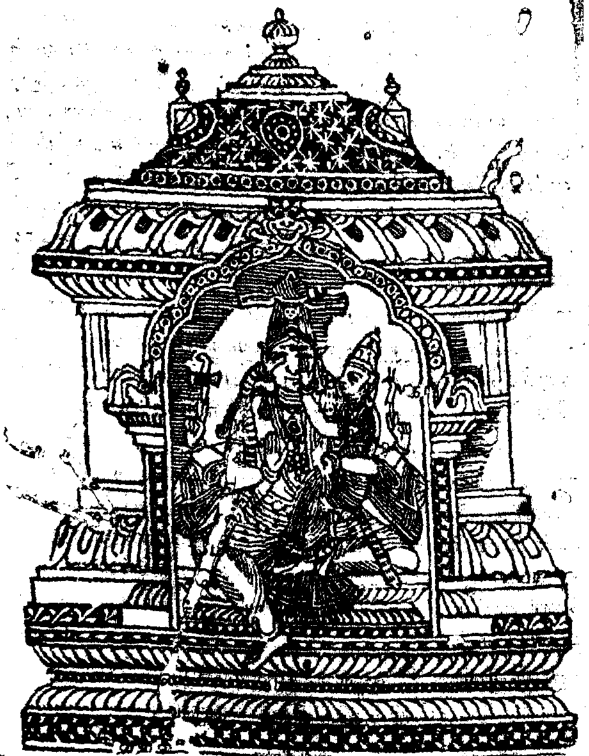

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனைய முகிறவழு மி[illegible]கிரியின்
றபோபலத்தான் மேனைய[illegible]ன
வன்னையிடத் தென்னன்னை யிடதரித்த
கன்னிதிறிதே யறைந்தேனிப்பொல்
பொன்னனைய சடையினறவன் றிருநயன
மிருகரத்தாற் புதைத்தவாறன்
தென்னனுன்னை மாநகரி வன்னைவிழ்
தீர்த்ததுவுஞ் செப்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள்தவழ்ந்து போகாநின்ற இமவற்பாஷ்த்தன தபோபலத்தினலே மேனதேவியிடமாக என்தாயாகிய பார்வதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சந்தான் சொன்னேன். அந்தப்பார்வதி பொன்போலும் சடையுடைய சிவனது அழகியகண்களை இரண்டு கைகளினுற் பொத்தியதும் அதனலுண்டாம் வி னையைத் தெற்கின்கண்ணிருக்கிற அருணசலத்தில் அம் மைபூசைசெய்து தீர்த்தும் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

கலிவிருத்தம்.

ஊடுவர் புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக் கொருவர்மாலை
சூடுவர்மறைநூல் கேட்பர்சொல்லுவர் வீணைநாதம்
பாடுவர் பலவினேதம் பயிற்றுவர் பலகாற் சூத
மாடுவர்வெல்வர்தோற்பரணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்.) சிவனும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள் வார்கள் அதைபறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள். ஒரு வருக்கொருவர் மாலைகளைச் சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ் திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும் அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணைமுதலிய வற்றை வாசித்தும், மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய் தும், பலதரம் சூதமாடியும், அதனல் வெற்றியையும் தோற்பையுமடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித் துக்கொண்டுமிருந்தார்கள் எ-று. (உ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தவேளையிலெவ ரன்னை
யையனை பிறரிலையா
விந்துவு மிரவி தானும்
யாவனொன் றிலைத்தா ளெங்கை
நதரக் கனிவாய் மின்னே
சுடர்களெம் மிருக ணென்றார்
கந்தனைப் பயந்தா ளீசன்
விழிகளைப் புதைத்தாள் கையால். ௩

(இ-ள்.) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகிய பார்வதி சுவாமியையவணங்கி ஐயா சந்திரர் சூரியர்கள் யாவரென் றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகியகனிபோலும் வாயை யுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடையகண்களெ ன்று சொன்னார் சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயான வள்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்க ளை இரண்டுகைகளால் மூடினள். எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

பூசுரர் விழிவிதைத்தலு மிருட்பிழம் புருக்கிப்
பசிறு லெண விருண்டன திசைகளும் புவியு
மாசி னீலமீல் வரையெனக் கருகிய முகில்கள்
காகலாவிய கதியெலாம் யமுனையோ டொத்த.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடைய கண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்டானது யுருகச்செய்து ...

போல் திக்குகளும் பூமியு மிருண்டதுகள் மலைகளெல்லாங் குற்றமற்ற நீல பால் கறுத்ததுகள் மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிப்போல் கருத்ததுகள். எ-று. (ச)

வேறு - அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மறையதலு நாரணனு முனிவர்களும்
வசுக்களுநான் மறையும்வானோ
ரிறையவனும் விழியொளிபோய்ப் பிறவிகெடுங்
குருடரென விருந்தார்மற்றைக்
கறவைகிளை முதல்விலங்கு பறவைகளு
மொளியிழந்த கணனே தான
துறவறமும் பிறவறமுந் தொலைந்தன
மற்றுளதொழிலுந் தொலைந்தனன்றே.

(இ-ள்.) பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நான்குவேதங்களும், தேவர்களும், இந்திரனும், கண்ணொளி பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள். பசு காளை முதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள். துறவற மில்லறமிரண்டும் ஒழிந்தன. மற்ற எல்லாத் தொழில்களும் கெட்டதுகள். எ-று. (ரு)

கலிவிருத்தம்.

தேவர் மானிடர் இராக்கதர் நிறமெனத் திரிந்தார்
கோவி லிந்திரன் வெள்ளெகிறு கருநிறங் கொண்ட
தாவி லம்புயன் கொடி கொடியான தவ்வளவில்
மூவர் முதலோர் அனைவரு முறைசொலிப்புகன்றார்.

(இ-ள்.) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராக்ஷதர் நிறம்போலக் கறுத்தார். ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானை கரிபோலக்கறுத்தது. செந்தாமரையில் வாழாத பிர்மாவின் கொடியாகிய அன்னம் காகம்போலக் கருகியது. அப்படி எல்லாப்பொருளுங் கறுத்து மயங்கு கிறகாலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய் முறையிட்டுத் தங்கள்குறையைச்சொல்லிக்கொண்டார்கள். எ-று. (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலென வமைத்தொத்திறை வனுதல்
விழிதிறந்தா னவ்விழியேழுந்
துஞ்சுமிருளகன்றது பன், னிருகோடி
சூரியர்தந் தோற்றம்போல
வஞ்சியுமை யிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்
கரமலரை வாங்கினாள் கமலம்போல
விஞ்சுமறை யவர்வளர்க்குங் கனல்போல
விழிமூன்றும் விளங்கினன்றே.

(இ-ள்.) சிவன் பயம் வேண்டாவென்று சொல்லி தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்க எழுலகும் அந்தகாரத்தை நீங்கியது. பன்னிரண்டுகோடி சூரியருதயம்போலத் தோன்றியது. பார்வதியானவள் பொத்திய கையை வாங்கினாள். பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகத்தீபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள். (எ)

பார்புதைத்த திருவயிற்றுள் பதிக்துறைபா
கெடுஞ்சூலப் படையாய்காலன்
மார்புதைத்த மலர்பதத்தா யீர்புதைத்த
சடாடவியாய் வையமேழும்
கார்புதைத்த விருளாக விழிபுதைத்த
கொடும்பாவங் கழலுமாறு
நீர்புதைத்த பாரிடத்திற் றவம்புரிதற்
கானவிட நிகழ்த்துமென்றாள்.

(இ-ள்.) எல்லாச் சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடைய பார்வதி சுவாமியைப் பார்த்து நெடியசூலத்தையுடையவரே, இயமனை மார்பிலேயுதைத்தமலர்போன்ற பாதங்களையுடையவரே, ஆத்திமாலையயணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரே, எழுலகமும் மேகநிறத்திலும்அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகண்களைமூடிய கொடியபாவமானதுபோகும்படி சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்குநல்லஇடஞ்சொல்லுமென்றுகேட்டாள். எ-று. (அ)

ஈசனுமன் றுரைத்தருள்வா னுனைவினவுந் தனுசேயெனினும் யார்க்கும்
மாசகன்ற படிக்கரிய தவம்புரிய விருப்பினையேன் மதுரைமாயை
காசியவந்திகைதுவரை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடைய காஞ்சிமேவிப்

பூசைபுரிந் தரியதவம் புரியென்றான்
விடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அப்படிப்பார்வதிகேட்க சுவாமியென்னை உன்னைப்பாவம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப் பாவம்நீங்கும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய. இச்சித்தாயாகில் மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி இவைகளுள் சிறந்த காஞ்சிபுரத்திற்போய்ப்பூசைத்து அரியதவஞ் செய்யென்று சொல்லச் சுவாமியை வணங்கித் திருவிடை பெற்றுக்கொண்டாள். எ-று. (க)

விசையமகள் குடைநிழற்றச் சயமகள்பொன் னடப்பைகொடுவின்றுமேவ
வசையுமலிக் கவரியிரண் டருந்தியுங் கமலினியு மருத்துவீசத்
திசையிலிள நிலவெறிக்குந் தரளமணிச் சிவிகையின்மேற்சிறப்பபோது
மசைபெருகு மறமலர்ப் புனல்பெருகும் கம்பைநதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, ஜெயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச் சித்திரத்தில்வர, இரத்தினங்களிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபக்கங்களில் நின்றும் காற்றுவீச, சகலவிசகாலிதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தைவீசும் முத்துப்பல்லக்கின்மேலேறி யாவரும் விரும்புகி

ன்ற தருமம்பெருகச் சலம்பெருகுகிற கீர்த்தியையு டைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்து சேர்ந்தாள். எ-று. (ம)

இறந்தவுயி ரினிமீளப் பிறவாது
பிறவாம லிறைவனார் தஞ்...
சிறந்ததிரு வுருவாகுந் திருகாசித்
தலமடைந்து சிவனருள்போற்றி
வருந்தவிழைக் குருகுமந்தத் தலத்தவர்கள்
பிழைக்கவறம் வளர்ந்... புண்ணுள்
நறுந்தொடையி னரசன்வடைகொண்டுநிற்பத்
தொண்டவள நாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) இறந்துபோன உயிரானது இனித்திரும் பப்பிறக்காமலும் இறக்காமலும் பரமசிவனுடைய திவ்ய சொரூபமாகின்ற காசிப்பதியைச்சேர்ந்து விஸ்வேசரு டைய பாதம்போற்றி மழையில்லாமல் வருந்தாநின்ற சீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத் தை பலநாள்வளர்த்து ... பொருந்திய மாலையைத்த ரித்த அத்தேசத்திராஜன் ...டைபெற்றுநிற்கத் தொண் டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி. எ-று. (ம...)

மழைதவழுந் தலைப்பலவின் பழமதுவாய்
விரிந்திடு மகரவாழைப்
பழமதுவாய் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்
விரிந்தொழுகும் பழனநீங்கிக்
குழைபளவு நடமாடும் விழிமாதர்
...மாநின் குறிப்புநோக்கிப்

பொழிலத...ன் ம...ம்பி...க ணடமாடுந்
திருக்கா... ...த்துச் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ...சகங்கள் த...ாநின்ற தலையையுடைய ...லும், மகரவாழையி பல்வினது பழங்க... ...புதியதேன் பெருக்கெ னுடைய பழங்கள் அவிந்தா...ம், புதியதேன் பெருக்கெ டுத்து வாய்க்கால்வழியாக ஓடி விழாநின்ற கழனிகளைக் கடந்து குண்டலம்வரைக்கும் தாவுகின்ற கண்களையுடை ய பெண்கள் ந...சய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளிலிளம்... ...யில்கள் நடனஞ்செய்கின்ற ...புரத்தைச் சேர்ந்... பார்வதி. எ-று. (மஉ)

...லத்தை யறிவாக்கி மனிதரையுள்
ளறிவழிக்குக் தடங்கண்மாதர்
நூபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேற
...ழைமருங்கு ... ...வேது
...ரம்பையர்க்கு
...பூர...ன் மணி...
விளையாட ... மலிகல...
கோபுரத்தி ...கொடிகள் காமவல்லி
...யுநொடிக்குக் கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்.) கல்லுகளையும் மரங்களையு முருகச்செய் ... உள்ளறிவைக் கெடுக்கிற விசால ... மனிதர்களுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்த தாம மாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்த தாம ரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க நூல்போலும் இடைவ ருந்த ... அப்பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரத்தின ...றுகின்ற

மிழைத்த உப்பரிகைக்க ளரம்பை முதலாகிய பெண்க ளுக்கு விளையாடுகிறதற்கு மலைகளாகவிருக்கும் சிவால யத்தின் கோபுரத்திற் கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பக விருக்ஷத்திற் படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்கு ப்படருகிறதற்குக் கொழுகொம்பாயிருக்கும்.எ-று(௰௩)

பரதநா டகமாடு மயில்போலுங்
கயிற்றுவழிப் பாவைபோலும்
சுரதனு டகமாடுந் துடியிடையார்
கணவருடன் றுவளும்போது
மரகதா திகளுறுத்த விழுத்தமணி
மேடையினும் வாரிவீச
வரதனு கரமான தன்றமுத
வின்றளவு மாழிதானே.

(இ-ள்.) பரதநாட்டியமாடுகின்ற மயிலுக்குச்சமா னமாகவும்,கயிற்றுவழியிற் ஆடுகிற சிங்காரம்பொருந்தி ய பிரதமைபோலவும், சுரதனையாட்டைச் செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள் புருஷர்களோடு படுத்துப் புரளும்போது மரகதமுதலியஇர த்தினபரணங்க ளுறுத்தக்கோபித்து அவ்வுப்பரிகையில் நின்றும் எடுத்துவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்தி ரத்திலே விழுந்ததினலேதான் அதுரத்நாகரமென்கிற பெயர் பெற்றது. எ-று. (௰௪)

அனையமருங் ககன்றுவஞ்சி யொருமாவின்
கீழிருக்கு மரனைப்போற்றிக்

கண லனைய வினைகளையு நடுங்குவிக்க
நடந்திருக் கம்பைமேவிப்
புனையமணற் குவித்துலிங்க வடிவாக்கி
யுமைபூசை புரிந்தாளப்போ
திதனையுடையா னவள்தவத்தி னுறுதிகினைந்
தரியகங்கை யேவினனே.

(இ-ள்.) அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒ ப்பற்ற மாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகா ம்பரநாதரை வணங்கி நெருப்பொத்த பாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதியருகேபோய் அலங்கா ரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப் பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடைய சுவாமி அவள்தவத்தி னுடைய உறுதியை யறியக் கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார். எ-று. (௰௫)

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்
கவிழ்ந்துவரும் பொன்னிதானோ
ஆதியிலே யந்தமுனி யாசமித்தே
யுமிழ்ந்தவலை யாழிதானோ
ஏதமறத் தவம்புரியும் பகீரதற்காச்
சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே
காதினிவழி யொழுகவிடப் பரவிய
கங்காநதியோ கம்பையாறு.

(இ-ள்.) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் கமண்டலங் கவிழ்ந்ததினலே வருகின்ற காவேரியோ, அந்தமுனியா

னவர் ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்தசமுத்தி ரத்தின்பெருக்கோ, குற்றமற்ற தவஞ்செய்யும் பகீரதனு க்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரங்கத்தினாலே காதின் வழியாகவிடப்பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோ, வெ ன்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பாநதி. எ-று. (ருக)

வேறு - அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

மங்காநதியின் மணலிலிங்க மழியாதிருக்கும்
வகை யுமையாள்
வெங்காதலினா லணைபவள்போல்
வெற்பாரிமைய வெற்பாடன்
சங்கார் கரத்தா லிருதனத்தா
லிருகவிறுகத் தழுவுதலுங்
கொங்கார் களபத் திருமார்பு
முருகியுருகிக் குழைந்தாளே.

(இ-ள்.) பார்வதியாரவர்கள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போது மணலாலேசெய்த லிங்கத்திற் கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இமவற்பர்வதராஜ குமாரியின் வளையணிந்தகைகளாலும்இரண்டுகொங்கை களாலும், இறுகியிறுகத்தழுவுதலும் வாசனைபொருந்திய களபசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்புஉருகிக்குழைந்தாள்.

மனத்தா லினைந்த பெருந்துயரு
மணக்காப் பிரிவு முடன்றீரத்

தனத்தா னெருக்கி முகமழுத்தித்
தலைநாட்போலத் தழுவுதலு
மனத்தால் வினையுங் கம்பைநதி
யருணாசலமு மொருபொழுதி
னினைத்தார் வினையு மிரண்டுபோ
லிரண்டாய் வகுந்து நீங்கியதே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய தவத்துக்குப் பங்கம்வரா மல் நினைத்திருந்த துன்பமும் சுவாமிகூடாமற் பிரிந்த துன்பமும் நீரும்படி ஸ்தனங்களிலேநெருக்கி முகமழு த்தி முன்னாள்போல் அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்சூழ் ந்தகம்பைநதியானது அருணாசல ஸ்தலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினைபோ லிரண்டா கப்பிரிந்து லிங்கத்தைச் சுற்றிப்போனது. எ-று. (மஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடுத்தனள் கரத்தைப் பாங்கர்
விளங்கிழை யவர்கள்சூழத்
தொடுத்தபூந் தொடையுஞ் சாந்து
மணிந்தவள் தொழுதா ளந்த
வடுங்கணாள் தனது கேள்வன்
மார்பினைத் தொடாது நாணித்
தடுத்திடுங் குறிகள் போல
விளங்கிய தழும்ப ரம்மா.

(இ-ள்.) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவிய கைகளைவி ட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்கள்சூழப் புஷ்பமாலையுஞ் சந்தனமுந்தரி த்து வந்தனஞ்செய்தாள் மாவடுப்போன்ற கண்களையு டைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற் றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கு ம்படி தடுக்கவைத்த குறிகள்போல தழும்புகள் விளங்கி யதுகள். எ-று. (௰௯)

அப்பொழு தரனுமாற னடித்தழும்
  பிருக்குந் தோளு
முப்பொழு திறைஞ்சுந் தேவர்
  முடித்தழும் பிருக்குந் தோளு
மைப்பொலி குழலாள் கொங்கை
  வளைத்தழும் பிருக்கு மார்பு
மெய்ப்பொலி நீறுமாகத் தோன்றினர்
  விடையின் மீது.

(இ-ள்.) அந்தகாலத்தில் பரமசிவனும் பாண்டிய ராஜன் அடித்தழும்பிருந்த திருத்தோள்களும் மூன்றுகா லத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களி ன்தழும்பிருந்த திருவடிகளும் மேகம்போல் விளங்குங் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு மிருக்கின்ற மார்பும் தேகத்திற் பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளினார். எ-று. (௨௰)

அந்தரத் தமரரெல்லா மலர்மழை
  சொரிய வானிற்
றுந்துமி முழக்கத்தோடே சுருதிகண்
  முழங்கா நின்ற
விந்திரன் றிருமாலு தேவ
  ரிறைவியைத் தொழுதா ரின்றார்
சுந்தரக் கனிவாய்மின்னு
  மீசனைத் தொழுது நின்றாள்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் தேவர்கள் யாவரும் புஷ்ப வர்ஷம்பொழியத் தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடுவேதங் கள் முழங்காநின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும், தே வர்களும், பார்வதியைத் தொழுதார்கள். அழகுபொரு ந்தியகனிபோலும்,வாயையுடையஅம்மனும், பரமசிவனை வணங்கினாள். எ-று. (௨௧)

ஒண்ணுதல் விடைமுன் சென்று
  பணிந்துள மொருக்கிப்பூசை
பண்ணுதல் புகழ்தலாகிப் பணிந்தன
  ளவனை நோக்கி
கண்ணுத லுனக்கு வேண்டும்
  வரமெது கூறுகென்று
வெண்ணுதல் பிறிதொன்றில்லை
  யிட்டபுறந் தருதி யென்றாள்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்ம ன் ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து

மனமுருகிப் பூசைசெய்தல்போல் புகழ்ந்துவணங்கினான் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார் அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும்வேண்டியதில்லை உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள். எ-று. (உஉ)

அத்தனு மொழிவா னெங்கண்
புதைத்ததா லடைந்த தீமை
இத்தலத் தினியபூசை யியற்றலா
லகன்ற திந்த
மெய்த்தலந் தனக்குத்தென்பா லொருநகர்
விளங்கித் தோன்று
முத்திமா நகரந் தன்னை நினைத்தோர்க்
களிக்கு மூதூர்.

(இ-ள்.) அதற்குப் பரமசிவ னருளிச்செய்வார் கண்களை மூடியதனாலே அடைந்தபாவம் இந்தஸ்தலத்தி லினிமையான பூசைசெய்தலினாலே நீங்கியது இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத் தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம் பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும். எ-று. ()

ஆரணன் றிருமால் தேட
வடிமுடி யொளித்து ஞானப்
பூரண வொளியாய் மேல்கீ
ழுலகெலாம் பொருந்தி நிற்போங்
காரணி யவர்க்குமறைச் சயிலமா
யிருப்போ மங்கே

வாரணி முலையாய் பாகந்
தருகுவோம் வருதி யென்றார்.

(இ-ள்.) பிர்ம்மாவும், விஷ்ணுவும் தேடப் பாதமும் சிரசும் அவர்களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாகியமேல்கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய்நிற்போம் பூமிகளி லிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம் அவ்விடத்தில்வந்தால் கச்சணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வாவென்றார் பரமசிவன். எ-று. (உச)

என்னலு மிறைவி சொல்வா
ளினிமைசேர் கயிலை காசி
தன்னிலு மினிது காஞ்சித்
தலமென வுரைத்தீ ரிந்த
நன்னிலந் தனக்குச்சோணை நகரமே
யதிக மென்றீர்
பன்னையு முளதோ வந்தத்
தலத்தினுக் கிணையாப்பேறூர்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் இப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதியம்மன் சொல்லுவாள் இனிமைசேர்ந்த கைலாயம், காசி, இவ்விரண்டுஸ்தலங்களிலும் இந்தக் காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் இதைப்பார்க்கிலும் அருணாசலஸ்தலம்அதிகமென்றீர் அந்தஸ்தலத்திற்குச் சமானமாகிய பெருமைபொருந்தியஸ்தலம் வேறொன்றுண்டோ வென்றாள் பார்வதியம்மன். எ-று. (உரு)

அவ்வுரை மறுத்தெங் கோமா
னருணைவா னெய்க்கொப்பான
தெய்வமெஞ் செழுத்துமன்னத்
திருந்துவந் திரமு மில்லை
சைவமே யனைய தான சமயமு
மருணைபோல
வெவ்வினை தவிர்க்குமூரு மிலையென
விளம்பிப் போனான்.

(இ-ள்.) அப்படி பார்வதி சொன்ன வார்த்தை யைச் சுவாமியானவர் மறுத்து, நமக்குச்சமானமாகிய தெய்வமும், பஞ்சாக்ஷரத்திற் கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச் சரியான சமயமும், பொல்லாதபாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணாசலஸ்தலத்திற்குச் சரியான ஸ்தலமும், உலகத்திலில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினார். எ-று. (உ௬)

கொம்பனாள் பொறுப்பாயீதென் றிறைவனைக் குறித்துப் போற்றிக்
கம்பையா றகன்று காஞ்சித்
தலத்தையுங் கடந்துவேலன்
தும்பிமா முகத்தோன் கன்னி
வயிரவர் கணங்கள்சூழச்
செம்பொனார் கவரி வீசச்
சிவிகைமேற் சென்றுசென்றாள்.

(இ-ள்.) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமி தான் தெரியாமல் சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டு கைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சிவசுப்பிரமணியர் கணபதி சப்தகன்னிகள் வயிரவர்சிவகணங்கள் சூழவும் இலட்சுமி கவரிவீசவும் (உ௭)
பல்லக்கி லெழுந்தருளினாள். எ-று.

மண்மகன் மகிழப்பட்ட மரங்களுந்
தழைத்து வீங்க
கண்மலர் சொரியக் கல்லு
மலைகளுங் கரைந்து சோர
வெண்மலர் மடவாள் போற்றக்
காவத மிரண்டு நீங்கி
விண்மதி முகத்தாள் மற்றோர்
வெள்ளிடை மருங்கிற் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களும் தளிருண்டாகித் தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச்சொரியப் பாறாங்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தோத்திரஞ்செய்யஇரண்டு காதவழிபோய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி ஒருவெளியிடத்தி லிருந்தினாள். எ-று. (உ௮)

வெய்யவ னமையா லொன்று
வினவுகா ரணத்தா லெக்

கையவண் மீரகத்திற் கரியவள்
காமுங் காலுஞ்
செய்யவள் வருந்தினாளென் றறிந்துயிர்
சிதைப்பான் போலப்
பையமேல் கடலிற் பாய்ந்தான்
குமரவேள் பந்தல் செய்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தன்னை யாரோ பரம சிவனைக் கேட்டதனாலே நீலம்போன்ற கையும், மரகதம் போன்ற வடிவமும் தாமரைப்பூப்போன்ற [illegible] யும், உள்ளங்காலும், பொருந்திய அம்மன் சாபத்தினால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரை விட்டுவிடுகிறவன் போல மெள்ளமெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான் சிவசுப்பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல் போட்டுவைத்தார். எ-று. (உக)

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது.

அன்னையங் குகனை நோக்கி
யரம்பையாற் பந்தல்செய்து
பன்னிருகரமுஞ் சால வருந்தினை
யெனப்பா ராட்டி
யின்னுமோர் கருமஞ் சந்தி
முடிப்பதற் கினிய நன்னீர்
கைஞ்சிறை வேலையேவி யழைத்திடு
மணத்தி லென்றாள்.

114960

(இ-ள்.) அதன்பின் பார்வதியானவள் சுப்பிர மணியனைப் பார்த்து இ[illegible]வாழைப்பந்தல்போட்டு ப்பன்னிரண்டுகைகளும் [illegible]வருத்தத்தை யடைந்த யென்று [illegible]ரியவசனஞ்சொல்லி இன்னுமோர்வேலையிருக் கின்றது [illegible]தென்றால் [illegible]சந்தியாவந்தனஞ் செய்கிறதற் கு நல்ல [illegible]ஜலம் வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்தி ருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்று சொ ன்னாள். எ-று. (உ[illegible])

[illegible]லா லின்றஞ்சிக் கந்தனேவினான்
கைவே லவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்
புகழ்புரு கூதன்போதன்
வாதில்பாண் டரங்கன்சோமன்
வாமனென்பவரை வாட்டி
மீதிவேழ் கிரியை வீட்டிக்
கொணர்ந்தது வேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்னஅளவில் அதிகபத்தியுடைய சிவசுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தையேவினார் அது போதவான் புத்திராண்டன் புருகூதன்போதன் பாண்டரங்கன் சோமன் வாமன் என்றுசொல்லப்பட்ட ஏழு [illegible]ம் அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும் உருவி நல்ல தண்ணீர்கடலுக்குப்போய் [illegible]கொண்டுவந்தது. எ-று.

கந்தவே ளழைத்த வா[illegible]ற்
கடனெலாங் கழித்[illegible]வ ளாழப்

பந்தலி லிருந்தாளப்போ துமைபதம்
பணிந்தவ் வாற்றி
சிந்துநீர் சிவப்பதேதென்
றுரைத்தலுஞ் சிறப்பதாக
வந்தவா றதனையாறு திருமுகத்
குரைப்பாள் வஞ்சி.

(இ-ள். சிவசுப்பிரமணியர்வரவழைத்து திருநீல நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாஸமுமிருந் ருந்தாள் அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சி வப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கேட்க அந்த விவரத்தைச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறான் பார்வதியானவள். எ-று. (கூஉ)

அனந்தமா புறத்திலேழு மறையவ
ரறியாக் காலத்
தனந்தமா வினைகள்செய்தா ரனபினல்
லறிவு தோன்றி
யனந்தரா வெனவே யேறு
மயன்பதங் கருதிப்பண்ணு
னனந்தமா லமதா யுட்கொண்
டருந்தவம் புரிந்தாரந்நாள்.

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறபட்டணத்திலேழு பிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச் செய்து அதன்பின்பு நல்விவேகந்தோன்றி அதமமெ

...வாகனமாகக்கொண்டபிர
ன்று ...னத்தைத்தனக்கு
மாவை ...நித்து இலகலையேசோறுகஉண்டு பலகாள் (கூ௩)
தவஞ்செ..தார்கள் அக்காலத்தில், எ-று.

பதுமு ...றுமவர்முன் சென்று
...விகொள் வளைகளேழில்
விழ் ...மாறு தவஞ்செய் வீரேற்
குமரவேள் விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடை முடியுமுங்கள்
வினைகளும் பொடியா மென்று
சதுர்முக னுரைத்துப்போனு
னவருமத் தவமே செய்தார்.

(இ-ள்) பிர்மா அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பா விகளே நீங்களேழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறை யாகத் தவஞ்செய்வீர்களானல் அப்போது அம்மனுக்கு ...ரத்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணியர்வே ...லம் வேண்டிய ...ங்கள்சடையோடுகூடிய சிரச ...ல்விடுவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடுகூடிய சிரச களும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லி விட்டுப்போனார் அவர்களும் அப்பிரகாரம் தவஞ்செய் (கூச)
தார்கள், எ-று.

வேறு-அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

...னை பதிமிருக்கு ...பூவுனை...ம்
...பிளந்ததுநீ யெறிந்த ...வே
வழியுமவ ருதிரமுடன் புனல்கலந்து
சிவந்ததுகா ணையாவெ

வழுவிலாயின் குணக்கென்ன வடிபணி
மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேலிட்ட
செழுமுனிவர் குருதியினாற் சிவந்ததுபோற்
சிவந்ததுவே செக்கர்வானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களி[illegible]
யெழும்பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மையொரு[illegible]வே
லாயுதமானது அதனால்வழிந்தொழுகுகிற அவர்களுடை
யஇரத்தத்தோடே ஜலங்கலந்து சிவந்துபோய்விட்டது
உனக்கொருகுற்றமுமில்லையென்று சொல்ல அம்மை
பாதத்தில் சிவசுப்பிரமணியர்வணங்கிச்சந்தோஷமாயிரு
ந்தஅளவில் மலையிலேதவசுசெய்துகொண்டிருந்த முனி
வர்களுடைய இரத்தத்தினாற் சிவப்புநிறைந்தலையடைந்
ததுபோலச்சிவந்தது செவ்வானம். எ-று. (௬௫)

வித்தகர்கண் புதைக்கமுனன் பரந்தவிருண்
மறுமையிற்சூழ் வினையைப்போல
வத்தலத்தி லுமையவளைப் பின்பிடித்தா
லெனப்பரந்த தந்தகார
முத்தமியோ சிறுகதலிப் பந்தலின்கீ
ழிருப்பவளென் றும்பரிட்ட
நித்திலப்பந் தரைநிகர்த்தாய் விளங்கியது
தாரகையா னெருங்கும்வானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களைமுன்னே மூடி
னதினாலே உலகமெல்லாம் பரவியவிருளானது ஒருவ

னுக்கு மறுமையில்வந்துபிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்
தைப்போல் அந்தஸ்தலத்தில்பிறகுவந்து அம்மையைப்பி
டித்ததுபோலிருண்டது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலி
ன்கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்து
ப்பந்தலையாத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருங்கப்
பட்டஆகாயம். எ-று. (௬௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுக
மடிந்தியங்கி வானிற்சோரிக்
கோலமுடன் படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன்
மதியெழுந்து குடபாற்சென்ற
நீலமணி மிடற்றிறைவன் விழிபுதைக்க
வுளைந்தவிரு ளனைத்துநீங்கப்
பாலமிசை வெடித்தெழுந்த விழியெனவே
யெழுந்ததுசெம் பரிதிதானே.

(இ-ள்.) மாலைக்காலமென்கிற துர்க்கையானவ
ள் இருட்டாகியமகிடாசுரன் தலையையறுத்து அதனால்
செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோ
டேபொருந்திய ஸ்படிகலிங்கத்தைக் கைகொண்டதுபோ
லச் சந்திரோதயமாகி மேற்குதிக்கிலஸ்தமித்தது நீலக
ண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்
மையன்புதைத்த அளவில்நான்குதிக்கும்பரவிய எல்லாவிரு
ளும் போகும்படியாக விழித்த அச்சுவாமியினது நெற்
றிக்கண்போலச் செம்மைநிறம்பொருந்திய சூரியன் கிழ
க்குத்திக்கில் உதயமானான். எ-று. (௬௭)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைநிகராஞ் சேயாற்றிற் காலைசந்திக்
 கடன் கழித்து
மங்கைகனக சிவிகையின்மேன்
 மறையோலமிட வழிகொண்டாள்
பங்கமலந்தீர் வழியடியா கொடிய
 வினையாம் பஞ்சுமலைக்
கங்கி மலையாய் விளங்கியசெ
 ரண்ணாமலைகண் டிதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச்சமானமாகிய சேயாறென்கிறநதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷ்டமுழங்க நடந்து பங்கப்படுத்துமும்மலங்களைத்தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்பார்வதியம்மன். எ-று. ()

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெற்பினாற் கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவ
 பலியாடும் வேனிற்பாலைக்
குன்றமெலாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம்
 பொதுவர்பின்னர் குரவையாடன்
மன்றல்கஞ் சிந்திரர்க்கு விழாவெடுத்துக்
 கொண்டாடன் மருதவேலி

முன்றிலெலாஞ் சுறவுணக்கி
 யுணங்கா தூண்நீர்க்கானல்.

(இ-ள்.) வல்லமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்நிலத்திலிருக்கும் துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள். குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிறபூசைசெய்வார்கள் முல்லைநிலத்தில் இடையர்கள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள். கற்பகமாலையைத்தரிக்கின்ற தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள். முற்றங்களில் சுறாமீன்களை காயப்போடாநின்ற நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்கு திருவிழாச்செய்வார்கள். எ-று. (கக)

காதிபெறு கரணை மறையவம்பு
 சொரிகையினாற் றூய்மையாய
மாதரை யெலாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினாற்
 பொன்கலந்து மருவுநீராற்
போதவுரி சுணங்களாய்ப் பெருகுதலாற்
 றதுவுடையப் பொருதலாலே
இதரனை நிகராகத் திருநின்றற்
 திசைகளெலாஞ் சிறந்த தன்றே.

(இ-ள்.) இருநதியானது ஒளிபொருந்திய துகிலையுடையவர்கள் மன்றலைத்தப்பெருக்கி வருவதாலும் பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம் பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளை இரட்டி

கொண்டு வருவதாலும், மஞ்சள்பொடிகளையப் பெருகினபடியாலும், தேனானது கூடுடைந்து மோதலினுலும், என்று நதிக்குப்பொருள்கொண்டு, (சிலேடைவிகையால் கரனுடையதேகமறையப் பாணங்களைச்சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்திய கோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்தவிருப்பத்தினலும், லக்ஷ்மியைச் சேர்ந்திருக்கிறதினலும், வைஷ்ணவர் உருகத் தயைசெய்கிறபடியினலும், மதுவென்கிற அசுரன்சாகயுத்தஞ்செய்தாலும்,) விஷ்ணுவுக்குச்சமானமாக நாலுதிக்குகளுஞ்சிறந்தது. ௪௦.

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிற்
பொடித்தனபோல் விதத்திற்றோன்றிக்
காவிலுறை பசுங்கிளியின்சிறகெனவே
பசந்துதொண்டைக் கதிருய்முற்றிக்
கூவுதல வாரணத்தின் களம்போல
நிமிர்ந்தெழுந்து குறைவில்சாலி
பாவையுமை தவம்புரியுந் தலமிதெனப்
பணிந்தனபோற் படிந்தமாதோ.

(இ-ள்.) அந்தத்திருநதியில்வந்த நீர்பரந்து ஒழுகிறபடியினலே குளிர்ந்து பூமிதேவினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்குச் செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகித் [illegible]ய்களில் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளினது [illegible]றகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்து தொண்டை [illegible]ராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்

துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதியானவள் தவசுபண்ணுகிற ஸ்தலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல் வளைந்துகிடக்கின்றன. எ-று. (௪௧)

சந்ததமு மேருழவர் பதம்பார்த்தங்
கரிந்தவரி தடுத்துவாரி
யிந்திரனு ருலகினெடு போர்செய்வா
னெழுமலையா மெனப்போர்செய்
தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற்
கடாவிடுத்தே யாற்றித்தூற்றி
மந்தரமா மெனக்குவித்து வழங்குகினுந்
தொலையாநென் மருதவேலி.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் உழவோர்கள் பதம்பார்த்து [illegible]த்து அரிகளைச்சுமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாக வருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்து வைக்கோல்களைத் தூற்றி மந்தரகிரிபோலக் குவியல்செய்து சர்வமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில். எ-று. (௪௨)

கயலினைமென் றுழத்தியர் தங்கண்ணிழலைக்
கண்டுகளுங்கயல் வந்தேறு
மயலிலிவர் கொடும்புருவநிழலினைக் [illegible]
கண்டேசிலையென் றஞ்சிமீளு

மயலுறவு மாவதனந் தாமரைப்போ
 லெனமருவி வண்டுசேரு
மியலுமவர் நாசிநிழல் சண்பகப்போ
 லென்வெருவி யிரியல்போகும்.

(இ-ள்.) வயலிற்களை யெடுக்கிறபள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நம்மினமென்றுவந்துசேரும் பின்பு அருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்று பயப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள்வந்துசேரும் அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும். எ-று. (௬௩)

பெரும்பழனத் துழத்தியர் தங்கணைக்காலை
 வராலெனப்போய்ப் பிடித்துமள்ளர்
திரும்பவுமங் கவர்புறங்கால் கமடமெனப்
 பிடிமருதத் திணைசடோறுங்
குரும்பையெனு முலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும்
 விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று
சுரும்பினுடன் கலுழ்வனபோற் றாமரையுங்
 குவளையுந்தேன் சொரியுந் தானே.

(இ-ள்.) பெரியவயல்களிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர் பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அந்தப்

பெண்களுடையபுறங்காலை ஆமையென்றுபிடிக்கு மருதநிலந்தோன்றும் தென்னங்குரும்பைபோன்ற முலைகளையுடைய பெண்களது முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனேசொல்லி யழுகிறது போல் தாமரைப்பூவும் நீலோற்பலமும் தேனைச்சொரியும். எ-று. (௬௪)

வேறு.

எழிலையுஞ்சுழிக்குமெறிநெடும்புனல்குடையவன்னமடநடையுண்டானத்தோடு மருதவண்டானதசோலையழகுவண்டானந்தோடு மருதவண்டானத சோலை
மழவமணிப்பூண்மள்ளர் கரிகிணைத்திசையவூதும்
குழலிசையறுகான்மாதர்குழலிசையறுகார்கூட்டம்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழவிசையறுகார்க் கலக்க.

(இ-ள்.) எருமை நீரிலேபோய் விழுந்து கலக்க மருதநிலத்தில் அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே சோலையில் ஒதுங்கும் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய சோலையில் ஓடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்நாபரணங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்றஅரிகிணையென்னும் வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள் இசையும்படியாக ஊதும். எ-று. (௬௫)

சுவண்டிடனங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாக்கிக் கதிர்களெல்லாங்கன்னசாலைகள்தோறும் நிறைத்து நெற்கதிர்களெல்லாங்கன்னசாலைகள் காத்தசிந்தி
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுத்தேறுகட ... தமாந்தர்.
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருக்குமால்

(இ-ள்.) பூவிலுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரத்னம்போலு நெற்கதிர்கள்சாமரைபோன்றகாதாகவும், பிரகாசத்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிற பொருளைச் சிலேடையாகக் கொடுக்கும் அழகியவாயிறலே கவளம்பெறுதலாலும் பருவங்கொண்ட தேனுகிய அமிர்தத்தைக் சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளிக் கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற அயிராவதமென்னும் யானை போல் மருதநிலம்வீற்றிருந்தது. எ-று. (எ ரு)

கலிவிருத்தம்.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணேடர்போற்றும் வடவீதியிற்றுறுகி
யண்ணமலையாணடிக்கமலஞ் சென்றுதொழு
விண்ணேர்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினுள்.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களுடைய மருதநிலத்துறைவிட்டுநீங்கி பூலோகத்தார் வணங்குகின்ற வடக்குவீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்போய் வணங்கிஆகாயத்தையளாவிய கொடிகளையுடைய தேவர்களிருக்குங் கிழக்குவீதியில் வந்தாள் பார்வதி. எ-று. (சுு)

வேறு-கலிவிருத்தம்.

நச்சு கோபுரத் துச்சி மேவிலோர்
வச்சிரத்தினுன் மதியின் மாசு போம்

வச்ச மாமணிச் செபமை யாவிறைய
பச்சை மாவெலாம் பவளமாகுமே.

(இ-ள்.) யாவரும்விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தினது சிகரத்தினருகில் சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி விழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்றவச்சிரங்களினொளியினலே தனது களங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி விழைத்திராநின்ற மாணிக்கங்களுடைய செவ்வொளியினுல் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்பூட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழும், பவளக்குதிரைகளாகத் தோன்றும். எ-று. (சுஅ)

வேற்று மேருநேர்மேடை மீதினும்
பேர்ற்று கார்மதிற் புரிசை மீதினும்
தோற்றுநீல மாமணியின் சோதியா
லேற்ற வானதி யெமுனை யானதே.

(இ-ள்.) வேறுவேறுகிய மேருவையொத்தமேடைகள் மேலும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள் மேலும் பிரகாசத்திழைத்திருக்கின்ற நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினுலே ஆகாயத்திலிருக்கின்ற கங்கையானது யமுனை போல் கறுப்புநிறத்தை யடைந்தது. எ-று. (சுகூ)

பரவை யாமெனப் பலைமுழங்கவே
யரிவை மாதரா ராட ரங்கின்மேல்
விரவு பச்சையின் கதிரா வெய்யவன்
புரவி கௌவிடும் புல்லென் றன்னரியே.

(இ-ள்.) சந்திரன்போலே வாத்தியங்களுமுழங் கப் பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகைகளி லிறைத்திராநின்ற பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங் களைப் புல்லென்றுகினைத்துச் சூரியன் இரதத்திற்கட் டிய பச்சைக்குதிரைகளேழும் செல்லும். எ-று. (௬௯)

கனிகிலேத்துறை.

அத்தனம்பயவீதி கடந்துமணி யாலயஞ்சேர்
உத்தமனை யென்னையா ளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகி மீண்டிப்ப
சத்திகள் தம்மோடு தலேச்சுரத்தைத மேவி.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையு டைத்தாண்டி அழகுபொருந்திய கோயிலுக்குள் உத்தமனை என்னையாட்கொண்டவரை அருணாசலத் திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பகைத்திகளுடனே தலேச்சரமென்கிற மலேச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன். (௭௦)

ஊசியிலேயூர்காலவிரலேயூன்றியொருகான்மடித்து
நாசியினை விழியை நாட்டியழுன் மூட்டிக்
கேசி னமுதுருக்கித் தெள்ளாமுதை யுண்டு தவஞ்
சேசிவனைப்போன்முயல்வார்கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) ஊசியிலே ஒருகாலினுடைய விரலையூன் றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்து மூக்குநுனியிலே கண்க ளைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியை வளர்த்துப் பிராசமா

ன அமிர்ததாரணைசெய்து பிராணவாயுவின்வழி வருகி ன்ற அமிர்தத்தைச் சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர். எ-று. (௭௧)

நாடும்பல மூன்றகற்றி நல்வினையுந் தீவினையுந்
சாடுமனை பிறந்து தானிழந்து தன்மயமாய்
வீடுபெற விரும்பி வேட்கையிறி தில்லாமற்
கூடுசிவ ஞானியர்கள் கோடான கோடியே.

(இ-ள்.) ஆணவகாமிய மாயையென்கிற மும்மல ங்களையும், நீக்கி நல்வினை தீவினை யொப்புவந்து மனமெ ன்பது இறந்து தற்போதங்கெட்டு உலகம் சிவசொரூப மாய் மோட்சம் பெறும்படியாக ஆசைகொண்டுமற்றொ ராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் வெகு கோடிபேர்கள் அந்தமலேச்சாரலில் இருப்பார்கள். எ-று.

தொண்டருடனாகமங்கள்சொன்ன விதிமுறைமையத்
தண்டி முதவு சவுராதி யாப்பூசித்
தண்டர்பிரா னஞ்செழுத்தை யோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரி யையினர் கோடான கோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்ன விதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசர் வரையும் பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம் தலைவனாயுள்ள சிவ னுடையபஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையோதி மனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி. எ-று.

நேரு மியம மியமா ஸ்னவகையு ,
பேர்பிரா ணாயாமம் பிரத்தியா காரமொடு
தாரணைதி யான சமாதிவகை தன்னிலுமெய்
குருமுயல் யோகியர்கள் கோடானு கோடியே.

(இ-ள்.) இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமம்பட்டு முயல்கின்றயோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள். எ-று. (நரு)

மாதவர்க ளின்னசெயல் செய்யும்வகை பார்த்துச்
சூதவனஞ் சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனை சூழ்ந்த
சீவருவிகளும் பார்த்துச் சிறப்புற்றுக்
கோதமனா ராசிரமந் தன்னிற் குறுகினாள்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவத்தினை யுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும் பார்த்துச்சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இராநின்ற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன்சேர்ந்தாள். எ-று. ()

அந்தவிடத் துமையாள் செல்ல வகலிகையு [னார்
னைப்பணிய சதானந்தனார் வாழ்த்திமன்றக்கோதம
முந்துமுனியெவ்விடத்தேயென்றால்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர் தருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினான்.

(இ-ள்.) அம்மன் கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவரதுபெண்ஜாதி அகலிகையும் புத்திரனாகிய சதானந்தரும்வந்து பணிந்தார்கள். அம்மன் ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்த முதன்மையானகௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்தர் அவர் தருப்பைகொண்டு வருகிறதற்குப்போனாரென்று சொன்னார். எ-று. (நௌ)

பின்னுமவனுரைப்பான் பேதமையேன்புன்குடில்
கலின லமுதே கணப்போ திருந்தருளி [லி
லன்னவனைக்கொணர்வே னென்றேயடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான் சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்து கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையேஅறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டில் க்ஷணப்பொழுது இருந்தால் என் தகப்பனாரைக் கொண்டுவந்து சேருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப்போனார் சதானந்தர். எ-று. (நஅ)

இங்கிவன்செல்போதிலிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள் சூழ்ந்து வருமுனிவன் பூந்தலர்ந்த
துங்கவனங்கற்பகம்போ [illegible] லாதிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்றுசங்கையுற்று [illegible]

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சதானந்தர் போகிறபோது இளமையாகிய தருப்பையைக்கொய்து அனேக

முனிவர்கள்சூழக் கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லாவிருக்ஷங்களும்புஷ்பித்துக் கற்பகவிருக்ஷம்போலக் காணுகிறபடியினாலே நம்முடைய வனமல்லவே இது ஆருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார். எ-று. (ருக)

இத்தலத்தில்வந்தவரா ரொன்றுரைத்து மாதவற்கு
பத்தருவந் தந்த முனியும் பராசரனு
மத்திரியு மப்புதுமை யாராயு மெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக் கண்டிவர வென்னபுக லென்றான்.

(இ-ள்.) இந்தஇடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷ்ணுவுக்குப் பத்துத்தாரம்பிறக்கச்சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும் பராசரும் அத்திரியென்பவரும் அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்று கேட்டார் கௌதமர். எ-று. (அம)

கலிவிருத்தம்.

தாதையிவை கேளிறைவர் தங்களை யளிக்குஞ்
சோதியிவ ணையதிலை ளனத்தொழுதுசொன்னா
னாதமறை தேடரிய வையைகுடியின் மேவற்
கேதுதவ மேதுதவ மேதுதவ மென்றான்.

(இ-ள்.) சதானந்தரானவர் தன் தகப்பனாராகிய கௌதமரைப்பார்த்து ஐயா பிர்மாமுதலாகிய ஐவரையுந் தன்னிடத்திலுண்டாக்கிய தேஜோமயமாகிய பராசக்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள் தேடுதற்கரிய அம்மையை நம்முடைய குடிலைசயில்வர என்னதவம் செய்தோமென்றார் கௌதமர். எ-று. (அஎ)

ஓடினா னனைத்துமக வுச்சியை முகந்தா
னாடினன் மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல் புகுந்தான்
பாடின னெருத்தகுசை பார்மிசை யெறிந்தான்
வாடினது நந்தம்வினை வேரினுட னென்றான்.

(இ-ள்.) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக்கட்டியணைத் துச்சிமுகந்து ஓடினார், திருக்கூத்தாடினார், சந்தோஷமென்கிறசமுத்திரத்தி லாழ்ந்தார், பாடினார், தருப்பையைப் பூமியிலே யெறிந்துவிட்டார், என்னுடையபாவம் வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்று சொன்னார். எ-று. (அஉ)

அத்திரி முகற்றலைமை யந்தணர்க ளெல்லாங்
கைத்தல மெடுத்தனர் நடித்தனர்க ளிப்பால்
வித்தகி யிருக்குமிட மேவியெதிர் கண்டார்
பத்திவலை யிற்படு பதங்களில் விழுந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திரி ரிஷி முதலாகிய தலைமைபெற்ற மேன்மைத் ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு [illegible] கைகளையும் சிரமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள், சந்தோஷித்து [illegible] பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ-று. (அக)

நின்னிலைமை கன்னிபிறை நீ பிரமசாரி
யென்னுமறை யன்றிமுத லின்றுவரை யெல்லா
முன்னிடையு தித்துல குயிர்த்தொகைக ளெல்லா
மன்னையெனு முன்பெருமை யாரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) தாயே நீயோ கன்னிகை சுவாமியோ நித்தியப்பிரமசாரியென்று இருக்ஷ்டி தொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றதுகள் அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித் தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையை ஆரறியும்போகிறார்கள். எ-று. (௬௪)

நித்தனை [illegible] தற்றருவை [illegible] த்தன [illegible]
சத்தியென நீவருவை சத்திசிவ மென்[illegible]
யித்தகைமை [illegible] டுயிர்க ளியாவையு [illegible] ளிப்பா
யத்துவித மாகுமுனை யாரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) நித்தியமாக விருக்கிற சிவனைமுதலில் உண்டாக்குவாய் அந்தச் சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்தி சிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள். எ-று. (௬௫)

மெய்ப்பொருள் [illegible] ணரன் வேதனரி யானும்
[illegible] யுமை வாணிதிரு வாவை
யிப்படியு மன்றியவ னெப்படி யெடுத்தா
னப்படியு மாகுமுனை யாரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுனவர் மகேஸ்வரர், உருத்திரர், பிர்ம்மா, விஷ்ணு, ஆனால் நீமகேஸ்வரி, ரௌத்திரி, சரஸ்வதி, லட்சுமியாகிய சத்திகளாவாய்இப்படியுமல்லாமல் அந்தசிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை ஆரறிய வல்லவர்கள். எ-று. (௬௬)

நெஞ்சுருகி மாதவர்க ணின்றிவை புகழ்ந்தா
ரஞ்ஞிடை கோதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலி புரிந்தன னதற்கு முனமேயின்
கஞ்ச [illegible] ன்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்.

(இ-ள்.) மகாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகினின்று இப்படி தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தில் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையின்மேலைவைத்துக் கூப்பித் தாமரை மலரையொத்த அம்மனது இரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரித்தார். எ-று. (௬௭)

அன்பிலுயர் கோதமனு மன்னையை வணங்கி
யின்புற வுரைப்பனய னெண் [illegible] சை [illegible] போர்
தன்கர மிதிக்கரிய தாளிணை [illegible] ளி [illegible] வு
புன்குடின் மிதிக்கவென [illegible] த்தே[illegible]தேன்.

(இ-ள்.) பக்தியினாலே உயர்ந்த [illegible] ரிஷியும் பார்வதியம்மனைவணங்கிச்சொல்வார் பி[illegible] மா அஷ்டதிக்கு [illegible]
குப்பாலகர்சிரசிலேகூடவைத்ததற்கு [illegible]

மிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில் மீதிக்க என்னபுண்ணியம்செய்தேன். எ-று. (சுஅ)

இந்தமொழி சொற்றது மிளங்கொடியும் பேலன்
றங்கியிடை சென்றடி வணங்கது தவிர்ந்தால்
சிந்தையில் மூன்னிடையில் வந்துகுறை தீர்ப்பேன்
மைந்தமனவோ தினண்ம றுத்துபினைசெல்வாள்

(இ-ள்.) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அவ்வில் இளமையாகிய கொடிபோன்றஅம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர்குறைவந்தால் சிவசுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் செல்லாமல் தீர்த்துக் கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரிலன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக் கொள்வேனென்று சொல்லி மறையவனுக்குச்சொல்வாள். எ-று. (சுகூ)

நாயகன் மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தன ளவர்க்குந்
தாயினை மொழிந்தன வினிறசத மகற்கின்
றுபிரம்நிறுத்தி தளித்தமுனி சொல்வான்.

(இ-ள்.) பரமசிவனவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்துதானருணாசலத்திலெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடியதாகச்சொல்லி சொல்லுகின்ற அவருக்குந்தாயாகியபார்வதி சொன்னபோது முன்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்குஆயிரங்கண்ணானதாகச்செய்த கௌதமர் சொல்வார். எ-று.

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் தலேச்ச
முத்தம மிதிற்றரும மொன்றுபல வாகும்
மெய்த்தவமியற்றதனில் வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தனு மிடப்புற மளித்தருளு மென்றான்.

(இ-ள்.) இந்தஸ்தலம் முதன்மையான ஸ்தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சுரம் இது மிகவும்உத்தமமான து இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு நீ மெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளி பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர். எ-று. (எக)

மாலயன் வசுக்கண்மக வான்முனி கணத்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தவித்தவ முடித்தார்
காமமிட நன்றுசெயல். கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வல்லியு முடிப்பணிது வென்றாள்.

(இ-ள்.) வாராய் அம்மையே விஷ்ணு, பிரம்மா, அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் முனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார் இந்தஇடமு நன்மையாகும் இவ்விடத்தில் தவஞ்செய்தால் கைப்பலனாகி முடியுமென்று கௌதம் காரால்ல எல்ல

ப்பொருளுக்கு மூலமாகிய அம்மனும் தவஞ்செய்து என் கருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள். எ-று.()

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம். ௭

கோதமனே முதலாய் முனிவர்க்கெல்லாங்
குளிர்ந்தமொழி பகர்ந்துவிடை கொடுத்துச் சோ
ணை, பூதரமா மதன்குணபாற் பன்னசாலை புதித
மைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்பு காக்க, மாதரொழுவ
ரையமைத்து நாலுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவ
ர்கண்மகிழ்ந்துகாக்க, வாதரவி னிருத்தினமந்தர்
மருங்குகாக்க வந்தரியுட் புறங்காக்க வமைத்தாண்
மன்றே.

(இ-ள்.) கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக்கிழக்குபக்கத்தில் பன்னசாலைபுதிதாகச்செய்வித்து மனங்களித்து சத்தமாதர்களைப் புறக்காவலாகவைத்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் விநாயகர் சிவ[illegible]ரமணியர் தன்இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கையை[illegible]ங்களிக்கவுஞ் செய்தாள் பார்வதி.எ-று.

கொந்தளத்[illegible]டை[illegible]டித்துவிரித்துப்பொற்றோட்
[illegible]திற் கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி
[illegible]ந்துமர வுரி[illegible]கர்பட்டாடைநீக்கி யுரித்தமர
வுரி[illegible]த்துணைத்தாக்

விக்கைதிரு நீறணிந்து கனற்குட் காய்ந்து
விளங்குமூ சியிலொருகால் விரலையூன்றி
அங்கிபகிறைபதத்தின் மனதையூன்றி
யரியபெருந் தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றாள்.

(இ-ள்.) புஞ்சங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடை செய்து விரித்துத் தோள், கழுத்து, காதுகளில், ருத்திராக்ஷமாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மானுரிதரித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சர்வாங்கமுந் தரித்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிரலை யூன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலே பரமசிவனைத் தியானமாகநிறுத்தி அகிலாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன். எ-று. (௭௪)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியிணைப்ப
[illegible]னிணியதவ மியற்றுதல்கண்டிளைத்[illegible]டிக்
களைத்துமனம் துடித்துவிழி புதைத்துவணி
கண்ணீரின் மூழ்கின்றாலுமைத்தாளு
முளைத்துமனக் களர்ந்தழுது விழுந்தாண்மற்றை
முனிவர்கலாங் கலைந்துகறைக் குருகாநின்ற

வளைத்துவளைத் துணைப்பதென் றுய்வருந்துமாறல்
வயிற்றிலுள்ள கருப்பமெலாம் வருந்திடாதோ.

(இ-ள்.) மிகவுஞ் சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச் செய்கிறதைப்பார்த்து இளைத்து வாட்டத்தையடைந்து களைத்து மனதுதுடித்து இரண்டுகண்களையு மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் மூழ்கினள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்ற சீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்துஉருகியதுகள், காரிகைப்பிரித்துச்சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்துவளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தையடையாதோ.

முன்பனியிற் கருகுபாடாக் கமலப்போல
முகந்தோன்றப் பனிக்கயத்துண் மூழ்கிநிற்கும்
பின்பனியி லதிசீத விடத்திற்சேரும்
பெருமழையுண் மீனென்னப் பேணிநிற்கு
மன்பனிடம் பெறுமளவு மதுபோல்வேண்டு
மரியதவம் புரிந்தன்னாள் விடத்து வேதன்
வன்பணியிற் றுயினெடுமால் முதலாந்தேவர்
மறைபுகுந்த தவச்சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போல் முகமாத்திரந் தெரியக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும், பின்பனிக்காலத்திலே அதிக சீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்து மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச் சஞ்சலப்படாதுநின்றும்,பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோல வேண்டியதவத்தைச்செய்தாள். அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும் வலியசர்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் வேதகோஷம்பொருந்திய தவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள். எ-று. (எசு)

அந்தரியு மாயவனார் முதலாந்தேவ
ரனைவருக்கு முபசார மளித்து நீங்கள்
வந்தவர வியம்புமென மகிடனாலே வருந்தியதுந்
தளர்ந்ததுவும் வகுத்துச்சொன்னார்
சுந்தரியுங் குமரியுடன் சுடரும்வாளாற்
றொடுகளத்தின் மகிடனுரந் தொலைப்பாயென்றாள்.
விந்தையது புரிவனெனப் பணிந்தாளன்னை
விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண்டாரே.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்கு வந்தவகை சொல்லுங்களென்றுகேட்க அவர்கள்

மகிடாசுரனாலே தாங்கள் துன்பப்பட்டுத் தளர்ச்சியடைந்ததை விபரமாகச்சொன்னார்கள், அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக் கூப்பிட்டு நீ கத்தியினாலேயுத்தகளத்திலே மகிடாசுரனை வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்று சொன்னாள் அதற்குத் துர்க்கை அப்படியே செய்வேனென்று பணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இந்த வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள். எ-று. (௭௭)

கலிவிருத்தம்.

கோதமாச்சிர பந்தனிற் கோல்வளை
தீதிலாத் தவஞ் செய்தது செப்பினேன்
மேதி மாமுகற் காய்ந்ததும் வெள்விடைச்
சோதி பாக மடைந்ததுஞ் சொல்லுவேன்.

(இ-ள்.) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறைவில்லாத தவத்தைச்செய்ததும் சொன்னேன். பிற்பாடு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடைய இடப்பாகத்தைப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ் சொல்வேன். எ-று. (௭௮)

நான்காவது,

திருக்கண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௩௨.

அர்த்தநாரீஸ்வரர், அர்த்தநாரீஸ்வரி.

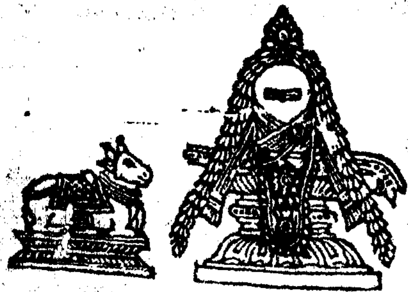

சிவமயம்.

ஐந்தாவது.

பார்வதியார்.

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக் கிரியில்வாழு
மசுரன்று ரோக்குந்திர
னஞ்சமே யனையானந்த கமனுக்கு
நமனாய் வந்தோன்
செஞ்சிகை யெரியைத் திக்குந்
திமையா னளகை நாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்த வுள்ள
வளமெலாங் கவர்ந்தவீரன்.

(இ-ள்.) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனானவன் எல்லாரிலும் அதிக பராக்கிரமத்தை யுடையவன் விஷ்ணுவுக்குச் சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும், யமனானவன் சிவப்பாகி மேலேயெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த திமையை யுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் சித்திரத்தை யுடைய அங்கேயிருக்கிற வளங்களெல்லாங் கொள்ளை யிட்டவன். எ-று. (க)

தாமரைக் கண்ணன் றூங்கு
மரவினைத் தலைவால் கூட்டி
மாமணிக் கவணையாற் கொள்வன்
வன்னிவா கனத்தை வாங்கி
மேவுறற் குஞ்சி மைந்தர்க்
குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துக்கையாற்
பிழிந்தமு தருந்துஞ் சூரன்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு நித்திரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும், வாலையும், ஒருகையினாலே சேர்த்துப்பிடித்துக் கவணாக அந்தவிஷ்ணுவைக் கல்லாக்கிக் தூரத்திலேயெறிந்து விளையாடுவோன் அக்கினியைத்தள்ளிட்டு அவனேறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்குஏறக்கொடுப்பன் சந்திரனை அவனேறுகிற விமானத்தோடே கையினாலே

பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்து வருகிற தேவா மிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறது. எ-று. (உ)

கருதிய மகவான வெள்ளைக்
களிற்றின்பேற் றிரிவன்பின்னைப்
பரித்தேர் தனிற் பச்சைப்
பரிசெலப் பவனிபோவா
னிருதியைச் சுமக்கு மாளி
யேறுவ னிணத்தின் மூழ்கிக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வாளொன்
றெடுத்துயிரனைத்துங் கொல்வான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகநினைக்கப்பட்ட தேவேந்திர டைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம் வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரை களேழும்நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச்சும க்கின்ற பேய்வாகனத்திலேறிக்கொள்வான் நிணங்களா லேமூழ்கப்பட்டு இரத்தங்களைக் கொப்பளிக்கும்ஒருவா ளாயுதமெடுத்து சருவத்திரசீவன்களையும் கொல்வான்.

அன்னவன் மகிட மான
வாற்றினு லஞ்சிக் காலத்
தென்னவன் மகிட மேறுன்
காலிற்றிரிந்தா னென்று
மென்னவன் கொடுமை நம்ம
லியம்பலா மிலங்குஞ்சோதி

மன்னவன் கிரியைச் சாய்ந்தான்
மீனுக்கா ழுமி[illegible]ர்த்தான்

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடையவனானபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிரு க்கின்ற யமனானவன் எருமைக்கடாவிலேறுமத் [illegible] லேநடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடை யகொடுமை நம்மாலெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதி சொரூபமாகிய சிவனிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச் செய்தான் மீன்வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் [illegible]த்தான். எ-று. (ங)

மயனெனுந் தச்சன் செய்த
மகிடமா புரத்தி லன்று
மயன்று கரிசி நல்க
விருக்குநா ளவனுக் காய
பயனுறு நுகர்ச்சி வேண்டி
யாயிரம் புடைக்கை யாளர்
கயமுதல் விளங்கை நாடி
வேட்டையாக் கானிற் சென்றார்.

(இ-ள்.) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தகசித மாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரம் மாவானவர் நித்தியம் அறுகும் அக்ஷதையுங் கொடுக் க வாழ்ந்துகொண் டிருக்கிறநாளில் அந்த அசுரனுக்கு பிர்ம்மாவானவர் நித்தியம் அறுகும் அக்ஷதையுங் கொடு

க்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசுரனின் னுகிறமாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பே ர்கள்யானைமுதலானவை மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமா ர்க்கமாகக் காட்டுக்குப் போனார்கள். எ-று. (௬)

தானவர் சென்றுறைந்தி தவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வானவர் பணியு மட்ட வயிரவர் கொலைததாராலி
போனவ ரிறந்தவாறும் புரிகுழ றவமுந் தூதர்
ரானவ ரவுணர்கோவுக் கடிபணிந் தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும்வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக்கொள்ள அஷ்டதிக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவயிரவர் களும் அந்த ஆயிரம்பேரையுங் கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத் தைவணங்கித் தூதர்கள் மகிடாசுரனுக்குத் தெரிவித் தார்கள். எ-று. (௬)

போற்றியுங் கவர்கள்சொல்லப்புகைநகைபிறந்ததங்கி
தூற்றிய விருகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
காற்றிய திசையின் வேழமடங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங் கரந்தலால காலமுங் குளிர்ந்தநன்றே.

(இ-ள்.) தூதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அளவில் நகையும் சிரிப்புமுண்டானது இரண்டுகண்களும் நெரு ப்புகளைப் பறக்க வீசியதுகள் அண்டகோளமும் திறுகி

றெங்கு சுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத்தொங்கப்போட்டதுகள் தேவர்கூட்டம் நடுக் கத்தையடைந்தது யமனும் ஒளிந்துக்கொண்டான் ஆல காலவிஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது. எ-று. (எ)

அப்படி மகிடன்சிறு மளவினி
னிகும்ப னென்போன்
செப்பிடு முனது கோபம்
பொறுப்பரோ சிறியரென்றே
ஒப்புடை யிளநீ ரொன்று
முலைச்சிவாழ் வனத்து ளாளைக்
கைப்படை யகறற்கொல்வே னெனச்
சொலிக் கடிதுபோனான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம் மகிடாசுரன்கோபிக்கு மளவில் நிகும்பாசுரனென்கிற படைத்தலைவர் வாரு மையா ராசனே உம்முடைய கோபத்தை அற்பமாகிய வர்களா பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லித் தென்னிள நீர் ஒத்த தனத்தையுடைய பார்வதி தவஞ்செய்கிற வன த்திலிருப்போளைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன் றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான்.

குடதிசைக் கடலைச்சீறிக் குணதிசைக்
கடல்சென் றென்ன
நெடியதேர் கரிமா சேனை
யெழுந்தன நிகும்ப னென்போன்

வடகிரி தனக்குங் கும்ப
மாமுனி மலைக்கு நேரோ
இடையொரு கரிய மேக
மெழுந்ததா மென்னச் சென்றான்.

(இ-ள்.) மேற்குச் சமுத்திரத்தின்மேற் றோபித்துக் கிழக்குக் கடல்சண்டைசெய்யப்புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளுங் குதிரைகளும் [illegible]களும் புறப்பட்டதுகள். நிகும்பாசுரனானவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்த ஒருபெரியமேகம் எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான். எ-று. (௯)

வேறு-அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

எழுந்தவனு மரகதநேர் துரகமாயி
ரம்பூண்ட விரதமேறி
வழிந்தகரி மதக்கடலை யெழுந்ததுக
ளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான்
கொழுந்துவிடுங் கனலனையார் வரவுகண்டு
பலகோடி குன்றம்வீசித்
தழைந்த படைத்தாக்கணங்கு கோக்கணங்கும்
பொருதெதிர்தொடுத்தாரன்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் நிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பியசிறு அணுக்கள் முன்போகாநின்ற யா

னைகளின் மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதை [illegible] செய்யும் வனத்திற்குப்போ [illegible] செய்ய [illegible] விட்டெரியு [illegible] கொழுந்துவிட்டெரியு [illegible] டையான் அ[illegible] கமலைகள் விட்டெறிய இவர்கள் வரு[illegible] டையான் அ[illegible] கமலைகள் விட்டெறிய இவர்கள் வரு[illegible] தாக்கணங்கு கோக்கணங்கும் ஆயுதபாணிகளாய்ப்போய் எதிர்த்தார்கள். எ-று. (௰)

சண்டனுருத் திரன்சோமன் கபாலிநிகர்
சங்கரன்கோ தண்டன்வீத
னண்டரிய சித்திராங் கதனென்னும்
வயிரவர்க ளிருநால்வோரு
மண்டமுக [illegible]டையநகைத் தானைகளைத்
தொலைத்திட்ட வரிகள்போலக்
கண்டகனுஞ் சாரதியுந் தேருமன்றிச்
சேனையெல்லாங்கணத்திற் சாய்த்தார்.

(இ-ள்.) சண்டன், ருத்திரன், சோமன், கபாலி, தனக்குத்தானே ஒத்த சங்கரன், கோதண்டன், வீதன், அண்டகோ சித்திராங்கதன், இவ்வெட்டு வயிரவர்களும் அண்டகோ [illegible] மதமுடைய யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போல் நிகும்பாசுரனும் அவன்சாரதியும் தேருந் தவிர மற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். எ-று. (௰௧)

அட்டவயி ரவர்படையா லனை[illegible]
றனதுபடை யழிவனோக்கி
[illegible] மதிர் முடுக்கித் தாக்[illegible] ணன்றன்
முகத்[illegible] லெண்ணில் வாளிகோ[illegible]த்தான்
விட்கணை[illegible] கணைவிலக்கித் தேருருட்டுந்
சார[illegible]யை வீழ்த்தி வாளி
கொட்டகரங் களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்
குடித்ததந்தச் சூர மாது.

(இ-ள்.) எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினு
லும் இரண்டுபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவ
தும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து நிகும்பாசுரன் வட்
டமாகிய நெடியதேரைவிட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கெ
ன்பவளுடைய முகத்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை
விட்டான் அந்தபாணங்களை விலக்கித் தேர்நடத்துகிற
சாரதியைக்கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளையறுத்து
அவனுடைய தலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்க
ணங்கு. எ-று. (௰௨)

ஓடினசெங் குருதிநதி யுடல்மிதந்து
விழும்புண ருயிர்கள்போல
வாடினவெங் குறைத்தலைக ளனுதினமு
மருந்துகின்ற வலகைபோலச்
சூடினர்கள் வயிரவருந் தாக்கணங்கு
நோக்கணங்குந் தும்பைவாகை

மகிட[illegible]
[illegible]த்திற்[illegible]ணைரொளமகிட[illegible]முகற்
குறைத்[illegible]ர்போய் விளைந்துரைதர்.

(இ-ள்.) [illegible]வயிரவர்களாலும் இந்த [illegible]
ளாலு[illegible] தேக[illegible]பட்டுச் சீக்கிர[illegible]தில் போ[illegible] மசுரரும்
போல் இர[illegible]தநதியானது ஓடியது கவந்[illegible]கள் கூத்
தாடி[illegible] நித்தியம் மாமிசத்தைத்தின்[illegible] கூத்தாடுகி
றபேய்போல் வயிரவர்முதலாகியவர்கள் தும்பைவாகை
மாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்க
ளென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள்சீக்கிரத்திலேபோ
ய்ச் சொன்னார்கள். எ-று. (௰௩)

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன்
முக[illegible]க் கிளர்த்துவானோர்
காட்டிலுறை [illegible]பேயுங் கணங்களுநம்
பெரும்படையைக் கடிந்தவென்றால்
நாட்டநுத லயனரியு மெனக்கினிமேற்
றிறைகொடுக்க நாணுவாரென்
றீட்டிகைகை புரிந்தெழுந்தா னேறிணை
யிரங்கரிசூழ் ரதமீதில்

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இத்தவார்த்தையைக் கேட்
ட அளவில் தன்னருகிலிருக்குங் கயிடவன் முகத்தைப்
பார்த்துச்சொல்வான் ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கிற சிறிய
பேய்களும் கணங்களும் நம்முடையபெரியசேனைகளைக்
கொன்றதுகளென்றால் சிவன், பிர்ம்மா, விஷ்ணு, முத

லானவர்கள் சொன்னபடி கேட்பார் [illegible] மாகிய நகைகொண்டு எழுந்திருந்தார் [illegible] டிய தேரிலேறிக் [illegible] ண்டான். எ-று

(௬௪)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பதினொரு கோடி யானைப்
  பலத்தராங் காந்த னீலன்
முதுகடன் குருதி யண்டனீசகன்
  சண்டன் முண்டன்
மதுகபி டவன் றீக் கண்ணன்
  புகைக்கணன் மாலியென்றுந்
துதிகொளா ரிரண்டு பேருந்
  தேர்களைத் தூண்டிச் சென்றார்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் தேரிலேறினவுடனே பதினொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகிய நீலன், முதுகரன், குருதி, அண்டன், நீசகன், சண்டன், முண்டன், மது, கபிடவன், தீக்கண்ணன், புகைக்கண்ணன், மாலியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும்தங்கள் தங்கள் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள். எ-று.

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்த வுணாமேதிப் பணைமுகத்தவர்கள் யற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழும்புலிமுகத் தக்கள்வ
ரரிமுகத் தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள், நிவாதகவசர்கள், காலகேயர்கள், குதிரைமுகத்தை யுடையவர்

கள், [illegible] மகிட [illegible] தையுடையவர்கள், [illegible] கொ [illegible] ந்திற [illegible] முகத்தையுடையவர்கள், புலிமுகத்தை யுடை [illegible] றன் [illegible] முகத்தையுடையவர்களாகிய, அசுரர்க [illegible] வரும் வெள்ளம்கூட்டங்கள். எ-று (௬௫)

பாய் [illegible] றன [illegible] ளிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள் [illegible] சதி
காய் [illegible] ளிற்பாதிகடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப்பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேய்களாப்பறைகளார்ப்பக்குறுகினன்விந்தைகானில்.

(இ-ள்.) அப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாள்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளங்குதிரையும் இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம் யானையும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம்தேரும், [illegible] க்கப்பேய்களும், காக்கைக்கூட்டமும், விருந்தகப்படுமெ [illegible] களித்துக்கூத்தாடவெள்ளைக்கொடிகளாடப்புள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலான [illegible] கமகிடாசுரன் அம்மனிருக்கிறகாட்டில்வந்துசேர்ந்தான்.

அடலவன் வரக்கண்டஞ்சி
  யடைந்துமைக் கபயமென்று
படருறு முனிவர் கூற
  வுமையவள் பயங்க டீர்த்து
விடலுட னருகு நின்ற
  விந்தையை விரும்பி நோக்கிக்
கடகங்கொண் டுவாயென்றுள் விடைகொடு
  பெயர்ந்தாள் கன்னி.

(௬௭)

(இ-ள்.) "வல்லமைபொருந்தி[illegible]வருகி றதைப்பார்த்து பயப்பட்டு ஓடிவந்து [illegible]ரம்யாளே அபய மென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச்செ[illegible]றனை வ[illegible] அவர்[illegible]டைய பயங்களைத்தீர்த்து[illegible]ம். [illegible]த்தில் [illegible]ன்றபெரு[illegible]மபொருந்திய துர்க்கையை[illegible] உன் னுடைய க[illegible]தியினாலே அந்த அசுரனைக் கெ[illegible]விடெ ன்றுசொல்லி உத்தரவுபெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை.

ஆளிமேற் கன்னி செல்ல
வருணைநா யகிமுன்செல்லக்
காளிதுந் துமிபின் செல்லச்
சுந்தரி கணங்கள் செல்ல
ஞாளிமேல் வடுகர் செல்ல
நான்முகி முதலா மாதர்
தூளிமேற் செல்லத் தங்கள்
பிடையின்மேற் றாசிச்சென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறி க்கொண்டுபோக அருணநாயகி யென்பவள் முன்னே போகவும் காளிதுந்துமிஎன்கிற இருவரும் பின்னேபோ கவும் பார்வதியினது கணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும் ப்பிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தூசிப்ப டையாகத் திகளெழும்பப் போனார்கள். எ-று. (கக)

சென்றுதோ மரத்திற் குன்றிற்
சிலைகளிற் படையிற் கையிற்

கன்[illegible] மகிடன் சேனையாதியைக
[illegible]ண்த்திற் [illegible]ய்த்தார்
வ[illegible]றன் மகிடன் சேனைத்
[illegible]லைவரு ம்கிடன் [illegible]
குன்[illegible]றன் வெதிர்ந்து கன்னி
பல்[illegible]யெலாந் துரத்திச்சென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போனவுட னே உலக்கையினாலும், மலைகளாலும், வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும், கைகளினாலும், கோபத்துடனே போ ர்செய்கிற மகிடாசுரனுடையபாதிசேனையை ஒருநொடி ப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் மகிடாசுரனும் அவ னுடைய[illegible]த்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்து துர்க்கையின் சேனைகளையெல்லாம் துரத்திக்கொன்று வென்றார்கள். எ-று. (உ0)

துந்துமி முதலா நால்வ
ரிடைந்தனர் குலியால
சுந்தரி வராகி யாறு
முகத்தவ டிகிரிக் கையா
ளிந்திரா மறையாளென்னு
மெழுவரு மறைந்தார்ஞானி
யுந்தின ரிடைந்தார் கன்னி
மனந்தளர்ந் துமையே யென்றாள்.

(இ-ள்.) அசுரனதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செ ய்த அளவில் துந்துமி, காளி, மதங்கி, சண்டி, என்கிற

நான்கு சத்திகளும் தோற்றார்கள் [illegible], நீலகண்டி, வராகி, சண்முகி, இங்கிரிக்கையான், இந்திராமனையாளென்கிற எழுமாதரும் யுத்தஞ்செய்ய மாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள் சுவானவாகனத்தையுடைய வயிரவர்களும் தோற்றார்கள். துர்க்கையானவள் மனந்தளர்ந்து உமாதேவியேயென்று தியானித்து நின்றாள். எ-று. (உ௪)

உறுதுணை யுமையே யென்னும்
பொழுதில்யோ கினிகள் வானி
லறுபது நாலு கோடி
யதிர்த்தெழுந் தழலின் மாரி
இறுதியா யுருளச் சேனை
யிடிமழை சொரிகையாலே
குறுகிய மகிடன் சேனைத்
தலைவருங் கோதித்துச் சென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்தி லார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும், இடிமழையையும், சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள். அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச் சண்டைசெய்தார்கள். எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

அருசி கன்றனைச் செற்றன ளாரணி
மருவு காந்தனை மாய்த் தனள் வாரணி

கரனை வென்றனள் வேலுடைக் காரணி
சரக வுருவி ருண்டனை நாரணி.

(இ-ள்.) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள், வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள், சண்முகியென்பவள் கரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள், நாரணி சரகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள். எ-று. (உ௫)

சூல பாணி தொலைத் தனள் மிண் டனைச்
சால மாமுகி சண்டனைக் கொன்றனள்
எ[illegible] னணி மதுவை யழித்தனள்
ணீல னிந்திரா நீக்கி னாள்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வாராகி சண்டனென்பவனையும், நீலகண்டி மதுவென்னுமசுரனையும், இந்திரை நீலனென்பவனையுங் கொன்றார்கள். எ-று. (உ௬)

துந்து மிக்கொடி சோணித வூணனைக்
கந்து மிக்கும் படிக்கதை காட்டி னீள்
தந்தி மிக்க திகர்த்தரு ணாசலை
வந்துமி மிக்கெரிக் கண்ணனை வாட்டினாள்.

(இ-ள்.) துந்துமிக் கொடியையுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனைத் தலையறும்படி [illegible] ஆயுதத்தாலடித்தாள், சங்கத்தை கையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிறசத்தி அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள். எ-று. ()

கயிடனின் புகைக் கண்ண னிருவருஞ்
செயிரின் மாளுறச் சிந்தி னள் சுந்தரி
வெயிடு மிக்க வினையிடு வேலினன்
வயிட வன்முகங் கண்டெதிர் வந்தனள்.

(இ-ள்.) சுந்தரியென்கிறசத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையுங் கொன்றாள், வெம்மையைப்பொழிகின்ற வினைகள்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்தாள்.

வெங் கடாமுகன் மேவலு மாதர்கள்
தங்க ளாயுதங் கொண்டு தடுத்தனர்
சிங்க வூர்தி யவனெதிர் சென்றுகைச்
சங்கை யூதினண் மேரு சலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்வேளையில் சிங்கவாகனத்தி லேறிவந்த துர்க்கையானவ ளவனுக்கெதிரேபோய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள். எ-று. (௨௭)

செருவி லங்கவள் சங்கொலி செய்திட
ஒருவ ரின்றி யவுண ருறங்கினார்
பொருவ ரங்களிற் பெற்ற சரங்களை
யிருவ ருஞ்சொரிந் தார்மழை யென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவரகவுமு இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகியவரத்தினாலேபெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இரண்டுபேரும் மழைபோலச்சொரிந்தார்கள். எ-று. ()

எந்த வெந்தக் கணையில வேவினும்
அந்த வந்தக் கணையா லறுத்தனன்
பந்த மண்டிரு வெம்பிறை வாய்க்கணை
சிந்தி னாளவன் சென்னி யழுந்தவே.

(இ-ள்.) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கையானவள் விட்டாலும் அதுகளை அந்தந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திர பாணங்களை அவனுடைய சிரசில் அழுந்தும்படியாக விட்டாள். எ-று. (௨௯)

வெம்பு செம்புனல் வெள்ள முருக்கிய
செம்பு போலச் சிதற விடுங்கணை
யம்பு போல விருக்கினு மாங்கவன்
கொம்பு போல விளங்கின கோடியே.

(இ - ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்பு போல் சிதறிவிழ விட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலேதைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலேதைத்து அழுந்தி வளர்ந்து தோன்றினதுகள். எ-று. (௩௰)

வெற்றிகொண் டவன் வில்லை முறித்தனன்
ஊற்ற வம்பிற் சிலைநுத லூன்றினன்
கொற்ற வம்பின் குலங்கள் விடுத்தவ
னெற்றி யிற்கண் ணழலி னிமிர்ந்ததே.

(இ-ள்.) செயங்கொண்டவனாகிய தார்க்கை கையிலிருந்த வில்லை இரண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லினுலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே அழுந்தினான் அனேகபலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனுடைய அந்தசுரனான் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணக்கினிபோல்சுற்க்கென்று தாக்கியது. எ-று. (௩௧)

சாப வெஞ்சிலை போகத் தரிப்பளோ
கோபம்விஞ்சிக் கொதித்தெழு கூற்றிற்
றீப மென்னத் திகிரியொன் றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப் பண்ணினாள்.

(இ-ள்.) தார்க்கையானவள் வில்லொடிந்ததும் பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொண்டு கொதித்தெழும் பாகின்ற யமன்போல் பிரகாசிக்கின்ற ஒருசக்கராயுதத்தைவிட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையறும்படி செய்தான். எ-று. (௩௨)

கன்னி யாழி யெறியக் கடாமுகன்
சின்ன பின்னங்க ளாயுஞ் சிதைந்திலன்
முன்னர் மாதவத் தன்மையின் மும்மதர்
துன்னு மால்கரி யாயெதிர் தோன்றினன்.

(இ-ள்.) தார்க்கையானவள் சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுரன் தேகஞ் சின்னபின்னமாகியுஞ் சாகாதவனாகிப் பூருவகாலத்திலே செய்த தபோபலத்தினாலே மும்மதங்களைப்பொழியாநின்ற பெரியயானையுருவங்கொண்டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான். எ-று. (௩௩)

ஆளி யேறுமபெண் றங்கை யுச்சியின்
மூளை வாரி நுகர்ந்தது மொய்ம்பினன்
மீளியுந் துதை கொண்டெதிர் வீசினன்
சூளி நாயகி கூரவே லேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவங் கொண்டெதிர்த்த அசுரன் தார்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்த யானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையைக் கையினாலே அளைந்து தோண்டியெடுத்துத் தின்றது அதனாலேயுஞ் சாகாமற் கையினாலே இரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெறிந்தான் பேய்களுக்கதிகா[illegible]யிருக்கிற தார்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டாள். எ-று. (௩௪)

விடந்த தும்பிய வேல்பட வெஞ்சமக்
கிடைந்த தும்பி முகனு மிறந்தன
னடைந்த தும்பிக ளாயிர மாயிரங்
குடைந்த தும்பி மரமெனக் குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில்நின்ற யானைமுகன் அதைச் சகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அனேக

மாயிரம் வன்னிகள் குடைய வன்னே யொன்றுமில்லா மற் றுனேயோடுகூடிய அத்திமரம்போல். எ-று. (௬௫)

வீழ்ந்த பின்பரி வேடமதா யெதிர்ப்
போந்து வெங்கதை கொண்டு புடைத்தலு
சேர்ந்த வன்கதை யும்மவன் சென்னியு
நாந்தகங் கொண்டறுத்தன ளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்து ...த்போனவுடனே குதிரைமுகி அசுரனுகி யெதிரேவந்து ...தனே லே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் அந்த அசுரனுடைய தலையையும் கத்தியினுலே அறுத்துத்தள்ளி னுள் துர்க்கை. எ-று. (௬௬)

அங்க தன்பி னழலுரு வாயினன்
கங்கை யாயினன் காரிரு ளாயினன்
பங்க யாசன னாயினன் பங்கய
மங்கை நாயக னாயினன் மாயையால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு சலப்பிரளயருபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும், தாமரைப்புஷ்பத்திலிருக்கின்ற பிரம்மாவாயும், இலட்சுமிபுருஷராகிய விஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினுலே. எ-று. (௬௭)

...துகண்...வ ளென்செய்வன் மாயையால்
வான...ன னென்று தளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள் பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிற் புகன்றதே.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினுலே அன்பப்படுத்துகிறுன் என்ன உபாயஞ் செய்தாலும் சாகிறதில்லை இதற்கென்னசெய்வேனென்று துர்க்கையானவள் பார்வதியுடைய இரண்டுபாதத்தையும் மனதிலே தியானித்தாள் அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில் நின்றும் அசரீரி ஒருவாக்கியஞ் சொல்லியது. எ-று. (௬௮)

மாயமே...ளன்றிமகிடமே
யாய்போதி லவன்றலை தள்ளியே
தூயதாளின் மிதிக்கத் தொலைந்திடுந்
தீயமாயை யெனச் சொலத்தேறினுள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமான மாயவேஷங்களல்லாமல் சுபா...மான எருமைமுகருபங் கொண்டபோது அவன் தலையையறுத்துக் கீழேதள்ளி உனது பரிசுத்தமாகிய காலினுலே மிதித்தால் தீமைபொருந்திய மாயை தொலைந்துபோமென்று சொல்லத் துர்க்கையம்மன் தேறினுள். எ-று. (௬௯)

மட்டின் மாயை வழிவின் மலைந்தபின்
னெட்டிலை தலைச் சூலத்தி னீக்கினுள்
தட்டன் மேதிய தாய்ப்படை தொட்டனன்
வெட்டி வீழ்த்தி யடியின் மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத ...யருபங்கொண்டவர செ...மைபொருந்திய கவருடைய சூலத்தினுற் ...கொன்றுள், பின்பு அத்துடன் பழைய எருமைக்கடா முகத்தையுடையவனு ஆயுதங்களைப்பிரயோகஞ்செய்த அ...

மகிடாசுரமர்த்தனம்.

வில் அழகனைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையைவெட்டித்தள்ளித் காலினாலே மிதித்துக்கொன்றான் அர்க்காதேவி. எ-று.

(௯௯)

ஒப்பி லாப்பத மூன்றி மிதித்திடவ்
தப்பின் மாயை தவிர்ப்பது பாரமோ
வப்ப தத்தை நினைக்கினு மாணவஞ்
செப்பு காமிய மாயையுந் தீர்க்குமே.

(இ-ள்.) துர்க்கையம்மன்பாதத்தைநினைத்தாலும் அதை நினைத்தவருடைய ஆணவமா[illegible]யுமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதப்பாதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாத்திரந் தவிர்ப்பது பெரிதோ. எ-று.

போத வானவர் பூமழை பெய்தனர்
மேதிமா முகன் மெய்க்கதி யுற்றனன்
தீதிலா வவன் கசங்களந் தன்னிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்தது தோன்றவே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் மகவும் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன்கையினு லிறந்ததனாலேமெய்ம்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமில்லாத அவனது சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒரு படிகலிங்க மிருந்தது. எ-று.

(௧௨)

கண்ட மட்டிலக் கொக்கிளைக் கார்நவ
கண்ட மட்டிற் புரந்த கடாமுகன்
கண்ட மட்டி லிருந்த கடவுளைக்
மண்ட மட்டி லெடுத்தனள் கன்னியே.

(இ-ள்.) நவகண்டமட்டும் ஆண்ட மகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்க அந்தக்கழுத்தி லிருந்த படிகலிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். எ-று. (௪௩)

கொண்டு சென்றுமை கோகனக பதங்
கண்டு போற்றிக் கடவுளை யீந்தனல்
வண்டு வார்குழல் வாங்கினாள் செங்கையை
அண்டர் நாயகர் விட்டில ராசையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள் வண்டுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் கையினாலே வாங்கினாள் தேவர்கட்கெல்லாம் நாதராகவிருக்கின்ற சுவாமியும் அம்மன்கைமேல்வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையைவிடாமற் கெட்டியாக விருந்தார். எ-று. (௪௪)

தூய புங்கது கண்டு மகிழ்ந்திறை
வைய வெண்கரம் பற்றிய தேதென
வாணைய யங்கை புதைத்து மகபதிக்
காயி ரங்கண் ணளித்தவன் கூறுவான்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமியானவர் என்கையை விடாமலிருந்தது எதனாலே என்றுகேட்கத் தேவேந்திர

னுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக் கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௪௫)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முன்னகத் தியன்முதலா முனிவர்களைம்
பதின்மர்வர முனியாற் செல்ல
வன்னவன்றன் றவமதிப்பா லவமதிப்பா
யிருந்திடவுமவனை நோக்கிப்
பொன்னனைய தவமுனிவர் வெகுண்டுரைப்பா
ரெமையிகழ்ந்த புன்மையாலே
யுன்னரிய கருங்கடவா பிணிப்பிறக்கக்
கடவாயென் றுளையச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர் முதலான ஐம்பதுரிஷிகள் கூடிவர முனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப்போனார்கள் அந்த முனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தார் [illegible] வரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரிய தவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவராலும் குறைவுசொல்லப்பட்ட கரியவிருமைக்கடாவாகப் போவாயென்று அவர்கள்வருந்தச் சபித்தார்கள். எ-று. (௪௬)

அருந்தவனாம் பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்
கொடுமையைக்கண் டச்சமாகி

யிருந்தவனு மெழுந்துபணிந் தெனதுபிழை
பொறுத்தருள்வீ ரென்று னந்தப்
பெருந்தவரன் புடனுரைப்பார் மகிடமுகத்
தவுணனெனப் பிறந்து விண்ணோர்
திருந்தவர னிடம்வேண்டித் தவம்புரிய
முமைகணத்திற் றீர்ப்பா ளென்றார்.

(இ-ள்.) தீர்ப்பதவித்தினையுடைய ஒப்பிதமுனிவர் [illegible] ன்றுசொல்லிய சாபத்தின் குறித்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களேதெரியாமல் நான்செய்தபிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்க ளென்றார் அதற்குமுனிவர்கள் நீர் எருமைமுகம் பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மனவள் உம்முடை[illegible]பத்தை நொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள். எ-று. (சஎ)

ஆங்கவர்சொற் படியிலவ னசுரர்பெருங்
குலத்திலுதித் தரசனாகியோங்
கியபேர் மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை
புரிகுதலுமொருநாள் வேட்டைத்
திங்குசெய வனத்திலடைந் தழற்பசியா
லிளைத்தோடித் திரிந்தானங்கே

தீங்கரிய [illegible]ஞ்சனைசெய் மன்னதனென்
ஞொரு[illegible]முனிவ னெர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அ[illegible]குலத்திற்பிறந்து இராஜாவாகி மகிடாசுரனென்கிற [illegible]பயனை[illegible]டைந்து கொடுங்கோலரசுசெய்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாக வனத்தில்வந்[illegible]மிருந்த பசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓ[illegible]த்திரிந்துகொண்டிருந்[illegible]விட [illegible] ன் தனுல [illegible] [illegible] று. (சஅ)

மன்னதனை மவனையவன் கரத்திலிங்கத்
துடனாவிழுங்கி மகிழ்ந்துபோனன்
பின்னதனு லவன்மிடற்றிற் சிவனுருவ
மிருந்ததந்தப் பெருமையாலே
[illegible]பினென் சிவனு முருத்தரித்த
[illegible]மன்றே
வன[illegible] வினையடைந்த ததுவிரும்பி
[illegible]வதிர்த்த மாடிவென்றான்.

(இ-ள்.) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிற ரிஷி [illegible]கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசுரன் எடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்பு அவன்கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டு படிக[illegible]க மிருந்தபடியினாலே மிருந்தபெருமையடை[illegible]ந்தலிங்கமிருந்த கண்ட

த்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ [illegible]வனைக்
ன்றபடியினலே பாவம் சம்பவித்தது நீ [illegible] தீர்த்
டினல் அந்தப்பாவம் போகுமென்றார் [illegible]. எ-று.

அன்புமுனி [illegible] பளவி லெ [illegible]
தாத்திலெழுந் தரியதீர்த்த [illegible]
மொன்பதுமிவ் விடத்தில்வரு மனிவருமா
றியற்று [illegible] மனவமையுமவிந்[illegible]
[illegible] முகநோக்கி யுனது [illegible]கவா
ளெறிந்துகங்கை தருவாயெனருள்
வண்பணில மெடுத்தா [illegible] தொழுதாகவா
ளிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

(இ-ள்.) மிகவும் பத்தியையுடைய கௌதவர் இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னஅளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பது தீர்த்தமும் இவ்விடத்தில் வரும்படிச் செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து [illegible]திருவார்த்தை பிறந்தது அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும் துர்க்கையினது மலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய [illegible] வாளினலே பூமியைப்பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்று சொல்ல ஐயசங்கைக் கையிற்றரித்த துர்க்கையும் வணங்கி வாளாயுதத்தில் பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது. எ-று.

நவநதியும் பிறவுளவா [illegible] ணதிகளுமச்
சோகந்தீர் நல்லதிரண
சுவையதிக முதவுபல்[illegible] தடங்களுமங்
கெழுந்தவந்தச் சுனையினூடே

[illegible]மகல வொருமாத முழுகியிருங்
[illegible]ள்கரத்தைப் பற்றிநீங்காச்
சோத்திவு [illegible]மன்றது தன்னுளமகிழ்ந்து
[illegible] வானவர்போற்ற.

[illegible] ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ளநதிகளும் வியாதிக்கு உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அசோகம் தடாகங்களும் உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்[illegible] நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமும் நீங்கியது, அப்போது தேவர்கள் போற்ற[illegible]னது சந்தோஷித்து அம்மன் கரையில்வந்து சேர்ந்தாள். எ-று. (௫௧)

அருவுருவா மொருசிவனை யதன்கரைமேற்
புறத்திருத்தி யருச்சித்தாணம்
மிருவினையுந் தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்
தீர்த்தானென் றியற்பேரிட்டாள்
திருமருவ [illegible]னுக்கு மினியகட்டுத்
தீர்த்தமென்றத் திருப்பேரிட்டாள்
குருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத்
தொழக்கனகக் கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அருவமாகியும், உருவமாகியும், விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற சிவனை அந்தநதிக்கரையிலேஎழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள் நம்முடைய நல்வினைதீவி

னை இரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என்ப
தீர்த்தமொன்று பேரைத்தரித்த அழகு பொருந்திய
தச்சுனைக்குக் கட்கதீர்த்தமென்று பெய ... டான் எ-று.
பொருந்திய மணியொத்தவரை அருணை
தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கு
ன்மயமாகிய கோவிலுக்குப் போனான். (௫௨)

முருகுமல ரயனடத்திற் படிந்துவெண்ணீ
றணிந்துசெங்கை முடியிற்கூட்டி
யருகுவருங் கோதமன்சொற் படி தொழுதுட்
புகுந்துதண்ணா ரமுதைக்கண்ணுற்
பருகிநில முறவிழுந் ... ணர்ந்தெழுந்து
பரவசமாய்ப் பாடியாடி
யுருகியுவந் தழுதுயிர்த்து வலம்புரிந்து
தனதுகுறை யுரைத்துபோற்றி.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கிற பிர்ம்மாவினுடைய தீர்த்தத்தில் முழுகி விபூதிதரித்துச் சிவந்தகைகளைச் சிரசில் வைத்துக் கும்பிட்டுத் தன்னருகேவருகிற கௌதம சொன்ன பிரகாரம், உள்ளே போய்க் குளிர்ச்சிபொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக்கண்ணாலே தரிசித்துப் பூமியிலே தேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப் பாடியாடி உருக்கமடைந்து களித்து ஆனந்தக் கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லி வணங்கினாள். எ-று. (௫௩)

ர்த்திகை திங்களிற் றிருநாளாக மத்தின்
படிநடத்திக் கனற்கண்ணனைத்
தோத்திரம்பண்ணுதலு மொருசுடர்மலைமே
லெழுந்ததந்தச் சுடரினூடே
தெரிய பலகோடி யிரவியென
சேவ் யெழுந்துமின்னே
வாய்த்தமலை வலமாக நடத்தியென
வுரைத்துடனே மறைந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமப்பிரகாரம் திருநாள்செய்து நெருப்புக் கண்களையுடைய சிவனைப் பணிந்தவுளவில் மலைமேல் பிரகாசமுண்டாகி அதிலே சொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே, இந்தமலையைவலமாக நடந்துவாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார். எ-று. (௫௪)

நாரிதனைச் சிலையாக்கு முனிவனுமப்
படிவலமா நடத்தியென்றான்
வாரியெனு முலைமாதுங் கார்கையு
நடந்தநடன் மலர்க்கை கூப்பிப்
பேரிகையுங் காகளமுஞ்
சல்லரியுமல்லரியும் பேரியவளனிற்
றூரியமுந் துந்துமியு மத்தளமுங்
குடமுழவுந் துவைத்தன்றே.

(இ-ள்.) அகலிகையாகிய பெண்ணைக் கல்லாக்கி கௌதமரிஷியும் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவெ

ன்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல் வேதகோஷ்டமுழங்க
வும் ஆகாயத்தில் பேரிகை, காகளம், சல்லரி, மல்லரி,
முரசு, துந்துமி, மத்தளம், குடமுழா, முதலான வாத்தி
யங்கள் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங் கூப்பிக்
கொண்டு நடந்தாள், எ-று. (ருரு)

அரம்பையுருப் பசிமுதலா மகபதிநாட்
டரிவையர்க ளாடல்காட்டக்
குரும்பையென நெருங்குமுலைத் துவரையரமங்
கையர்மலரின் குப்பைகூட்டிக்
கரும்புகனித் தனைய[illegible]ப் புனைமுரமங்
கையரிரட்டுங் க[illegible]நாட்ட
விரும்புருக நகைபுரியு மரவமின்னார்
மணிவிளக்க மெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பார்வதி வலம்வரும்போ
து அரம்பை, ஊர்வசி, முதலாகிய தெய்வலோகத்துப்
பெண்கள், நாட்டியமாடத் தென்னங்குரும்பை யொத்த
தனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மன் நடந்துவரும்
போது பாதம் பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப் புஷ்
பங்களைக் குப்பையாகக்கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோ
லும் வார்த்தையையுடைய கீரமங்கையர் சாமரமெடு
த்துவீச இரும்புகூட உருகும்படி நகைசெய்கிற நாக
லோகத்துப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலெடுத்துக்
கொண்டுவர. எ-று. (ருசு)

முண்டகமண்டபம் பயிலும்பு லோமிசையு
நறுந்தவள முளரியாளுங்
கண்டகமும் வழிப்பரலு மொழித்துவர
நிலமகடன் கைக்கணீட்ட
அண்டர்குல மடந்தையரு முனிவர்குல
வனிதையரு மருவிப்பூந்தேன்
வண்டவிடுஞ் சேறகற்ற மலரினறுந்
துகள்சொரிந்து வழிகளாக்க.

(இ-ள்.) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்
கிற இலக்ஷமியும், இந்திராணியும், வெண்தாமரைப்பூவி
லிருக்கிற சரஸ்வதியும், மார்க்கவழியிலிருக்கிற முள்ளு
களையும் கல்லுகளையும் தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி
கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீக
ளும், முனிவருடையஸ்திரீகளும், புஷ்பத்திலிருக்கிறதே
னருவியினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளே
யிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக் கொட்டி நல்லவழியாகச்
செய்ய. எ-று. (ருஎ)

கன்றினதுன் றிருசரணம் பொறுத்தருள்வா
யெனவங்கை கங்கைகூப்பி
மன்றனலத் திசையனு[illegible]யுழற்கிறியை
யெதிர்முகமா வணங்கிப்போற்றித்
தென்றிசையு நிருதிபெருந் திசையினையுங்
கடந்துகுட திசையிற்சென்றாள்

குன்றரிய புகழரனு மழவிடைமீ
திணிற்காட்சி கொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்.) கங்கையானவள் அம்மா பார்வதி உன் பாதமிரண்டும் பூமியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய் விட்டது பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங் கூப்ப அழகிய அக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலையை எதிர்முகமாகத் தொழுது தெற்குத்திக்கும் நிருதிமூலையுந் தாண்டி மேற்குத்திக்கிற்போனாள் குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடைய சுவாமியும் இவ்வமைதங்கிரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து தரிசனங்கொடுத்து நடந்தார். ()

நாற்றிசையும் போற்றுஞ்சீரும் புகழுண
யண்ணாமலையா னடித்தாள்போற்றி
மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவட
திசையணுகி விரும்பியேத்தி
ஏற்றிசையுமீசறதிசையு மகிழ்ந்துகுண
திசையடைந்தா ளிமையவெற்பிற்
சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த
செயல்போலச் செறிந்ததன்றே

(இ-ள்.) நாலுதிக்கும் வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசுருடைய நடனபாதத்தை வணங்கி மேற்குத்திக்கும் வாயுதிக்குந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எருற்றிலேறுகின்ற ஈசானனுடையதிக்கைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்குவந்தாள் அப்படி வந்தது

இமோற்பர்வதத்திற் சுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியை வலம்வந்ததுபோ லிருந்தது. எ-று. (ருக)

கலிவிருத்தம்.

பானுகம்பர் கைச்சங்கொலி யோடியாமல் பணிலத்
தான கம்பலை நாரதர் வீணையி னரவம்
வானதுந்துமி கம்பலை திசையெலா மறைத்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழை யிமையவர் சிதற.

(இ-ள்.) பானுகம்பனென்பன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளினாலுஞ் சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும் விஷ்ணுவானவர் மேதுசங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுவாசிக்கிறசத்தமும், ஆகாயஇரசத்தமும், நாரதர்வீணை வாசிக்கிறசத்தமும் திசைகளெல்லாஞ் செவிடு துந்துமியினுடைய சத்தமும் தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்களைத் படச் செய்ததுகள் (ருஉ)
தேவர்கள்சொரிய. எ-று.

கற்றை வார்சடை யிளம்பிறை நெடுநிலாக் கமழப்
புற்றராமணி யிளவெயில் விரித்திடப் புவியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுற மளித்திடப் பிடித்த
வெற்று நாவெனப் புரிமுநூன் மார்பகத் திலங்க.

(இ-ள்.) கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினது நெடுமைபொருந்திய சந்திரிகை பிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற மணிகாந்தியை விரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக்

கொடுக்கிறதற்காகமத்தியாகப்[?]த்த [?]றநூல்போல் புரியாகிய பூணூலானது மார்பிற் பிரகாசிக்கவும். எ-று.

பிறப்பிலாமுதன்மறைமொழி மூளவிடாப்பெரியோ
னிறப்பிலாவிறை விடையின்மேலினிதெழுந்தருளா
வறத்தினாயகி யடிபணிந் திறைஞ்சின ளனைத்துந்
துறக்குமண்ணலுமவளொடினையவை சொல்லும்.

(இ-ள்.) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அனேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாத பரமசிவம் ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளத் தருமம்வளர்க்கின்ற பார்வதி அந்தச் சுவாமிபாதத்தைத் தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிய கடவுளானவர் அவ்வம்மனோடு சொல்வார். எ-று.

(சுஉ)

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப் பொருளெலாம் பிரித்தோ
மண்ணவி தாகிய பீடமு மிலிங்கமு மானோம்
மெண்ணுறு நீயென நாமெனு விரண்டிலை மரமு
முண்ணிலவியவயிரமு நிகர்த்துட னுறைவோம்.

(இ-ள்.) வாராயுமையே நீயும் நானும் பெண்ணுமாணுமாகி உலகத்தில் அனேகம் ஜீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சம்புமாய் ஆவிடையாரும் லிங்கமுமானோம். நீயென்றும் நாமென்றும் வேறுபேதமில்லை மரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம். எ-று.

(சுங)

அங்கம்யாவுநம் பொருட்டுவிட் டிமையவெற் படைந்தா
யிங்குநாமுனக் கொருபுற மளிப்பதே யியற்கை
மங்கையேநம திடப்புறத் துறைதியென மகிழ்வுற்
றங்கை யாலணைத் தருளினா னுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்.) தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலே வந்துஜனித்தாய் அவ்விடத்தில் நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடுப்பது சுபாவமே பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தையடைந்து கையினாலே அணைத்துக் கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மனும் சுவாமியும். எ-று.

(சுச)

அடுத்த செஞ்சடை யொருபுற
மொருபுற மளகந்
தொடுத்த கொன்றையோர் புறமொரு
புறநறுந் தொடையல்
வடித்த சூலமோர் புறமொரு
புறமலர்க் குவளை
இடத்தி லார்கழ லொருபுற
மொருபுறஞ் சிலம்பு.

(இ-ள்.) அப்படி யிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடையபாதியும், அம்மனுடையபாதியும், ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற் சிவந்தசடையும் ஒருபக்கம் கூந்த

ளும், ஒருபக்கம் கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம் புஷ்ப மாலையும், ஒருபக்கம்சூலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பல புஷ்பமும், ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கம் சிலம்பும், தோன்றியது கண்டார். எ-று. (௯௫)

பச்சை வன்னமற் றொருபுற மொருபுறம் பவளங்
கச்சுலா முலை யொருபுற மொருபுறங் கவின்மா
ர்க்க நீக்கிய வரதமொன் றபயமொன் றங்கை
யிச் சைசயாமிவருறுதல்கண் டிறைஞ்சினரிமையோர்.

(இ-ள்.) ஒருபுறம் பச்சைநிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒருபுறம் கச்சையணிந்தஸ்தனமும், ஒருபுறம் அழகுபொருந்திய மார்பும், ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம் வரதமுமாகிய ஆசையோடு இருவரும் பொருந்தநிலைப் பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள். எ-று. (௯௬)

இந்தமாக்கத்தைபடித்தவர் செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்த ஞசல் முனியினிற் றமிழ்ங்கடல் கடப்பார்
மைந்த ரேமுதற் கிளைஞர் ஙலகினில் வாழ்வார்
பந்த பாசமற் றழிவிலாப் பதகதி பெறுவார்.

(இ-ள்.) இக்கதையைப் படித்தவர்களும், காதிலே கேட்பவர்களும், சந்தனவிருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போல் தமிழ்க்கடல் கடப்பார்கள், சந்தனபாக்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்தாரோ

டும் உலகத்தில் வாழ்வார்கள் தங்களைப் பந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தீவினையைத்தள்ளி மோக்ஷம்பெறுவார்கள். எ-று. (௯௭)

முனிவனேயெனைப்பயந்த முறைத்திம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தருமவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனக வச்சிராங் கதனுயர் கதிபெறுங் கதையை
வினவினன் முனிவினவலுமகிழ்ந்திவை விளம்பும்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப்பெற்ற பரமசிவன் சொன்ன சரித்திரம் இன்ன முறையிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அந்த மார்க்கண்டேயரிவர் எழுந்து தண்டம்செய்து பின்பு சுவாமி வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்கநந்திகேசுரர் சந்தோஷத்தையடைந்து சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று

ரு - வது இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம் - சஎ.

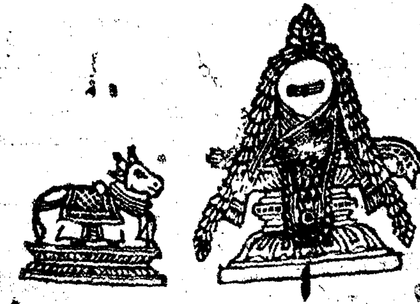

உ

சிவமயம்.

ஆறுவது,
வச்சிராங்கதபாண்டியன்
சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தோடுகமழ் சந்தன வனத்திடை தவழ்ந்தே
நீடுதமி ழின்சுவை யளைந்து நெடுநாளா
யாடுமயி லன்னவ[illegible]ன்னடை யீபோலே
வாட[illegible]தென்றல்புகும் வையையவள நாடு.

(இ-ள்.) புஷ்பவிதழ்மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிலே சஞ்சரித்து நீட்சியாகிய தமிழினது மாதுரி

யத்தை அணைந்து நெடுநாளாக ஆடாநின்ற மயில்போன்ற பெண்களுடைய நடைபோல வாடைக்காற்றிலே சம்பந்தமாய்ச் சென்றுசென்றுவராநின்ற வைகையாறு பொருந்திய பாண்டியநாடு. எ-று. (௧)

வெவ்விழியி னாரிடைய மின்னென மருண்டே
செவ்விபெறு கேதகை செறிந்தலரு நாடு
நவ்வியனை யாரக நள்ளிருள தென்றே
மவ்வலொரு கேயலரும் வைகைவள நாடு.

(இ-ள்.) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடைய பெண்களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்திய தாழைகள் புஷ்பிக்குமநறுமான்போன்ற மாதர்களின் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்றுநினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கும் வைகை வளம் பொருந்திய பாண்டியநாடு. எ-று. (௨)

அந்தவள நாடர்பெரு மானரசர் கோமா
னிந்திரன் முடிக்கிளை யெறிந்தவளை வீர
னிந்தையுறு தென்கயிலை நெற்றிவிழிபோலே
முந்திய திசைக்கரி முகத்தெழுதி வைத்தோன்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாகிய பாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராஜனும் அரசர்க்கரசனுமானவன் தேவேந்திரன் முடி சிதறும்படியாக வளையென்னும் ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தவன் குற்றமற்றதென் கைலாசத்துக்கு நெற்றிக்கண்போல் அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகள் முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன்.

ஆக மாகிய மதனி னழகினு
னாக மாகி தெளிந்த விவேகனு
பாக நாரியர் பத்தியி னீடுமொழிப்
பாக நாரியர் பற்றிய தோளினன்.

(இ-ள்.) தேகத்தினழகினமாக மன்மதன்போலழகுள்ளவன் ஆகமமுழுவதும் தெளிந்த விவேகத்தையுடையவன் பாகத்திலே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பக்தியுடையவன். பாகுபோல் மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரிகளும் விரும்பாநின்ற தோளையுடையவன்.

வான கத்தினு மண்ணினு மெண்ணிம
வான கத்திலும் வைத்த புகழினன்
கான கத்தொளி யார்சடைக் கண்ணுதன்
கான கத்தொளி யாமனைக் காப்பவன்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணம்பொருந்திய இமயபர்வதத்தினிடத்திலும் தன் கீர்த்தியை நாட்டினவன் சுவாமி தரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக்காக்கின்றவன். எ-று. (௫)

தங்க ளுயக னைத்தலை சூடிய
வெங்க ளைக ரடித்தலை யேத்தினன்
பொங்கு நன்றி யறிந்தது போற்றுவா
ரிவ் விவற்கிணை யாவரு மில்லையே.

(இ-ள்.) தங்கள்குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை சிரசில்தரித்த எங்கள் நாதரது பாதங்களைத் தலையிலே வணங்கினவன் மிகுந்த நன்றியையறிந்து அவைகளைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்குச் சமானம்ஒருவருமில்லை. எ-று. (௬)

பத்து வார்திசை மீதும் படர்புகழ்
வித்து வாரி பிறைக்கின்ற மேன்மைபோ
லத்து வாரியில் வாரினர் நல்கிய
முத்து வாரி யிறைத்திடு முன்றிலான்.

(இ-ள்.) நீண்ட பத்துத்திக்கிலும் பரவக்கீர்த்தியாகிய விதையைவாரி யிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்து கிடக்காநின்ற முற்றத்தையுடையவன். எ-று. (௭)

ஆடலார்ந்த வரசன் புகழ்க் கடற்
கோடுகின்ற கலங்களி ரோட்டு தேர்
கூடு செக்கர் பவளக் கொடிகளே
நீடு திக்கினர் நீரின் மனிதரே.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஓடுகின்ற கப்பலானது சூரியனோடுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வானமே அக்கடலிற்படர்ந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற் சஞ்சரிக்கும் நீர்மனிதர். எ-று. (௮)

எச்ச ராசர முங்களிப் பெய்தவே
நச்ச ராவுல் காரு நலத்தினன்
கச்சராவு கழற்பொலி காலினன்
வச்சி ராங்கத னென்றொரு மன்னவன்.

(இ-ள்.) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன்தாங்கிய உலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்சுஅணிந்த வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலையுடையவன் வச்சிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான். எ-று. (௯)

படையிற் றோற்ற வரசரைப் பல்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்பது வியப்பதோ
கொடையிற் றோற்றிடுங் கொண்டலை யுஞ்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்ப திருக்கவே.

(இ-ள்.) அவன்யுத்தத்திலே தோற்றராஜாக்களைச் சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம் தன் கொடைக்குத் தோற்ற மேகத்தையுஞ் சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது. எ-று. (௰)

நாட்டு மவ்வர சன்னொரு நாளிலே
வேட்டை யாட விரும்பின னாகியே
மூட்டு சேனை கரிபரி மொய்த்திட
ஓட்டி னன்பரி யுத்தர திக்கிலே.

(இ-ள்.) இப்படி செயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாக மனதி

லெண்ணி யானை, குதிரை, சேனைகள் சூழக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு உத்தரதிக்கில் நடந்தான். எ-று.

துங்க வாம்பரி மீதிவன் றேன்றலு
மங்கை வேழ மகன்றகன் றோடின
திங்களின்குலச் செல்வனென் றஞ்சியே
யெங்குமோடு மிருட்கண மென்னவே.

(இ-ள்.) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன் தாவுகின்ற சிறந்த குதிரையின்மீதேறின மாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டம்போல துதிக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்க ளஞ்சியோடினது. எ-று. (௰௨)

வீறு மம்புலி யின்குல மேன்மையான்
வீறு மம்புலி யின்குல வீட்டின
னாறி லொன்று கடமை கொண்டாள்பவ
னாறி லொன்று கடமை கொண்டானரோ.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகிய கலிகளைக் கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் மார்க்கத்தில் நேரிட்ட கடம்பைமிருகங்களைக் கொன்றான். எ-று.

சேரமானினந் தன்னைச் சிதைப்பவன்
சேரமானினந் தன்னைச் சிதைத்தனன்
வாரா மாயகலைச் சங்கம் வளர்த்தவன்
வாரா மாய்கலைச் சங்கம் வதைத்திட்டான்.

(இ-ள்.) அக்கினிவமிசத்திற்பிறந்த சேரமானென் [illegible]யுடைய சேரனது சேனையைச் செயித்தவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தைவளர்த்தவன் அனேக கலைமான் கூட்டங்களை வதைத்துக்கொண்டான். எ-று.

சோனை போன்மத மாரி சொரிந்திடும்
யானை தேர்பரி யாண்முத லாகிய
தானைபின்னிடத் தான்றனி வாசிமேற்
கானநாவியைக் கண்டு தொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சோனை வருஷம்போல மதத்தைச்சொரிகின்ற யானை தேர்க்குதிரை ஆள் இவர்பின்னிட்டுப் போகத்தானொருவனாகக் குதிரைமேற் கொண்டேறி ஒரு புழுகுபூனையைத் தொடர்ந்தான். எ-று. (௰௫)

அந்த நாவி யகன்றருணாசலத்
துந்தி யேவல மாய் விரைந் தோடலு
முந்தி வாசி யதன்பின் முடுக்கினன்
சிந்த நாவி விழுந்து கண்முனே.

(இ-ள்.) அப்படி ராஜாவாலே துரத்தப்பட்ட புழுகுபூனையானது சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தை வலமாகச் சுற்றியோடினவளவில் வேகத்தோடுங் குதிரையை நடத்தினான் அந்தப் புழுகுபூனைவந்து கண்முன்னே விழுந்தது. எ-று. (௰௬)

பச்சை நாவி பருகினர் போல்விழுந்
தச்ச நாவிதன் ஞெகம் விடுத்தெழுஃ
விச்சை வேந்தர் துதித்தவிமானமே
லிச்சைமேனிகொண்டேகி யெழுந்ததே.

(இ-ள்.) நாவியாகிய விஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள்போல் விழுந்து பயத்தையுடைய புழுகுபூனை தா தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் துதிக்கே விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது. எ-று. (௰௭)

மேவு மந்த வரசன் விழுந்திட
மாவும் வீழ்ந்து வழுவு தனைத்துறந்
தோவியர்கெழு தாவுருக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்.) அகஸ்மாத்தாய் ஏறின ராஜன்விழக் குதிரையானது இடறிவிழுந்து தன்தேகத்தைவிட்டுச் சித்திரக்காரருக்குப் எழுதக்கூடாத திவ்வியரூபத்தைப் பெற்று ஒரு புஷ்பகவிமானம் ஏறிப் பிரகாசித்தது. எ-று.()

கைவிலங்கனையான்பரிக் காலின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யரசனைப் போலவே
செவ்விலங்க லடியினிற் றேம்பினன்
வெவ்விலங்குடனோடில் வீழார்களோ.

(இ-ள்.) யானைபோன்ற வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில்விழுந்து அந்த இலங்காபுரி இரா

வணன்போல் அருணசலத்தினடியில் வருந்தினன் மிருகத்தோடியாரிமூடன்றில் யார்தான்விழார்கள். எ-று. (௰௯)

பாய்ந்தநாவிபரிப்பெயர் போய்ப்பழங்
காந்திசாலிக லாதரப் பேர்படைத்
தய்ந்தகன் போடருவியங் கண்ணராய்
மோந்தணைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினர்.

(இ-ள்.) பாய்ந்த சொல்லின்ற குதிரைநாவியென்கிற பேர்போய் பழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிற பேரைப்படைத்தவராகி மிகுந்தசினேகராய் அருவிபோலக் கண்ணிலிருந்து சலம்வர ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தில் மூழ்கினார்கள். எ-று. (௨௰)

அன்னவீரர்களவ்விடை நின்றுழி
யொன்னலார்க்கு முறுத்துய ருற்றிடு
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவர்தவ
மென்னவென்ன வென்றே யிரங்கினன்.

(இ-ள்.) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில் நின்றபோது தன்சத்துருக்களுக்கு வந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய் வருந்துகின்ற பாண்டியன் இதுவென்னவென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான். எ-று. (௨௧)

விஞ்சை மன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்ச மில்லவன் றன்புடை சூழ்ந்துத்

யஞ்சலஞ்சலென் றன்கை யமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும் பகருவரிஃ.

(இ-ள்.) வித்தியாதரர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில்வந்து நீபயப்படாதே பயப்படாதேயென்று ஐயமர்த்தினார்கள் அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடு சொல்வான். எ-று. (௨௨)

நீதி யாய் வரு நீரோவரித்துயர்க்
காதி சாரண மேதிவ் வருந்துயர்
யோது யாரொது போதியு மென்றவ
னைதவோதக்க லாதர னோதுவான்.

(இ-ள்.) நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும் யாருங் கண்டு இப்படிவந்த துக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுவானது எந்தவிதத்திலேலே சொல்லுங்களென்று கேட்க கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான். எ-று. ()

வாய்ந்த [illegible] துரையின் மன்னவே
வேய்ந்தவிஞ்சையர் யாங்க ளிவன்பெயர்
காந்தி சாலிக லாதரனென்பெயர்
ஆய்ந்த நல்பின் ராய்விளை யாடினேம்.

(இ-ள்.) நெல்விளையாநின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாலி என்பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும் மிகுந்த சினேகராய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம். எ-று. ()

மார வேளும் வசந்தனும் போலவே
யார மெய்ப்பிரி [illegible] துறை நாளிலே
சேர ஆழ்வினை சென்று தொடர்ந்திட
மேரு மால்வரைச் சாரலின் மேவினேம்.

(இ-ள்.) மன்மதனும் அவன்சிநேகனாகிய வசந்தனும்போல் ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்கிறநாளையிலே முன்செய்த ஊழ்வினைவந்தடைய மகாமேருவின் சாரலிலேபோய்ச் சேர்ந்தோம். எ-று. (௨௫)

வேறு-கலிவிருத்தம்.

மாஞ்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனி வாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனி தானே
நீர்ச்சொரிய நெஞ்சுருகிநின்றமர மெல்லாம்
பூச்சொரியி நந்தவன மீதினிடை புக்கோம்.

(இ-ள்.) கோபமிகுந்த துருவாசரிஷி வாழாநின்ற ஆசிரமத்தினருகிலே அந்த ரிஷி மனமுருகித் தண்ணீர் சொரிய வளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புஷ்பங்களைச் சொரிகின்ற நந்தவனத்திற் புகுந்தோம். எ-று. (௨௬)

புக்கவனத் திற்சிறு புதற்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மேன்மலர் பறித்தேன்
அக்கணை முனைந்துமுனி யங்கிவிழி யாலே
கக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழ வுந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இந்தக்காந்திசாலிஅங்குள்ள சிறுபுதல்களை மிதித்தான் மிகுந்தவினையை

யுடைய நானும் அதுகளிலிருக்கிற மேன்மையாகியபுஷ்பங்களைப்பறித்தேன் அந்தக்ஷண[illegible] தாருவாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலே நெருப்புகளைக் கட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழக் கோபித்து வந்தார். எ-று. (௨௭)

முத்துமணி யாமென முகத்தினில் வியர்ப்ப
வித்துருமம் வைத்தனைய மெல்லிதழ் துடிப்ப
வுத்தரியம் வீழ்வதனை யடிக்கடி யுயர்த்திச்
சித்திர வழற்பொறி தெறிக்கவிவை சொன்னான்.

(இ-ள்.) முத்துநீர்போல் முகத்தில் வேர்வையுண்டாகவும், பவளம்போன்ற மேன்மையாகிய இதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகிற வஸ்திரத்தை யடிக்கடி யுயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறி தெறிக்க இவைகளைச் சொன்னார்கள். எ-று. (௨௮)

செந்[illegible]னர் தங்கதி ருறாது சிறு காலு
நந்து[illegible]காலுமொரு காலுமிதை நண்ணும்
முந்தலை யுதிர்[illegible]ராதுமுடி வெய்தா
திந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளி தாமோ.

(இ-ள்.) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபயத்தினாலே வரக்கூடாது தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஒருபோதும் இந்தவனத்தையடையாதுகள் இலையுதிராது வாடாது நாசத்தையடையாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறதற்கு எளிதோ. (௨௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவினார்க் கினியபூசைக் கணிமலர்
  செலுத்துங் காவில்
பாவிகள் புகுந்தென் கோபக்
  கனலிடைப் பஞ்சதானீர்
மேவிய துரங்க மாகென்
  றிவர்க்குளா விடத்தை யீந்தா
னாவியாப் பிறப்பாயென்[illegible] றணமலர்
  பறித்த வென்னை.

(இ-ள்.) ரிஷபவாகனராகிய சிவனுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்குச்[illegible]த்துப் புஷ்[illegible]ங்கள் பொருந்தியசோலையில் பாவிகளே நீங்கள் புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட பஞ்சானீர் குதிரையாய்ப் போவென்று விஷம்போல் இந்த[illegible]ந்திகாலிக்குச் சாபத்தைக்கொடுத்தார் புஷ்பம்பறி[illegible]த என்னைப் புழுகுபூனையாய்ப் போவென்[illegible]ர் தாருவாசரிஷி. எ-று. (௩௰)

கோபமே தவமதாகப் பூவித்திடுங்
  கொடியோ னிட்ட
சாபமேல் வரவே நாங்க
  ளிருவருந் தளர்ந்து ஞானத்
தீபமே யருணை யன்பர் செல்வமே
  யெனச்சென் றேத்தி

பாவமே விடுமிச்சாப
மொழியுநாள் பகர்தியென்றேம்.

(இ-ள்.) கோபமே தவசாதப்பலித்த பொல்லாத ரிஷியிட்ட சாபம் எங்கள்மேல்வர நாங்களிருவருந் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கே இருபையே பத்தருடையசெல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம் உண்டாகிறதிலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியுநாள் என்றைக்குச் சொல்லுமென்று கேட்டோம். எ-று. (௯௧)

முனிவது தீர்ந்துசாப முனிவனு
மொழிவா னிந்தத்
தனிவருஞ் சாபஞ்சோணசலத்தினை
வலஞ்செய் தாற்போம்
மனிதருஞ் சுரரும் போற்று
மலைவலம் புரிகை தானு
மினிமையாம் பாண்டி நாட்டி
னிறைவனு லெய்து மென்றார்.

(இ-ள்.) தூருவாசரிஷிக்குக் கோபந்நீங்கி நானிட்ட இந்த ஒப்பற்ற சாபமானது திருவண்ணமலையை வலமாகவந்தாற் போகும் மனிதரும் தேவரும் வணங்குகிற அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் சிறந்த பாண்டியதேசத்து ராசாவினலேகிடைக்குமென்றார். எ-று.

என்றொரு கதையுஞ் சொல்வா
னெரியழற் கிரியதாக

கின்றவெம் மிறைவன் முன்னு
ளைங்கரன் கடவுளீந்த
மன்றலசேர் கனியைத் தன்சே
யிருவரும் வருந்திக்கேட்க
வின்றுலகனைத்துஞ் சூழ்ந்தோர்க்
களிப்பனென் றிறையுஞ்சொன்னன்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ் சொல்வார் அக்கினிமலையாகின்ற சுவாமியானவர் முன்னே வனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமதுபிள்ளையாகிய விநாயகர், சிவசுப்பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தவர்க்கு இந்தப்பழங் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார். எ-று. (௯௩)

கந்தனு மயிலி லேறிக் கடலுல
கனைத்துஞ் சூழ
முந்தினன் கரிய வானை முகத்தய
னெழுந்தெல் லோரகருந்
தந்தையாந் தனது தாதை தனைவலம்
புரிந்தான் றந்தை
மைந்தனைத் தழுவி வேண்டும்
வரத்துடன் கனியு மீந்தான்.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவ

தார் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமா யிருக்கிறீர் அவ்வாச் சுற்றிவந் தாலொக்குமென்று எல்லார்க்குந் தகப்பனாகிய தன்னு டையதகப்பனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமி மக னைத் தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங் கொடுத்தார். எ-று. (கச)

வேலினன் கடிதுமேவிக்
கனிதர வினவத் தம்மைக்
காலினல் வலமா யிந்தக்
கரிமுகன் வந்தா னேழு
தாலமே வலஞ்செய்தாலுஞ்
பலபல தவஞ்செய்தாலு ம
பாலகா நமைச்சூழ் தெய்வப்
பலத்தினுக் கிணையோ பார்க்கில்.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியை ச்சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மைவிக்கினே சுரன் காலால் நடந்து சுற்றிவந்தான் எழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தவத்தைச்செய்தா லும் மகனே நம்மைசுற்றிவரும்பலனுக்குச் சமானமா குமோ பார்க்குமிடத்தில், எ-று. (கரு)

செம்மலையுருவாநம்மைத் தினம்வலம் புரிந்தோர்வேதன்
றம்மிலுமதிகமா யோன்றனக்கு மேதிகம்பார்க்கி
லும்மிலு மதிகரிந்த வுமையிலு மதிகர் மைந்தா
எம்மிலுமதிகமென்றுனைவர்க்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்.) சிவப்பான மலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர்கள் பிரம்மாவிலு மதிகராவர் விஷ் ணுவிலுமதிகராவர் பார்க்கில் உம்மிலும் அதிகராவர் பா ர்வதியிலு மதிகராவர் மகனே எம்மைப்பார்க்கிலு மதிக ராவர் என்றார் எல்லார்க்கு மேலாகியசிவன். எ-று. (கசு)

மாசிலா நமது மேனி வரைதனக் கமரர் தாமும்
பூசனை புரியமாட்டா ரதைவலம் புரிந்த பேருக்
காசையாயளிக்கும்பூசைநமக்கினி தளிக்கும்பூசை
கூசுமாறிழைத்ததீங்குநமைச் செயுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத நமது உருவமாகிய இந்த மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்அதை வலமாகச்சுற்றிவந்தவருக்கு ஆசையுடனேசெய்கிறபூசை நமக்கு இனிதாகச்செய்கிற பூசையேயாகும் அவர்களுக் குக் கூசும்படிசெய்த தீமை நமக்குச்செய்ததீமையேயா குமென்று சுவாமி சிவசுப்பிரமணியருக்கு அருளினார். ()

என்பது மொழிந்தானந்த
னனைச்சொலி முனிவன் போனான்
பின்பதன் படியேநாமி புரவியாப்
பிறந்தோ மின்று
தென்புவி யுடையாய் நின்றற்
றிருமலை வலமும் பெற்றே
மின்பொலி பழையகோலம் படைத்தெழில்
விமானத் தானோம்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமி சொன்னபொன்று தூருவாசரிஷி சொல்லிவிட்டுப்போனார் பின்பு அந்தப்படி குதிரையாகவும் நாயியாகவும் பிறந்தோம் இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய அரசனே உன்னால் திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம் மின்னல்போல் பிரகாசியாநின்ற பழைய உருவத்தைப்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம். எ-று. (கூஅ)

எங்கள்தம் வரலாறுன்பா
 லிடுக்கண்வந் தடைந்ததிந்த
வெங்கனல் வரையைப் மாவின்
 மிசைவலம் வருதலாலே
பொங்கிய ததுவும் பூசை
 புரிந்திடிற் போமென்றோதித்
தங்களூர் புகுந்தார் காந்தி
 சாலியுந் தரனு மாக.

(இ-ள்.) எங்களுடைய சரித்திரம் இது அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையைக் காலினாலே வலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறி வலஞ்செய்தபடியினாலே உனக்குத் துன்பம்வந்து சம்பவித்தது அதுவுஞ்சுவாமியைப் பூசைசெய்தாற்போமென்று சொல்லிக் காந்திசாலியும்கலாகரனுந் தங்களூருக்குப்போனார்கள். எ-று. (கூகூ)

வேழமும் பரியுந் தேரும்
 வீரருஞ் சுவடு நாடிச்

சூழமந் திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்
 துயரத் தீர்ந்தான்
தாழையின் கமுகின் காடுந்
 தவளவான் கதிரொத் தீனும்
வாழையுங் கரும்பின் சாற்றின்
 வளர்ந்திடும் வையை நாடன்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும் தேரும் காலாள்களும் அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே இராஜாவைச் சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது விசனம் நீங்கினான் தென்னமரங்களும் கமுகவனமும் சந்திரனைத்தழுவும் வாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றினாலே வளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக் கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன். எ-று. (சுய)

அரதனுங் கதனைமைந்தன் றனைக்கடி
 தழைப்பித் தாதி
பரதன மெனவிப் பாரைப்
 புரவெனப் பகர்ந்தான் சில
விரதனுங் கதனைக் கோள
 வதன்முனம் விடைபெற்றனை
யிரதநான் மருங்குஞ் சூழப்
 பதிபுகுந் திறைமை செய்தான்.

(இ-ள்.) வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கதபாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில்வரவழை

த்து முன்னாள் நமது வம்சத்திற் பிரபலவனாயிருந்த பர தன்போல் இராச்சியத்தைக் [illegible]பாற்றென்று சொன்னான் அந்தவார்த்தை தனைக்கேட்டதற்குமுன்னமேவிடை பெற்றுக்கொண்டு மகனானவன் ஆனை தேர் முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்போய் ராச்சியபரிபாலனஞ் செய்தான். எ-று.

(௪௧)

முறையினா லிறையின் வந்த
கனகமு முத்துந் தெவ்வர்
திறையினா லளித்த பொன்னுந்
தினந்தொறுங் களிற்றின் மேலே
இறைவனுந் தனது தாதைக்
களித்திட விறைவன் சேணிப்
பிறையினார்க் கினிய பூசை
திருப்பணி பெரிதுஞ் செய்தான்.

(இ-ள்.) நியாயமாக ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியமும் கடலிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும் சத்துருக்களால் திறையிட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் ஆனையின்மேலேற்றி அரசனாகிய தன்தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் சடையில் சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணி பெரிதாகச்செய்தான். எ-று.

(௪௨)

செய்தபின் நவமதாகிக்கவுதமாச் சிரமத் தோர்பா
லெய்திய பன்னசாலை யியற்றிநம் பாவந் தீர்க்கு

மைதவழ்மிடற்றா[illegible]கன்பாய்மலைவலஞ்செயுநாளந்தக்
கைதவற்கெதிரோவந்த[illegible]வர்க்கெதிரோவாரான்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசைமுதலானவைகள் சிறப்பாக நடத்தியன்பு தவஞ்செய் திறதற்கு நினைந்து கௌதமருடைய ஆசிரமத்தினொரு பக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னசாலைகட்டி நம்முடையபாவத்தை தீர்க்காநின்றநீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்கு அன்பாக கிரிப்பிரதட்சணஞ்செய்கின்றநாளில் கைதவனாகிய பாண்டியனுக்கெதிரே தோன்றினார் வஞ்சம்பொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரேவாராதபரமசிவன்.

அணிச்சிறு பிறையுஞ்சோர்கு
வருள்பொழி விழியுநீள
மணிக்கறை மிடறுநாலு புயங்களு
மலர்க்கை மானுங்
கணிச்சியும் விடையின்மீதி
லிருப்பதுங் கண்டென் பாவப்
பிணிச்சிறை யொழிப்பதென்றோ
வெனச்சொல்லிப் பெரிதுந்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அழகுபொருந்திய சிறிய சந்திரனையும் மிகவுங் கருணைபொழியாநின்ற கண்களையும் நீலமணி போல பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையும் நான்குகைகளும் புஷ்பம்போன்றகையில் மானுமழுவும் முடைய வீராகி ரிஷபவாகனத்தின்மே லிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்கோவென்றுசொல்லி மிகவும் பாண்டியன் வணங்கினான். எ-று.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேறு.

அண்ணாமலையுடையாய் விடையாயணிசடைசேர்
தண்ணாமலையுடையாயெமையுடையாய்நுதல்தழுவுங்
கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாரறி வறிதற்
கொண்ணாமலையுடையாயுமையுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்.) அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவரோ இளமையாகிய ரிஷபத்தையுடையவரோ அழகு பொருந்திய சடையில் குளிர்ச்சிபொருந்தியகங்கையையுடையவரோ எங்களையாட்கொள்ளும் உடையவரோ நெற்றியின்கண்ணை யுடையவரோ பாவிகளறியப்படாத கைலாயத்திலிருக்கின்றவரோ உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியினது தலைவரோ.

மையாகிய வினையேனுனை
யொருமாவினிலீ வலமாய்ச்
செய்யாததொர் செய்தேனிது
தீங்கென்றுணா செய்தேன்
பொய்யாதவன் மொழியின்றது
கண்டேயருள் பொழிவுற்
றையாவென முடையாரமழ
விடையாளிவை யருள்வான்.

(இ-ள்.) தீவினையை யுடையவனாகிய நான் உன்னை ஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாத காரியம் செய்தபடியுனாலே பொறுத்தருளவேண்

டுமென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன்சொல்ல அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்திய ரிஷபவாகனராகிய அந்த திருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருளிச்செய்வார். எ-று. (சகூ)

மன்னுமக பதிநீயெமை மதியாதொரு குலிச
மக்கால்விட வுற்றாயது வுணர்வார் வழுவா
யின்னுதனைபெற்றாயினியிமையோரதிபதியாய்ப்[தார்.
பொன்னுடனேயுன்றேவரம் பொழிந்தேயிறைமறைந்

(இ-ள்.) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியில்மனிதனாகப்பிறந்து துன்பத்தையடைந்தாய் அதன்பின்பு நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனிமேல் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப் போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார். எ-று. (சஎ)

அருணைப்பதிவளமிப்படி
யருணாசரிதனைவேயூர்
மரணத்துணை யுடையார்சிவனி
வடிவாருவ னொன்றான்
கருணைக்கொரு கடலேபர
கதிபெற்றனனென்றே

சரணத்திடை பணிந்தானமன்
றனைவாட்டிய தவத்தோன்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தின்வளமிப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணதுன்பத்தைப் பொருந்தாமல் சிவனுடைய ரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திகேஸ்வரர் சொல்ல யமன் வாடும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உம்மாலே பாகதியடைந்தேனென்று பாதத்திலே வணங்கினார். எ-று. (சஅ)

இக்காதையின் பொருளானதோ
ரெழுத்தாகிலுந் தெளிந்தோர்
தக்காருடன் படித்தார்சிவ
சாயுச்சியம் பெறுவார்
முக்காலமு மிதுகற்றவர்
வினவிப்பொருள் முடிப்பார்
புக்கார்சிவ கதியென்பது
புதுமைப்பொரு ளன்றே.

(இ-ள்.) இந்தக்கதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும்பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைவர் திரிகாலத்திலு மிதுகற்றவர்களும் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்போர்கள் சிவகதியைச்சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமோ. ()

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்
முற்றிற்று ஆ திருவிருத்தம்-சசக.

வல்லாளமகாராஜன் படம்.

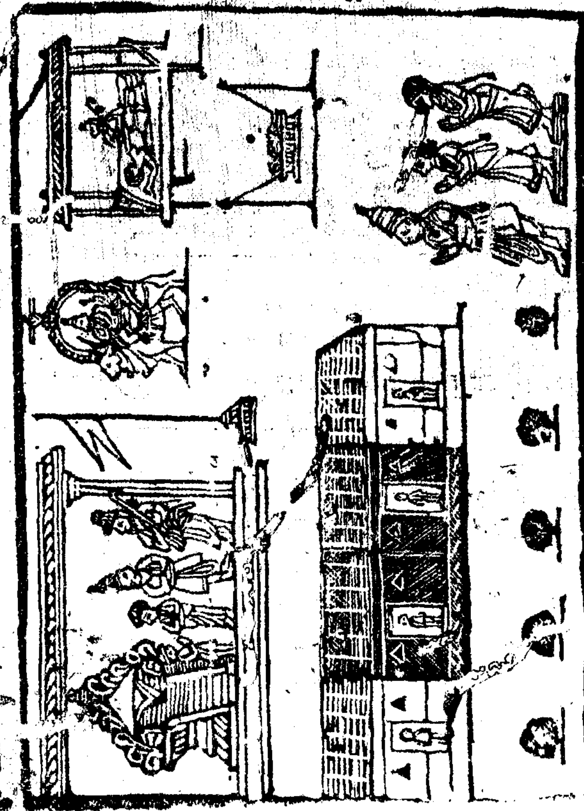

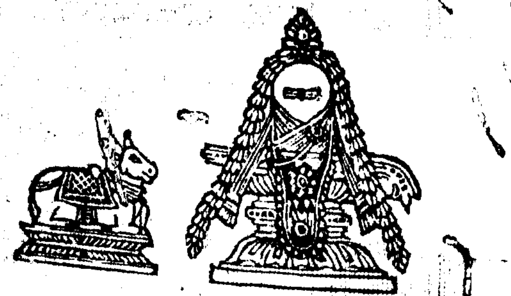

சிவமயம்.

ஏழாவது,

வல்லாளமகாராஜன்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன்சரிதை
வாசமாய்நவின்றேமினி * வல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுமாதி
ஓசையாயருட்செய்ததை யுமுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) சந்திரசேகரமூர்த்தியாகிய பரமசிவனு டைய பதமங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்

* ஆதியில் விஜயநகரத்தை யரசாண்ட கிருஷ்ண தேவராயர் விஜயத்தாலும் பிரதாபவுருவத்தாலும் படி வல்லாள மஹாராஜன் வம்சத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

சிராங்கதபாண்டியன் சரிதையைச்சொன்னோம், இனி சேரர்குலாதிபனாகியும் இரப்பவர்க்கில்லையென்னாது ஈந்து முத்திவீட்டைச்சார்ந்த வல்லாளமகாராஜனுக்கு அரி பிரமாதி தேவர்களுக் கரியவனாகியும் பார்வதிதேவியோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்து போற்றும்படியாயும் ஸ்ரீ கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவமே புத்திரனாகித்தோன்றி மறைந்து பின்னர் அக்கடவுளானவர் விசும்பின்கண் வெள்ளிவிடையின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருட்சுரந்தவையும் மார்க்கண்டேயமுனிவரே உமக்குச் சொல்லுகின்றோமென்று நந்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (க)

மணிகொழித்திடு மாடமாளிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பர மினையுறுசிறப்பினையார்ந்த
கணிகையாமவர் கற்பினையருந்ததிதனக்கே
யினையெனச்சொலவிளங்குமாவருணையம்பதியாம்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் மரகதம் வைரம் வயிடூரியம் கோமேதகம் புட்பராகம் இந்திரநீலம் முத்து பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்து தீஞ்சுவைக்கனிகளை யுதிர்க்குஞ் சோலைகளும் மலர்ச்சோலைகளுநிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக்கிணையான வடிவமும் கற்பும்வாய்ந்த கணிகைமின்னார்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (உ)

இத்தகைசிறப்பைவகித்திடு
  நகருக்கிறைவனும் வல்லாளபூபன்
சத்தியவாக்கியன் சற்குணயோக்யன்
  தன்னுயிர்மன்னுயிராகப்
பத்தியாய்நாளும் பாதுகாத்திடுவோன்
  பகருஞ்சேரன் வம்சத்தோன்
அத்தனாரடியை நித்தமுந்துதித்
  தேயவர் திருப்பணி செயவந்தோன்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அந்த அருணாசலமென்னுந் தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் மிகவுஞ் சத்தியவாக்கியத்தினையுடையவன் சற்குணமுள்ளவன் சகலவுயிர்களையுந் தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன் அக்கினிவம்சத்தில் உதித்தவன் சகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபயசரணாம் புயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன் அக்கடவுளினது திருப்பணிசெய்யும்பொருட்டு ஓர்வடிவாயுதித்தவன். எ-று. (௩)

பிறர்பொருளாசை யற்றவன்றனது
  பெண்டீரையன்றி மற்றோரை
முன்னுடன்றமக்கை தங்கையென்று
  மொழிந்திடு நன்னடையுடையோன்
நெறியுடனாறிலொரு பங்குகுடி
  களிலையுடன் றரப்பெறும்புநிதன்

கறைமிடற்றண்ணலாலயப்பணியைக்
  கருத்துக்கியற்று நல்லன்பன்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவன் பொருட்களின்மீது இச்சையென்பதனை மறந்தவன், தன்மனையாளையன்றி மற்ற இதரமயமாகிய ஸ்திரீகளைத் தமக்கைமார்களைப்போலவும், தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற் பரிவுகொண்டு வசனிப்பவன், குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன், ஆலமுண்டகண்டனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனது ஆலயத்திருப்பணியை மனக்களிப்போடும் நடாத்தும்மேன்மைபொருந்திய பக்தன். எ-று.

நீதியாய்ப்புலியும் பசுவுமோர்துறையி
  னொருங்கியே புனலுண்டுவசிக்கும்
போதனையருளும் வேதியர்மறையைப்
  புகன்றிடயாவருங் கெடுப்பார்
ஆதியாங்கடவுளுட் பெறநகரை
  யலங்கரித்துற் புதஞ்செய்வார்
வீதியிற்புனலைத் தெளிந்துபின்னோர்கள்
  மேன்படுகோலமு மிடுவார்.

(இ-ள்.) அரசன் ஆக்கினையின்படி புலியும்பசுவும் ஓர்துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக் களித்துவி[illegible] வாசஞ்செய்துவரும் வேதாகமங்களையுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேதபாராயணங்களை யாவரும் பக்தியோடுங்கேட்பார்கள், ஆதியாகவும் ஒப்ப

ற்றதாகவும் விளங்குங்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனுடைய திருவருளைப் பெறும்பொருட்டாய் அந்நகர் முழுவதும் வீதிதோறும் வரிசைவரிசையாய் மகரதோரணங்களும் மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந் தூக்கி எங்குஞ் சுகந்தபரிமளத்தை வீசும்புட்பங்களால் அலங்கிருதஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசங்கமழுஞ் ஜலங்களைத் தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களை யிடுவார்கள். எ-று. (ரு)

மாதமும்மாரிசொரிந்து வேளாண்மை
மாறிலாச் செழிப்புறவிளையும்
சாதமென்பேர்ளையக் கணமழைத்தே
தழைச்சஷட்சுவையமுதளிப்பார்
மாதவர்க்கேவல் புரிந்தவர்கேட்கும்வகை
யெலாந் தந்தருட்பெறுவார்
நீதனாலயத்தி னெய்விளக்கமைத்து
நிரந்தரம் பூசித்துவருவார்.

(இ-ள்.) அந்த அருணைப்பதியென்னுந் தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந்தவறாதுசெழிப்போங்கி விளைந்துவரும் அன்றியும் அந்நகருள் யாரேனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்துவந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுவோர்களை அக்கணமே அழைத்து சயித்யோபசாரஞ்செய்து கைத்தல், புளித்தல், கார்த்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், தித்தித்தல், என்னும் அறுசு

வையோடுங்கூடிய பதார்த்தங்களோடும் அன்னம்பாலித்து திருப்தியுறச்செய்து உபசரிப்பார்கள், மேலும் தபோமகிமையுடைய குணசீலர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப்புரிந்து இச்சித்துக்கேட்ட வஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமல் ஈந்து அவர்களது அருளைப்பெறுவார்கள், இஃதல்லது உம் நீதனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசனாலயத்தில் எங்கும் பிரகாசம்பொருந்தத் தக்கதாய் திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை நிதம் பக்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள். எ-று. (சு)

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ண மிறைவன் விதிப்படி
அந்தமாநக ரானதிலங்குகால்
எந்தச்சீரு மிருக்க தன்பேர்சொல
சந்ததியில்லை யென்றுதளர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாய் அரசனது செங்கோன்முறைப்படி யாதொருகுறைவில்லாமல் அந்நகரமானது செழிப்போங்கியிருக்கையில் ஓர்நாள் மன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன் தனக்கு ஆண்டவனருளால் எல்லாச்சிறப்பும்பொருந்தியிருக்க நாம் எடுத்தணைத்து உச்சிமுகந்து முத்தமிடவும் அவைவசனிக்கும் இனிய மழலைவார்த்தைகளாற் சிரவணாநந்தமுறவும் பின்னர் நமதுபெயரைச்சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற்போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவுந் துன்பமுற்றான். எ-று. (எ)

ஐயன் பூசை யதிற்குறைவோ விந்த
வையகத்தின் மாறுளதோவன்றிக்
கொய்ம்மலர்களிற் கேடுறச்செய்தேனோ
செய்யும் வண்ணமென் செப்புமமைச்சரே.

(இ-ள்.) ஜகதீசனையும் உமாமகேசனையும் எனை யாட்கொள்ளும்பொருட்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனுக்குப்பேதையேனாற் செய்யப்பட்ட பூசையில்ஏதேனுக்குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகத்திருடாத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற்றங்களுளவோ இஃதன்றியும் நஙகடவுளை அர்ச்சித்துப்பணியும் பொருட்டு கொய்தமலர்களிலே தேனுங்குறையுளதோ யான்செய்கேன் அறியேன், இனியான்செய்யும் விதியாது, கூறுவீர்கள் மந்திரிமார்களே என்றான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (அ)

அண்ணலேகையயாதறிக் தாண்டிடுங்
கண்கள்மூன்றுடையா னருகருணையால்
நண்ணுமாதுலர் யார்க்கு நல்லனபுடன்
நிண்ணமா யறஞ்செய்யிற் சுதனுண்டாம்.

(இ-ள்.) கங்களிறைவனே நம்மையாட்கொள்ளும் பொருட் டெழுந்தருளி சகலபுவன கர்த்தாவாகியுஞ் சர்வ...யாமியாகியும் திரிநேத்திரதாரியாகியும் அடியவர்களிருதயத்திலே விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனின் மேன்மைபொருந்திய கருணையினால் நம்பதியை நாடி

வரும் ஆதுலர்முதலிய அந்தணர்களுக்கும் இன்னுமற்றவர்கள் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லையென்னாது அன்னவர் மனமகளிப்புறும்படியாய் உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாகுமென்றுபுகன்றார்கள் மந்திரிகள். எ-று. (௯)

வேறு.

சுந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிந்நகரினுள்ளே [து
வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனவிப்போ
அந்தரமளாவநீங்க ளெழுகியதுவசநாட்டி [யின்.
எந்தனற்பெயர்விளங்க வெறின்முரசறையச்செய்

(இ-ள்.) சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசன் வாழுமிப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எந்தவத்துவைவிரும்பிக் கேட்டபோதிலுங் குறைவின்றித் தருகிறோம் வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கரங்களை நீட்டியழைப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புக்கிய மாந்தர்களைக்கலிபெருந்துன்பும் பிணி யணுகாமற்றுரத்த ஆகாயபரியந்தமளாவியாந்து படபடாகாரஞ் செய்யும்படியாய் அழகிய த்துவசம்நாட்டி என்பெயர் எங்குஞ்சிறக்கும் பொருட்டு எழுகும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங் கவளீகரித்து இடிமுழக்கம்போற் பேரொலியுண்டாகும்முரசமார்ப்பச்செய்யுங்களென்றான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (௰)

தாத்திரிமுற் றூற்சீர்தழைக்கு மெங்கோனகேண்மே
சாத்திரபுகழுமீசர்தாளடைமுந் தொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிரவலோர்கள்தோன்றியவண்ணமீயப்
பாத்திரரோனாமென் றுபகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

(இ - ள்.) நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கணும் மிகுந்த கீர்த்தியைவிரியச்செய்த எங்களரசே கேளீர் இருக்கு யசுர்-சாமம்- அதர்வணமென்னும் நான்கு வேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் புகழத்தக்க உமாமஹேசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசருடைய உபயசரணம்புயங்களைப் பணியும்மெய்யன்பர்கள் தபோ மகிமையையுற்ற விருத்தர் தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர் முதலியவர்களின்மனதிற்றோன்றிய வண்ணம் அளித்துகளிப்படையச்செய்விக்கும்படியாகிய பாத்திரரோனாம் இறைவனேயென்றுமொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். எ-று. (௰௧)

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப்போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவரானுந்தானல்காராதலாற்புகன்றவண்ணந்
தீவரமாகச்செய்வீரெனத்து வச்தனைநாட்டித்
தேவநாடளவுமோங்கச்செய முரசறைவித்தாரால்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகின்கண்ணில்லாத பொருளைக்கேட்கப்போமோ அவ்வாறு கேட்டபோதினும் யாவரேனும் எதனைமைவாய்ந்தவராயினுங் கொடார்கள், ஆகலால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பனைச்செய்வீர்களென்றறைந்த மொழியைக்கேட்டு மந்திரிகள் துவ

சத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம் எட்டும்படியாய் ஜெயமுரசறைவித்தார்கள். எ-று. (௰௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழருணைநகரினில்வேந்த
னாட்டியதுவசத்தை யோர்ந்து
பூதலத்துள்ள விருத்தர்காவடி
கொள்பூரியருடன் மகாசிரேஷ்ட
மாதவர்மறையோர்ஜோகி ஜங்கமர்கள்
வாணர்கிளி யாசகரியாரும்
நீதமாய்த்திரளா யெய்தியன்னோர்
களிலைபெறப்பரிசனையடைவார்.

(இ-ள்.) நாதனாகிய ஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசன் வாழும் அருணைநம்பதியின்கண் வல்லாள மகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியிருப்பதாய் கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்ந்த வையகத்திலிருக்கும் விருத்தர் காசிகாவடிப் பிராமணர், தபோதனர், முனிவார், ஜோகிகள், ஜங்கமர் [illegible], கழைக்கூத்தர் யாசகர்முதலிய யாவரும் [illegible] கூட்டங்கூட்டமாய்க் கூடிவந்து தத்தம்வ[illegible]ம தீருங்கும்படியாய் வேண்டியவைகளை குறைவின்றி அரசனிடப்பெறுவார்கள். எ-று. (௰௩)

[illegible]வதனைச்செயப்பொன்வேண்டி யவர்தாருக்
காயிரம்பொன்வழங்கிப்பின்னு

கொதுவைமனைநிலம்பணிதிகோற்றவனே
யுதைமீட்டுக்கொடுவென்றோர்கத
ததியிலீராயிரம்பொன்றந்தவரை மகிழச்
செய்ததன்பின்றருங்
முதுமறையோருபநயனமுடிக்கவென்று
லவர்க்குத்திமுன்னூறீவார்.

(இ-ள்.) விவாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலோடும் அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்களினது மனம் திருப்தியடையும்படியாய் ஆயிரமாயிரமாகப் பொன்கொடுத்தும் பின்னர் [illegible]பாரணைமுதலிய மண் மனையாவுங் கொதுவைவைத்துமீட்டுக்கொள்ளுவதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கிபோகின்றது இராஜாதிராஜனாகிய எங்கள்கோவே தேவரீர் அவற்றை மீட்சிசெய்யும்பொருட்டுத் திருவருள் சுரப்பீராயின் மிகு புண்ணியமாமென்றுபணிந்து வினவியவர்களுக் கிரங்கி அக்கணமே இரண்டாயிரம்பொன்கொடுத்து அன்னவர்மனமகிழச்செய்வித்தும். அதன்பின்பு வேதாகமங்களை [illegible]புணர்ந்த பெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை [illegible] விதித்து மகாராஜனே உபநயனம் நடத்தவேண்டி [illegible]க்கின்றதென அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முந்நூறுபொன்கொடுத்து மகிழச்செய்விப்பார். எ-று. (௬௪)

ஆலயத்திலுற்றமணி மண்டபமுஞ்
சூழ்ம திரு மலமாந்தனைக்

கோலமுறவமைப்பதனுக் கிறையவனே
திரவியங்கள் கொடுப்பாயென்னச்
சிலமுடனிருபதினாயிரம்பொன்னுந்தந்து
சீர்செய்யென்றான்பின்
ஞாலமதின்மடந்தருமஞ்செய்ய
வைம்பதாயிரம்பொன்னல்கினால்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீஅருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும்படியாகிய கோயிலினுள் நவமணிகளினாலுஞ் சந்திரகாந்தக்கற்களினாலும் அமைத்துப் பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சடைக்கிரணனாகிய சூரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுங்கிப்போகும்படியாய் ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவழுஞ் சுற்றுமதில்களுஞ் சிலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருந்தச்செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்யவேண்டும் மஹாராஜனேயென்று கேட்குங்கால் அரசனானவன் மனிபக்தியோடும் ஜகதீசர் திருப்பணியிலுறவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம்பொன் கொடுத்துச் சீர்திருத்தச்செய்தும் பின்பு உலகில் [illegible]யடம்புதுக்க வேண்டுமென்பவைக்கு ஐம்பதினாயிரம் பொன்னுங் கொடுத்தான். எ-று. (௬௫)

[illegible]கர்க்குஞ் சங்கமர்க்கு முடவருக்குஞ்
[illegible]ரிகட்கு மாபத்தென்று
[illegible]ந்தவர்க்கு மாதலர்க்கு மறுதசஞ்
சவும் [illegible]மைநோயால்

நொந்தவாக்குஞ்சொலுமின்ன மற்றவற்குந்
தினந்தி ம் நுவன்றவாறு
சந்தமொடுபரிசனித்தல் நாரதருமோர்ந்
தங்கண்சார்ந் திட்டாரால்.

(இ-ள்.) கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் ஜோகி ஜங்
மார்களுக்கும், கரசரணதிகளற்றவர்களுக்கும், வினைவ
ழியால் வெவ்விய ஆபத்துசேர்ந்து வந்தவர்களுக்கும்,
ஆதுலர்களுக்கும், கெடாததுன்பத்தை யடைந்து தரித்
திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனம்நொந்தவர்க
ளுக்கும், பின்னும் புகலும்படியாகிய சகலயாசகர்களுக்
கும், சதாகாலமும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் மன
க்களிப்போடும் உதவிசெய்வதை நாரதமகாமுனிவர் கே
ள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராஜனிடத்திற்கு மிகுந்த கரு
ணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. (மகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவமுனிவராங்கு வந்ததை ன் . ணோர்ந் [டுப்
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழக் கடிதினிலர சவிட்
பூதலனெதிர்சென்றேத்திப்புநிதனையழைத் நவந்து
ஏதமில்பீடநல்கி யெழுந்தபின்னியம்புவ ல்.

(இ-ன்.) மஹாதபோதனராகிய நாரதமு வ (வர
வைக் லாளிகளால் கேள்விப்பட்ட மல்ல ளம ஹா
ராஜன் மிக ம் அன்போடும் அரியாசனத்தை ட் ழ
ந்து மந்திரி முதலிய சேர்வைக்காரர்கள் புடைசூழ்ந்த

வரும்படியாய் அரசன் எதிர்சென்று பணிந்து தமியோ
ங்களை யாட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவருள்சார்ந்தெழு
ந்தருளிவந்த மாதவமே, புண்ணியப்பொருளே, புண்ணு
ரூந்தெருளேயென்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும்
அழைத்துவந்து குற்றமற்றமணிகளினு லலங்காரம்பெ
ற்ற பொற்பீடமளித்து அவற்றி லெழுந்தருளியபின்னர்
சொல்லுகின்றான். எ-று. (கூள)

ஆயன்றனைத்தினிலுதித்தே யழகியகரத்தின்வீணை
வியமுறக்கொண்டுபாடும் மௌனமுனிவரனேதாங்க
ளையமுடனெயன்மீது நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தயையுடனருள்கவென்னத்தாபதரிலைசப்பதானா.

(இ-ன்.) சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரம தேவன்
தபோமகிமையால் உதித்து சரோருகம்போன்ற அழகி
யகரத்தில் வீணையை இலங்கக்கொண்டு கானஞ்செ
ய்யும் மேன்மைபொருந்திய முனியே தாங்கள் நாயினுங்
கடையேனாகிய பேதையென்மீது கருணைவைத்தெழு
ந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று
பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராஜனைப் பார்த்து நாரத
மகாமுனிவர் கூறுவார். எ-று. (மஅ)

தேவத்தின்மேன்மகிமையுற்ற
நாபதர்புகழுமாவைம்
புலத்தினை வென்றமோனர்
புகலுமூ வகையுள்வன்னி

குலத்தினில் வருமன்னனின்
கோதிலாத் தருமங்கேட்டு
நலத்தினை யறியவந்தோம்
நவின்றிடா யெனவியம்பினார்.

(இ-ள்.) புவனத்தின்கண் மகாமகிமைபொருந்தி னாமகிலர்களும் புகழத்தக்க ஐம்புலனுகர்ச்சிகளையும் வென்று நியமத்தைப் பொருந்தியிருக்கும் புண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்னு மூக்குலத்தரசருள் அக்னிவம்ச க்ஷத்திரியகுலத்தி லுதித்த அரசேனினது குற்றமற்ற மகாதானத்தின்பெருமையைக்கேள்வியுற்று அந்நியமத்தியத்தை யறியும்பொருட்டு வந்தோமாதலால் உனது கருத்தை வெளிவிடுவாயென்று நாரதமகாமுனிவர்கேட்க அரசன்சொல்லுவான். எ-று. ()

வேறு.

மனுமுறையறிந்த தாபதர்க்கு
மாதவமுனிவரோ கேண்மோ
தனியிலென் னரசைத் தாக்கவுமென்னோர்
சாற்றுமக விலனதனுற்
பனிமலர்க்குழலாள்பாகனுர் தொழும்பர்
புரிஉடன்கேட்டவை மண்மேற்
கணிஉடனளிக்கந்துவசமதுயர்த்தேன்
கடவுளின் செயலறியேனே.

(இ-ள்.) வேதசாத்திரங்களையுணர்ந்த முனிவர்கள் புகழத்தக்க மகாதபோபலத்தினையுடைய நாரதமுனியே கேளும் எளியேனது ஆளுகையைத் தாங்கிக்கொள்ள வும் பின்னர் எளியேனிப்பயனைச் சொல்லவும் மைந்தனில்லாமையால் மனமெலிந்து பூங்குழலாளென்னு உமாமகேஸ்வரியின் பாகனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேஸ்வரனது அடியார்கள் இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இவ்வுலகில் நடனது கொடுக்கும் நியமங்கொண்டு துவசமுநாட்டி நடத்திவருகிறேன் நம்மையாட்கொள்ளுங்கடவுளின் திருவுளம்யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாளமஹாராஜன். ()

திருவுயர்தருமடத் துவாமகிமேற்
சேயனாய்ப் பெருவனொன்றேநற்
றருமநூல்களினுஞ் செப்புவதன்றித்
தக்கவரும் புகல்வதனாற்
பெருகுமாதியுமதியமுஞ் சடையிற்
பெட்புடனும் றெலாங்காக்குந்
குருபரனருளைத் தழுவியு முண்டாங்
கொற்றவாசெலவிடை தருவாய்.

(இ-ள்.) அழகிலுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்பவர்களுக் கில்லையென்னாது நடத்துபவர்கள் மண்மீது புத்திரபாக்கியங்களைப் பெறுவார்களென்றுமே ன்மைபொருந்திய ஆகமசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப் பதன்றாமலும் மறைவிதி யுணர்ந்த பெரியோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆதலால் எங்கும் பரவி மகாமகிமை

பொருந்தியிருக்கும் கங்கையையும் மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்துத் தாபராதி எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால் மக்கட்பேறு[illegible]க்குச்சிலவு தருவாய் அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச்சென்றார். எ-று. (உக)

மீட்டுனவன் றனிதிக்கயிலைவளர்
பரமனுக்கு வழங்கவேண்டித்
தின்னுமுனி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற்
சிவகணங்கள்துதித்துநிற்க
முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும்
பணிந்துபுன்னர் முனிவர்சூழச்
சென்னிமதி யணிந்தபிரான் றிருக்கோலங்
கண்டிறைஞ்சிச் செப்புவானால்.

(இ-ள்.) வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தருமபரிபாலனத்தையும் கயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்வதிசமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத்தெரிவிக்கும்படியா யெண்ணங்கொண்டு சிரேஷ்டங்கொண்ட முனிவன் ஆசையோடுஞ் சொல்லுகையில் அங்ஙனம் அநேகசிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்துநிற்க முன்னம் பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திதேவரைப்பணிந்து பின்பு மகாதபோதனர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படியாய் உமையவள் இடப்பாகத்தில்

இலங்கவொளிவீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுடையதிருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தெழுந்து போற்றிய நாரதமகாமுனிவர் கூறுவார். எ-று. (உஉ)

தேசின்மிகு கயிலைவாழ் தேவாதி
தேவேநின் றிருத்தாட்போற்றி
மாசின்றி விளங்கருணையம் பதியின்
வல்லாள மன்னனென்போன்
ஓசைபெறச்சுதன் வேண்டிக் கொடிநாட்டி
யுலகிலுள் ளோருவந்துகேட்கும்
பாசமுடனெதையேனுந் தருவனென்று
பறைசாற்றும் பண்பைக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்குந் தேவனே உனது உபயசரணங்கள்போற்றி பூலோகத்தின்கண் குற்றமற்றுவிளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்துக் கிறைவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தன்பெயரை விளக்கஞ்செய்வதற்காக ஓர் புதல்வனைவேண்டி யாவீர் எப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டபோதினும் அன்னவர் திருப்தியடையும்படியாய்த் தருகிறேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக் கேளும் எந்தையே யென்று பின்னுங்கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று. (உ௩)

நீதியைவளர்ப் போனுண்மையைக்காப்
போனெறிமுறைதனிற் பிறழ்ந்தோன்

கோதினைக்களைந்த வறமெனுமுருவாய்க்
குவலயத்துதித்த நற்பூபன்
பூதலத்துயிர்களி யாவுக்கன்னுயிர்
போற்புந்தியுட் கருதிட ஆட்போன்
ஆதியே நினதுபதமலர் துணையென்
றனுதினந் தொழுதுவாழன்பன்.

(இ-ள்.) நன்மார்க்கத்தை நீடும்படியாய் வளர்ப்பவன், சத்தியத்தைக் காப்பாற்றத்தக்கவன், செங்கோல் விதிபிசகாதவன், பாவங்களென்னும் இருளைத் தூரத்தி லெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஒளியே ஒருருவங் கொண்டு உலகின்கண் ஜனித்து மேன்மைபொருந்திய அரசன் அன்றியும் பூமியில் வாழு மன்னுயிர்யாவுந் தன்னுயிர்போல மனதி லெண்ணி இரட்சிக்கப்பட்டவன், அடியவர்க்கெளியன், ஆதிகடவுளாகிய தங்களது சரண கமலங்களில் மனதைப்பொருத்திச் சதாகாலமும்பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பனென்று நாரதக்கோமுனிவர் பரவிகூறினார். எ-று. (உ௪)

அருசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வந்தமாமுனிவன் கூறும்
வாய்மையையீசனோர்ந்து
அந்தவல்லாளன் றன்மையா
முங்கண்டறிவோமென்றே
[illegible]ஜதசெய் முனிக்குமற்றத்
தேவர்க்குமி ருடிகட்குங்
[illegible]தமாசிர்மம் புக்கச்சாற்றினாற்
[illegible]ன்னோதில்லா?

(இ-ள்.) அங்ஙனம்வந்து வல்லாளமகாராஜனது பெருமை[illegible]யச்சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவ[illegible] கேட்டு அவ்வரசனது தன்மையை நாமுங் கண்[illegible] வேண்டுமென்று மனதில் நினைந்து துதிசெய்துகொண்டுநிற்கும் முனிவனுக்கும் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் இருடிகள் யாவர்களையுந் தங்கள்தங்கள் இருப்பிடம் போய்ச் சேரும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஒப்பொருவரில்லா உமாமகேசர். எ-று. (உரு)

அங்கணங்கயிலைநாதனளகைகோன்றனையழைக்கத்
திக்கெலாமதிக்கவன்னோன் றிரண்டபொற்குவியல்தாங்கி
அக்கமணிந்தவீசனருட்பதம்வந்துபோற்றச்[ன்.]
செக்கர்மேனியனு மாங்குசிலமொழி யருளலுற்று

(இ-ள்.) அந்தக்ஷணமே கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனைவரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் எண்டிசையு மதிக்கும்படியாய் அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய உருத்திராட்ச மாலைகளையுஞ் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானிடம் வந்து அடிபணிந்து போற்றிநிற்கையில்

செவ்வானம்போன்ற தேககாந்தியினையுடைய பரமசிவ
ன் அங்ஙனம் சிலவசனங்களை யருளுவார். எ-று. (உ௬)

அளகையாளரசே கேளருணையம்பதிவாழ் [illegible]ந்தன்
உளமுறுதியைச்சோதிக்க வுன்னிடம்படியு [illegible]ளனியும்
வளமுறுஞ்சிட[illegible] மாநிதியுடனெம்மொடு
[illegible]மாய்வருகவென் றுபுகன்றனன்கயிலைநாதன்.

(இ-ள்.) கேளும் அளகாபுரிக்கிறைவனே, புவனத்
தின்கண் நாம் அருணையம்பதியில்வாழு[illegible]ய வல்
லாளமகாராசனது மனவலியைச் சோதிக்கும்படியாய்
எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால் நீயும்சிரப்போடு
கியசீடனாகிய அளவிறந்த கனங்களோடும்நம்முடன்மன
மகிழ்ந்து வரக்கடவையென்று கூறினார் கயிலாசபதியா
கியும் திரிநேத்திரதாரியாகியும் விளங்குஞ் சகதீசன். ()

மாலயனிருவர்கண்டு முனதினிலென் றுமில்லா
மால்கொளவும்பாரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களுந்துதிக்கயாரு நுவலுதற்கரியமாதோர்
பாலொளிர்பரமன்யாரும்பரவுஞ்சங்கமராய்நின்றார்.

(இ-ள்.) மகாவிஷ்ணுவும், பிரம்மதேவனுங்கண்டு
மனதில்ஒருநாளுமில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவும்
தேவர்கள் மலர்மாரிபெய்யவும் வேதாகமங்கள் துதிக்க
வும் யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியின்
ஓர்கூறாய்விளங்கும் பரமசிவன் சகலரும்பணியும்[illegible]யா
கிய ஜங்கமராய்வேடங்கொண்டு நின்றார். எ-று. (உ௮)

தேவனா[illegible]கயிலைவாழுந் திருவுயர்சிவகணங்கள்
யாவுமெம்மையனூற்சீ ராருளாலண்டியானூர்
பூவுல[illegible]ல்வல்லாளன் பொருந்துநற்பதியைநாடிக்
கோ[illegible]யோர்கொண்டாடக்கூட்டமாய்வருவதானார்.

(இ-ள்.) தேவனாகிய பரமசிவன் வாழும் கயிலாச
கிரியில் வா[illegible]ஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அழகியசிவகண
ங்களெல்லாம் எமதையனது கருணாரசத்தினால் ஆண்டு
களுருவங்கொண்டு உலகின்கண் இணையில்லாத கீர்த்தி
யையுடைத்[illegible]ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வல்லாள
மகாராசன் வாழும்பதியைநோக்கி இராஜநீதியோர்கொ
ண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தரு
ளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து வந்தார்கள். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கற்புனிலுயர்ந்துங் கணவனை யிறைபோற்
  கருதுதா யொருவருமிலையோ
பொற்புறு மைந்தரில்லையோ
  பசிக்குப்போசன மளிப்பவரிலையோ
விற்பன முடையவரசர் களிலையோ
  வியப்புட னெங்களைக்கூப்பிக்
கற்பனையோடுவெ முகினைப் படைக்குங்
  கண்ணியரில்லையோவென்பார்.

(இ-ள்.) கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்
தும்த[illegible]ம்கணவனையேதெய்வமாகப்பாவித்து நடக்கு

ந்தாய்மார்களொருவரு மில்லையோ, அழகியபெருமைமத ங்கிய வாய்மைகள்வாய்ந்த மைந்தர்களில்லையோ, அடி யார்களது பசிவேளையறிந்து அன்னங்கொடுப்பதில்லை யோ, மருந்திடுவோடுங்கூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்து ருஷ்டியாய் எங்களைத்தொழுது அழைத்துக்கொண்டு போய்பக்திரசத்தோடும் அன்னம்பாலிக்குங் கன்னி யர்களுமில்லையோவென்று கூறுவார்கள். எ-று. (௯௰)

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதில்லைநும்
பூஷணந்தரினும்யாம் வேண்டோம்
துன்னுமாமணிகளைத்தினும் விருப்போங்
தொங்குமுத் தாரமுங்கருதோம்
மன்னர்கள் செங்கோலரசினை யெமக்கு
வழங்கினு மனமதிலின்றே
அன்னமீந் தெம்மையா தரிப்பரோ
லன்புட னுண்ணுவோமென்பார்.

(இ-ள்.) செம்பொன்னளித்தாலும் விரும்போம், இரத்தினங்களையழுத்தி யிலகாநின்ற அழகியபணிகளை யும்விரும்போம், பிரகாசம்பொருந்திய இராஜரத்தினங் களை அளித்தாலும்விரும்போம், முத்துமாலைகளினும்ம னம்வையோம், அரசர்கள்செங்கோலின்னிலையைத் தந்த போதினும்வேண்டோம், சட்சுவைபதார்த்தவைகளோ டும் அமுதளிப்பார்களாகில் மிகவும்பிரிதிகொண்டு உண் ணுவோமென்று அடியார்கள்கூறுவார்கள். எ-று. (௯௧)

[illegible]
[illegible]
செவ்விய வருணைமாநகர் தெருவிலொலி
யெழக்குமுத வாய்மலர்ந்து
வெவ்விய பசியான்மெலிந் தவரேற்க
யேவுவபோல் வுங்கூவிச்
செவ்விய கொவ்வைவா யாங்கணிகைத்
தெருவினைச் சார்ந்தவராணர்.

(இ-ள்.) அழகியகரத்தில் ஒளிராநின்றமானைத்து றந்தவராகிய ஜங்கமர்சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணை யம்பதி வீதியின்கண் ஓசைபெறத்தக்கதாகச் செங்குமு தம்போன்ற இருவாய்மலர்ந்து கொடிதாகிம பசிப்பிணி யால் ஊன்புற்று இரப்போரைப்போலவற்றிச் சிவந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியிலடைந்தார் பரமசிவனனஜங்கமர். எ-று. (௯௨)

கெண்டை போல்விழியுங் கிளிநிகர்
மொழியுங்கிளர் மதிவதனமுமென்பூச்
செண்டையார் குழலுங்கந்த மதுலவுந்
தெங்கதின் குரும்பைநேர்முலையா
ரண்டையி லிருந்துவல் விடியள
வுமைங்கணை மாரனுற்புரியுஞ்
சண்டையை யகற்றத்தருபொனை யின்காள்
சாற்றுது மெனவவர்மொழிவார்.

(இ-ள்.) சேற்கெண்டையைப்போன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத்தையொத்தஇனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்காநின்றபூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளிவும் சிகளநிறைந்தகளபமலர்களாற் கட்டப்பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குழலும் சுகந்தங்களைத்திமிர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டுகுஜங்களையுமுடைய வனிதையர்களது பக்கலில் இன்றிரவு விடியுமளவுமிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரை, இவ்வைந்துமலர்களைஐந்துபாணங்களாகவும் கரும்பைவில்லாகவும்வளைத்து போர்புரியவெழுந்துநிற்கும் மன்மதனது கணைவலியைத்தடுத்தோட்டும்பொருட்டுப் பரியமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்கள் பெண்களேயென்று ஜங்கமர்வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள்கூறுவார்கள். எ-று.

பையரவணிந்த பரமனைப்போன்ற
பகருமையகேள்யாங்கள்
பொய்யதுமுரையோம் வஞ்சகமுணரோம்
புணர்தலுங் கோரிருண்முற்றும்
தையலொருத்திக் காயிரங்கனகந்
தருவதவ்வாறளித் திடினயாம்
மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திடக்கலவி
விளைத்துமன்மதன் வினைதவிர்ப்போம்.

(இ-ள்.) வெவ்விய விடங்களையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவடைந்த ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய பரம

சிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய ஜங்கமரே கேளும் யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப்பேசோம் வஞ்சமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங் கருதோம் இரவுமுழுமையுஞ் சுகலீலைகளை யனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற்றருவீர்களாயின் யாங்கள் எங்களது மனமும் மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ் செய்து அனங்கனது கருணையுங்கருத்தும் நாணும்படியாய்ப் புணருவோமென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள். எ-று.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையர் களுரைத்தவணந் தந்துடனெவ்
வொருத்திக் கோர்பண்டாரத்தைக்
கூரத்தகைத்துப்பிரியாதீர் என்னவுங்கண்
காட்டிமிகக் கட்டுப்பாடா
யுரைத்துவிலை மாதர்களின் வீதியெலாஞ்
சங்கமரா யொளிரச்செய்து
வரத்தைமிகத்தருமருணை நகரினிலெண்
காதமட்டு மருவச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அக்கணிகைமாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அன்னவர்மகிழும்படியாய்க் கனகங்களைச்சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியை நியமித்து கங்குன்விடியளவும் விட்டு நீங்காதீர்களென்று கண்சாடையினாற் றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே

பிரகாசிக்கும்படி செய்து கோரியவெண்ணங்களையெல்லா முற்றச்செய்யும் அழகிய அருணையம்பதி என்கோதம் வரையினும் சரதலீலைபுரியச்செய்தார் சங்கமராகியபரம சிவன். எ-று.

(௯௫)

விலைமாதர்தனித் தொருவரில்லாம
லரிதாக்கி வெய்யகாமன்
கலைமார்க்கப் படிமருமச்செய்த சங்கமரும்
நீங்கக்கமழுமா னன்விலைமார்க்க
மாய்ந்திட்ட சீடனுடன்மேவவந்த
நிலத்தினிற்பானுற்
சிலைமார்க்கமறிந்த மன்னவன்கண்டெதிர்
சென்றிறைஞ்சியழைத்திருந்திச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) விலைமாதர்கள் தனித்து எங்களுந்திடை க்காது அரிதாகச்செய்து கொடியமன்மதனது சாஸ்திர விதியின்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும் நக்குறி, தந்த க்குறி தாடனங்கள் அறுபத்துநான்குவித லீலைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய ஜகதீசன் அவணின்றெழு ந்து பிரகாசமும் பெருமையும்பொருந்திய சன்மார்க்க நிலைமையைப் பரிசோதித்த சிஷ்யனுடனேகூடவே கோ டும் அரசனது அரண்மனையை நோக்கிச் செல்லுகை யில் அப்பதிக்கிறைவனுகிய சதுர்வேதமார்க்கம்யாவும் பூரணமாயுணர்ந்த மன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங் கமர் வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்து போற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளாலலங்கரிக்கப்

பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஸிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றுகூறுவான்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணிய தவமோவன்றிப்
பாரினி லியாணியற்றும்
நண்ணிய கருமமியாதோ
நயந்தினை வாருநல்கப்
புண்ணிய வசமோதேவர்
பொன்னடி வருந்தவிங்கு
கண்ணிபமுயவேன்றனக்கொர் கருணாகடாக்ஷமும்
பெறுவேனென்றான்.

(இ-ள்.) தமியேன் செய்த தவப்பலனோ அல்லது ஸ்ரீ அருணசலேசர் வாழும் இவ்வருணையம்பதியின்கண் எளியேனாற்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின்புண்ணியமோ பரமசிவத்தைதப்பாமலெழுந்த ஜங்கமதேவர்களின் துபிர காசம்பொருந்திய தங்கமயமான உபயசரணகமலங்கள் வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருட்சுரந்த விதியாதோ அவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாய டியேனிடத்திக் கண்ணியதவதல்லாமலுந் தேவரீரது கருணைகடாக்ஷத்தினுள்ளுந் தோய்வேனென்றான் வல் லாளமகாராஜன் எ-று. (௯௭)

மன்னகேளரசுநீதி மார்க்கமும்நீவொழி
உன்னையாங்கருதிவந்த தோதுவழுருவில்மாரன்

பண்ணுவைமங்கலையாவின்று படுத்திடுந்துயரைமாற்றக் கன்னியைநல்கிற்சீர்த்திகடலேழும்பயங்குமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்பூமண்டலத்தின்கண் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாளமகாராஜனேகேள் உனது அரசும், செங்கோன்முறைமையும், நீடூழிகாலம் வாழி இப்போது உன்னை யாம்வேண்டிவந்த காரணம் யாதெனில் உருவிலியாகிய சித்தஜனுலெய்யும் முல்லை அசோகு நீலோற்பலம் மாம்பூ தாமரைமலரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்துகணைகளினாலும் இன்று யாம்படுந் துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஓர் ஸ்திரீயை எனக்குக் கிட்டும்படிசெய்வையேயாகில் உனது கீர்த்தியானது எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்தின்மீது பிரகாசம்பொருந்தியிருக்குமென்றார் ஜங்கமராகிய பரமசிவம். எ-று. (௫௮)

இதைவிடதேவரீருக் கெழில்
மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்ந்தையராஜே
ராசேசேளதுமாதொலலை
வதைசெயுங் காமனேயை
மாற்றுதல்விலைமாதர்க்கே
புதையல்போற் றெரியுமென்று
புகன்றனர் பெரியோராங்கு.

(இ-ள்.) இவ்வகையாய் பரஸ்திரீகளை இச்சித்துத் திரிவதைப்பார்க்கினும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படியாய் சிறப்போங்கிய மணஞ் செய்துவைக்கின்றேனென்று மிகுபக்தியும் பரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராஜனது அன்பு நிலையையறிந்த சங்கமராகிய சிவபெருமான் சொல்லுகின்றார் கேளும் ஓஅரசனே இப்போது நீசொல்லியவார்த்தை கொடியதுன்பத்துக்கிடமாயும் சுடர்முன் மெழுகுபோல் மனதை ஒழுங்குபடுத்தாமல் நானாவிதகோலங்களை உண்டு செய்வித்து உலையச்செய்யும் அஃதன்றியும் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தால் நாசஞ்செய்யும் சுகப்பிணியைப் போக்கும் அவிழ்தம் விலைமின்னார்களுக்குக் கைவல்லியப்பட்டதேயன்றி இதரமான ஸ்திரீகளறியார்கள் ஆதலால் அன்னவரால் என்பிணியை மாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர் அங்ஙனங் கூறினார். எ-று. (௫௯)

நிட்டைசெய் வோர்க்கும்போத
நிகழ்த்துசங் கமரோதங்க
ளிட்டத்தின் படியான்செய்வே
னென்றிறை காவலோனை
விட்டுநிவிளைவிற்சீரார்
வேசையாமொருமின்றலை
இட்டமா யழைமினென்ன
வேகினர்வாய் வின்மிக்கோர்.

(இ-ள்.) இல்வாழ்க்கையைக்கடந்து நிட்டையென்னும் அட்டாங்கயோகங்களையுஞ்செய்யப்பட்ட தபோ

தனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்விக்கும் மகாமகி
மைபொருந்திய தேவரீராகிய சங்கமரே உமது கருத்தின்
படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ளகாவற்காரரை
யழைத்து நீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணி
கையின்றோர்கள் வாழும் வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவ
ண்யமுள்ளவளாய் ஓர் ஸ்திரீயை அழைத்துவாருங்க
ளென்று விடுட தாக் காற்றினும் அதிவேகமாய் நடக்கு
ங்காவலாளர்கள் சென்றார்கள். எ-று. (௪௰)

சென்றுவேசையர் நள்வாழுந்தெருமனைதோறும்புக்கி
னின்றங்குநோக்குங்காலை நேயமாய்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மான்றன்குழுமனராடல்கண்டு
இன்றுதவாதன்றெண்ணி யிளைக்குவந்துரைப்பதானார்.

(இ-ள்.) அரசனது ஆஞ்ஞையைப்பெற்றுச்சென்
றதூதுவர்கள் அழகிய விலைமாதர்கள் வாழும்வீதிகளில்
மனைகள்தோறும் புகுந்துபுகுந்து பார்த்துவருகையில் ஒ
ருவீடாகிலும் நீங்காமல் சுரலயதாளத்தோடு கந்தபரத
நாட்டியங்களும் வீணைகான சங்கீத முழக்கத்தோடும்
பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடிய சிவ
னடியார்கள் வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆன
ந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக் கண்டு இன்
றுமுடியாதென்று கருதினவராய் தமது அரசனிடம்வந்
து கூறினார்கள். எ-று. (௪௧)

வேறு.

அம்மொழி யோர்ந்தமன்னவன் வெகுண்டே
யமைச்சரை நோக்கியேபுகல்வ
னம்மொழிபிறழ்வதரன்றிருச் செயலோ
நாம்செய்தபூசை யின்குறையோ
செம்மொழி யார்சங்க மர்கேட்ட
தெரிவையர் கிடைப்பதுமரிதன்
றிம்மொழியவர்முனிசைப்பது முறையோ
வென்னவு மமைச்சர்களிசைப்பார்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்த் தூதர்கள் உரைத்த மொ
ழியைக்கேட்ட அரசன் கோபித்துத் தனது மந்திரிமார்
களைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் நாம் பரமசிவத்தின் அடி
யவராகிய சங்கமருக் குரைத்தமொழியானது புரண்டு
போவது ஜகதீசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசனது திருவுளச்
செயலோ அல்லது நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசை
களின்குறையோ என்செய்வேன் செவ்வியசொற்கள்
பிரகாசியாநின்ற சங்கமர் நம்மை நாடிக்கோரிய ஸ்திரீ
கள் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் யாம்புகலுவது
தருமமோவென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராஜனைப்
பார்த்து மந்திரிமார்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (௪௨)

சிந்தையிற்கவலை யுற்றிட வேண்டாஞ்
செல்வனே பேதையோம்சென்று
விந்தைகொள் வேசைமாதினைக் கொணர்வோம்
வியாகுலம் விடுமெனவவர்வாழ்

சந்தைகொள்வீதி யடர்ந்தவர் மனை
யிற்றங்கிய வேளை நோக்கிப்
பந்தைநேர் முலைமேற்கிடந்தமு மணிந்த
பரத்தையர்க்கெடுத் துரைப்பாரால்.

(இ-ள்.) மனதிற்கவலைகொள்ளவேண்டாம்அரசே அடியார்களாகிய யாங்கள்சென்று அடியவர் கோரிய வண்ணம் அதிரூபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக் கொண்டுவருவோம் தாங்கள் துன்பத்தை யொழியுமென்றுசொல்லி அன்னவர்வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற்புகுந்து பார்க்கையில் எங்கும் சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப்பார்த்தும் பந்து போன்ற அழகியஸ்தனங்களின்மீது சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச்சொல்லுவார்கள். எ-று. (௩௩)

மையுலாம்விழி நேர்மாதர்கணெருங்கி
வாழுமிவ்வீதியி லொருத்தி
மெய்யுளா மரசைநாடிய பெரியோர்
விரகதைத்தணித் திடுவாரேல்
கையுலாங் கடகப்பணிமணி வடமுங்
கவித்திடுசதங்கையு மணிந்து
நெய்யுலாந் தயிர்பாலறுசுவை யன்ன
ரந்தரங்கண்டு வாழ்குவரோ.

(இ-ள்.) நீலோற்பலம்போன்ற பிரகாசம்பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்கள் கூட்டமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வீதியில் வாழும் ஒருவனிதை உண்மை விளங்காநின்ற அங்கஜனுறவனை நாடிநயந்த ஜங்கமரது வெவ்வியகாமநோயைத் தணிப்பாரோயாகில் அன்னவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைத்த ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஓசையைக்கொடுக்கும் பாதச்சதங்கை முதலிய நூபுரங்களை அணிவதன்றியும் நெய் பால் தயிர் சட்சுவை யாகாரத்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும் யாதொரு குறைவின்றி வாழ்வார்கள். எ-று. (௩௪)

இன்னவாறமைச்சருரைக்கவும் மின்னே
ரிறைஞ்சியே யாங்களெல்லோரும்
முன்னுபுவடி யாருடம் பொருளிரவு
முழுமையுமிருந்திடப் பெற்றோம்
துன்னுமிவ்விரவு கழிந்தபுன்னீவிர்
சொற்றதுபோலவே மைச்சர்
தன்னகஞ்சல்த்துமன்னனுக் கதனைச்
சாற்றவுமூரங்கவன் மொழிவான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட கொடியின்னலைப்போற் றுவளும்இடையினையுடைய அக்கணிகைமாதர்கள் எதிர் வந்து நின்று பணிந்து பலவாறாகத் துதித்து தாங்கள் யாவரும் இன்றுபகற்போதே நம்மை யாட்கொள்ளும் ஸ்ரீஅருணாசலே

சருடைய மெய்த்தொழும்பராகிய இவ்வடியார்களிட
மின்றிரவு விடியுமளவும் சகலிலைகளுக் கிணங்கி நடப்ப
தாய்ப் பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் இத்தி
னஞ் செல்லுமாயின் அவரிடஞ் சொல்லியபடி நடக்க
லாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம்
மனஞ்சலித்து அவணின்று நீங்கி அரசனிடம் வந்துரை
க்க அங்ஙனம் கூறுவான் வல்லாளமஹாராஜன்-எ-று. ()

அற்புதமிது நமக்கரிதாயிருப்பதென் கொலம்
மேருவென்னயர் வுற்றுங்கு
பற்பலவாஞ் சிந்தைதனி லேகமுற்றி
இறையவனுநம் பான்மைதானோ
தற்பரனைப்போலெழுந்த சங்கமருக்குரைத்த
வண்ணந் தருவேனென்று
விற்பொருளும் சேர்ந்ததுதி விரைவாகக்
கணிகையர்பால் மேவினனால்.

(இ-ள்.) அற்புதமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடை
ப்பது அற்பமாக விருக்கும் காரணம் யாது ஐயோ
வென்று அரசன் துன்பமடைந்து பின்னர் நானாவிதமாய்
மனக்கலக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திரு
விளையாடல்தானோ ஜகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்
டெழுந்தருளிவந்த ஜங்கமர் கோரியவண்ணந் தருவே
னென்றெழுந்து வில்லேந்தி யொளிரும் வல்லாளமஹா
ராஜனவன் மிகவும் தீவிரமாய் விலைமாதர்கள் வாழும்
வீதிக்குச் சென்றான். எ-று. (௪௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவரொருதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாகை
அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்று [னைப்
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப் பிறழாதென்
பந்தமாய்க்காப்பவட்குப்பதியினைத்தருவேனென்றான்.

(இ-ள்.) நம்பதியைநாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொ
ருளை கோரிக் கேட்டபோதிலும் கொடுக்கின்றோமென்
று ஆகாயபரியந்தம் உயர்ந்து படபடாரஞ்செய்து பற
க்கும்படியாய்த் துவசமுயர்த்தி நடாத்திவரும் நாட்களி
லின்றையத்தினம் விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மை
நாடிவந்த அழகிய ஜங்கமருக்கு உமது நோயைய கற்று
வேனென்று கூறியவண்ணம் மாறாது ஆசையோடுங்
காப்பாற்றிய கணிகைக்கு எனது அரசக்கிரீட மிப்பதி
யையளிப்பேனென் றுரைத்தான் வல்லாளமஹாராஜன்.

கரிபுரியுடனும் வேணகனகமுந்
தருவேன்முத்தீச்
சொரிகியசிவிகையீவேன்
றொல்லுலகாள்வதற்கின்
கரியசெங்கோலுநல்கி யவர்க்
கியான்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்த்தாற் பெற்ற
தாயெனக்காமென்றான்.

(இ-ள்.) யானை குதிரை முதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டியதையானும் தருவேன் இதல்லாமலும் முத்துகளினுடைய அலங்கிருதஞ்செய்த பல்லக்குங் கொடுப்பேன் இப்பூமண்டல முழுமையும் ஆளநினைத்த போதிலும் எனது செங்கோலைக் கொடுத்தாளும்படி செய்து அன்னவர்கட்கியான் பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்று நாடிவந்த ஜங்கமரது காமநோயைத் தணித்தால் என்னைப்பயந்த அன்னையு மாவர்களென்று இராஜாதிராஜனாகிய வல்லாளமஹாராஜன் புகன்றான். எ-று. (௭௮)

உலகினில்வருஞ் சுகத்து ளுயர்சுகமிஃதேயென்று
கலையுணர்முனிவோருங் கழறுவராதலானந்
தலமதிலுற்றசெய்ய சங்கமர்விரகந்தீர்த்தால்
இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலுமீகுவேன்வருவீர்மின்னீர்.

(இ-ள்.) கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லா மேலாகிய திமாஞர் விழியினையுடைய பெண்களின் கலவித்தொழிலில் வரும் இன்பமே யதிகமென்று வேதநூலுணர்ந்த முனிவர்களும் கூறியிருக்கின்றார்களாதலால், நமதுபதியை நாடிவந்தமேன்மைபொருந்திய ஜங்கமரை வருத்தும்விரகவேதனையை இன்று மாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்திய என்னுபிராணனைத் தானமாகக்கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர் கணிகைமின்களே யென்று கூறினான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (௭௯)

ஆதரவாகத்தங்க ளானையின்படியேயாங்கள்
ஏதமிலடியார்தம்மோடின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்

காதலென்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னனன்வெட்கிப்புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அரசனின்றமொழியைக் கேட்டவிலைமாதர்கள் தேவரீர்ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்றையத்தினம் குற்றமற்றபரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொருட்டுபொருள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும் இறைவனே யாங்களென்செய்வோமென்று அடிபணிந்துரைத்தமொழியைக்கேட்ட வல்லாளமஹாராஜன் நாணமுற்றவனாய் கீர்த்திபொருந்திய தனது அரண்மனையைச்சேர்ந்தான். எ-று. (௮௰)

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற் றமன்னன்வதிவதன மாறியிருப்ப
பதனைமங்கையர் களிகூர்ந்துநோக்கி
மல்லமா தேவியரு மிளையாளாகும்
வண்மைமிகு சல்லமாதேவியாரும்
தொல்லுலகைப்புரக்கவல்ல எங்கள் கோவே
துன்பமுற்றகாரணமென்ன வற்றைநீவிர்
சொல்லுமென வடிபணிந்தினவவாங்குதாய்
நெறியோனவர்கிதனைச்சொல்லுவானால்.

(இ-ள்) அரண்மனையைவந்துசேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தமானது சலனத்தால்வேறுபட் டிருப்பதைக்கண்ட அவன்

தேவிமார்கள் மல்லமாதேவியும் மிகுவண்மைபொருந்திய இளையாள் சல்லமாதேவியும் இவ்விருவரும் நெருங்கிவந்து நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடைநீழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள்காதலனே எந்தநாளுமில்லாது இன்றுமனதிற்றுன்பம் நேர்ந்தவாறென்னே, அதனைதேவரீர் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க அங்ஙனம் பரிசுத்தமாகிய நிலைமையையுடைய வல்லாளமகாராஜன் மங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைக்கூறுவான். எ-று.

எழுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இன்றொரு முதியோர்மாதரின்பத்தி லிச்சைகொண்டு
வென்றிசேர் நம்மைநாடி
வினவிய படிக்கிசைந்திம்
மன்றதில் விலைமின்னார்கள்
வாய்ப்பது மரிதாலொன்றே
னென்றவர் வாய்மைகேட்ட
வெழில்மனையாருஞ் சொல்வார்,

(இ-ள்.) இன்றையதினம் ஓர்பெரியவர் சேல்போன்ற விழியினையுடைய மடந்தையர்களது மயக்கத்தின்மீது மனம்வைத்து வெற்றிபொருந்தியநம்பதியைச்சேர்ந்து நம்மைவினவியவண்ணமிசைந்து இவ்வருணைமாநகர் முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும் வீதியெங்கணுந்தேடியுங்கிடைப்பது பிரயாசையாயிருப்பதால் துன்ப

முற்றேன் நான்கொண்டிருந்த வயிராக்கியத்தையுந்துறந்துவிட்டேன் என்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழி தப்பிப்போகின்றதேயென்று கூறித் துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தனது வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௫௨)

ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகமுராறவடியவர்க்கு வாக்களித்தவேந்தேநின்
மனம்யாதோ வறிகிலோம்யாம்
இருவர்களிற் சிறியவளா மென்னையன்றோற்
கிசைத்திடவுங்கருத்துளதேலிசைவேனென்றாள்
திருவளரு மன்னனக மகிழ்ந்துநோக்கிச்
சேயிழையேயடியவரோ டறையிற்சேர்ந்து
உருவிலியாற்படுதுயரமொழிப்பாயென்று
உத்தமனும்பெரியவருக் குரைத்திட்டானால்.

(இ-ள்.) விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கந்நோயைத் தணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்த எங்களரசே தங்களுடையகருத்து எத்தன்மைபொருந்தியதாயிருக்கிறதோ இறியோங்களறியோம் ஆதலால் எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க் கிசையச்செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமாயின் தேவரீரது எண்ணங்குறைபடாமலவ்விதமே நடக்கின்றேனென்று கூறியபோது இலக்குமிகடாக்ஷம் பொருந்தி யிலகாநின்ற வல்லாளமகாராஜன் மனமகிழ்

ந்து தனது மங்கையைப்பார்த்து ஓபெண்கள்நாயகமே,
எனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைத்த என்னிருகண்
மணிகளே நம்மைநாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறை
யிற்சேர்ந்து மன்மதனாற்படுந் துக்கத்தைப் போக்குவா
யென்றுசொல்லி விடைகொடுத்துப் பின்னர் உத்தமகு
ணத்தையுடையவனாகிய மன்னன் பெரியவரிடஞ்சென்
று தேவரீர்கருத்தின்படி யமைத்தே னங்கீகரித்துக்கொ
ள்ளுங்களென்று மிகு பக்தியோடுங் கூறினான். எ-று. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணஞ்ஜலக்கபூடி யழகுறவறையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்வியாழைமீட்டி விநோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
பக்கலினெருங்கியந்த பரமனைப்பார்க்குங்காலி
லக்கணிமெய்யனுங்கே யூரியோகத்திலுற்றான்.

(இ-ள்.) இராஜபத்தினியாகிய சல்லமதேவி உட
னே மஞ்சனமாடி, ஆடையாபரண லங்கிருதஞ்செய்து
சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்து பஞ்சகச்சாயவர்க்கங்களே
ந்தி வீணையெடுத்துப் பள்ளியறையுட் பிரவேசித்து இந்
திரநீல மரகதங்களா லமைத்தொளிரு மஞ்சத்தில் அம்
சதூளிகாசயனத்தின் மீதாரோகணித்துக்கொண்டிருக்
கும் அடியவர்பக்கலினின்று நனி இன்னோசையைத்த
ரும் வீணையைமீட்டிக் கீதம்பாடிக்கொண்டு சிலநோஞ்
சென்றபின்பு பெரியவர் சித்திரப்பிரதமைபோ லசைவ
ற்றிருப்பதை நோக்கையில் உருத்திராட்சமாலிகாபரண

மணிந்து விளங்கும் மெய்யினையுடைய பெரியவர் யோக
நித்திரையிலிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி. எ-று.

பின்னுமம்மங்கையந்தப்பெரியவர்மகிழவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்றுச் சுகந்தநீரொடுத்துத்தூவி
நன்னயத்துடனேநீக்க நயனமுந்திறவாதன்னோ
தன்னையும்நோக்காதாலுந்தயங்கியங்குறைப்பதானாள்.

(இ-ள்.) பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்
வரசியானவள் அங்ஙனம் யோகநித்திரையி லிருக்கும்
சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாக நினைந்து [illegible]
ந்திய அன்னவர்மீது அவனுள் [illegible]
ணா யெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடு[illegible] கண்
விழியாமலும் தன்னையும் நோக்காமலுமிருப்பதையுணர்
ந்து தேவியானவள் சிந்தைமெலிந்து கூறுவாள். எ-று. ()

வேந்தனாலுளாத்தவர்மைமவீன்படமுறையோவந்தோ
வந்தலேயென்றிறைஞ்சிவெழிலுறமடந்தையாங்கு
சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமரானோர்
வந்தவுங்குழந்தையாகிப்பின்புறவழுவதானார்.

(இ-ள்.) இராஜாதிராஜனாகிய வெங்கோமானுணா
த்த வாய்மை வியர்த்தமாவது தருமமோ ஐயோ கடவு
ளேயென்று தொழுது அழகுலாவும் வனிதையானவள்
அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்மீது மெதுவாய்ச்
சாய்ந்து ஆலிங்கனஞ்செய்கையில் ஸ்ரீ கயிலாசபதியா
கிய பரமசிவன் வந்தக்குழந்தைவடிவமாகி யவ்வணங்கு

களிப்பும் ஆச்சரியமுங் கொள்ளத்தக்கதாய் செங்குமுதம்போன்ற அழகிய வாயைத்திறந்து அழுகைசெய்யவாரம்பித்தார். எ-று.
(௫௬)

அரனொரு குழவியாகி
யலறியே யழுகும்போது
பரமனார்செயலென் றெண்ணிப்
பார்த்திபன் விரைவில்வந்து
கரமதாலெடுத்த ணைத்துக்
களிப்புட னுச்சிமோந்து
மருங்குடனிருக்கும் போதவ்
வமலனு மாயமானார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் குழந்தைவடிவாய் அலறியழுகின்ற செய்புரிந்த அரசனானவன் இஃது ஆண்டவன்றிருவிளையாடலென் றுணர்ந்து மிகத்தீவிரமா யங்ஙனஞ்சேர்ந்து வனசமலர்களைப்போன்ற விருகரங்களா லெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமுகந்து நவிகாதலோடும் பேரானந்தங் கொண்டிருக்கையில் ஜகதீசனாகிய எம்பெருமான் மாயமாய்மறைந்தார். எ-று.
(௫௭)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனேநினது திருவுளச்செயலை
யறிவமோ வறிவிலோம்யாங்கள்
மெய்யனேகண்கள்மூன் றுடையானே
வேதனே வேதநாயகனே

துய்யனேயெம்மைச் சோதனைசெய்யவோ
சுதனெனத்தோன்றியே மறைந்தீர்
செய்யனேயெங்கட்கென் விதியென்று
தேவியோடரசனு மெலிந்தான்.

(இ-ள்.) சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய ஐயனே, தேவரீரது திருவுளச்செயல்மடமையோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்ளுவோமோ நீக்கமற்றவனே நிர்மல குணனே, உலோகநாயகனே, ஜெகதீசா, சிவப்பிரகாசா, அரகரா அண்ணாமலைநாதா உண்ணாமுலைநாதா ஜடாமகுடத்தில் மூன்றாம்பிறையும் கங்கையும் ஞான[illegible]லாவும் தரித்த ஜோதிசொருபா காளகண்டா திரிநேத்திரா கருதுமடியவர்தோத்திரமாம் மழுலகபீலா பு[illegible]றபுகழ் சீலா காமதகனா முயலகமர்த்தனா திரிநேத்திரங்களையுடையவனே, மறையுருவானவனே, சுருதிநாயகனே, பரிசுத்தனே, (காலாந்தகனே, புலித்தோலுடையோனே, திரிபுரமெரித்தோனே, நாகாபரணனே, சிரமாலைதரித்தோனே, மார்க்கசகாயனே, மாதவர்களுக்கனுகூலனே கங்காதரனே, கிருபாகரனே, பராசத்தியை வாமபாகம் பெற்ற மகானுபாவனே, சர்வத்துக்கும் தானாய்நின்றவனே, ஆபத்பாந்தனே, அடியவர்களுக்கு அபயாஸ்தங் கொடுப்பவனே, மெய்ஞ்ஞானச்சுடரே,) உம்முபரிசுத்தம்பொருந்திய உபயசாரணாரவிந்தங்களுக்குத் தொண்டனாகிய எளியோங்களைச் சோதனைசெய்யும்பொருட்டோ புதல்வனாகவுந்தோன்றி மறைந்தீர் மேன்மையுற்றவனே

எங்களுக் கென்னே கதியென்று மங்கையுந்தானும் ஆற்ற ப்படாததன்பத்தி லழுந்தினார்கள். எ-று. (௱அ)

கொற்றவனிவ்வாறுள மெலிந்தாங்கு
கோவெனக் கதறுமக்காலை
நற்றவத்தோர்கடுதி செயுமீசனுமைதி
யுடன்விடையேறிச்
சுற்றிலுங்கணங்கள் சூழ்ந்திட விதிமால்
[illegible]ரவ மருணையம்பதிவாழ்
[illegible]றிகொற்[illegible]றைக்குத் தரிசனமுதவ
[illegible]ருடன்பட[illegible]வன் றதிப்பான்.

(இ-ள்.) அரசனாவன் இவ்வகையாய் மனம்வெ
தும்பிக் [illegible]வென்று வாய்விட்டலறிநிற்கையில் மறைமொ
ழிந்த [illegible] தபத்தினையுடையவர்கள் போற்றிப்பணியத்
தக்க பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் வெள்ளிடையி
ன்மீதேறி அநேகசிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும் பிரம
னும் விஷ்ணுவும் வாகனங்களிலேறிவரம் அருணையம்ப
தியையாளும் வல்லாளமகாராஜனுக்குத் தரிசனந் தந்த
மாத்திரத்தில் ஆவலோடும் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து சிர
மிசை இருகரங்களையுங் கூப்பித் துதித்தான். எ-று (௱௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியவர்க்காக்கவல்ல
சோதியேசரணங்கங்கைத்தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப்
பாதிமாமதியணிந்த பரமனேதமியேற்குற்ற
நீதியைத்தருங்கவோர்செய் நின்மலாவருளுவாயே.

(இ-ள்.) [illegible]ணம். உலகின்
கண் அடியார்களை [illegible]ளும்படியாகிய
பூரணனேசரணம். [illegible]டரோசரணம். கங்கை
யையும் மூன்றாம்பிறைச் சந்திரனையும் பரிசுத்தமாகி
பொன்போற் பிரகாசிக்குஞ் சடையிற்றரித்திருக்கும் ப
ரம்பரனே அடியேனது செங்கோல்நிலை எந்நாளும்நிலைபெ
ன்றும்படியாய் நீர்புதல்வனைக் கடாக்ஷித்தருளவேண்
டுமென்று தொழுதான். எ-று. (௱௰)

சுந்தரமன்னனீகண்டமாசுதனுமக்கியாமேயானோ
அந்தத்தினுனக்கேயறைநிகிருடிப்போ[illegible]
சந்திரசேகரனார்வாழ்த்தி[illegible]தனர்கயிலை பின்னர்
பந்தமாயுலகவேந்தன் [illegible]புடனாண்டு[illegible]ந்தான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ளவுஞ் சீர்த்திபொருந்திய அ[illegible]
கேளாய் நாமே உனக்குப் பிள்ளையாய் தே[illegible]
யால் உனது அந்தியகாலத்தில் வேதவிதியிற்கடமைச் சட
ங்குகளைச்செய்து வருவோமென்று சந்திரசடாதரனார்
தியாகிய சிவபெருமான் வாழக்கடவையென்று கூறித்
தேவகணங்களுடன் கயிலாசகிரியைச் சேர்ந்த பின்பு
மிருக்க ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்ப
தியை ஆண்டு வாழ்ந்துவந்தான். எ-று. (௱௰௧)

ஏழாவது வல்லாளமகாரஜன்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௲௫௰௧.

தீர்த்தசித்திரப்படம்

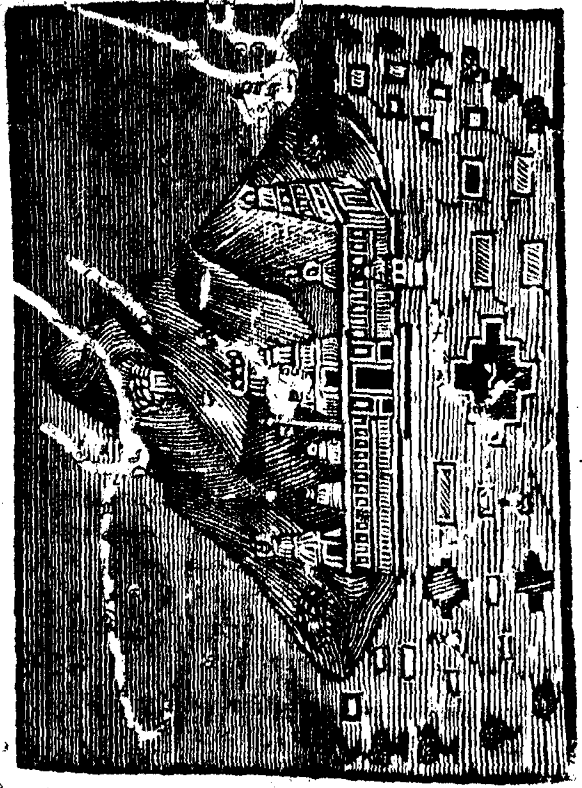

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது,

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செருமலை பிடிகளிற்று முகப்பிள்ளையிருபதம்
போற்றி யிளையாண் முத்தர் (௧)
கருமலையு மொருமலையர் தொலைத்த
மலைக்கிழவன் திருசரணம் போற்றிப்
பொருமலையும் பிரங்கலையு மிடியாருக்
கொழிக்கவெழும் பொருப்பாய்நின்றென்
கருமலையுஞ் செம்மலையும் பச்சைமலை
மடந்தையையுங் கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) [illegible] புத்திரு [illegible] செய்யத்தக்க யானையினதுமுகத்தையுடைய [illegible] இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக் கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னு மலையையும் அடக்கிய சுப்பிரமணியரது பாதத்தைவணங்கித் துன்பத்தையும் சோர்தலையும் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாகநின்று என்னுடைய பிறவியைக்கெடுக்குஞ் சிவனையும் மரகத [illegible] நிறம்பொருந்திய பார்வதியையும் மனதிற் சேர்ப்பாம். எ-று. (௧)

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணந்த [illegible]
வோங்குருத்திர சங்கிதையோதி [illegible]
பாங்கிலிங்க புராணப்பரப்பினு
மீங்கறிந்தபடியு மியம்புவேன்.

(இ - ள்.) பெருகிய அன்பினாலே [illegible] புராணத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திரசங்கிதை [illegible] முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய இலிங்கபுராண [illegible] ப்பிரப்பிலே நானறிந்ததன்மையுஞ் சொல்வேன். எ-று. (௨)

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதம்வல்ல வியாதனுக்கீந்தனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லினன் சூதனு
மேதமற்ற விருடியர்க்கீந்தனன்.

(இ - ள்.) ஆதியிலே பிர்ம்மா [illegible] கிரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியாசருக்குச் சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதர் [illegible] குற்றமற்ற நைமிசாரணியத்து ரிஷிகளுக்குச்சொன்னார். எ-று.

வன்னிமாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னிபாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னதாதலி னங்கதொழுந்தனன்
பின்னருள்ள கதைசிலபேசுவாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும் பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது [illegible] கம்பெற்ற முதலியதும் முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதைநீக்கிப் பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச் சொல்லுவோம். எ-று. (௩)

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்களும்
வாழ்த்தவெனபின் வலமுமிங்குமு
மேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தரன்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களின்மகிமையும், அதிற்செய்ய [illegible] தருமங்களும் கிரிப்பிரதட்சணத்தின்மகிமையும் [illegible] மகத்துவமும், சுவாமியை வணங்காதவரடையு மிகழும், அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியினது பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்றபாவமும். எ-று. (௪)

பந்த ம.ழுதி யாதுஞ்செய் பாவமுஞ்
சிந்தை யாலறிந்துசெய் தீமையும்
முந்தை யோர்வழிமுழிக்கு முறைமையு
சைவிசித்த நாளிமகிழ்வுமி யம்புவேன்.

(இ-ள்.) பந்தவசமாயறியாமற் செய்தபாவமும், ம னதார அறிந்து செய்தபாவமும், முதற்காலத்திலுள்ளவ ர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டமுறை மையும் சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த பழுகுபூஜையி ன்செய்கையுஞ் சொல்லுகிறேன். எ-று.

வேறு-அருசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில்கௌ தமனுரீசன்
திருமுன்பேவேள்விநாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றன்றற்
செனித்திடு மறையோனங்கு
உருப்பொலி கனலோ டொன்ன
வுதித்தன னவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறை யவனைப் பூசை
புரியெனப் புகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்.) உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமியின் சந்நிதிமுன்னமே வேள்வியொன்றுசெய்கிற தற்கு யத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால் முன் னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அக்கியாகத்தி

ல் * அக்கினிசொருபம்போலப் பிறந்தபின் அவனைப்பா ர்த்துக் கிரிருபமாகி விளங்கிய அருணாசலேசுரனைப் பூ சைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபகாரஞ் சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைசதீயி லெழுதலுமலர்யாழுதலின்க்
கற்றைபங்குழலேழுயின் றைந்தினர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியமென்று
ணற்றடம்பலவுங்கண்டெகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு கௌதமர் ஏழுதருப்பை யை யெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலே போட்ட அளவில் இலட்சுமிபோலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந் தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார் கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமியின்சந்நிதியிலே நாட்டியஞ்செய்து வாருங்களென்றார் அவர்கள் நன்மை யாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி மகிமைச்சிறப்புசெய் தார்கள். எ-று.

மந்திரம் பரவும் வன்னி மலேதனக் கடுத்தகீழ்பா
லிந்திர தடமுண் டந்த விந்திரன் முதலே கண்ட
தந்தரத் தமரர்தாமு மதிற்றின மூழ்கலாலே
சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குழைந்தருவின்மாலே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திர ம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலேக்கு அடுத்த கிழக்குத்திக்கி

* அக்கினி சொருபம்போல் பிறந்தான் என்ற மொழியை கௌதமபுராணத்தில் தெரிந்துகொள்ளவும்.

ல் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு அது தேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதில் நித்தியம்மூழுகுதலாலே சந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகப்புஷ்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனையும் மணக்கும். எ-று. (௬)

பரமமாமதிற்றை யாம் படிந்திடிற் பருகிற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்று லதினலம் பேசலாமோ
சுரர்பதி முழ்கிமுன்னே தொடர்ந்தவினைகடர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய அந்தஇந்திர தீர்த்தத்திலே தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைஜலம் ஆஸமனஞ்செய்தால் கோடி பிரமஹத்திதோஷப் போமென்று அதன்பெருமையைப் பேசக்கூடுமோ இந்திரன்முன் அதில்மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும் வாழத் தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான். எ-று. (௭)

அங்கிதன் பெயராந் தீர்த்த
மருணைமால் வரைத்தென்கீழ்பால்
பொங்கியதகனின் மீனத் திங்கட்பூ
ரணையின் மூழ்கிற்
செங்கயர் கருங்கட் செவ்வாய்த்
திருந்திழை யவரால்வந்து
தங்கிய வினையுந்தீருந் தருமமுந்
தவமுஞ் சாரும்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்டு, அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்மைபொருந்திய மீன்போன்றகரியகண்களையும் சிவப்பாகியவாயையுமுடைய மாதர்களாலே வந்துபொருந்திய பாவமெலாந் தீரும் தருமமும் தவசும் சேரும். எ-று. (௰௧)

வன்னிமுன் னொருநா ளேழு
மறைக்குல முனிவர்காதற்
பன்னிய மடந்தை மாரை
விரும்பத்தன் சுவாகையந்தப்
பன்னியர் வடிவமாகப் புணர்ந்து
மேற்படர்ந்த பாவந்
தன்னைத்தான் கண்டு வந்தத்
தடத்தினிற் படிந்துசாய்த்தான்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிகளை விரும்ப அதைத்தனதுபெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவி என்பவளறிந்து அந்தஸ்திரீகள் ரூபத்தைத் தானெடுக்கப் புணர்ந்து மேலவினைத்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான். எ-று. (௰௨)

தென்றிசை தருமத்தீர்த்த முளத்திற்
செறிந்து மூழ்கிற்

பொன்றிகழ் வடிவமாகு மூடற்பிணி
　　பொடிபட் டோடும்
வென்றியிற் காலன் முன்னாள்
　　விதிப்படை ... காடறமேனி
குன்றிய சாப ... ர்த்தா ன...னிடைக்
　　குளித்து ... தா.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்தமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் அடைந்து மூழ்கினால் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதியேபோம் வெற்றிபொருந்திய பிர்ம்மாவினது ஆயுதந் தொடர்ந்து தேகங்குன்றினதை யமனானவன் அதில்முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டான், எ-று. (௰௩)

நீங்கரு நிருதி தீர்த்த முளதுமே னிருதி கோணத்
தாங்கதின் முழுகினோருக்கருப்பகையனைத்துந்தீரும்
ஓங்குமதத்தடத்தின் முன்னே யுருகியே நிருதிமூழ்கி
வீங்கியகணற்கட்பேழ்வாலயனைகயினவிசயம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமொன்று நிருதிமூலையிலிருக்கின்றது, அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந் தீரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தின் முன்னே முழுகினபலத்தினாலே நிருதியானவன் நெருப்பைப்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டான். எ-று. (௰௪)

... மலைக்கு மேல்பால்
　　... று வருணதீர்த்த
... வதனின் மூழ்கிற்
　　... மான் பானுவன்றும்
இ... கிரகமெல்லா
　　முழு... மவ் விடத்தில்வாயு
திசையினிற் பவன தீர்த்த
　　முழுகிலெத் துயருந்தீரும்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்குத்திக்கில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, ஆசையுண்டாக அதில்முழுகினால் ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும்முன் அந்தஒன்பதுபேரும் அதில் தங்களிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள், வாயுதிக்கிலே வாயுதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் முழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும், எ-று. (௰௫)

வடதிசைகுபேரதீர்த்தமூழ்கினோர்வறுமைபோமத்
தடமதிற்குணபாலீசன்மருத்துவர்சமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்ததனின்மூழ்கிற்புலையரிற்கிடையரோனு
மடைவுடன்வருணகாண்கிலதிகமதுயரனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம், அதற்குக்கிழக்கு ஈசானியதிக்கிலே அசுவினிதேவர்களாலே உண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்இருக்...

நதுஅதிலி[illegible]மூழ்கிஞல் நீசனைப்பார்க்[illegible]வும் [illegible]
யிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்கு[illegible]ருணத்திலு
மாகிப்பரமசிவனைச்சேர்வார்கள். எ-று. ([illegible])

அந்தகத் தடத்திற்[illegible]ன்பாலகத்தியர் தடமுண்டங்கே
மூழ்கியகன்னிமாதம் மூழ்கியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்திரவதனங்கண்டார் தமிழ்க்கவி[illegible]கரசாரவர்
செந்திருமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்.) முன் தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக் குத் தெற்காக அகஸ்தியர் தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்தில் மூழ்கி ஒருவைகஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள். எ-று. ()

தனையதிற்[illegible]டத்தைச்சேரவதிஷ்டனோர் தடமுண்டந்த
முனிவனாட்ட சியில்மூழ்கிமுனிவரிற்றலைமைபெற்றா
ரனையதில் மூழ்கினோர்கட்கருமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்குமபாவ்க்கடைதுங்கடப்பரன்றே.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வசிஷ்டதீர்த்தமொன்றுண்டு அதில் வசிஷ்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் மூழ்கி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கட்குச் சாஸ்திரங்களெல்லா முள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும் பாவமாகிய கடலையுந்தாண்டுவார்கள். எ-று. ([illegible])

[illegible] குமரனை முதந்தவன்
[illegible]ன் வெற்பின்
[illegible]ர் வடுகன்கன்னி
மதி[illegible]ன்வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கய[illegible]மாது தேவர்
குடை[illegible]டம் பலவுஞ்சூழ
வங்[illegible] தடத்தின்மேன்மை
மறை[illegible]ரு மறிவுறாதே.

(இ-ள்.) கங்கை வேலாயுதத்தை யேந்திய சிவசுப்பிரமணியர், விக்கினேஸ்வரர், பார்வதி, வயிரவர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள், அஷ்டவசுக்கள், சரஸ்வதி, மற்றுமுள்ள தேவர்கள் மூழ்கிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்கள்கூடச் சொல்ல [illegible]. எ-று.

ஒருந்திதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதிமூழ்கிப்பூமான் மார்புவனுரதம்[illegible]ங்கர்ந்தா
ளருமதப்பரவுஞ்சேனைநன்னதிதென்பாற்றோன்றுஞ்
சுரநதிமூழ்கிப்பொன்னிபடிக் துதந்துயரந்தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருநதியையும் ஒப்புச்சொல்லக்கூடாத திருநதியென்று ஒருநதி அருணசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்தில் உண்டு அதில் இலக்ஷுமி மூழ்கி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தாள், நர்மதாநதி [illegible] னையென்று ஒருநதி அருணசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்

திலிருக்கும் அதிலீ கங்கை, யமுனை, காவேரி, [illegible]
நதிகள் முழுகித் தங்க[illegible]துன்பத்தைப் போக்கிக்கொ[illegible]
டார்கள். எ-று.

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைத்த
மேற்றிசையிற் பொங்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றா
மென்றுபேர் நகரந்தானும்
எண்ணிய நதியின்மூழ்கி
யியனென்னரசன் றீங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந்தீர்ந்தான்
வடிவமும் பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய அந்தமலையின்மே
ற்பாரிசத்தில் புண்ணிய[illegible]ண்டு அதனரு
கிலே புண்ணிய[illegible]ற்றார் என்று ஒருநகரமுண்டு அதிலிரு
ந்த ஈழமென்கிற இராசன் தனக்குத் தீங்காக வந்திரு
ந்த பெண்ணுருவத்தை அந்தநதியில் முழுகித் தீர்ந்து
நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான். எ-று (௨௧)

திருநதிசேயாறு முன்சொ
ற்றிருநதி வடபாற்சேன்றும்
பொருந்தவே லெறிந்து செவ்வே
ளழைத்தவப் புனிதநீரி
லருந்திக ழபிலோன் மூழ்கி
யசுரரைத் தொலைக்குஞ்சிரு

[illegible]மரர் சேனை
[illegible]னும் வரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) அழகியசேயாறு என்னும் நதி முன்சொ
ன்ன திருநதிக்கு வடபாரிசத்திலிருக்கும் அது முன்
சிவசுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தழைத்த தீர்த்தம் அதில்
மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச் சிவசுப்பி
ரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும் வரமும்அமி
ர்தபானஞ் செய்யுந் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற
பேரும்பெற்றார். எ-று. (௨௨)

திருந்தரா லயத்தி னுள்ளே
சிவகங்கை முளதுநித்தங்
கருத்தினு ளினைத்தால் தெய்வக்
கங்[illegible]நோக்கும்
உருத்திரர் பலருமாசி மகத்திலே
யுகந்து மூழ்கி
யெருத்தினி லிருந்து தேவ
ரொவரினு மேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமியினது ஆலயத்தில் சிவகங்கை
யென்று ஒரு தீர்த்தமுளது. அதைத் தினந்தோறும் தன்
மனதிலே நினைத்தால் கங்கையில் முழுகினபலனுண்
டாகும். அநேக ருத்திரர்கள் மாசிமாதத்திலே ஸ்நானஞ்
செய்து ரிஷபவாகனருடராய் எல்லாத்தேவர்களிலும்
மேன்மைபெற்றார்கள். எ-று. (௨௩)

சங்கரதீர்த்த மந்தத் தடத்தினுந்
குணபாற் றோன்றும்
மைக்கட லனைய மேனி
வராகமால் படிந்ததாகும்
அக்கரை வலமாய் வந்தோர்
முழுகினோ ரருந்தினோர்கள்
துக்கசா கரம்விட் டீசன்
றுணைப்பதம் பெறுவரன்றே.

(இ-ள்.) சங்கர தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தம், முன் சொன்ன தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கேயிருக்கின்றது. அது முன்னமே சமுத்திரத்தி னிறம்போன்ற விஷ்ணுவராகஅவதாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும். அத்தீர்த்தத்தை ...வர்களும், அ... ...களும், அந்த நீரை உட்கொண்...வர்களும் துன்பசமுத்திரத்தினின்று நீங்கிச் சிவனது இரண்டுபாதத்தையும் இடமாகப்பெறுவார்கள். எ-று. (௨௪)

நாயகனருங்கோயின் மருங்கினி
னளினக் கோயிற்
றூயவன் பெயராந் தீர்த்தந்
தீயவன் றிசையிற் றோன்றும்
காயமத் தடத்திற் றோய்ந்தார்
பிறவியாங் கடலிற்றோயா
ராயிரஞ் சன்னந் தோறு
மடைந்த தீவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு. அதில் முழுகினவர்கள் பிறவிச்சமுத்திரத்தில் முழுகார்கள். ஆயிரம் பிறப்புகள் தோறுஞ் சேர்ந்த தீவினையைத் தீர்ப்பார்கள். எ-று. ()

அந்தட முழுகிச் செம்பொ
னணுவள வளிப்பாராகிற்
சத்தசாகரஞ் சூழ்ந்தப்
புவியெலாந் தனத்தினலு
முத்தணி மணியினலு
நிறைத்தது முழுதுமீசன்
பத்தர்பா லளித்த மந்தப்
பயன்...கும்.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் தங்கம் ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இந்தப்பூமியெல்லாம் சொர்ணத்தினலும், நவரத்தினங்களினலும் நிறைந்து, அவைகளையெல்லாம்சுவாமியினுடைய பக்தரிடத்தில் கொடுக்கும் பலனிலு மதிகமாகும். ()

தேனகு தடத்தின் முழுகிச்
செய்யவா னீந்தோர் வெள்ளைத்
தானவா ரணஞ்சூழ் செம்பொற்
சயிலநேர் விமானத்தேறி
மேனகை யரம்பை தாய
வூரிக ளிரட்டமேவி

யானிலோர் மயிற்கோர் கற்பு
மரண்பதத் திருப்பரன்றே

(இ-ள்.) தேன்பொருந்திய பு[illegible]ங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் செப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளை யானைகள் சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ், சொர்ணவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை, அரம்பை, இருவரும் பரிசுத்தமாகிய கவரிவீசப்போய் அப்பசுவினது மயிர் ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள். எ-று.

காலமே யதனின் மூழ்கிக்
கரியவா னளித்தோர்கோல
நீலமால் வரைபோனிவ
நெருங்கிய விமா[illegible]
சூலமே பிடித்துப் பூத
கணத்தவர் தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலலோ சனர்வாழ் கின்ற
பரபதத் திருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) அந்தத்[illegible]ர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தை பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள்தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமபதத்திலிருப்பார்கள். எ-று. (௨௮)

வெள்ளையங் னளித்தோர் வெள்ளை
விடைகளா யிரஞ்சூழ்முத்தின்
கொள்ளையாம் விமானத் தேறி
யிமையவர் குழாங்கொண் டேத்த
வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர்
மழைக்குடை செருப்புத்தந்தோ
ரெள்ளரும் பரிமா வீந்தோ
ரிந்திரபதத்திற் சேர்வார்.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்த முத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமியினது பதத்தில் சேர்வார்கள். மழைக்குடையும் பாதரட்சையுங்கொடுத்தவர்கள் யோக்கியமானகுதிரை கொடுத்தவர்களும் தேவேந்திரபதவியிற்சேர்வார்கள்.

கன்னியைத் தான மாயக்
கரைதனி லளித்தோர்தேவும்
பொன்னிய வுலகிற்போகப்பூமியி
லளகை நாட்டின்
மின்றிகழ் மலரோனுடில்
விரும்பின நுகர்ந்துதேவர்
சென்னியால் வணங்கிப் போற்றச்
சிவபதத் திருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) அந்தத் தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும், சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்டணத்திலும், பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும், சிலசிலநாட்களிலிருந்து விரும்பினவற்றை யெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையாலே வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள். எ-று. (௩௰)

உத்தம தலத்திற் கோடி யருந்தவர்க் குதவுமன்ன
நித்தமாங்காசி மீதோ ரவிழப்பலன் றனக்குநேரா
தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்னஞ்
சத்தியவருணைநாட்டி லவிழ்ப்பலன் றனக்கொவ்வாதே

(இ-ள்.) உத்தமமாகிய ஸ்தலங்களிலே கோடி அருமையாகிய தபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின் பலனானது நித்தியமாயிருக்கிற காசியில் பெரியோர்களுக்கும்படைத்த அன்னத்தில் ஒருஅன்னப்பலனுக்கும் ஒவ்வாது. அப்படிப்பட்ட காசியில் அனேககோடி தபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது. எ-று. (௩௧)

ஆவடி யளவுபூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடிநிழலிற்றங்கள் கிளையுடன்செருக்கிவாழ்வார்
மாவிடையரற் களித்தோர்மற்றொருவிடைமேலேறி
மேவிடுநந்திலோகத்திற்பவனிபோய்வியப்பரன்றே

(இ-ள்.) பசுவின்குளப்படியளவு பூமிபிராமணர்க்கு தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே [illegible] உடைய சுற்றத்தோடு களித்து வாழ்வார்கள். சுவா[illegible] மிகுப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனதுலோகத்தில் பவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள். எ-று. (௩௨)

சாலைகள் சமைத்தோர் நந்தவனஞ்
சமைப்பித்தோர் கேணி
கூலமார் தடங்கள் கண்டோர்
குலிசனார் பதத்திற் சேர்வார்
ராலய மெழுகித் தூர்த்து
விளக்கிட்டோ ரலங்கரித்தோர்
வேலையி னடுவிற் பாம்பணை
மெத்தையிற் றுயில்வரன்றே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்திலே சாலைவைத்தவர்களும், நந்தவனம்வைத்தவர்களும், கிணறுகள்மணற்குன்றுபொ[illegible] [illegible] தேவேந்திரபதவி[illegible] [illegible]குளங்கள்வெட்டினவர்களும் [illegible] யடைவார்கள். ஆலயத்திலுள்ள [illegible] மெழுகி விளக்[illegible] வைத்தவர்களும், அலங்காரஞ் செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த் திருப்பாற்கடலில் மத்தியில் சர்ப்பசயனத்தில் யோகநித்திரைசெய்வார்கள். எ-று. (௩௩)

மழைப்புன லரிதாநாளின் மருவுநீர்ப்
பந்தல் [illegible] வைத்தோர்

செழிக்குமேற் பதவிதன்னிற் றேவருந்
துதிக்க வாழ்வார்
புழைக்கையா வுரிபரன்பர்க் கணிகலை
புனைவித் தோரே
ரிழைக்கள விறக்கால மிறைபதத்
திருப்ப ரன்றே.

(இ-ள்.) ஜலமரிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழிப்பானமேலாகிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி வாழ்வார்கள். யானைத்தோ போர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்களொரு இழைக்குஅளவிறந்த காலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள். எ-று. (௬௩)

மடஞ்சமைத் தவர்களத் மடத்திலோர்
துகட்கோர் கற்ப
மிடம்பிடித் தழியாவீட்டி லிருப்பர்வே
றிறக்க பேர்க்கும்
விடங்குடித் திறந்த பேர்க்கும்
விதியின் வீழ்ந்த வேள்விக்
கடன்கழித் திடினோ லந்தக்
குலமெலாங் கதியிற் சேரும்.

(இ-ள்) இத்தலத்தில்ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிறஎருதுகளுக்குஒருகற்பகாலகெடுதலில்லாதமோக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள்: பிரமவச்சா

வாயிறந்தவர்கட்கும்,விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும்,விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம் அத்தலத்தில் செய்தால் அவர்கள்குலத்தாருங் கதியிற்சேருவார்கள். (௬௪)

அகமுன் பலிபீடத்திற் பலிதனைக் கவரும்போதில் காமார்சிறையடிக்கிழேபுடைத்ததாலயத்தினூடே ஓகையாமைதுகோயில்விளக்கியதெனவுட்கொண்டு பாகசா தனனூர்வாழும் பதியினைப் பரமனீந்தான்.

(இ-ள்.) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோயிற் பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினாற் கிரகிக்கிறபோது தன்னுடை சிறையால்கீழேயடித்தது.அதைச் சுவாமிபார்த்துஆலயத்தினுள் பிரியத்தினால்நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்று நினைத்து தேவேந்திரன் வாழ்கின்றலோகத்தைஅந்தக்காகத்துக்குக்கொடுத்தருளினார். எ-று. (௬௫)

மூடிகமொன் றுகோயிலின் முழையினைக்கிளறும்போது
கிடைத்ருமணியொன் றங்கேசிதறி விளக்கங்காட்ட
வாடியபெருமான் றீப மளித்ததென் றதற்கு நல்ல
வீடுயர்நெறியுங்காட்டி விண்ணாங்குசா லோகமீந்தான்.

(இ-ள்.) ஒருபெருச்சாளியானது கோயில்வளையுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரியமாணிக்கமணியொன்

று அங்கெரிதழிச் சந்நிதியிலே விளக்குப்போலக்காலன் பின்னை நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் நமக்குத் தேவ கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத்தெரிவித் துச் சாலோகபதவியைக் கொடுத்தார். (௯௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத்திருக்கோயிடத்துநூலைக் கலந்தடணிறைக் கவி துகலைகமக்களித்ததென்று நலந்திகழரசனுக்கி யதற்குநல் லறிவுநல்கி யுலர்ந்தபின் னொடியமாப ஜூலகினை யுதவினைசி.

(இ-ள்.) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தி வாயி னாலே பின்னவிட, இதுவஸ்திரம்செய்து கொடுத்த தென்று அந்தச்சிலந்தியை இராஜாவாகப் பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவியோகமான பிற் பாடு விஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார். எ-று. (௯௮)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருமணலைக் சிவு ... னனினைத்தவ்
விடத்தில் வைத்தோ னொருவன்பின்னை
பரகதிபுக் கடை ... சிவ னென்னவேலன்
மையகன்ற பதவிசேர்ந்தான்
பொருவரிய வருணகிரிப் படிவளமீ
தெனவரைத்துப் புண்டரீக

திருமுகமன் புலமலர்ந்தே யிருந்தனனுன்
மறையுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன் மண லைச்சிவனுருவமென்று நினைத்து வைத்ததனால் அவன்மே லாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கிற சாரூப்பிய பதவியைப்பெற் றான். ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளம் இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தார் நா ன்குவேதங்களையுஞ் சொன்ன பிர்ம்மா. எ-று. (௯௯)

எட்டாவது, தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௫௫௰.

திருமலைவலம்புரிதலின்படம்

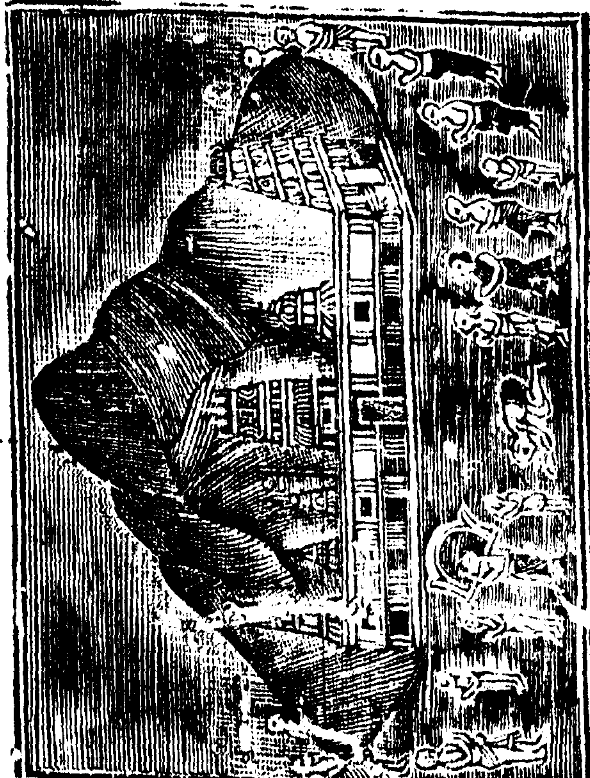

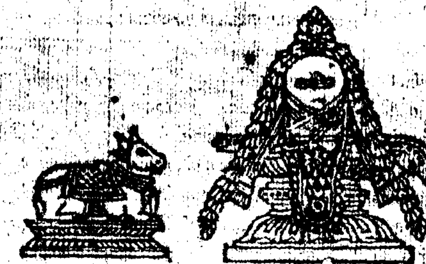

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலை கனகமலத் தடங்களது
பெருமையினுங் களித்தேனந்த
வனகமலை வலம்புரியுஞ் செயலினையுந்
தெரியவுரைத் தருள்வாயென்று
சனகமுனி யெழுந்துபணிந் துரைக்குதலு
மனமகிழ்ந்து திரண கோவிற்
றினகரனார் இருந்துடைத்துந் திருக்கோயிற்
கடவுளினை செப்பலானான்.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய பிர்ம்மாவே பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் பாபாஹிதமாகிய கிரியை வலஞ்செய்யும் பெருமையையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று சக்கிரிஷியானவர் எழுந்து வணங்கிச்சொன்ன அளவில் மிகுந்த சந்தோஷித்துச் சூரியன் தனதுகிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்தருளும் தாமரைமலராகிய கோயிலில் வாசஞ்செய்கின்ற பிர்ம்மா சொல்லத்தொடங்கினார்.

கற்பமெல் லாமரிய தவம்புரிந்த
மவருமதின் பெருமை காணமாட்டார்
அற்பதவம் புரிந்தவருங் கருணைகிரி
வலத்தினல மறியலாமோ
சிற்பரன்றன் புகழ்கேட்கும் விருப்புடையா
யெனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
னற்புதமிக் கதையமுதைச் செவிவழியே
புகட்டவின்ப மருந்து வென்றான்.

(இ-ள்.) கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையை யறியமாட்டார்கள், அற்பமான தவத்தைச்செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரமசிவனுடையபுகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்றுனக்குச்சொல்லத்தொடங்கினேனும், அற்புதம்பொருந்திய இந்தக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியிலேபுகட்ட இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னார் பிர்ம்மா. (௨)

சோணகிரி வலம்புரிதல் பிறவியெனும்
பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேணரகக் குழிபுகுதா தரியமுத்தி
வழிக்கேற வேணியாகுங்
காணரிய தவத்தினுக்கு மறத்தினுக்கு
மரும்பொருட்குங் காணியாகும்
வாணுதன்மின் னிடத்தினுக்குங் கண்ணுதலை
மணமுருக்கு மகிழ்ச்சியாகும்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்கிறது பிறப்பென்கிற பெரியகடலைத்தாண்டுதற்குஒருதோணியாகும் ஏழுநரகக்குழியிலும் புகுதாமல் அருமையாகிய முத்திவழிக்குப் ஏறுகிறதற்கு ஏணியாகும் காணுதற்கு அரிய தவசுக்கும், தர்மத்துக்கும், சம்பத்துக்கும், ஒரு காணியாயிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனதையுருக்குஞ்சந்தோஷமாகும். எ-று. (௩)

காசிமுதற் சிறப்புடைய தலங்களிலே
யிருந்திறையைக் கற்பகாலம்
பூசைசெய்யு மொருபலமு நெடுங்கால
மரியதவம் புரிகைதானுஞ்

தேசிகனுரைத்தபடி சமாதியிலே
யிருந்துபெற்ற [illegible]
நேசமுடனருணைகிரி வலம்வருகென்
றுரைப்பதற்கு நிகராமோ.

(இ-ள்.) காசி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய ஸ்தலங்களிலிருந்து கஸ்தூரியைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தலும், அநேககாலந் தவஞ்செய்தலும் குருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலேயிருந்து அடைகின்ற சித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லிய பலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னார். எ-று. (ச)

அருணைகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பளவி
லதிக பிரமஹத்திக்கு
நருமதையினள வுமீது வருந்துபவம்
வருந்த நடுநடுங்கியோடு
மருவுபெரும் பொருள்கவர்ந்த பழவினையுங்
கரங்குவித்து வழிக்கொண்டேகு
குருபரற் [illegible] ழைந்தகொடுவினையும்
பயந்துகருக் குலையுந்தானே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்றுசொல்லுமளவில் பிரமஹத்திபாதகம் போய்விடும், நருமதையாற்றுநீரளவு மதுவை [illegible] பானம்பண்ணியபாவமும் வருத்தமுற்று நடுநடுங்கி [illegible] டிப்போகும், பிறருடையபொ

ருளைக் களவுசெய்த [illegible] மையாகிய பாவமும் கைகுவித்துக்கொண்டு ஓடிப் [illegible] ர்க்கும் குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்தபாவமும் [illegible] பயந்து கருப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும். எ-று. (௫)

அந்தவினை [illegible] லிபடலு ம்பெருங்காற்றி
னெரிசுடர்போல வியாகிற்குந்
தந்தையரைக் கடிந்தவினை கருடனுற்று
வரவெனவே தளர்ந்துமாயு
மைந்தரையு மகளிரையுந் தொலைத்த
வினைக்கடல் சுவறிவறியவற்றி
மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு
மிடமேதென் றிசைக்குந்தானே.

(இ-ள்.) இறுதியைக் கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தஅளவில் சூறைக்காற்றினெதிராகவிருக்கும் தீபம்போல் அவிந்துபோகும். தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்ட பாம்புபோல நடுக்கத்தை யடைந்து ஓடிப்போகும். பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங் கொன்ற பாவமாகியகடலும் வற்றிப்போகும். எம்முடைய சுவாமியினது திரவியத்தைத் திருடினபாவமும் நானிருக்குமிட மெங்கேயென்று ஓடிப்போகும். எ-று. (௬)

வேறு-அருசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாநிற்கு
மீரடியிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று

நேரடியரிமேதத்தின் பலத்தினைத் தரைக்குநா லு
பாரடியிடுவார்க்கியாகமுற்பல மெல்லாம்பலிக்குந்தானே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தைவலஞ் செய்யவேண்டு மென்று நினைத்து ஓரடி எடுத்து[illegible]தவருக்கு யாகஞ் செய்தபலன் சித்திக்கும், இரண்டடிக்கு ராஜசூயயாக பல[illegible] சித்திக்கும், மூன்றடிக்கு அஸ்வமேத பலனுண்டாகும், நாலடிக்குஎல்லாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்திக்கும்.

வலங்கொளோரடியே பூவிவலஞ்
செயும்பலத்தை நல்கும்
அலங்குமீ[illegible]டியேதீர்த்த
மாடிய பலன்களீயுந்
தலங்கொள் மூன்றடிகளீ
ரொண்டானத்தின் பலத்தைநல்கு
மிலங்குநா லடிக்குயோகத்
தெண்வகைப் பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்.) பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்போது தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன் பூமியைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்த பலனை உண்டாக்கும். இரண்டடியின் பலன் சருவதீர்த்த மாடிய பலன்களைக் கொடுக்கும். மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப் பலனைக்கொடுக்கும். நாலடியின் பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்தபலனைக்கொடுக்கும். எ-று. ()

வைத்தவோ ரடியே பூசைப்
பலனெலாம் வழங்குமங்கே

[illegible] லிங்கத்தாபித்த
[illegible]
[illegible]கு
மெத்தவே ய[illegible]மூன் றிட்ட
பலன்[illegible] விமானங்கோடி
யெத்த[illegible]பிக் கோயில்
சமைத்தயே றெல்லாநல்கும்.

(இ-ள்.) அது வல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம் பலிக்கும். இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக் கொடுக்கும். மூன்றடிக்குக் கோடிவிமான ஸ்தாபிதத்துடைய கோயில்களைக்கட்டிய பேறுகொடுக்கும். எ-று. (௬)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நீடருணை கிரிவலத்தோ ரடியிட்டோருருத்திரர்வாணி[illegible] கைக்கொண்டோர்
காடியிரண் டடியிட்டார் மகேசரர்தம்பதத்
தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி
யாடரவம் புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்
தொருமூன் றடியிட்டார்க்கே
கோர்டிதலை முறையவரைச் சிவலோகந்
தனிற்கொடுபோய்க் குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்.) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓரடி வைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியை யடைவார்கள். இரண்ட[illegible] வைத்தவர்கள் மகேசரபத

விளைய வடைவார்கள் மூன்றடி வைத்தவர்கள் கோடி தலைமுறையிலுள்ள மனிதர்யாவும் பதவியிற் கொண்டு போய்ச்சேர்க்கும். எ-று. (௰)

நன்றிதரு மருணகிரி வலமாக
சிறுதுவழி நடந்தபேர்க்குத்
தென்றுநெடுங் கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலை
வழிகடுகித் தொலையாநின்று
மன்றியுமம் மலைவலமாய் நடந்தவழிப்
பாலுறுத்து மழற்சியாலே
கன்றியகா லடைக்காணிற் கூன்றியகா
லனைப்போலக் காணும்பாவம்.

(இ-ள்.) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக் கொஞ்சதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகிறவழி சீக்கிரத்தில் தொலையுமல்லாமலும் அம்மலையை வலமாகப் போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் யமனென்று பயந்து பாவங்கள்ஓடிப் போகும். எ-று. (௰௧)

வன்னிமலை வலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்
றொருவாயு வசத்தினாலே
புன்னரக மனையவிடம் புகுதிலது
கயிலையெனப் புனிதமாகு

மின்னுமவர் பதத்துகளோர்
மனிதருடற் சிறியிலவரிற்புகீன்றும்
மின்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்
பெருமைகளென் சொல்லுவோமே.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையை வலம்வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதுகளொன்று காற்றினால் நரகத்தையொத்த இடங்களிற்சேர்ந்தால் அதுவுங் கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாகும். இன்னும் வலம்வந்தவர்கள் பாதத்துகளிலே ஒன்று மனிதர் தேகத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களை பின்பற்றிவருகிற பிறப்பும் நீங்கும் அப்படியாகும்போது பிரதக்ஷணஞ் செய்தவர்களுடைய பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம். எ-று. (௰௨)

அந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங்
கயிலையினி னேகும்போதிற்
சந்திரன்வெண் குடைபிடிக்கு மிரவிளக்
கெடுக்குமங்கை தருமந்தாங்கும்
மந்திரமே யிந்திரனார் வழிக்குமலர்
பரப்பிடுவா னொளகக்கோமான்
வந்தனைசெய் தருகுவருங் கங்கமலர்
மழைசொரிவா வகுக்கடாமே.

(இ-ள்.) இந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது சந்திரன் வெண்குடைபிடிப்பான். சூ

ரியன்விளக்கெடுப்பான். தரும்தேவதை கைதாங்கிவரும். தேவேந்திரன் வருகிறவழியில் புஷ்பங்களைப் பரப்புவான். குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில்வருவன். அஷ்டவசுக்கள்புஷ்பவருஷஞ் சொரிப்பொழிவார்கள். எ-று.

மேனகையும் ரம்பையுட னூர்வசியு
மிலோத்தமையும் வீணையாற்று
கானடம் புரிவர்கங்கா நதியுடனே
யமுனைநதி கவரிவீசு
மோனகவின்ன முதும்மேலத் துகிலுமெ
டுத்தேகிரே பெருகும்போது
நானமுங்கொண்டலர் மடந்தை நண்ணுவ
முன்னேமறை புகழ்ந்துடக்குந்தாமே.

(இ-ள்.) மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும், இலோத்தமையும், வீணைவாத்தியத்துடனே சங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டு வருவார்கள். கங்கையும் யமுனையும் சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவார்கள். சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மெல்லியவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும். இலக்ஷிமி பூவும் கஸ்தூரியுங் கொண்டுவரு முன்னே சதுர்வேதங்களும் புகழ்ந்துகொண்டுவரும். எ-று. (௰௪)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேற்பொதிந் துகளுங் கங்கை
படிவதுஞ் சிறந்ததானம்

யார்ப்பது மியோகத் தாலே
வருகின்ற பலமொவ்வாதால்
[illegible]மொளி சடையான் சோணா
சலத்தினை வலமாய்ச் சூழல்
காற்பல னென்றெண்ணாதே
முழுப்பலன் கருதுங்காலே.

(இ-ள்.) சேற்றெல்லாட குதித்து விளையாடுகிற கங்கை முதலாகிய தீர்த்தங்களிலாடிய பலனும் சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்த பலனும் யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது. [illegible]மாலையைத் தரித்த சடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாகும் நினைக்கும்போது. எ-று. (௰௫)

விரந்திடு மிமையோர் போற்று
நெடியமால் வரையைச் சூழ்வோர்
பரந்திடும் வழியிற் றோன்றும்
பதுமினும் சிவந்த [illegible]
வரங்கொள வணங்கும்வானோர்
மகுடகோடிகளிற் றைத்து
விரிந்தசெம் மணிகடாக்கி
மீளவுஞ்சிவக்கு மாதோ.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும் பெருமைபொருந்திய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்க

ளுடைய வயிற்றிற் கிடக்கின்ற பாற்கடலுக்கு ஒப்பான மிகுத்துச் சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறுகிறதற்கு வணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற் பதித்து விளங்கிக் காசிக்கின்ற இரத்தினக்கோடிகள் தாக்கி மறுபடியுஞ் சிவக்கும். எ-று. (௰௬)

காணவுடைகொடுக்கப் பெற்றென்
கரியகண் டொடையப்பெற்றென்
மானிடப் பிறவியுற்றென்
மலைவலம் புரியாரக்க
ருணையார் புழுக்கூட்டி
நரகிடை யூசலாடு
தானிடர்ப் படுவ தல்லா
லுய்கிலர் சனகவென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யாதவர்கள் கால்கட்டையுண்டாய் நடந்து திரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம். காணாதவர்கள் கண்பெற்றென்ன பிரயோசனம். அரிய மானிடப்பிறப்பாக பிறந்தென்ன பிரயோசனம். மாமிசத்திரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்திற் சேர்ந்து நரகத்தில்வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவதல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனே என்றார் பிர்ம்மா. எ-று. (௰௭)

வஞ்சியர் புணர்ச்சி வேண்டின்
மன்னர்கை வசமாவேண்டி

னஞ்சியலகைகம யெல்லா
மக்கணத் தகற்றவேண்டிற
ரஞ்சள மதிபோ னலல
புதல்வரைப் பெறவேண்டிற்
சஞ்சித முதலா மூன்று
கருமமுந் தவிர்க்கவேண்டில்

(இ-ள்.) அழகுள்ள நல்லஸ்திரீகளுடைய போகம் வேண்டினால் அரசர்கள் கைவசமாக வேண்டுமானால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலே நீக்கவேண்டுமானால் பாலசந்திரன்போல நல்லபிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானால் ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானால். எ-று.

முயலகனலகைபூத கணங்களை முனியவேண்டிற்
றுயருறு பிணியுமாகச் சோகமுந் தவிர்க்கவேண்டி
யியலிசையறிவுவேண்டி னெழிதருங்கோலம்வேண்டின்
மயலறு புகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

(இ-ள்.) முயலகன்போன்ற இராக்ஷதனையும்பசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும் கோபிக்கவேண்டினால், துன்பத்தைச்செய்யும் வியாதியையும் தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமுதலாகிய கல்வியை வேண்டினால், அழகைவேண்டினால் குற்றமற்ற கீர்த்தியை வேண்டினால் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்கள். எ-று. (௰௮)

வந்தரு மந்நக்கவார மலைவலம்
புரிந்தோர் வெய்யோன்
தெரிந்தமண்டலத்தைக் கீறிச் சிவகதிப்
பதியாய்ச் சேர்வார்
இரதருஞ் சோமவாரந்
திருமலைவலமாய்ப் புரிந்தோர்
புரந்தர னெனப்பெயர்ந்தரும்
புரந்தரன் றம்மை பூண்பார்.

(இ-ள்.) சிரேஷ்டமாகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள். ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல வுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தை யடைவார்கள் ()

மங்கல தினத்திற் சூழ்வோர்
கடனுடன் வறுமைநீங்கச்
சங்கிலித் தொடரா மேழு
பிறப்பையுந் தவிர்ப்பார் புந்திக்கு
பொங்கணு பகலைச் சூழ்வோ
ரிருங்கலை மறைகளுடனா
றங்கமுந் தெளிந்து முத்திக்
குருகரா யமர ராவார்.

(இ-ள்.) மங்களவாரத்தில் கிரியை வலஞ்செய்வோர்கள் தங்களுக்குண்டாகியகடனையும் தரித்திரத்தை

யும் நீங்கி சங்கிலிக்கட்டுபோல் தம்மைவிடாத எழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள். புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களோடு ஆறுசாஸ்திரங்களும், அறுபத்துநாலு கலைகளும்படித்து முத்திக்கு குருக்களவராய்த் தேவர்களாவார்கள் என்றவாறு. (உக)

மாவியா ழக்கிழமையில் அண்ணாமலை
வலமாச் சூழ்வோர்
மூவரும் புகழத் தேவர்
முனிவர்கள் குருவராவர்
தாவிலா வெள்ளி வாரந்
தனில்வலம் புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப் புணரும் பூவைப்
புணருமால் புரத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்தமலையைவலமாய்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்களின் முனிவர்களுக்கு எஜமானராவர்கள். குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலக்ஷ்மியைச்சேரும் காயாமலரையொத்த விஷ்ணுபதத்தை சேருவார்கள்.

உதயமேசனிநாட்சூழ்வோர்க்கொன்பதுகிரகங்களும் பதிமூன்றாமிடத்திற்றுாயபலன்களைப் பலியாகிற்றே
மதியணி சிவனிராவும் வருடம்வந் துதிக்குநாளும்
அதிகமா மதிகமாகு மைப்பசி முதலாமூன்றும்.

(இ-ள்.) சனிவார உதயத்தில் பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோராமிடத்திலிருந்த பலனைக்கொடுப்பார்கள். சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஆகிய முதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகபலன் சித்திக்கும். எ-று. (௨௩)

அயனசங் கிராந்தி
மகத்திலர்த் தோதயத்தில்
வெயிலுறுங் கதிரோன் பாம்பு
விழுங்குநாள் வியதிபாதத்திற்
பயனுற வலஞ்செய் வார்க்குப்
பலன்களிற் கோடி யாகும்
அயர்வறத் தினமுஞ் சூழ்வார்
பேற்றையா ரறியவல்லார்.

(இ-ள்.) உத்தராயணத்திலும், தக்ஷிணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும், அர்த்தோதயத்திலும், சூரியகிரகணகாலத்திலும், வியதிபாதத்திலும், இஷ்டசித்தியை அடைய விரும்பி வலஞ்செய்தவர்கட்குக் கோடிபங்கதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும். தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும் வலஞ்செய்தவர்களுக் குண்டாகும்பலனை யாரார்த்துசொல்லுதற்கு வல்லவர். எ-று. (௨௪)

காரிகை யவரை யற்றைக்
கனவிலும் புணர்ந்திடாம

னீரினின் மூழ்கித் தூய
துகிற்றுவெண் ணீறுசாத்தி
யாரிட முறையே தானஞ்
மளித்துதா னலையெள்ளாமற்
பாரிடை நடந்து சூழ்ந்து
தேவரைப் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அப்படி அதிகபலனைத் தரப்படாநின்ற அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில், பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப்பெண்களைச் சொற்பனத்திலு நினையாமல் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரத்தை யுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலே தானம்கிரமமாகக்கொடுத்துத் தாம் ஒருவரிடத்திலும் தானம்வாங்காமல் பூமியிலே காலினாலே நடந்து கிரியைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப்பணிந்து வணங்கி. எ-று. (௨௫)

கஞ்சுகம்போர் வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல் வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்கா ரண்டி வழியிடைவெறுப்பகாகி

(இ-ள்.) அங்கத்தில் தரிக்குஞ் சட்டையையும், போர்வையையும், நீக்கிக் குடை பிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்கு செருப்பு போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும், கோபமும், சோகமும் நீக்கிக் குதிரை யானைமுத

லாகிய வாகனங்களின் மேலேறாமல் தாம்பூலந்தரிக்காமல் போஜனத்தையும்வெறுத்து. எ-று. (உ௬)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீசர்நாயுப்பிலாவதுவுநோக்கா
தங்குறுமடியிலோசைச்செவிப்புமாத்ரசர்மாதா [மு.
கிபநிகளையிரண்டுசென்றுநடத்திடுஞ்செயல்போற்சென்

(இ-ள்.) கைகளைவீசிக்கொண்டுபோகாமல் சோர்வில்லாமல் சந்தோஷத்தோடு சிரசிற்கைகளைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு ஸ்திரீகளையும், பாவிகளையும், நீசரையும், அவயவ ஈனரையும்பாராமல் நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள் பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல நடந்து.

இருவினையகற்றுமந்தமலையையெண்டிசையும்வீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்தகடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்தரமரரைமனத்தாற்போற்று
யுருகியவ்வவர்மேற்கைகாற்படுமெனவொதுங்கிச்சென்று

(இ-ள்.) நல்வினை தீவினை இரண்டையும் நீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்திக்கும் வணங்கி அந்தத் திக்கிலிருக்கிற சுவாமிகளையும் வணங்கி உருவந் தெரியாமல் வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிற சித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல் தங்கள்கைகால்கள் படுமென்று பயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச் சென்று. எ-று. (உ௭)

வானமார் மலையைப் பொன்னிற்
படிகநன் மணியாயெண்ணி
மோனமாய் நடக்கவல்ல
திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச் செயலினாலே
வலஞ்செய்தா லயத்தினண்ணி
யேனமுன் னறியான்றாளைப்
பணிந்துதன் னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்.) ஆகாயமட்டு மளாவிய அந்த மலையைப் பொன்போலவும், படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும், நினைத்து மவுனமாய் நடக்கவேண்டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக் கேட்கவேண்டியது இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம்வந்து கோயிலுட்சென்று விஷ்ணுவாகிய பன்றி யறியாத சுவாமியினது பாதங்களை வணங்கித் தங்க ளிருக்குமிடத்துக்குவந்து. எ-று. (உ௮)

குன்றெனுங்குணத்தர்சூழவிருந்தினிங்கனிபால்கொள்க
வன்றியே புலவுநீத்தவடிசிலே யுண்கநீதி
நின்றவத்தலத்தோர்செய்யுநிலைமையீதகிதூரத்திற்
சென்றவர்வருத்தமாமவ்வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்

(இ-ள்.) மலைபோலுயர்ந்த குணத்தை யுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் சூழ இருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக்கடவர், அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர்,

இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகாரத்தில் நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினாலே எவ்விதமாக வலஞ்செய்தாலும் நன்மையாகும். (௩)

தண்டுத விராத ஞானச்
சனகவிச் சயிலேந்திரம்
வெண்டிசை புரப்போர் தம்பே
ரினிற்சிவ வுருவங்கண்டார்
வண்டிசை பெருந்தோகி
மலைமகன் மலையின்கீழ்பால்
கண்டனன் வேளைவெற்பிற்
சயிலேவெற் பிறைவன்காண்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய இனைகரிவழியே இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலும் இக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் தங்கள் பேரினாலே இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள் வண்டுகளினாலூதப்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதியாணவன் கிரியின் கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசித்தாள். (௩௪)

மணிவளை பரியிற் றூழ்ந்த
வச்சிராங் கதனைப்போது
புணர்பவந் தவிர்க்கத்தென்பால்
புழுகணி யிறையைக்கண்டான்

தணிவிலா வினைகணிக்கத் தபியவென்
மலையின் மேல்பால்
அணியண்ணாமலையா னென்று
மருவுரு விறையைக்கண்டேன்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்தைத்தீர்க்கத் தென்திக்கில் புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசித்தான் தணியாத பாவங்களைநீக்கிக்கொள்ள நானும் அந்த மலையின் மேற்றிக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிற பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்.

வாலிவெங் கதிர்மேற் சோணை
வரைகடந் தொருநாட்பாய்ந்து
காலுமத் துயரந்தீரத் தனதுபே
ரிறையக் கண்டான்
ஞாலய முழுதுந்தேவ ராவநாட்
டிறைவோர் சித்தர்
சீலமா முனிவர் கண்ட
சிவனுருத் தெரிக்கொணாதே.

(இ - ள்.) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த பாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒரு

லிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்தமலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தீர்கள், சித்தர்கள், முநிவர்கள், இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது. எ-று. (௫௩)

ஈசனார்வடிவமானலிங்கமவ்வெல்லைசூழ[ப்போலப்
யோசனை மூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்பா [illegible]டுக்கள்
பேசவாதெவரேவந்தத்தலத்தினிற்பெ[illegible]நமைவேலன்
தேசுறுமகவுரியானைமுகத்தனுந் தெரி[illegible]றாதே.

(இ-ள்.) பரமசிவரூபமான அநே[illegible]ங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்கள்போல நெருங்கி யிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை என்னால் சொல்லக்கூடுமோ சிவசுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ. எ-று. (௫௪)

தா[illegible]மரானிவ்வாறுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேத[illegible]றவிதீர்க்கும் விமலனைவிமலனுனை[ங்கும்
வாதிலையப்பழித்தார்செம்பொன்வகர்ந்தபோடையுத்தி
ப்பாதிகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமென்கூறும்.

(இ-ள்.) தாமரையிரிந்த தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிர்ம்மா இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னதும் ஜனகரிஷியானவர் வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தவரே பிறப்பை நீக்கும் பரிசுத்தரே மலரகிதரான சிவனைப் பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர் தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும் அவைகள் நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிர்ம்மா சொல்லுகிறார். எ-று. (௫௫)

ஒன்பதாவது,

தி[illegible]மலைவலம்புரிசருக்கம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௫௮௪.

ஆதித்தபகவானுக்கு பரமசிவம்
ரிஷபவாகனரூடராய்வந்து தரிசனங்கொடுத்த படம்.

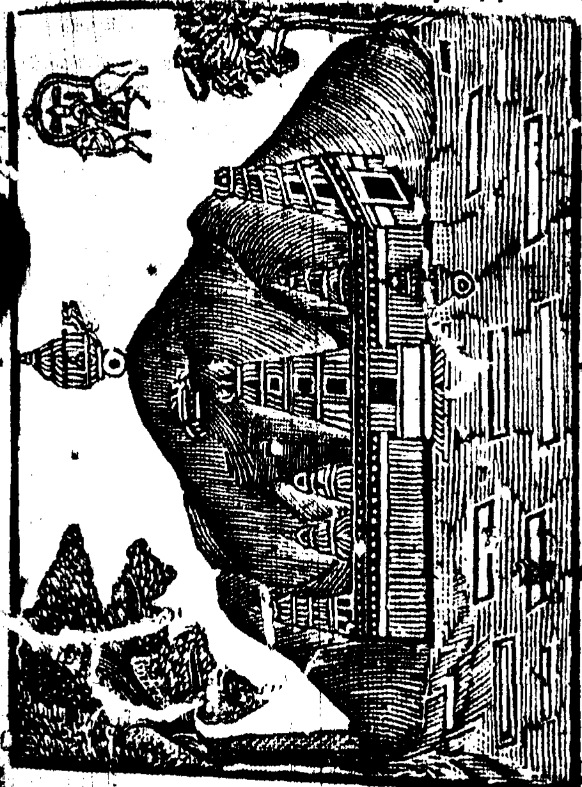

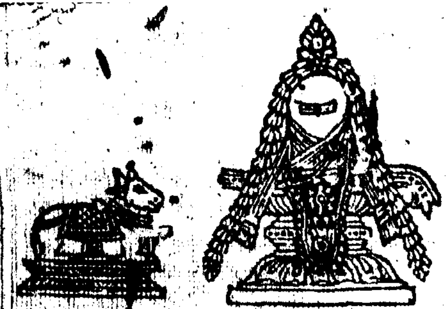

சிவமயம்.

பத்தாவது,

ஆதித்தசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

குற்றமற்றமுனிவர்சூழுமருணபூதரத்துடன்[வாய்
மற்றவெற்பு மொக்குமென்றிகழ்ந்துரைத்த மனிதர்
புற்றெழுந்துபுகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரி சொரியுமே.

(இ-ள்.) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற அருணாசலமென்னு மலையுடனே மற்றமலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தைசொன்னமனிதருடையவாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகுந்து புழுக்கள்நெளிந்து புலா

ல்லாற்றும் யாமின்றி ... ... இரத்
தமாரிசொரியும். எ-று.
(௫)

அந்தமைந்தாம் தம்மையெற்றி யந்தனை ... ...ய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட்டரைத்திரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளிலையுறப்பொங்கத்தீரணவெற்பைபே
னிந்தைசெய்வையென்றடித்துநெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்.) அருணசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களை பின்பு யமனுடைய ஏவலாய்வந்த தூதர்கள் செக்கில் அனேகதரம்போட்டு அரைத்தெடுப்பார்கள். அவர்களுடைய வாய்களை நெருப்பிற்போட்டுக் காய்ச்சியகத்திரிலையுறப்பார்கள் எங்களாண்டவன் மலையையோ நிந்தைசெய்வாயென்று அடித்து நெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள். எ-று.
(௬)

பஞ்செழுத் துவைத்திரக் குருக்கிவாய் பரப்பி ...
நஞ்சினைப் புகட்டிவெய்ய நரகிலே கிடத்துவா
அஞ்சியந்த நரகுதானு மருவுருக் தவிழ்த்திடும்
நெஞ்சகத்தி லெண்ணினார் தமக்குமீது நிகழுமே.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்த அருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களை யமதூதர்கள் பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்துத் இமையாகிய நரகிலேதள்ளுவார்கள். அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச் சகிக்காமல் மிகவும்வருந்தும் இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனதிலே இந்த

மலையைக் குறைவாக வெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். எ-று.
(௭)

குருக்கடந்தை தாயராவி கொன்றதியர் மூதலினோ
டிருக்குமெய்யாகதின்மீதிவிட்டபோதிவர்களும்
பெருக்கநொந்துபாவியென்றுபேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுள்ளுமென்றுதங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்.) ஆசாரியர்களையும் தாய்தந்தையரையும்பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடியநரகத்திலே இவ்வருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது இவர்களைமுன்னிருக்கும் ... கள் மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியை நிந்தித்த ... ல் நம்மிலும் பாவிகளென்று சொல்லி நம்மோடிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள் கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.
(௮)

நின்றுரைத்துநானுமிவ்வை மேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாத வருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்
னின்றிறைஞ்சுநின்றனன் ... ... ம்பலாயினான்.

(இ-ள்.) பிரம்மாவானவர் ... ...யென்று சனகாதிகளுக்குச் சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார் நானும்எழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ் சேர்ந்து அன்று

முத லின்றையுலாக்கும் மனவிடப்படாத மகிமையு
ள்ள அருணாசலத்தை ஒருவன் ஒருமலையென் றிகழ்ச்சி
செய்துபோய்க் குன்றுதலடைந்து தேகங்குறைந்து து
சப்பட்டான். முன்காலத்திலே பெற்ற அக்கதையைச்
சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௫)

உலவுகின்றசோதியாவுமுள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகின்றதெய்வமலையையற்றமலைகள்போல்
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணியாழியொன்றுவாகியே
நிலத்தீரம்மலையினுச்சியெல்லையாய்நடத்தினன்.

(இ-ள்) நான்குதிக்கினுஞ்சென்று விளங்குகின்ற
பிரகாசங்களையெல்லாம் தனதுள்ளத்தில் வைத்துக்கொ
ண்டு இந்தபூலோகத்தில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட
தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்ற மலைகள்போல்
நினைத்து ஒருசக்கரமும் எழுகுதிரையும் பூட்டிய தேரா
அந்த அருணாசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாக நடத்
தினன் சூரியன். எ-று. (௬)

முருந்தர்தேடுமந்தவெற்பின்
முடியினெய்தமுன்னமே
யிருந்தசோதியுள்ளினும்
வெடிக்கெழுந்து வெம்மையாய்ப்

புகைந்துசெல்ல விரதமூவி
புரமெனப் பொரிந்ததே
யுகைந்தபச்சைவாசியோ
வுலர்ந்தவாசியானதே.

(இ-ள்.) சூரியன் விஷ்ணுவால் தேடப்பட்ட அ
ந்தமலையினதுச்சியிலே போகிறதற்கு முன்னேயிருந்த
பிரகாசமானமலைவெடித்து அந்தவுள்ளிடத்தில் நின்று
எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத் தேரானது
திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது நகையாகிய நெருப்பிலே
பொரிந்ததுபோலப் பொரிந்துபோய்விட்டது நடத்த
பட்டகுதிரைகளோ ஜீவனில்லாதகுதிரைகளாயின.

கலிவிருத்தம்.

பரிகளுங்கரிகளாகிக்கொடியுடைதேரவைத்தேராய்க்
கதிரவனுந் தனதுபாகன் காலெனவிழுந்தபாது
மதியழிந்திருந்தா னந்தமலைவலஞ் செய்துஞானக்
கதிபெறச்செல்லேன்கண்டுகதிரவற்கிலையுரைத்தேன்.

(இ-ள்.) அந்தமலையினிடத்தில் நின்றெழுந்த இர
ணவெப்பத்தினாலே குதிரைகள் எரிந்து கரிகளாகப்போ
ய்க் கொடியையுடையதேர் கானல்போலத் தோன்றியு
முருவில்லாததாய்த் தனதுடைய பாகனாகிய அருணன் காலை
இழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழ
ந்து சூரியன் மதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையை வலஞ்
செய்துகொண்டு மேலாகியகதியை அடையும்படியாகப்

போகாநின்ற காலம் பார்த்து அந்தச் சூரியனுக்கு இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். எ-று. (அ)

ஐயனை மலையென் றெண்ணிய
கர்வந்தையா லிகழ்ந்து வீழ்ந்த
கையனை யொருகாலத்துங்
கதியிலையுனக் கொன்று முண்டு
செய்யுமோர் தொழிலினாலே
சேர்க்கலாந் தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனை யருணையானை வலஞ்செ
யென்றுரைத் தமீண்டேன்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்று நினைத்து அகங்காரத்தினால் நிந்தித்து கீழே விழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்கு எந்தவகையிலும் ஒருகாலத்தும் கதி கிடைக்காது அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அதுயாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொண்டுவாவென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றார் பிரம்மா. எ-று. (கூ)

போதித்தபடியேசென்றுபொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கண்சோணாசலத்தினைவலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினானு மகிழ்ந்திடமீதிற்கோடி[ஞன்.
யாதித்தரொனவேதேசீறி யாதித்தற்கருளிப்போ

(இ-ள்.) பிர்ம்மாவானவர் அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னே வலமாக வருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டுவந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரோ வாதித்துச் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திலே கோடிசூரியர்போலத் தோன்றி அனுக்கிரகஞ் செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

பன்னிரு மாதந் தோறும
பரிதிமுற் பயத்தினாலே
வன்னியின் வடிவதான மலையினை
வலமாய்ச் செல்வான்
சென்னியி னெல்லைசெல்லா னிடப்புறஞ்
செல்வான் றன்றோர்
அந்தமலைவரும் போதேத்தி
மலர்சொரிந் தகலுமென்றான்.

(இ-ள்.) சித்திரை முதல் பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமும் சூரியன்முன்னே தனக்குண்டான பயத்தினாலே அக்கினிசொரூபமாகியமலையை வலஞ்செய்துகொண்டு போவான் அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும் போகான் இடப்புறமாகவும் போகான் அந்தமலைக்குச் சமீபத்தில் வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழிந்து செல்வானென்று சொன்னார் பிர்ம்மா. எ-று. (யக)

பத்தாவது - ஆதித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருகூ௦.

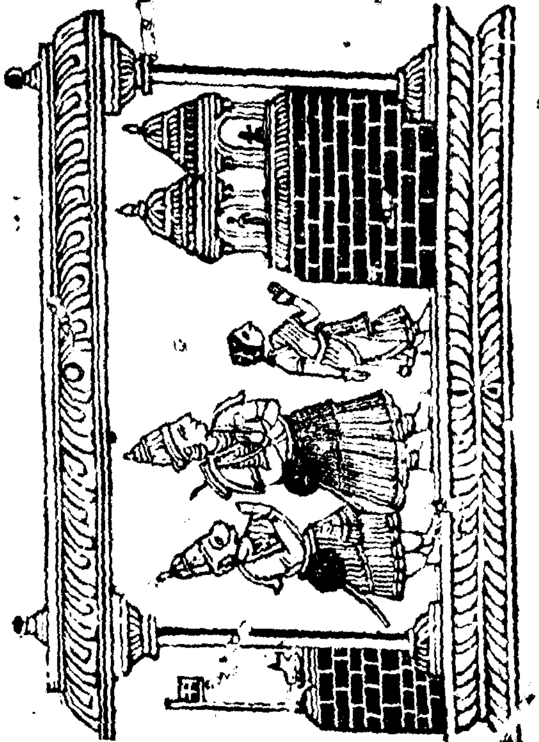

ப்ரதத்தராஜன்படம்.

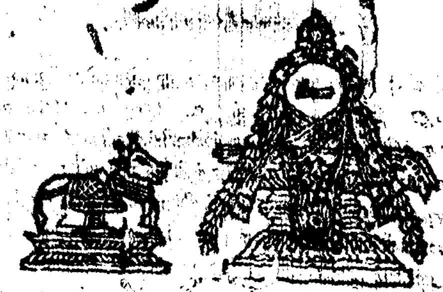

உ

சிவமயம்.

பதனோவதி,

ப்ரதத்தசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்,

அருணைவா ழிறைவன் றிரவியமனுப்பிட்
டாயினுங் காத்தபேருடனே
மரணமாயு மின்றைட்டமுகிலே குளிப்பர்
வச்சிரவுலக்கை யாண்மறிவ
நிருணிறை நரகமிருபத் தெண்கோடி
யிடத்திலுமண்டவிலேயிருப்பார்
தரணி[illegible]றும் புழுவாய்ப் பிறப்பார்கள்
ளவும் [illegible]தநமதத்தகையோர்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரரது திரவியத்தில் அணு வளவாகிலு திருடினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப்போய் அக்கினிக்குழியிலே விழுந்து அவஸ்தைபடுவார்கள். வச்சிரத்தினாற்செய்த உலக்கை யால் அடிபடுவார்கள். இருண்டிருக்கும் இருபத்தெட்டு கோடி நரகங்களிலும் அடைவாகவிருந்து இடப்பார்க ள். மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாகப் பிறப்பார்கள். அந்தத்திருட்டுக் குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்ப ட்ட துன்பத்தை அடைவார்கள். எ-று. (௬)

ஒளித்தியதனையு மெசைத்தபொன் னெதிரே
யிற்றபேருடலைய மொறுக்குந்
தேங்கியகருணையருணை நாயகர்பொற்
செய்கையப் பிடியினிற்கரந்து
வாங்கிய பொனைக்கினையுடன் சிதைந்து
மலையினுங் கடலினுமொளித்து
நீங்கியபொழுதுந் தொடர்ந்திடும் விடுமோ
நிழலெனத் தொடருமெந்நிலத்தும்.

(இ-ள்.) திருடி பூமியினுள் ஒளித்துவைக்கப்பட் ட பொன்னானது அந்தவிடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங்கெடுக்கும் அப்படிச்செய்வது மிகுந்த கிருபையையுடைய அருணாசலேசுரருடைய திரவியத் தினது செய்தியாம் அந்தப் பூமியில் ஒளித்துவைத்த தெடு த்துக்கொண்டவரை [illegible] அவர்களுறவோடு

கெடுக்கும்மலையிலும் கடலிலு மொளித்துக்கொண்ட பொழுதுந்தொடர்ந்து வருத்தும்விடமாட்டாதுஎவ்விட த்திற்போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும். எ-று. (௭)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலா நெருப்பைக்
கடுவிடங்குழைத்தி மைத்தெடுத்துக்
குடிக்கலாமிருப்பை யருந்தலாங் கடும்பார்
கொள்ளலா மருந்தினுற்றணைத்தால்
முடிக்கலாம்பகையை யருணைநாயகர்
பொன்விழுங்கினால் மிடற்றிலேபிடிக்குமே
உடற்றுளே கனலும்புகையுமவ் வளவேயு
முயிரையுமுளத்தையு மொறுக்கும்.

(இ-ள்.) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிர்ம்மா கல்லைக் கடிக்கலாம், நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம், வி ஷத்தோடு கொல்லும்படியான வஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம், இரும்பைப்புசிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம், இவை கள் உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்லமருந்துக ளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம், அருணாசலேசு ரர் திரவியத்தைச் சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக் கனலும் புகையுண்டாகும் [illegible] வளவுதான் செய்யுமோ வென்றால் அவர்களுயிரையுங் கொன்று உள்ளத்தையுங் கெடுக்கும். எ-று. (௮)

முக்கணான்பொருளைக்கவர்ந்த பேரிருக்க
முயன்றபேர் நினைத்தபேர் முதலா
யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்க
வடியவர் பொருள்கவர்ந்தலைக்கத்
தக்கது நினைத்தார் கெடுவரென்றுரைத்துச்
சத்தியம் பலபலசாற்றிச்
செக்கருங் கருகவொளி விடுமணிச்
சுட்டிகைமுக வொருநகைசெப்பும்.

(இ-ள்.) மூன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசர
து இரவியத்தைத் திருடினவர்கள் படுகின்ற துன்ப
மிப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத்
திருடுகிறதற்கு முயற்சிசெய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்
கள் இவர்களக்கணத்திலே யழிவார்கள் அவர்களுமி
ருக்கட்டும் பத்தர்களுடைய பொருளைத் திருடியவர்
களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களெ
ன்று பலபலசத்தியத்தோடு சொல்லிச் செவ்வானமுங்
கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினபரணங்களைத் தரி
த்த பிர்ம்மாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினர்.

முன்னமே யொருநாள் வடதிசையிறைவன்
முழுமணிக் கங்கைநீரத்துறைவன்
இந்நிலத்திழிந்தவிந்திரனை யானுண்ட
கைமுருக வேணிநேர்ந்தான்
மன்னவர் மிலைத்த [illegible] கோடிகளின்
வயிரநாயகங் கனி [illegible]

1 [illegible]

பொன்னணிக் கழலான் றருமமுங் கழலான்
புகழ்ப்பெயர் பிரதத்தனென்பான்.

(இ-ள்.) பிர்ம்மாசொல்லுகிறார், முன்காலத்திலே
ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலை
யுயர்ந்த முத்துக்களுக் கிருப்பிடமாகிய கங்காநதித்து
றையையுடையவன், தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலிற
ங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன். ஆண்மைக்குணத்தில்
சுப்பிரமணியசுவாமிக்குச் சமானமானவன், இராஜர்
கள் பணியும்போது அவர்களாலே நிறைநிலையாகத்
தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட உய
ர்ந்த வயிரங்களாலேதேய்வுற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்
டவீரகண்டையைத்தரித்தவன் தருமமென்பதை இடை
விடாதுசெய்கிறவன். கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனெ (ரு)
ன்னும் பெயரையுடையவன் எ-று.

காலவேலின் விழியார்முக மெனவிளங்கிக்
களங்கறுடைத் தொழுக்கியமதிபோல்
நீலமாமணிக்காம் பிணைந்த வெண்கவிகை
நெடுநிலாப் பரப்பவொளிகழ்த்தச்
சிங்கவணியா வரசர்களி வண்பொற்
சரணமேபடிந்துயர் பெறுமென்
றேவவே யமைக்குந் தருமதேவதைபோ
லிருந்துசாமரை [illegible] இடவே

(இ-ள்.) யமன்போலக்கொடுமையைச்செய்கின்ற கண்களையுடையபெண்களது முகம்போல விளங்குகளங்கத்தையுடைத்து அழுகவிட்ட சந்திரன்போல நிலாத்தினை மிழைத்திருக்கிற தூம்பையுடையவெள்ளைக்குடையானது நீண்ட சந்திரிகையைப் பூமியின்பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாத சத்துருராஜாக்களைப் பார்த்து இந்தராஜனுடைய அழகியபாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் பெறுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந் திருமதேவதையைப்போல இரண்டு சாமரங்கள்வீசவும். எ-று. ([illegible])

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோற்கிளர்ந்த
மரகதக்குரகதம்வயங்க
அருணமண்டலத்தையளவிடுங் கொடிந்தே
ரடவிகள்புவியை யடைப்பக்
கிரணசிந் துரத்துப்புகர் முகமருப்பு
கிம்புரிக்கரிதிசை கிளர்த்தரணிபர்
நடுங்கமந் திரிசனத்தொ டெழுந்தனன்
றண்டையா ததிர்வாயே.

(இ-ள்.) வருணமண்டலத்தில் விளங்[illegible]களைப்போல் உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும், சூரியமண்டலத்தையளாவிய கொடிகள் கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூமியையடைக்கவும் கிரணம் பொருந்திய சிந்தூரத்[illegible]ள்ளியையுடைய

[illegible]த்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், சத்துருமன்னர் அப்பட மந்திரிகூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் பாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன். எ-று.

அஞ்சர்புற்றேற யவனர்வெற் பகட்டயவந்தியர்
வில்லறைன் கௌவச்சங்கிலித்தொடக்காய்
மற்றமண்டிலகர் தம்மிறை தாங்களே
சுமக்கச் சிங்கவேறனைவே
சோழநாடணை வான்றிரு நதி[illegible]து
தென்னருணைக்கண் கைவா[illegible]யான்
கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கை[illegible]
சாசியும் புரப்பான்.

(இ-ள்.) இந்தப் பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து இராஜர்கள் மலையி லொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கிறநாணியைக்கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து இராஜாக்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாகப் புறப்பட்டுத் திருநதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலஸ்தலத்துக்கு வந்து கங்கையைத் தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிற் புகுந்தான் [illegible] காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராஜன். எ-று. ([illegible])

அரும்பவிழ் மலர்க்கொண் டருச்சனைபுரிய
வருணைநாயகர்திருக்கோயில்
விரும்பியுட்புகுந்தடியணியு மவ்விடத்தில்
விடத்திணர்க்கொடிய கூர்விழியாள்
இரும்பையு முருக்குமிசையினு லொருத்தி
இலங்கிழை யாருடனிறைபால்
கரும்பெனு மொழியாற் பாடுதல்கேட்டான்
கண்டனன் வளைத்தவேள்கரும்பை.

(இ-ள்.) [illegible] தேசத்துராஜனாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் (மலர்) புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனை பண்ணுகிறதற்கு அருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய்வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலும் கொடுமைசெய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச் செய்யும் சங்கீதவித்தையை யுடையவளாகிய ஒரு தாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்தசில பெண்களோடு நின்று சலைவநிறைந்தபாலும் கரும்பின் ரசம்போன்ற மொழியினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தக்ஷணத்தில்தானே மன்மதன்வளைத்த கருப்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தரா[illegible]

அன்னமோகினியோ வயிர்த்தமோ திருவோ
வமிர்தமன் னமர்ருக்களித்த
வன்னமோகினியோ விரதியோ பிரமன்
மனத்திலுல் வருத்தமேனகையோ

என்னமோகமதாய்த் தலைதுகாட்டினிற்
கொண்டேகுவா னினைத்தனனதற்கு
முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான்
மூவருலாயினதெவர் முழுமும்.

(இ-ள்.) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத் தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ, கினியோ, தேவாமிர்தமோ, இலட்சுமியோ, அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமதேவன் மனத்திலும் வருத்தமுண்டாக்கின மேனகையோ என்று நினைத்து மோகத்தோடு தன்னுடைய தேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான் அந்நினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தை யுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள். எ-று. (ம)

மந்திரிகளுழுவ ராசனை வினவி
யன்னவா நினைத்தவாறதனை
வந்தவித் துயரந் தவிர்ந்திட மதிமன்
மருந்தினைப் பணியெனவவனுஞ்
சிந்துரங் குவடுங்கலனவாம் புரியுந்
திசைமணிச் சிவிகையுந்தேரும்
சந்தன மணியுந்தனத்தினர் பலருந்
தமனியக்கோயினுல் விடுத்தான்.

(இ-ள்.) மந்திரிமார்கள்பிரதத்தராஜனைப்பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங் கேட்டறிந்துகொ[illegible]

ல அரசனே நிமையாகி உமதுக்கினைப்பிறல் அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலைமேல் மருந்தாகிய அருணசலேசுரனை வணங்கென்று சொல்ல அந்த இராஜனும் மலையை யொத்த யானைகளும் வேகமாய் தாவுகின்ற குதிரைகளையும் நல்ல இரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற கு... மணையும், நல்ல நவரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற பல்லக்குகளையும்தேர்களையும், சந்தனக் குழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய பெண்களையும்பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்குமுன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான். எ-று. (௰௪)

பன்வரு மனுநூற் பூசனை புரிந்தான்
பரமனு மவ்வரன் புரிந்தான்
இன்னர மொழியாள் விருப்பினலணைந்த
இலேசவானர முகமொழிந்தான்
ஈன்னர முகம்பெற்றிறை யுநாடனைக்
தாஞதலாலரஸ் பெருட்கலர ... ய
வுன்னியபாவம் பதின்மடங்கும் பொன்ம
ணுதவின்ற விருமென் றுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) பீரதத்தராஜன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அநந்தம் அருமையான பூஜைகள் செய்தான் அப்பொழுது சுவாமியும் அந்த இராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினலடைந்த துன்பம் பொருந்திய குரங்குமுகத்தை யொழித்தான் நல்லமானிடமுகத்தை யடைந்து அந்த இராஜன் தன்னுடைய நாட்டுக்

குப்போய்ச்சேர்ந்தான் ஆனபடியினலே அருணசலேசருடைய பொருளைத் திருடினதைத் தநனுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு இரவியங்கொடுத்தால் தீருமென்று சொன்னார் டம்மா. எ-று. (௰௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனே யருணகிரி வளமிதுதா
னெனத்திருவாய் மலர்ந்தானந்தப்
போதினையன தடபணிந்துன் போதனையால்
மகிழ்ந்தன மிப்பிறவியின்மீதே
கோநூடனறிந்துசெய்த பவந்தவிருங்
கதையினையுங் கூறுகென்றான்
பூதரன்வா யினளுது முகத்தினுமாயிர
முகமாய் மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவத்தையுடைய சனகரிஷியே அருணசலத்தினது வளம் இதுதானென்றுசொன்னீர் அந்தப்பிர்ம்மாவை அவ்விடத்தில்சனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினலே ஆநந்தத்தையடைந்தேன் இந்தலோகத்தில் குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவம் நீங்கும்படியான கதையையும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றார் பேரறிவுகொண்ட பிர்ம்மாவானவர் தம்முடைய வாய்நான்கும் ஆயிரம் வாயாகச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௰௩)

பதினோராவது-பீரதத்தசருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௱௮.

அஷ்டவசுக்களும்பிர்ம்மமுதலானவர்களும்பாவந்தீர்த்தது

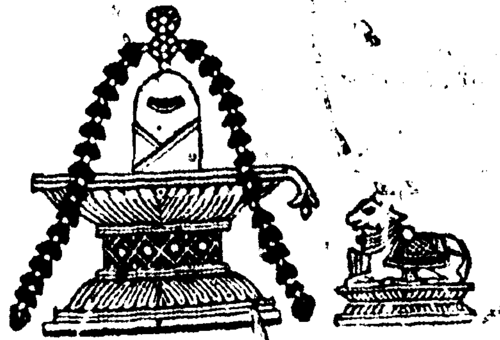

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால் வடிவினான் மனத்தினாற்பவந்
தாக்கினானருணமா சயிலநோக்கினா
னீக்கினானென்பது நிகழ்த்துநான்மறை
தேக்கினான் சிலகதை செப்பலாயினான்.

(இ-ள்.) வாக்கினாலும், தேகத்தினாலும், மனத்தி னாலும், துர்விஷயங்களைச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத்

தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள்பாவத்தை நீங்குவார்கள். என்றுசொல்லி நான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடைய பிரமதேவனானவர் இலக்கைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபை யிடத்தினிருநாலு
வசுக்களும் வந்திருந்தார்முன்னை
தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும்
வியந்துரைத்த அகத்தியமாமுனிக்
கும்பமுனி முதலவர்கள் கனிவாயிலுடை
வியந்துரைத்த ... பொழுதே
அம்புவியி னெழுந்தும் ... மகனைத்தினை
யுமவமாக்கி யகறுமென்றேன்.

(இ - ள்.) என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களு முன்னொருநாளத்தில் வந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய தபசின்பெருமையையும், அதனால்வந்த கீர்த்தியையும் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள். அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர்முதலான ரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினாலே அக்குற்றம் பூமியிற்செய்த தவமெல்லாம் அவமாகச்செய்து விடுமென்று சொன்னேன். எ-று.

உற்றபெருந் தவத்தினையு நமதறந்
தினைவதனையு முரைத்தபேறு

மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்
கடன்மூழ்கி மறிவரென்றேன்
சிற்றறிவாகிய வசுக்களனைவர்களு
நடுங்கியிது தீருங்காலந்
சொற்றருளு கெனவுரைத தாரரனை
ருளாற்றிருமுங்குயர் தானென்றேன்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய தம்முடைய தவத்தையும், செய்த தருமத்தையும், சொன்னவர்களும், மற்றொருவரை யிகழ்ந்துபேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகி மறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன். சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் ... தவார்த்தையைக் கேட்டு நடுங்கி இத்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில் தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பரமசிவன் கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக் கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன். (உ)

சொல்லுதலும் வசுக்களெலா மெனையகன்று
... யகங்கை துறையிலேகி
எல்லையிலா நெடுங்காலமிறையை
... ர்தரிய தவமியற்றினார்கள்
வல்லியங்க ளொருநாளின் மழவிடை
மேலடைந்து தவம்வரமே தென்றான்
அல்லிமலரவன் கொடுத்தகொடுஞ்
சாபக்கடலிலெடுத் தருளுகென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படிச் சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்னுடைய சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியின் துறையிற்போய் அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள். பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாமியானவர் ஒருநாள் இளமையுற்றரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அருள்செய்தார். அந்த வசுக்களும் இதழையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமாவானவர் தொடுத்த கொடியபாபமாகிய கடலினின்று எங்களை யெடுத்தருளவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. (ச)

கருணைமுகில் முகமலர்ந்து வசுக்களுடனு
மதுபவங் கடக்க வேண்டில்
தரணியிலே யொருநகரந் தலேச்சரமென்
றிலங்குமங்கத் தலத்தின்மீதே
அருணகிரி யெனுமலையா மிருக்குமந்தப்
பதியதனை யெசலஞ்சூழ்ந்த
வருணதிசை தொடங்கியெட்டுத் திசைகளினு
மிருந்துதவ மியற்றுமென்றார்.

(இ-ள்.) கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகிய பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தை நீங்கள் கடக்கவேண்டினால் பூமியின் தலேச்சரமென்ற ஒரு திவ்விய

ஸ்தலம் விளங்குகின்றது. அந்தஸ்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கும். அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைச்சூழ்ந்த மேற்குத்திக்குத்தொடங்கியெட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவஞ்செய்யுங்களென்றருளிச்செய்தார். எ-று. (ரு)

அன்னவய லருணையில் வீரிய
தவமியற்றி மல்வளவேயர்கள்
முன்னரமுந் கிரியுமெட்டு முகமாக
விளங்கியட்ட மூர்த்தியாகு
மன்னவமுன் னொருப்பாவ மொழிந்தவிருமென
வுரைத்துவெள்ளி மலையிற்சேர்ந்தான்
அன்னேயவிடந் தவர்களெலாந் தனைப்போல
விருக்கவரந் தருகுவானே.

(இ-ள்.) அன்னப்பட்சிகள் தங்கிய வயல்சூழ்ந்த அருணாசலஸ்தலத்திற்குப் போய் நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள். அப்படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கிய ஒப்பற்ற அந்தமலையானது உங்களுக்கு நேராக எட்டுமுகமாய்க் காட்சிகொடுக்கும். அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமும் நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கு எழுந்தருளினார் தம்மிடத்திலடைந்தவர்களெல்லாரையுந் தம்மைப்போல உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிற பரமசிவன். எ-று. (சு)

முந்தவசுர[illegible]யு மவர்புரத்தினையு
மெரித்தபிரான் மொழிந்தவாறே
அந்தவசு வனைவருஞ் சென்றருணையிலே
பரியதவ மியற்றினார்க
ளிந்தவசு மதி[illegible]ழக்க வழற்கிரி
யெட்டுருவா[illegible] யிருக்கநுங்கே
நிந்தவசு [illegible] [illegible]ழ்ந்த கொடுஞ்சாப
கிரிகளெ[illegible] தள்ளினார்கள். [illegible]

(இ-ள்.) மு[illegible]பு அசுரர்களையும் அவர்கள் [illegible] செய்துகொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், [illegible] சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே அந்த [illegible] வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய [illegible]த்தைச்செய்தார்கள். இந்தப்பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தது. முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியது[illegible]ல்வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையை[illegible] தாண்டி விட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று. (எ)

பூகாருஞ்சூழ்திசை களெளா மிருந்தவ[illegible]
மூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க
ளாதலினாற் பழையபடி தமதுபத
விகளையடைந் தருள்பெற்றார்க
ளேதமறும் படிக்கரியமறைப்பொ[illegible]
ளுருவாகி யிருந்தபோதுந்

திதாவப்பதங்கிரமத் துடனறியோன்
முடியெனக்குந் தெரிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளி லுமிருந்து வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்த[illegible]கிய சுவாமியைப் [illegible]சித்தபடியினாலே பழயபடியே த[illegible]து பதவிகளைப் பெ[illegible]றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிரு[illegible]பையும் பெற்றார்கள். [illegible]ற்றம் நீங்கும்படி அருமையான [illegible]வேதப்பொருளாகிய அ[illegible] சுவாமியானவர் எட்டுமுகமா[illegible]ருந்தபோதும், விஷ்[illegible]ணும் திருவடியையுக் கிரமத்துடனே அறியாமற்போ [illegible] எனக்கும் முடி தெரியவில்லை. எ-று. (அ)

ச[illegible]முகனை யளித்த வைந்துமுகத்தவ[illegible]
னொன்னலர்க்கள் செயுந்தவத்தினாலே
எ[illegible]முமா யிருந்ததுகண் டொருமுகமா
யிமையவர்வாழ்த்தெடுத்தாரொன்று
[illegible]ண்டுக நாசற்குடையபிரான் சனகமுனிக்
[illegible]ராத்தருளச் சயிலத்துமேட
பண்[illegible]பா முனையமொழித் திலோத்தமைசேர்
[illegible]கிரியினையும் புகர லுற்றான்.

([illegible]-ள்.) சிவசுப்பிரமணியனைப் பெற்ற பரமசிவ [illegible]னவர் எட்டுவசுக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுக[illegible]யிரு[illegible]தைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லா ம் ஒன்றாய்க் கூடவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களெ ன்று கருணைபொருந்திய நான்கு முகங்களையு[illegible]ம

மானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அ
த்திருமலையில், யாழினது இசைபோன்ற வார்த்தை
யையுடைய திலோத்தமையென்பவள் அடைந்த கதை
யையும்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (௧)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னை யென் னிடத்திற்சேர்ந்து தன்
பாவனமான தன் பதவி வேண்டியே
யவரு மருந்தவ மியற்றினை ரதற்
காவதுசெய் யெனா வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்.) பிர்ம்மாசொல்லுவார் தேவேந்திரன் முன்
னே என்னிடத்தில்வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான
பதவியையுமிச்சித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தை
ச்செய்கிறார்கள். அந்தத்தவம் நிறைவேறாதபடிக்குள்ளா
வது ஒருவிக்கினத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்
லிவிட்டுப்போனான். எ-று. (௨)

இந்திரன் போனபின் னியக்கமங்கை
ரந்தர மங்கைய ரரவநாட்டவா
சுந்தரக்கடற்புவித் தோகைமார்வரா
மந்தரமுலைச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன்போனபிற்பாடு யட்சலோ
கத்துப்பெண்கள், தேவலோகத்துப்பெண்கள், நாகலோ
கத்துப்பெண்கள், அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூலோ
கத்துப்பெண்கள் மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையு

டைய வளையாரமகளிர், இவர்களுடைய அழகு எடுத்து
க்கொண்டு. எ-று. (௩)

வகுத்தனன் றிலோத்தமை யென்னும் வஞ்சியை
யுகுத்தவன் வலியை யிம்மதியை யோட்டினன்
மிகுதக்கோர் விந்தையிற் புலன்வேட்டுவ
ராகத்துட லழிக்குட லளிப்ப தென்னவே.

(இ-ள்.) சூரியனானது தண்ணீரிலுள்ள ஒரு
சாமார்த்திய விசேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைக்கெ
டுத்து அதற்கு வேறொரு தேகத்தைக்கொடுப்பதுபோல
த் திலோத்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினேன்.
அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையினால் என்னு
டைய வல்லமையை யிழந்தேன். ஞானத்திற்செல்லுகின்
ற என்னுடையபுத்தியையுந் துறந்துவிட்டேன். எ-று.

மன்மதன் கணையினான் மயங்கிவாடு மென்
றன்றனை யறிந்து நான் றனக்குத் தாதையென்
றெவ்விடம் பொருந்திலாதெனது கையுறாள்
முன்னின் றொளிக்க நான்முகமுந் தேடினேன்.

(இ-ள்.) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்க
த்தையடைந்து வாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறி
ந்து நான் தனக்குத் தகப்பனென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்
வாதவளாகியும், நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்ப
டாமல் எனக்குமுன்னின்றும் ஒரிடத்தில்தானறியாதபடி
ஒளித்துக்கொள்ளநான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினே

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானைகச்சென்றுள் கலையதாய்த்
 தொடர்ந்தேன் பேட்டு
வன்னியாய்ப் பறந்தாள் சேவல் வடிவமாய்த்
 தொடர்ந்தேன் மங்கை
பின்னையோர் கதியுங்காணுள்
 பிறங்கலர் மருணைநிதன்
றன்னையே தூரக்கண்டா ளென் சரணமென்
 றுரைத்துச் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படி நான்தேடி அவளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினுள், நான் கலைமானைகத்தொடர்ந்தேன். அதன்பின் பெண்வன்னியாய்ப்பறந்தாள், நான் ஆண்வன்னியாய்ப் பறந்து தொடர்ந்தேன். அந்தத் திலோத்தமையானவள் பிற்பாடு என்கையில் லகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொரு கதியுங்காணுமல் வருந்தும்போது, மலையுருவமாகியஅருணசலேசுரரைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரேசரணமென்றுசொல்லி அடைந்தாள். எ-று. (௰௪)

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவின்மாவிடையின்பாகாயமுலனை மெய்யர்யா வகத்திருமையர் [கர்
ஆயுமாரணைத்தின்சோதியடைக்கலமென்றுமாயன்
சேயின்மழலைபோல திருச்செவி சாத்தினளே.

(இ-ள்.) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரோ? தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியைப் பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ? தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூபமானவரோ? திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே? ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே? நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற் செல்லும்படி குழந்தையினது இளமையாகிய குதலைச் சொல்லைப்போலச் சொன்னாள். எ-று. ()

முருமலர்க்குழலிுடன்முறையிடுமுறைக்கென்னையுமுருவுருவனைத்துந்தாயசெவிகளாயிருந்தவேர்து
திருவுருவனைத்துந்தாயசெவிகளாயிருந்தவேர்து
விளாவின் மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகினுலு
கருதியுருமலியாகத் தோன்றினன் றிருகைபாகன்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய திலோத்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன. அதனால் சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும், பார்வதி வேடச்சிரூபமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும்தோன்றினார் பார்வதியை இடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன். எ-று. (௰௬)

சூடகச் செங்கைபாகன் சிலையொடு
 தோன்றும்போதில்

லாடிய மருளிருலானை மேன்.
மயக்குறும் வருத்தந்தீர்ந்தே
அடியபெருமா னம்மை
முனியுமொன்றஞ்சித் தாழ்ந்தேன்
வேடனைப் பறவைகண்டால்
வெருவுமோ வெருவுறாதோ.

(இ-ள்.) வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகி வில்லைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றும்போது முன்னே நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து வளையின்ற இப்பிறவியுடைய இலோத்தமையின்மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந் தீர்த்து அந்தச் சுவாமியை வணங்கினேன். வேடனைப் பறவை கண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ. எ-று. (௫௭)

வெற்பெனு முலையாடன்னை
விதித்துநீ விரும்புந்தீமை
கற்பகோடியினுந் தீராதாயினுங்
கருணையாயித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்
றவிர்த்தோம் போவென்
றற்புதன் மொழிந்தமீளப்
புகுந்தன னருணைவெற்பில்.

(இ-ள்.) மலைக்கு நிகராகிய ஸ்தனத்தையுடைய திலோத்தமையைப் படைத்து நீயே விரும்புதலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகாலத்திலுந் தீராமாட்டாது. ஆனாலும் அருணாசலமாகியும் தானே பரமாகி உள்ள இந்தமலையைத் தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத் தீர்த்துவிட்டோம். உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்துவிட்டார். எ-று. (௫௮)

கலிவிருத்தம்.

தன்னை யறியாதேல் வினைசாரு முடறானுந்
தென்னருணைசேரி லதுதீருவது திண்ணம்
பின்னல் வினையற்ற தனிவெண்ணி யதுபெறுவார்
முன்னாமுள தொன்றயன் முனிக்கு மொழிகின்றான்.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகப் பாவமானாலும் அவன் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தை அடைந்தால் தீரும். அது நிச்சயமே முற்காலத்தில் அநேகர் தங்களுடைய வினைகளை நீக்கி அந்த ஸதலத்துக்குப் போய் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரம்மாவானவர் சனகரிஷிக்கு ஒருகதை சொல்லுகிறார். எ-று. (௫௯)

கற்பமுடிவா யிருசெயர்ந்து புலர்காலத்
தற்பவிருணின்றது மூன்றனிறையினுலே
சொற்பரவை மாய்வுணராது துயில்கொள்ளச்
சிற்பரம யோகியர்கள் செம்மலை நினைந்தார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவி
ளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தா
கிய அந்தகாரமானது நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிற கால
த்தில் அந்த அந்தகாரத்திற் பொருந்தி நின்ற அக்கால
த்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திர
த்தில் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்
திய சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தா
ர்கள். எ-று. (௰௨)

அந்தணடியார்க ளகதா மலையுக்குந்த
சுத்தனிருளாரொருசோதி வடிவானான்
...ருத்தலமு மெத்திசையு மெங்குமவெளியானோ
னுய்த்ததிபாரி ... ளுளவாய வுலகெல்லாம்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும்
தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற
சுத்தராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய
ஒருசோதிரூபத்தை யடைந்தார். எத்தலங்களிலும்
எத்திக்குகளிலும் மற்றெந்தவிடங்களிலும் நிறைந்தவரே
தமக்குருவமாகிய அந்தச் சுவாமியானவர் அப்போதுதித்
திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டானதுகள்.

ஊழிமுடிவா யிருள்புலர்ந்து நுணராதே
யாழிமிசையிற் றுயிலு மச்சுதனை யெய்தி
வாழியென யோகியரெழுப்புதலு மாயன்
பாழியிலு நின்றதிபயத்துட னெழுந்தான்.

(இ-ள்.) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்த
காரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெ
ய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து வாழியென்றுசொ
ல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அந்தவிஷ்ணுவானவர்
சர்ப்பசயனத்தில் நின்று அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்
தார். எ-று. (௨௨)

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின் மிக்கதுயில் கொண்டபடிசாலே [ன்
வெய்யபுல்வினைத்தொழில் விளைத்தனனெனத்து
ளையுணர்வுமஞ்சியென வையனைநினைந்தான்.

(இ-ள்.) உலகத்தை யுண்டாக்கும்பொருட்டுப் பிர
மாவைச் சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்
மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெண்மையாகிய
தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்
பொறிகளுங்கலங்கி சிவனுடைய ஆண்டவனாகியசுவா
மியை நினைத்தார். எ-று. (௨௩)

அன்பர்கருகிற்கடுமை யாகியெதிர்வந்தே
துன்பமகல்விக்குமது தூயதொழிலானன்
வண்படிகமலைப்புரையை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்.

(இ-ள்.) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தா
மே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பத்தை நீக்
குவதே தமக்கும் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட
பரமசிவனானவர் வடிவமையாகிய ஸ்படிகமலையின்மேல்

விளங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷப
தின்மேல் மின்போல் நிறத்தோடு எழுந்தருளிவந்தா
பொருக்கென வெழுந்த உமை யுனிந்துருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரிய நர்சனையாமிக்கேலே
யருக்கியெம் வினைத்தொ . . . ழிந்தருள் ஒருவன்
னொருக்கணி தலைசளியாயப்ப துவொழிகின்றான்.

(இ-ள்.) அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியதிருமையைப் புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கிய முதலிய பூசை புரிந்தே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளக்கச்செய்து எனக்குநிச்சிதமாயிருக்கின்ற வினையை நீக்கி அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் கேட்கும் பூரணமாய் நின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (உ௫)

வாசிமகமேமுதற்கன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமுகலாதவினை பற்றதிவனை . . .
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைநன்னிற
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

(இ-ள்.) ஒருவன் தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நினைந்து அசுவமேதமுதலிய பல யாகங்களைச் செய்தாலும் அதுபோகாது ஆனபடியினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்காநின்ற

அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்
டு வினையானது போகுமென்றார் பரமசிவன். எ-று (உ௬)

காறுபொழிலங்கருணாவலமடிவென்றே
வேறலாதன்பெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகியாகளி விர்பலர்தொண்டர
ரறுபிரமாவதில் ருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்.) வாசனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கும் எமக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடைய பெருமையை வேதங்கள்கூட அறியா யோகிகள் விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கின்ற யோகியாதிகள் விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கின்ற தொண்டர்களும் விஷ்ணுக்களாகிய நீங்கள் பலரும் தொண்டர்களும் பிரம்மாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்.

முற்றிலுமருபோகனி முதலிக்கிடையுமேழுக்கா
மறந்திருடத்துவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றமதிதக்கனுடன் கன்றுரச்சபித்தான்
அற்றமதியட . . . லத்துயரொழிந்தான்.

(இ-ள்.) சந்திரனானவன் நன்றாக வேலைதீர்ந்த ஸ்தனங்களினுடைய ஆபரணங்களையுடைய ரோகிணியினது போகத்தை விரும்பி மற்றை இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளை மறந்துவிட்டான் அதை முன்சொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குத் தகப்பனாகிய தக்கன் கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளின்மீதும் அன்பம்வைக்காது ஒருத்திமேல்மாத்திரம் வைத்ததனா

ல் அவனுடல் குன்றிப் போகக் கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அந்த அருணாசலத் தில்வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான். எ-று

வினைப்பளவின் மூக்கிருநீ [illegible] காதற்போய்
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றினறமறைந்தா
னைற்கிரியைதாடியரி [illegible] கைனவனாரிச்
சுனைக்கயலவாசமிது சொல் [illegible] விரிகண்டாய்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமென்கிற அந்த ஸ்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள் [illegible] மறைந்தார் விஷ்ணுவானவர் அந்தகிரிவடிவா [illegible] மலையைத்தியான [illegible] அதாவினன்றோற் தெற்குத் திசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிற. தாமரைப்புஷ்பத்தினது வாசனையிருந்த அந்தஸ்தலத்தைக் கண்டார். எ-று (வேறு)

ஈசர்வடிவாணமலை கண்டினிதுறைந்தித்
தேசுமிகு [illegible] நகர் செறிந்துமாறிழை [illegible]
வாசவநடத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனுறான்.

(இ-ள்.) மலையுருவாகிய சுவாமியைதரிசித்து அன் போடிணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற் போய்ச்சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில்மு ழுகிக் கிரிப்பிரதட்சணம்வந்து பூசைசெய்துகொண்டபா தந்தம்முடையவினைநீக்கிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தரா [illegible]

[illegible] மருக்கனப்பூவின் மிசைபுகழ் [illegible] யன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையு [illegible] த்துத்
[illegible] மயில்பாகமுறைந்தோணகிரிநாத
[illegible] ணவியின்மகிழ்ச்சிறையவு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்.) மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைத் தீர்க்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் [illegible] யானவன் ஒருபுறத்திலவாச ஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுவரர்புருகுபுனாயிருலேதுயடைந்தசந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௱௩௰.

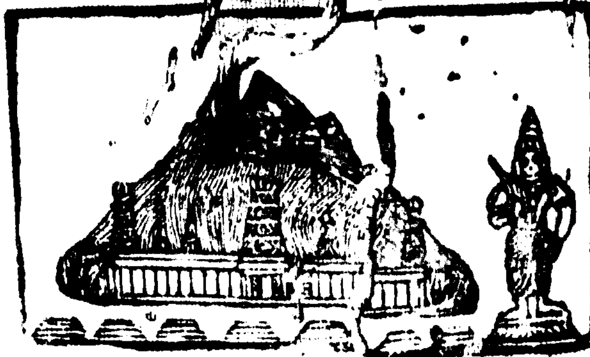

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிப சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபல வேறுபுனை புளகனெனு மோரசுர
னொருபொழுது காலிவடிவாம்
யாகனைய கிரிமீதுலாவி யரியபுழுகேசெந்நி
யதிகபல மாயவனிமோர
வெருவவிமை யோர்முனிவரொருவரொழி
யாதழிய வினைபுரிகையாலவரெலா
கருணைமலை போலுமைமா மியாமலை
பாகருறை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

(இ-ள்.) [illegible]தபடி வெவ்வேறு உருவங்களை யெடுக்கக்கொள்ள [illegible]வல்லமைபொருந்திய புளகனென் னும்அசுரன் ஒருநாள் புழுகுப்பூனை உருவத்தை[illegible]ந்து செவ்வியசிறத்தலை[illegible]ய அந்தமலையின்மேல் உலாவிக் கொண்டு புழுகைச் சொறியபடியால் சுவாமியினாலே அ திகபலத்தைப்பெற்று பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும் தேவர்கள், முனிவர்க[illegible]ளெல்லாரும் துன்பப்படவும்.துஷ் கிருத்தியம் செய்வதினாலே [illegible]வர்களெல்லாரும் இமோற் பருவத இராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒரு பாகத்தில் வைத்[illegible]ய கருணைமலை போன்ற பரமசிவ ன் [illegible]ழுந்தருளியிருக்கிற கைலா[illegible]கிரிக்குப் போய்ச் சொல்வார்கள் எ-று. (௧)

புளக[illegible]னெனு மோரசுரன் மிருகவடிவாகி
யதைபுரிய வலசேருமுடையோய்
விதி துயரமாயினு[illegible]மெலவுமாசெய்த
[illegible]வர்கள் வியலனவரோடு புக[illegible]வ
ளா[illegible]ன்மணமான புழுகருணைகிரியித[illegible]
யதிகபலமா[illegible] மருவி
னெளிதிலழியாவனு மினியகதியேதவுமெ
யி[illegible]ரலையி[illegible]றவிடுவோம்.

(இ-ள்.) புளகனென்னும் [illegible]சுரனானவன் புழுகு பூனைவடிவங்கொண்டு எழுலகங்களி[illegible]முறையேபுகு ந்து சிவாசிகளையும் வதைசெய்[illegible]தனாலே எல்லாரும்

னன்பத்தை யடைக்தார்களென்று வந்தவர்க்குச் சொல்லிக்கொள்ளும் பரமசிவனுனவர் அவர்களோடு இருவாய் மலர்ந்தருள்வார், மனம்விண்ணென்று அளவில்லா, புழுகை நாமதாருவமாகிய அருணாசலத்தில் சேறியதனாலே அதிக பலத்தை அடைந்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத் துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும் கரையேற்றுவோம். எ-று. (உ)

மேவுமெனவோதி யருளிராதி ளர்காதிபனை
வேதமுதல் கூவியவுரை
ந...வடிவாகிய...ளையெனவெயொரு
நர்விவடிவால் மொழிகுவான்
பாவையொரு பாகருணைலய புராதன
புராபர விலோசனகுணா
வலெளியேன் மொழியுகேவனைவிறைவ
...யின் மீது தொழுதே.

(இ-ள்.) நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச்சேருங்களென்றுவிடைகொடுத்தருளி மிகுந்தகிருபையோடு புளகமென்னும் அந்த அசுரனைவேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே புழுகுபூனைவடிவத்தைக்கொண்ட உன்பிராணனைவிடுவென்றுசொல்லிய அளவில்அந்த அசுரன்சொல்லுவான், பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளியவரே கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்ற

167.

வரே பழமையானவரே, பராபரமாகியவரே, நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே, உமக்கு எவல்செய்தற்குரிய எளியேன்கேட்டுக்கொள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தாளுமென்ற அவ்வாயியினுடைய இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்து சொல்லுவான். எ-று. (௩)

எனதுகிரோபமிகு புனுதிருமேனிபுக
விணிய புழுகாலு மெருமோர்
புனைகவில்லுமேவையி மயிர்வட லுகாவி
கதிபுகுகவிருமோ னருளினன்
மனமுருகிவிடமுமாவரிமை யவர்கள்
மாவியிர்கண் மதிமுடியில் மேலணியுநீ
அனவரத மான்மதமுமிம ...முமாலயமு
...ருவியெனவே பெருகுமே.

(இ-ள்.) நாமெனடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையினது மயிரினால் ...கின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி எற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் புழுகவியிறைவனென்று ஒரு நாமத்தை கீர்த்தித்துக்கொள்ளவும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர்விடவுடனே அந்த அசுரன் திசேரும்படி சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்தார், அப்படி அவனையிரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும், மனிதர்களும், மனவருத்தத்தையடைந்து ...திரனைத்துதித்து ... ...கில் புழுகுகாப்புச்சாத்த எப்போதும் அந்தப்புழுகுகளைத்

பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய [illegible]யமர்ண [illegible] அருவி யையுமுடையதாகப் பெறுவியோமே. எ-று. (௩)

[illegible]பனிநீர்களப மனுவல்லதேனு
மிறைபுனையும் வகையா [illegible]தவர்ஞர்,
விழிகுளிர நாடி யரனிணை யடிகளேபரவி
வினவினர்கள் விருபெறவா
[illegible]மருவு பாணியினீர் சரிதமிது வாகுமென
வுவகையுடனே யுவந்தான்
மொழியுமலரா னயனைமுனிவரொடனே
ச[illegible] முனி புகழ்வினோடு தொழுதான்.

(இ-ள்.) புழுகும் பனிநீரும், கூட்டவர்கச் [illegible]முமாகிய இவைகளில் அனுவளவாவதாகவாமியா ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும், கண்கள் டையும் படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடி [illegible]வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சத்தையடைவார்கள், மானைக்கரத்தில்வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய இவ்வியசரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தப்பிர்ம்மாவானவர்சொன்னார், அப்படிச்சொல்லிய பிரமாவைச்சனற்குமாரரிஷியானவர் முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார். எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

அருணாசலம் வாழி வாழி
யருணைவாழி யருணையான்

கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி
கருணை வாழி கருணைபோல்
மஞ்சுபெற்ற வானம்வாழி
வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி
சைவம்வாழி வாழியே.

(இ-ள்.) பாவங்களைப்போக்கிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற [illegible]சாட்சாத்தானதுவாழ்கவாழ், அருணாசலஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடையகிருபை வாழ்க, அக்கிருபைபோன்ற அழகாகியமேகஞ் சூழும்வானம் [illegible] பூலோகம்வாழ்க, பூமியிலுள்ள உயிர்களுக்குப்பற்றுக் கோடாகிய திருநீறும்வாழ்க சைவசமயமானதுவாழ்க வாழ்க. எ-று. (௬)

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தர்மம்வாழிசாதவேதமாகமக
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த சேள்வியன்
பானபேர்கள் வாழி யீசனடியாவாழி வாழியே.

(இ-ள்.) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானதுவாழ்க, நாடும் இராஜனும், அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க தருமம்வாழ்க [illegible]மாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம் வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும்,

பாவரிடத்துமுந் திருவடைந்தவர்கள்வாழ்க, பரசிவ
னது அடியார்கள்வாழ்கவாழ்க. எ-று. (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் [இவைத்தோ...]

இக்கதைபடிக்கோர்கேட்டோர் எழுதினோரெழு
திக்கொண்டோர்சூழ்ந்த விக்கவலயகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சௌக்கியந் தழையவாழ்ந்து
இக்கணேசன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்.) இந்த அருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப்
படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும்
எழுதுவித்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த
பூமிமுழுதும் காத்தாளுகின்ற புத்திரசம்பத்தும் போகசௌ
க்கியமும்தழையும்படியாகவாழ்ந்து யாவருக்கும் அதிபதி
யாகிய அருணாசலேசுரர் திருவடியிலே சிவபதம் அ
டைவார்கள். எ-று. (அ)

பதினெழாவது [illegible] புளகாதிபச்சருக்கம் முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம்
மூலமும், உரையும் முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட ஆக [illegible] இரண்டுக்குத்
கூடிய [illegible] [illegible]
[illegible] திருச்சிற்றம்பலம்.

114960